

JOI, 23 APRILIE 2009

PREZIDEAZĂ: DI McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Sesiunea a fost deschisă la ora 9.00)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de John Bowis, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea pentru o directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere [COM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)] (A6-0233/2009).

După cum mulți dintre dumneavoastră știu, John Bowis s-a îmbolnăvit recent la Bruxelles și a fost internat. Acesta a suferit o operație, care – mă bucur să o spun – a fost un succes, iar acum se află în convalescență; prin urmare, dumnealui reprezintă un exemplu de asistență medicală transfrontalieră. Locul său este ocupat astăzi de prietenul și colegul meu Philip Bushill-Matthews.

Philip Bushill-Matthews, raportor – Dle președinte, am o sarcină foarte dificilă și una foarte ușoară. Este o sarcină dificilă pentru că acesta este un dosar foarte complicat și foarte sensibil, la care eu am contribuit foarte puțin. Este o sarcină ușoară pentru că acesta este un raport al distinsului meu coleg John Bowis, care, așa cum spuneți, se află în convalescență în urma unei operații majore pe cord, la care a fost supus acum câteva săptămâni la Bruxelles.

Acesta a depus eforturi uimitoare pentru a încheia cu succes acest dosar și, mai mult decât atât, pentru a pune bazele acestei reușite în raportul său inițial privind mobilitatea pacienților încă din luna iunie 2005. Sunt sigur că și-ar dori, de asemenea, să îi mulțumesc personal dnei comisar pentru sprijinul său, să le mulțumesc raportorilor alternativi și secretariatului grupului nostru, precum și propriului său asistent de cercetare pentru eforturile substanțiale pe care le-au depus cu toții în vederea obținerii unui acord larg în privința unui număr atât de mare de chestiuni controversate. Cu ajutorul lor, John a încercat să aducă la lumină ceea ce până acum a reprezentat o zonă întunecoasă și să clarifice aspectele asupra cărora înainte domnea incertitudinea, bazându-se în mod constant pe principiile inseparabile conform cărora pacientul trebuie să fie întotdeauna pe primul loc și alegerea acestuia ar trebui să fie determinată în funcție de necesități, iar nu de mijloace.

În ultimii 10 ani, cetățenii europeni au introdus acțiuni în instanță pentru a se lupta pentru dreptul lor de a merge într-un alt stat membru pentru tratament. Este clar faptul că pacienții își doresc și merită acest drept, care li se cuvine de altfel. Aceștia nu ar trebui să fie nevoiți să apeleze la instanță pentru a dobândi acest drept. Propunerea pe care o avem acum în față reprezintă o șansă de a transforma acest lucru în realitate. A sosit momentul ca noi, în calitate de politicieni, să ne asumăm responsabilitatea și să eliminăm necesitatea de a recurge la judecători, creând noi înșine o realitate juridică certă.

Majoritatea oamenilor vor dori întotdeauna să fie tratați aproape de domiciliu. Cu toate acestea, vor exista mereu pacienți care vor dori să călătorească într-un alt stat membru pentru tratament, din diverse motive. Dacă pacienții aleg această opțiune, noi trebuie să ne asigurăm că, în această situație, ei beneficiază de condiții transparente și echitabile. Trebuie să ne asigurăm că aceștia știu ce sume li se vor percepe, care sunt nivelurile de calitate și siguranță la care se pot aștepta și ce drepturi au în cazurile în care se produc evenimente nefericite. Acest raport abordează toate aceste chestiuni.

Dați-mi voie să afirm clar că acest drept al pacienților nu ar trebui să dăuneze în niciun fel capacității statelor membre de a oferi o asistență medicală de calitate tuturor cetățenilor lor. Acest raport nu le impune statelor membre modul în care ar trebui să își organizeze propriile sisteme de sănătate. Nu le dictează ce fel de asistență medicală ar trebui să ofere. De fapt, raportul integrează măsuri de precauție pentru statele membre pentru

a le ajuta să își protejeze propriile sisteme naționale de sănătate, alegând, de exemplu, un sistem de autorizare prealabilă în anumite împrejurări.

Cu toate acestea, o astfel de autorizare prealabilă nu trebuie utilizată pentru a limita posibilitățile de alegere ale pacientului. În plus, extinderea asistenței medicale transfrontaliere ar trebui, la rândul ei, să contribuie la stimularea sistemelor naționale de a oferi ele însele o asistență medicală de o calitate tot mai înaltă.

Aștept cu nerăbdare comentariile colegilor în timpul dezbaterii care va urma.

Daniela Filipiová, *Președintă în exercițiu a Consiliului* – (CS) Doamnelor și domnilor, mă simt foarte onorată să mă pot alătura dumneavoastră astăzi și să particip la discuțiile care au ca subiect mai multe teme aflate pe ordinea de zi privind sănătatea publică. Printre acestea se numără aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, asigurarea siguranței pacienților și acțiunile comune ale UE în ceea ce privește bolile rare.

Aș dori să încep prin a afirma că toate cele trei chestiuni se numără printre prioritățile președinției cehe și se vor afla și pe ordinea de zi a Consiliului pentru ocuparea forței de muncă, politică socială, sănătate și protecția consumatorului care va avea loc la 7 iunie 2009 la Luxemburg. Prin urmare, salutăm călduros dezbaterile care va urma.

Președinția chehă este pe deplin conștientă de importanța rolului pe care Parlamentul European îl joacă în procesul legislativ în domeniul sănătății publice și înțelege că strânsa cooperare dintre Consiliu și Parlament este esențială. Din acest motiv, rapoartele dumneavoastră cu privire la aceste teme survin la momentul oportun.

Acum aș dori să spun câteva cuvinte din perspectiva Consiliului în ceea ce privește propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere.

Președinția chehă conștientizează pe deplin necesitatea oferirii unei certitudini juridice pacienților care primesc asistență medicală într-un alt stat membru și utilizează rezultatele președinției franceze din acest domeniu ca o bază de pornire. Obiectivul nostru este de a încerca să obținem aprobarea acestui text, care va fi clar și pe înțelesul cetățenilor UE, va respecta legislația primară, inclusiv principiul subsidiarității și va îndeplini obiectivul declarat de stabilire a unei certitudini juridice pentru cetățenii UE în ceea ce privește aplicarea drepturilor acestora atunci când primesc asistență medicală transfrontalieră. Cu toate acestea, în același timp, trebuie să ne gândim cu atenție la eventualul impactul pe care punerea în aplicare a propunerii l-ar putea avea asupra stabilității sistemelor medicale din statele membre UE.

Având în vedere importanța fundamentală a propunerii, în cadrul organismelor juridice ale Consiliului s-au purtat discuții intense care continuă și în prezent. De aceea, în acest moment nu vă pot spune dacă la sfârșitul președinției cehe, adică la Consiliul EPSCO din luna iunie, se va ajunge la un acord politic în cadrul Consiliului. Cu toate acestea, în acest moment pot trage mai multe concluzii generale. Viitoarea directivă ar trebui să codifice întreaga jurisprudență a Curții Europene de Justiție, care este valabilă în cazurile în care se aplică principiul liberei circulații a bunurilor și serviciilor în domeniul sănătății publice și ar trebui, de asemenea, să adauge un regulament privind coordonarea sistemelor sociale și să ofere statelor membre posibilitatea de a condiționa furnizarea de asistență medicală într-un alt stat membru de autorizarea prealabilă, sau opțiunea de a aplica un sistem de selectare.

Aceste principii se regăsesc în raportul lui John Bowis privind propunerea de directivă pe care o veți dezbate. De asemenea, este posibilă identificarea altor teme pe care Parlamentul European și Consiliul le au în comun: importanța de a oferi pacienților informații complete și corecte privind opțiunea de a primi asistență medicală transfrontalieră sau accentul pus pe asigurarea unui înalt nivel de calitate și siguranță în furnizarea serviciilor de asistență.

Președinția chehă apreciază grija cu care Parlamentul a elaborat acest raport, a cărui formulare este rezultatul a numeroase discuții dificile, dar fructuoase din cadrul mai multor comisii relevante. Sunt conștientă că formularea raportului reprezintă un compromis între diversele grupuri politice și că atingerea acestui compromis nu a fost deloc ușoară. Prin urmare, doresc să le mulțumesc tuturor celor care au luat parte la elaborarea acestuia și raportorului John Bowis, căruia îi dorim cu toții însănătoșire grabnică, desigur. Acest raport reprezintă o contribuție prețioasă, care permite continuarea procesului legislativ privind propunerea de directivă. Consiliul va revizui în detaliu textul raportului, precum și toate propunerile de amendament, și va lua atent în considerare includerea acestora în poziția comună a Consiliului în vederea susținerii unui acord în a doua lectură.

Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum am menționat adineauri, este încă prea devreme pentru a afirma dacă la Consiliul EPSCO se va ajunge la un acord politic privind propunerea de directivă, deoarece discuțiile privind propunerea de compromis trimisă de președinția cehă încă nu s-au încheiat. În orice caz, Consiliul va continua discuțiile pe această temă, luând în considerare raportul aprobat de Parlamentul European.

Președintele – Sunt sigur că dra Filipiová nu va avea nimic împotriva dacă îi informez pe deputați că ea însăși se deplasează cu scaunul cu roțile.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dle președinte, înainte de a discuta despre drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, permiteți-mi să îmi exprim aprecierea față de raportor, dl John Bowis, care din păcate nu se află astăzi cu noi, dar căruia îi datorăm atât de mult pentru ceea ce a făcut pentru acest dosar. Îi doresc însănătoșire grabnică și fericire în urma atâtor ani de muncă excelentă depusă în slujba cetățenilor europeni.

(Aplauze)

De asemenea, doresc să le mulțumesc raportorilor alternativi pentru efortul constructiv și, bineînțeles, dlui Bushill-Matthews, care ia cuvântul astăzi în numele dlui Bowis.

Ieri am sărbătorit aici, la Strasbourg, Ziua europeană a drepturilor pacienților. Prin aceasta, am recunoscut rolul în creștere al pacienților în domeniul asistenței medicale, precum și necesitatea ca pacienții să aibă încredere și să fie informați cu privire la asistența pe care o primesc.

În acest context, principala întrebare care se pune este următoarea: ce poate face Uniunea Europeană pentru pacienți? În această dimineață avem ocazia să facem un pas important înainte în direcția clădirii unei Europe în slujba pacienților, în slujba tuturor cetățenilor pe care dumneavoastră, onorabili membri, îi reprezentați.

În primul rând, trebuie să spun că apreciez foarte mult munca asiduă depusă de Parlament pentru examinarea propunerii de directivă privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere care, în scurt timp, va fi supusă votului dumneavoastră. Permiteți-mi să vă mulțumesc și să vă felicit pe toți pentru dezbaterile dumneavoastră interesante și, adesea, provocatoare, precum și pentru procesul foarte eficient.

Dați-mi voie să reamintesc pe scurt justificarea din spatele acestei propuneri de directivă, precum și principalele obiective și principii ale acesteia. La originea acestei propuneri se află un deceniu de jurisprudență a Curții Europene de Justiție, care a statuat că pacienții au dreptul la rambursarea cheltuielilor legate de asistența medicală primită în străinătate, chiar dacă ar fi putut beneficia de această asistență în propria țară.

Acesta este un lucru important. Acesta este un drept pe care tratatul îl acordă în mod direct cetățenilor UE. Cu toate acestea, dacă hotărârile au fost clare pentru cetățenii implicați, chestiunea privind modul de aplicare a acestora în toate celelalte cazuri a fost neclară. Prin urmare, a devenit evidentă necesitatea unui cadru legislativ, astfel încât toți pacienții din Europa să își poată exercita dreptul la rambursarea cheltuielilor legate de asistența medicală transfrontalieră.

Acest drept nu ar trebui să existe doar pentru pacienții care au acces la informații nepublicate și care își pot permite un avocat. În consecință, după o reflecție profundă și o consultare largă, Comisia a adoptat la 2 iulie anul trecut propunerea sa de directivă.

Înainte de toate, obiectivul general al acesteia este de a oferi pacienților oportunități mai bune și acces la asistență medicală pe întreg teritoriul Europei. Pacienții se află chiar în centrul acestui proiect de lege, care respectă, de asemenea, diversitatea sistemelor de sănătate din întreaga Europă. Dați-mi voie să mă exprim clar cu privire la acest subiect. Știu că au fost exprimate numeroase temeri, însă această legislație nu va impune modificări în organizarea și finanțarea sistemelor de sănătate naționale.

Propunerea de directivă are trei obiective principale: în primul rând, clarificarea condițiilor în care pacienții vor beneficia de rambursări la tariful din țara de origine pentru asistența medicală transfrontalieră; în al doilea rând, oferirea de garanții privind calitatea și siguranța asistenței de pe întreg teritoriul Europei; și, în al treilea rând, încurajarea cooperării între sistemele de sănătate la nivel european.

Pe baza acestor trei piloni se pot face multe lucruri pentru cetățenii noștri, în primul rând pentru cei care doresc să beneficieze de asistență medicală transfrontalieră și, mai mult decât atât, pentru toți pacienții din Europa. Aștept cu nerăbdare dezbaterile dumneavoastră.

Iles Braghetto, raportor pentru avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cum putem defini această directivă? Ea reprezintă o oportunitate pentru pacienți de a alege un tratament adecvat și de a avea un acces rapid la servicii; o oportunitate pentru sistemele regionale de asistență medicală de a-și îmbunătăți calitatea și eficiența serviciilor sanitare; o oportunitate pentru o integrare europeană sporită în sectorul serviciilor de asistență personală. Rețelele europene de referință, standardele tehnologice și dezvoltarea telemedicinei vor sprijini cooperarea transfrontalieră care a fost deja demarată.

Aceasta necesită un sistem de informații corespunzător, monitorizarea calității și eficienței echipamentelor de asistență medicală, o garanție în ceea ce privește deontologia personalului medical și o procedură nebirocratică pentru reglementarea mobilității transfrontaliere. Această directivă oferă un răspuns echilibrat la aceste cerințe.

Françoise Grossetête, raportoare pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie – (FR) Dle președinte, dnă Vassiliou, aș dori în primul rând să îl felicit pe colegul nostru, dl Bowis, chiar dacă el nu este de față. În plus, regret absența sa deoarece el este atât de implicat în raportul său privind drepturile pacienților, încât merita cu adevărat să se afle astăzi aici.

Este evident faptul că aici, fără îndoială, nu este vorba despre o nouă directivă privind serviciile. Este vorba despre respingerea ideii conform căreia Curtea de Justiție adoptă legislația europeană în locul politicianilor. Acest lucru este inacceptabil.

Cetățenii europeni au dreptul să primească îngrijiri într-un alt stat membru în anumite condiții. Doresc să îi liniștesc pe acei membri care sunt îngrijorați de eventualele abuzuri viitoare: această directivă respectă pe deplin suveranitatea statelor membre în raport cu sistemele lor de sănătate. De asemenea, contrar afirmațiilor unora dintre oponenții săi, acest text se adresează tuturor pacienților, instaurând un sistem mai just și mai echitabil, deoarece, până acum, doar cetățenii cei mai înstăriți au avut acces la servicii medicale transfrontaliere.

Grație acestei directive, fiecare cetățean ar putea beneficia de astfel de servicii cu condiția ca, în cazul îngrijirilor spitalicești, să obțină o autorizație din partea statului membru în care este afiliat, ceea ce îi va permite astfel rambursarea cheltuielilor la tarifele în vigoare în statul membru de origine.

Dacă se va face tot posibilul pentru evitarea turismului medical, eu văd această directivă doar ca pe un progres. Aceasta reprezintă un important pas înainte către o Europă a sănătății, este mai echitabilă, oferă mai multe informații concetățenilor noștri cu privire la serviciile medicale disponibile și sporește cooperarea în domeniul noilor tehnologii medicale.

Bernadette Vergnaud, raportoare pentru avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor – (FR) Dle președinte, dnă Vassiliou, doamnelor și domnilor, vom acorda un verdict asupra unui text la care speram și pe care îl solicitam de multă vreme, în special în cadrul raportului meu privind impactul excluderii serviciilor medicale din Directiva privind serviciile.

Cu toate acestea, mă tem că recentul vot mi-a lăsat un gust amar. Raportul, astfel cum a fost adoptat în cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, cu sprijinul majorității grupurilor politice cu excepția socialiștilor, este de fapt, cu unele îmbunătățiri, un simplu răspuns la hotărârile Curții de Justiție. Acesta nu numai că nu răspunde principalelor provocări ale politicilor de sănătate ale Uniunii, dar nici nu rezolvă problema incertitudinii juridice a pacienților și consacră o abordare bazată pe piață a asistenței medicale.

În ceea ce privește incertitudinea juridică, mi se pare evident că neclaritatea care caracterizează condițiile respective de aplicare a acestei directive și Regulamentul (CEE) nr. 1408/1971 și, în curând, Regulamentul (CE) nr. 883/2004, adoptat ieri, nu va face decât să dea naștere la noi hotărâri ale Curții de Justiție.

Cât privește abordarea bazată pe piață, spiritul acestui raport poate fi găsit deja pe scurt în cuprinsul temeiului său juridic, adică articolul 95 care reglementează normele privind piața internă. Prin urmare, sănătatea ar fi doar un bun ca oricare altul, supus aceluiași reguli privind cererea și oferta.

Aceasta nu poate duce decât la un acces inegal la serviciile medicale, situație în care cetățenii înstăriți și informați pot alege cele mai bune servicii disponibile în UE, pe când ceilalți ar trebui să se descurce cu servicii a căror calitate a scăzut deja în numeroase state membre, și pe care această directivă nu este în niciun caz menită să le îmbunătățească.

În același spirit, amendamentul 67 echivalează cu introducerea concurenței între sistemele naționale de sănătate publică, întrucât fiecare persoană s-ar putea înscrie, la alegere, în orice sistem din UE, bineînțeles, contra cost.

În final, aș dori să ridic problema privind autorizarea prealabilă pentru serviciile medicale spitalicești, a cărei introducere depinde de o serie de limitări impuse asupra statelor membre, chiar dacă acest principiu permite atât controlul echilibrului financiar al sistemelor sociale, cât și oferirea unei garanții pacienților în ceea ce privește condițiile de rambursare.

Din toate aceste motive și datorită faptului că nu îmi fac multe iluzii în ceea ce privește rezultatul votului de astăzi, dată fiind unanimitatea minunată...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Diana Wallis, raportoare pentru avizul Comisiei pentru afaceri juridice – Dle președinte, în numele Comisiei pentru afaceri juridice am dorit să salutăm această propunere și să subliniem contribuția acesteia în privința certitudinii juridice, care trebuie aplaudată, precum și în ceea ce privește accentul pus pe libertatea de alegere a pacientului. Totuși, comisia noastră a considerat, de asemenea, – iar eu cred că acest lucru este important, date fiind îngrijorările care au fost exprimate în cursul dimineții – că propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității și, prin urmare, respectă integritatea sistemelor naționale de sănătate.

Singurul punct în care poate că deviem de la raportul principal este dat de dorința de a fi văzut mai multe măsuri în favoarea pacienților pentru care, din păcate, lucrurile iau o întorsătură nefericită. Considerăm că regimul legislativ aplicabil și normele de competență prevăzute nu sunt suficient de clare: acestea ar fi putut fi orientate mai mult către pacient pentru a asigura, așa cum am făcut și în alte domenii, că pacienții pot depune cereri de despăgubire în țara lor de reședință și pot primi compensații potrivit legislației din țara lor de reședință. Revizuirea acestui aspect ar putea fi o idee bună.

Anna Záborská, raportoare pentru avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen – (SK) În calitate de raportoare pentru Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe aș dori să îi mulțumesc dlui Bowis pentru cooperarea strânsă și numeroasele discuții pe care le-am avut în timpul pregătirii acestui raport. De asemenea, îi doresc toate cele bune.

Raportul este direct legat de drepturile pacienților, iar legiuitorii europeni trebuie să se asigure că egalitatea este aplicată, în mod consecvent, în oferirea de asistență medicală pentru femei și bărbați. Orice formă de discriminare bazată pe sex, practică de instituțiile medicale, asigurători sau de funcționarii publici este inacceptabilă. Pericolul sistemului propus rezidă în faptul că asistența medicală transfrontalieră, care implică o formă de tratament preferențial, vor fi utilizate, în principal, de cetățenii cu o situație financiară bună.

O cale de a rezolva situația este dată de posibilitatea cooperării interregionale. Acordurile regionale transfrontaliere dintre instituțiile financiare și cele medicale ar trebui să contribuie la armonizarea necesităților pacienților, la stabilitatea finanțelor publice și, în special, să sprijine obiectivul prioritar al statului de a asigura că cetățenii săi sunt într-o stare bună de sănătate.

Avril Doyle, în numele Grupului PPE-DE – Dle președinte, începând cu anul 1988, Curtea Europeană de Justiție a stabilit că pacienții au dreptul la rambursarea serviciilor de asistență medicală primite într-un alt stat membru. Acest raport, bazat pe proiectul de propunere al dnei comisar, clarifică modul de aplicare a principiilor enunțate în cauzele respective ale CEJ.

Salut raportul excelent al lui John Bowis și abilitatea sa în a oferi un răspuns la numeroasele preocupări întemeiate, care au fost exprimate în proiectul de propunere inițial. Raportul se bazează pe nevoile pacienților, și nu pe mijloacele acestora. Au fost discutate definițiile pentru „asistența medicală spitalicească” și „autorizarea prealabilă” și, din câte înțeleg, acestea au fost stabilite de comun acord cu Consiliul și Comisia. Standardele de calitate vor rămâne o competență a statelor membre, iar standardele de siguranță o competență europeană. Va fi esențial ca în fiecare stat membru să existe surse de informare a pacienților echivalente unui ghid unic, pentru a permite acestora să ia decizii în cunoștință de cauză, iar eu cred că includerea unei dispoziții referitoare la recunoașterea reciprocă a prescripțiilor va reprezenta un amendament foarte important la acest act legislativ și va trebui să fie adoptat rapid.

Dacă serviciile de sănătate au fost incluse inițial în proiectul de propunere Bolkestein privind serviciile transfrontaliere, în scurt timp a devenit evident faptul că este nevoie de o directivă separată privind această chestiune extrem de importantă referitoare la sănătate, care are implicații pentru toate aspectele legate de asistența medicală din cele 27 de state membre. Pacienții vor prefera întotdeauna să primească asistență

medicală în apropiere de locul de domiciliu. În prezent, pentru serviciile medicale transfrontaliere se alocă doar 1% din bugetele noastre. Să avem în vedere acest lucru.

Cu toate acestea, atunci când împrejurările o impun, asistența medicală primită într-o altă țară UE poate fi un lucru benefic – în special în regiunile de frontieră, atunci când, de exemplu, cea mai apropiată unitate medicală se află în altă țară sau când se poate oferi un nivel mai înalt de expertiză, de pildă în cazul bolilor rare, ori o anumită terapie sau un anumit tratament poate fi oferit mai rapid în altă țară. Trebuie să confirm pe deplin faptul că statele membre își vor păstra în continuare competența generală în ceea ce privește politica de sănătate și finanțarea acesteia.

Vreau să spun un singur lucru referitor la raportul Trakatellis. Există numeroase preocupări și interpretări eronate cu privire la amendamentul 15, iar eu salut posibilitatea ca egalitatea de voturi să ne permită să votăm împotriva conceptului de „eradicare” a bolilor rare, care a dat naștere la numeroase îngrijorări. Cu toate acestea, voi susține restul amendamentului și munca excelentă depusă de colegul meu, profesorul universitar Antonios Trakatellis, în ceea ce privește bolile rare.

Dagmar Roth-Behrendt, în numele Grupului PSE – (DE) Dle președinte, înainte de toate, aș dori ca, în numele grupului meu, să îi urez dlui Bowis însănătoșire grabnică. Știu că acesta a depus o muncă asiduă în cadrul comisiei până în ultima zi a votului, iar acum sper că se va reface după operație și se va însănătoși în curând și că îl vom vedea din nou aici înainte de începutul vacanței de vară.

Permiteți-mi să încep prin a spune că grupul meu consideră că acest raport este unul foarte bun. Putem observa că propunerea Comisiei a fost complet îmbunătățită grație numeroaselor amendamente aduse de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și compromisurilor la care am ajuns împreună. Dnă comisar Vassiliou, dumneavoastră împreună cu echipa ați întocmit un raport bun, însă a existat loc de îmbunătățiri, iar noi am reușit să îl ameliorăm.

Am reușit să ne asigurăm că toți pacienții vor ști de acum înainte că au drepturi în Uniunea Europeană la fel ca restul cetățenilor. Aceștia se pot deplasa la fel ca lucrătorii, studenții și bunurile, serviciile și alte lucruri, pentru care acesta este un lucru firesc. Și pacienții vor avea drepturi pe piața internă. Acesta este lucrul prevăzut de acest act legislativ și din acest motiv o salutăm fără rezerve.

Cu toate acestea, trebuie să subliniem, de asemenea, care sunt aspectele raportului cu care am fost de acord în mod special. Printre acestea se numără, de exemplu, faptul că pacienților urmează să li se acorde dreptul la libera circulație pentru servicii medicale nespitalicești. Cu toate acestea, și noi considerăm că sistemele de sănătate trebuie să rămână sub autoritatea statelor membre. Acestea ar trebui să își poată planifica modul de furnizare a asistenței medicale spitalicești, îngrijirile de specialitate, iar investițiile din statul membru în cauză ar trebui să fie accesibile. Nu dorim să răpim statelor membre această autoritate, această competență. Și nici nu dorim să epuizăm resursele acestora. De aceea, autorizarea prealabilă pentru anumite tipuri de tratament este oportună. Și acesta este un aspect pentru care grupul meu își manifestă bucuros întreg sprijinul; voi reveni asupra lui la sfârșit. Aceasta este o abordare potrivită, iar acest lucru caracterizează întregul raport.

Personal, țin să salut faptul că în sfârșit vor exista rețele de referință. De cât timp solicităm faptul că trebuie să se știe clar unde avem de a face cu cele mai bune practici în Uniunea Europeană? Unde se efectuează cele mai bune tratamente? Unde au acestea cea mai mare rată de reușită? Care echipă din care spital din care stat membru are noutăți de relatat? În prezent, acest lucru este lăsat la voia întâmplării. Poate că o mică parte a comunității științifice este la curent cu acest aspect, dar nu toți medicii locali pot spune același lucru. Faptul că putem ameliora această situație prin introducerea rețelilor de referință reprezintă o realizare semnificativă. Grație acestor surse de informare, fiecare pacient din fiecare stat membru poate trece pe la biroul de informare sau poate suna și întreba: „Ce drepturi am?” Aceștia li se va comunica în propria limbă ce drepturi au și, în cazul în care au o problemă, vor primi un răspuns. Aceasta este o noutate pozitivă.

Întrucât mă apropiez de finalul timpului acordat, trebuie să menționez, de asemenea, acele aspecte pe care majoritatea grupului meu le consideră regretabile. Pentru marea majoritate a grupului meu, aceasta implică două elemente care sunt esențiale pentru noi și pentru modul în care vom vota astăzi. Primul dintre acestea este faptul că dorim să avem un temei juridic dublu. Trebuie să utilizăm articolul 152 referitor la sănătate pentru a ne asigura că mesajul pe care îl transmitem cetățenilor este că aceasta este o chestiune legată de politica în domeniul sănătății, precum și de libera circulație. Avem nevoie de acest lucru, iar aceasta este o condiție pentru sprijinul nostru.

În plus, suntem convinși că autorizarea prealabilă, astfel cum este prevăzută la articolul 8 alineatul (3), este definită în mod necorespunzător. Dacă nu vom putea obține o îmbunătățire în această privință prin intermediul

amendamentelor care au fost depuse, din păcate, grupul meu nu va putea vota acest raport, acesta fiind un lucru pe care personal îl regret, deși poate că el va constitui un imbold pentru a obține un rezultat mai bun la a doua lectură, dacă nu vom câștiga suficient teren astăzi.

Jules Maaten, în numele Grupului ALDE – (NL) Această directivă se referă la pacienți. Nu pot sublinia acest lucru suficient de mult, deoarece am discutat, desigur, despre multe alte lucruri în contextul asistenței medicale transfrontaliere: libera circulație a serviciilor medicale și ceea ce trebuie făcut cu privire la piața serviciilor medicale. Tocmai despre acest lucru nu discutăm acum.

Noi discutăm despre o abordare pragmatică. Cum putem să facem sistemul în așa fel încât pacienții să beneficieze de el? Iar dacă noi nu vom face acest lucru, cine îl va face? Pacienții se găsesc într-o poziție atât de vulnerabilă. Nu este de dorit ca oamenii bolnavi să trebuiască să se implice într-o luptă cu birocrății glaciali din sistemul medical, care privesc politica în domeniul sănătății cu ajutorul unui tabel de pe calculator, care conține cifre și statistici. Acest lucru nu trebuie să se întâmple.

De aceea, aceasta este tot o directivă socială. Asistența transfrontalieră este, desigur, disponibilă de multă vreme pentru oricine și-o poate permite, însă trebuie să facem ceva și pentru cei fără posibilități financiare. Despre asta discutăm astăzi, dle președinte.

Aceste chestiuni reprezintă, de asemenea, un temei pentru importanța pe care grupul nostru o acordă autorizării prealabile, care este, bineînțeles, un element esențial, dnă Filipiová. Apropos, apreciez foarte mult prezența Consiliului astăzi. Autorizarea prealabilă trebuie să fie introdusă nu pentru a face asistența medicală transfrontalieră imposibilă – absolut deloc – ci mai degrabă pentru a evita o gravă subminare a sistemelor naționale. Suntem de acord cu acest lucru și analizăm această chestiune mai profund decât am fi făcut-o, probabil, în mod normal. Prin urmare, este necesar un compromis. Considerăm că trebuie să existe excepții pentru bolile rare sau pacienții a căror viață este pusă în pericol și care se află pe listele de așteptare. Dorim să formulăm definiția asistenței medicale spitalicești la nivel european, și nu pentru fiecare stat membru în parte, pur și simplu pentru a oferi pacienților securitatea juridică și pentru a asigura certitudinea în cadrul sistemelor naționale.

În plus, suntem de părere că pacienții care sunt deja atât de bolnavi nu ar trebui, în cazul unui eveniment nefericit, să fie nevoiți să urmeze proceduri juridice anevoioase; în schimb, ar trebui instituit un sistem bazat pe un mediator european pentru pacienți.

În Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a existat, desigur, o divergență pe această temă și îi rog pe deputații de stânga să lase deoparte considerentele ideologice de această dată și să se asigure că vom adopta o directivă corespunzătoare pentru pacienți și să adopte o abordare pragmatică. Am ascultat cu respect ceea ce dna Roth-Behrendt a afirmat aici cu privire la această chestiune.

În final, îi transmit mulțumiri dlui raportor Bowis. Acesta a depus o muncă extraordinară și sper sincer că se va însănătoși în curând.

Salvatore Tatarella, în numele Grupului UEN – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi aprobăm o directivă deosebit de importantă, care privește pacienții – așa cum s-a subliniat deja – și toți cetățenii europeni. Chiar în preajma alegerilor europene, toți cetățenii europeni pot vedea din nou cum Parlamentul poate avea un efect pozitiv asupra vieții fiecăruia dintre ei.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene instituie dreptul la asistență medicală, iar acum, grație acestei directive, noi conferim substanță acestui drept. Este o chestiune care privește un număr extrem de mare de cetățeni: un recent sondaj Eurobarometru indică faptul că, în prezent, 50% dintre cetățenii europeni sunt dispuși să călătorească pentru a primi tratament în străinătate, sperând să găsească un tratament mai bun și mai rapid pentru boala lor, iar 74% dintre cetățeni consideră că atunci când merg în străinătate pentru tratament, cheltuielile ar trebui să fie rambursate de propriul stat membru.

În prezent, acest domeniu este guvernat de legislațiile naționale, iar cetățenii sunt slab informați cu privire la opțiuni, rambursări și tratamentele posibile în străinătate. Într-adevăr, în prezent doar 4% dintre cetățenii europeni primesc asistență medicală în străinătate. Uniunea Europeană are reglementări unitare doar în cazurile tratamentelor medicale de urgență primite în străinătate pe baza regulamentului privind cardul european de asigurare de sănătate.

Astăzi, Parlamentul răspunde solicitării cetățenilor europeni privind protecția sănătății, iar în domeniul asistenței medicale, Europa se pregătește să elimine granițele și să permită tuturor pacienților să aleagă unde vor fi tratați.

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE (FR) Dle președinte, directiva pe care o dezbaterem astăzi trebuie să fie privită, înainte de toate, ca un element suplimentar care se adaugă la cooperarea care există de trei decenii între statele membre și sistemele lor de securitate socială.

În prezent, în țara mea, Luxemburg, peste 30% din asistența medicală este furnizată deja în străinătate și, mai mult, cazul dlui Bowis, căruia îi doresc însănătoșire completă, este un exemplu perfect al utilizării corecte a regulamentului existent, întrucât a fost internat în spitalul din Bruxelles ca un caz urgent. Acesta a fost îngrijit cum se cuvine, iar, pentru un cetățean britanic, nu există nicio problemă legată de rambursare.

Prin urmare, care sunt îmbunătățirile pe care trebuie să le aducă această directivă? În primul rând, aceasta trebuie să îmbunătățească informațiile oferite cetățenilor: informațiile privind serviciile oferite, informațiile privind centrele de excelență pe care dna Roth-Behrendt le-a explicat atât de bine și, mai presus de toate, informațiile privind calitatea asistenței medicale. Eu cred că numeroase țări membre, inclusiv cea din care provin, trebuie să facă progrese în ceea ce privește criteriile de calitate și calitatea informațiilor privind asistența medicală. În plus, bineînțeles, dacă mă aflu în străinătate, iar lucrurile iau o întorsătură nefericită, trebuie să existe un loc unde să mă pot adresa.

Toate aceste aspecte sunt bine reglementate în textul actual, dar noi credem că există trei lucruri care trebuie îmbunătățite. În primul rând, noi credem că un sistem de autorizare prealabilă pentru asistența medicală spitalicească prezintă un dublu avantaj: mai întâi, acesta este foarte avantajos pentru cetățenii europeni, deoarece aceștia vor ști exact când vor primi rambursarea, iar asistența medicală va fi, de asemenea, prefinanțată. În plus, acest sistem permite planificarea marilor infrastructuri spitalicești, deoarece un bun sistem de sănătate nu va fi creat de mâna invizibilă a pieței. Acesta trebuie planificat.

Cea de a doua solicitare a Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană se referă la un dublu temei juridic, deoarece noi nu dorim ca serviciile medicale să fie considerate ca o piață. Trebuie să fie foarte clar faptul că sistemul este organizat în primul rând de statele membre.

Cel de al treilea aspect se referă la bolile rare: noi dorim o legislație specifică deoarece acest lucru este foarte important și i-am amăgi pe cetățenii europeni dacă le-am spune: „mergeți și căutați un loc în Europa și se va rezolva”. Noi dorim o legislație specifică. Prin urmare, nu dorim o nouă directivă Bolkestein, ci dorim un text care să ofere o certitudine juridică și care să fie util pentru majoritatea cetățenilor Europei.

Kartika Tamara Liotard, în numele Grupului GUE/NGL – (NL) Și eu țin să îi adresez sincerele mele mulțumiri dlui Bowis. Acesta a lucrat intens la acest raport și sper că se va însănătoși în curând.

Cu toate acestea, trebuie să afirm faptul că Comisia Europeană încearcă, sub termenul înșelător de „drepturi ale pacienților”, să introducă principii de piață în domeniul asistenței medicale în toată Europa. Este de la sine înțeles faptul că grupul meu susține sporirea drepturilor pacienților și mobilitatea acestora în regiunile de frontieră. Noi mergem mult mai departe decât atât. Noi considerăm că toți cetățenii, și cei bogați, și cei săraci, au dreptul la un acces corespunzător la asistență medicală de înaltă calitate.

Totuși, am obiecții serioase cu privire la faptul că propunerea se bazează pe articolul privind piața internă, ceea ce indică în sine faptul că interesele economice sunt mai presus de interesele pacienților. În plus, propunerea este superfluă. Deoarece rambursarea cheltuielilor este deja reglementată. Nerespectarea de către unele societăți de asigurare și state membre a acestor dispoziții trebuie tratată mai adecvat.

De asemenea, propunerea tratează în mod inegal o chestiune care ține de competența statelor membre, ceea ce face ca persoanele cu portofelul plin să aibă acces la servicii medicale mai bune. Sistemul propus de costuri și rambursări, în conformitate cu normele din țara de origine, introduce o formă de mobilitate a pacienților care contravine principiului accesului egal al tuturor cetățenilor la asistența medicală. De asemenea, propunerea prezintă riscul considerabil ca, în curând, nu pacientul să fie cel care are dreptul să caute un tratament în străinătate, ci societățile de asigurare sau statele membre să fie cele care vor putea obliga pacienții să aleagă furnizorul cel mai ieftin. Prin urmare, vom avea de a face cu o obligație, și nu cu un drept al pacientului.

Având în vedere faptul că avem 27 de țări cu 27 de sisteme de sănătate diferite, propunerea Comisiei, bazată exclusiv pe articolul 95 – faimosul articol privind armonizarea – va duce la desființarea sistemelor naționale de sănătate, eliminând, prin urmare, responsabilitățile statelor membre. Noi dorim să avem ca punct de plecare accesul egal al pacienților, și nu să acordăm pieței un rol mai important în cadrul asistenței medicale.

Hanne Dahl, în numele Grupului IND/DEM – (DA) Dle președinte, o consecință pe care Directiva privind pacienții în actuala sa formă ar putea să o aibă asupra sectorului asistenței medicale ar fi îngreunarea considerabilă a controlului cheltuielilor publice. Prin urmare, eu propun să votăm în favoarea amendamentului

122, care se referă la autorizarea prealabilă. Eu cred că este absolut necesar ca toți cetățenii să aibă acces liber și echitabil la tratament, într-o ordine corespunzătoare și conform nevoilor acestora. Acest lucru înseamnă că medicul este cel care ar trebui să stabilească tipul de tratament și momentul când acesta va fi administrat.

Din păcate, această directivă reflectă o tendință foarte clară conform căreia suntem cu toții transformați din cetățeni în consumatori. În loc să fim cetățeni într-o societate care se bazează pe principiul obligației reciproce, am devenit consumatori într-o vastă piață internă. Cu toate acestea, a fi cetățean înseamnă a fi o ființă umană, iar noi suntem cu toții cetățeni, la fel de sigur cum suntem oameni. Însă, în calitate de consumatori, suntem reduși la niște obiecte ale unei campanii de comercializare. Aceasta înseamnă că suntem mai degrabă obiecte decât subiecte. Pacienții ar trebui să fie subiecte, și nu obiecte ale unei campanii de comercializare.

Jim Allister (NI) - Dle președinte, doresc să îi transmit și eu cele mai calde salutări raportorului nostru, urându-i însănătoșire și revenire grabnică.

Sunt convins că obținerea celor mai bune servicii pentru alegătorii noștri este în interesul nostru, al tuturor. Cu toate acestea, pentru mine este vital ca această directivă să realizeze un echilibru între libera circulație și siguranța și responsabilitatea pacienților. Eu nu am niciun interes în promovarea turismului medical și cred, prin urmare, că autonomia națională privind aspectele de reglementare trebuie să fie protejată și trebuie să evităm o armonizare a standardelor la cel mai mic numitor comun. De asemenea, trebuie să prevenim creșterea presiunii asupra serviciilor locale în detrimentul pacienților autohtoni, acest aspect fiind relevant îndeosebi în zonele în care există specialități căutate de pacienți.

În plus, chestiunea privind asistența medicală de recuperare în urma tratamentului în străinătate trebuie abordată în mod corespunzător, întrucât sunt îngrijorat de faptul că servicii precum fizioterapia și altele ar putea fi suprasolicitate din cauza cererilor de asistență medicală de recuperare.

Colm Burke (PPE-DE) - Dle președinte, doresc să salut călduros raportul stimatului meu coleg, dl Bowis, privind drepturile pacienților la asistența medicală transfrontalieră. Regret faptul că dl Bowis nu este cu noi în această dimineață și îi doresc însănătoșire grabnică.

A fost o onoare pentru mine să contribui la eforturile de îmbunătățire a drepturilor pacienților la asistența medicală transfrontalieră. Eu însumi sunt un beneficiar al asistenței medicale transfrontaliere. Am fost suficient de norocos să îmi pot permite să plătesc. Acum doresc ca persoanele care nu sunt la fel de norocoase cum am fost eu să poată beneficia de dreptul de a călători pentru a primi asistență medicală fără a fi preocupați de costuri, să fie pe deplin informați în ceea ce privește drepturile lor și calitatea îngrijirilor la care se pot aștepta.

Chestiunea privind drepturile pacienților la asistența medicală transfrontalieră a fost dezbătută și promulgată în ultimii ani prin intermediul Curții Europene de Justiție. Pentru noi, reprezentanții cetățenilor, acesta este, așadar, un moment oportun și potrivit pentru a defini în mod clar și neechivoc pentru cetățeni dreptul de necontestat al pacienților de a avea acces la asistență medicală de înaltă calitate, indiferent de posibilitățile lor financiare sau zona în care locuiesc.

De asemenea, ar trebui să avem dreptul de a avea acces la asistență medicală de înaltă calitate aproape de locul de domiciliu. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem și faptul că acest lucru nu este întotdeauna posibil, în special în cazul bolilor rare, pentru care este posibil ca statul membru în care pacientul este afiliat să nu dispună de tratament.

Dacă trebuie să călătorim în străinătate pentru a primi asistență medicală, nu ar trebui să avem nicio incertitudine cu privire la capacitatea de a achita factura pentru tratament, care este adesea unul costisitor. Prin urmare, sunt încântat de faptul că această incertitudine și confuzie a fost eliminată o dată pentru totdeauna. O dată ce autorizarea prealabilă este acordată în circumstanțe obișnuite, pacienții vor suporta doar costurile de tratament care depășesc suma pe care ar fi plătit-o dacă ar fi primit același tratament sau unul similar în țara de origine.

Informațiile privind calitatea și standardele asistenței medicale din alte state membre reprezintă un alt factor important pentru aceia dintre noi care ar putea fi nevoiți să se deplaseze în străinătate pentru tratament. Am depus eforturi intense pentru a ne asigura că pacienții vor avea la dispoziție aceste informații în cazul în care sunt nevoiți sau doresc să călătorească pentru a primi tratament. Punctele naționale de contact propuse în acest document reprezintă, astfel, una dintre inovațiile-cheie, iar acestea vor juca un rol esențial în sprijinirea și facilitarea mobilității pacienților. Salut acest raport și sper că va fi adoptat astăzi.

Guido Sacconi (PSE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dna Roth-Behrendt a explicat foarte bine poziția grupului nostru și, în special, a făcut o expunere perfectă a motivelor pentru care apreciem deosebit de mult progresele înregistrate în îmbunătățirea acestui text. Dumneaei a explicat însă, în mod clar, și cât este de important să parcurgem ultima sută de metri, și anume să adoptăm un temei juridic dublu și să oferim statelor membre o posibilitate legitimă mai clară și mai solidă de a avea o autorizație prealabilă pentru tratamentul spitalicesc.

Așadar, pe scurt, haideți să nu continuăm la nesfârșit această discuție, întrucât cunoaștem foarte bine această directivă, pe care am dezbătut-o luni de zile. Aș dori să adresez două întrebări cu un caracter politic pronunțat, întrucât a sosit momentul să luăm o decizie. Prima întrebare este pentru dna comisar Vassiliou: care este mai exact părerea Comisiei cu privire la temeiul juridic dublu? În al doilea rând, mă adresez în special Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europene – îmi pare rău că prietenul meu John Bowis nu este prezent, deoarece am rezolvat numeroase chestiuni pe parcursul acestei legislaturi avându-l pe el drept coordonator al principalelor grupuri ale Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, și îi doresc și eu, bineînțeles, însănătoșire grabnică – aș dori să întreb Grupul PPE-DE și, de asemenea, Grupul Alianței Liberalilor și Democrațiilor pentru Europa: considerați că este mai bine să trecem la a doua lectură fără votul Grupului Socialist din Parlamentul European? Fără o largă majoritate?

Prin urmare, vă invit să reflectați serios asupra amendamentelor 116 și 125 privind temeiul juridic dublu și a amendamentelor 156 și 118 privind autorizarea prealabilă. Dacă aceste documente vor fi aprobate, noi vom vota pentru; altfel, va fi imposibil. Rămâne ca dumneavoastră să vă gândiți și să alegeți rezultatul pe care îl doriți.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE) - (DA) Dle președinte, ne aflăm în toiul unei campanii electorale europene – o campanie electorală în care trebuie să creăm o relație mai strânsă cu cetățenii europeni. Acum avem de a face cu un act legislativ care chiar creează o relație strânsă cu cetățenii europeni. Haideți să profităm de această lege și să punem pacientul pe primul plan. Fiind o raportoare a Grupului Alianței Liberalilor și Democrațiilor pentru Europa, grupul meu țintă este reprezentat de un om al cărui tip îl veți recunoaște cu toții în cadrul circumscripțiilor electorale. Eu provin dintr-o țară în care, ori de câte ori merg la supermarket, văd un om care conduce o motoretă ce are o cutie de lemn în spate. Acest om se află în centrul măsurii privind mobilitatea pacienților, deoarece toți cetățenii ar trebui să poată călători în străinătate pentru a primi tratament, dacă își doresc acest lucru, indiferent de salariu sau economii. Acei pacienți care doresc să călătorească sunt, de fapt, destul de puțini la număr. Doar cei disperati merg în străinătate.

Cu toate acestea, simplul fapt că omul de pe motoretă poate călători nu înseamnă că acesta trebuie să achite călătoria din banii proprii. Din fericire, există un acord larg în rândul deputaților cu privire la faptul că pacientul individual nu ar trebui să plătească din propriul buzunar. Aceasta reprezintă într-adevăr o îmbunătățire a propunerii Comisiei. Amendamentul principal al Grupului ALDE se referă la numirea unui mediator european al pacienților. Vă mulțumesc pentru că l-ați susținut. Rolul precis al mediatorului pacienților va fi acela de a asigura că cetățeanul UE, pacientul, va putea să exercite dreptul care i-a fost conferit de acest act legislativ. Mînea se află acum în terenul Consiliului. Aceasta se află acum în terenul miniștrilor care ne spun neîncetat că trebuie să ne apropiem mai mult de cetățenii europeni. Însă ceea ce afirm eu este că UE trebuie să se apropie mai mult de cetățenii săi. Acesta este un caz care vă este oferit pe tavă. Profitați de el! Să nu irosim această ocazie!

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Dle președinte, definirea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere reprezintă o sarcină urgentă. Pacienții au dreptul să știe pe ce bază vor primi asistența medicală, indiferent dacă aceștia se află într-o călătorie și au nevoie de ajutor în mod neașteptat sau dacă, din cauza accesului dificil la serviciile medicale specifice din propria țară, se hotărăsc să se deplaseze la centre medicale dintr-o altă țară a Uniunii Europene.

Aceștia trebuie să fie informați cu privire la costurile posibile pe care le vor avea de suportat, precum și în ceea ce privește posibilitățile de prefinanțare. De asemenea, trebuie să li se garanteze accesul la informații sigure privind calitatea serviciilor disponibile în centrele medicale recomandate. Aici am în vedere rețelele de referință și punctele de informare. Pacienților trebuie să li se garanteze că vor primi informații cu privire la drepturile pe care le au în cazurile de vătămare cauzate de tratamentul necorespunzător, precum și informații cu privire la recunoașterea reciprocă a prescripțiilor. Monitorizarea asistenței medicale transfrontaliere va fi utilă în evaluarea situației din acest domeniu. Doresc să îi urez dlui Bowis însănătoșire grabnică.

Margrete Auken (Verts/ALE) - (DA) Dle președinte, doresc să îi mulțumesc dlui Bowis pentru maniera excelentă în care a condus aceste negocieri nu tocmai ușoare. Una dintre chestiunile dificile a fost reprezentată

de sprijinul acordat pacienților cu boli rare – o temă pe care o vom dezbate aici în ultima parte a dimineții. Cu toții dorim să le oferim acestor pacienți cele mai bune alternative disponibile și, bineînțeles, constatăm că o cooperare europeană strânsă în această privință ne va aduce beneficii uriașe. Cu toate acestea, va fi absolut inutil dacă vom da pur și simplu posibilitatea pacienților de a călători în Europa, fără a permite țărilor de origine ale acestora să exercite controlul asupra acestor călătorii, atât din punct de vedere medical, cât și financiar. În cazul în care textul este adoptat în forma actuală, acesta va oferi tuturor pacienților care suferă de o boală rară posibilitatea de a călători în străinătate și de a primi absolut orice tratament, pe care apoi țara lor de origine trebuie să îl finanțeze. Cu toate acestea, cum putem controla cheltuielile și cum ne putem asigura că pacienții nu primesc un tratament necorespunzător sau excesiv? La urma urmelor, aceștia se află la cheremul furnizorilor de asistență medicală. De asemenea, există riscul ca pacienții să intre în conflicte grave cu țara de origine, care poate refuza să plătească, sub pretextul că boala de care suferă aceștia nu este suficient de rară. Încă nu am ajuns la un acord privind modalitatea de identificare a acestui segment al pacienților. Noi am prefera de departe un act legislativ separat în acest domeniu pentru a putea să îi ajutăm pe oamenii care suferă de boli rare în cel mai bun mod cu putință.

Adamos Adamou (GUE/NGL) - (EL) Dle președinte, și eu doresc să îi urez prietenului nostru John Bowis însănătoșire grabnică și toate cele bune și, în același timp, să îi mulțumesc pentru munca asiduă depusă.

Vreau să încep prin a spune că nu avem niciun fel de obiecții în ceea ce privește asistența medicală transfrontalieră. Dimpotrivă, noi recunoaștem faptul că statele membre trebuie să se folosească de competențele care le sunt acordate prin articolul 152 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Din păcate, această directivă se bazează pe articolul 95 și aștept ca dna comisar să ne clarifice temeiul juridic.

Nu dorim să se aplice o politică care favorizează pacienții cu posibilități financiare în detrimentul claselor sociale inferioare. Dl Maaten nu este prezent, dar nu cred că am da dovadă de „inflexibilitate ideologică” dacă am spune că s-ar putea să obținem în final o asistență medicală dublă.

Obiectivul nostru trebuie să fie acela de a oferi o asistență medicală egală, fără intervenția Uniunii Europene în sistemele de securitate socială și fără să avem ca scop comercializarea sectorului sanitar.

Urszula Krupa (IND/DEM) – (PL) Dle președinte, reglementarea oportunităților de primire a tratamentului în alte state membre ale Uniunii Europene, care va intra în vigoare în urma adoptării directivei privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, va avea drept consecință intervenția comunitară în sistemele de sănătate, ceea ce contravine dispozițiilor anterioare. În plus, se vor crea oportunități de tratament, în special pentru pacienții bogați și, în același timp, accesul la asistența medicală va fi împiedicat, mai ales în cazul pacienților din statele membre sărace. În prezent, guvernul liberal din Polonia urmărește o strategie prin care se acordă elitei privilegii în ceea ce privește accesul la asistența medicală de înaltă calitate, iar acest lucru duce la privatizarea instituțiilor medicale de stat, privând cea mai mare parte a societății de posibilitatea de a primi tratament. Indiferent de opinia Curții de Justiție, sănătatea umană nu ar trebui să fie un bun comercializabil, ci un drept inalienabil care trebuie să fie garantat de serviciile publice de sănătate, în conformitate cu principiul respectului și protecției dreptului la viață și la sănătate și al valorii inalienabile a fiecărei ființe umane.

Andreas Mölzer (NI) – (DE) Dle președinte, cererile de pensie, asigurarea de șomaj și asigurarea de sănătate – la aproape 25 de la introducerea Acordului Schengen, sistemul social a rămas în urmă. Turisții sunt adesea exploatați cu nerușinare și sunt nevoiți să achite facturi exorbitante care apoi fie sunt rambursate doar parțial, fie nu sunt rambursate deloc atunci când aceștia se întorc în țara de origine din UE.

Adesea, cardul european de asigurare de sănătate nu este acceptat, din nefericire, în timp ce decontarea plăților între statele membre nu funcționează cu adevărat. Cu toate acestea, în special atunci când bugetul este redus, serviciile medicale trebuie să se axeze mai mult asupra pacientului. În acest scop, drepturile pacientului trebuie, desigur, consolidate. Posibilitatea ca un pacient aflat într-o situație medicală urgentă să obțină o autorizație prealabilă pentru rambursarea cheltuielilor legate de tratamentul spitalicesc trebuie considerată îndoielnică. Dacă facem mereu economii de cheltuieli cu personalul medical sub presiunea costurilor, atunci eu sunt de părere că sistemul nostru medical se îndreaptă în direcția greșită. Prin urmare, este necesară o mai bună cooperare, dar în niciun caz nu trebuie să permitem ca aceasta să degenereze într-o cursă birocratică cu obstacole.

Péter Olajos (PPE-DE) – (HU) „Cel care se pricepe la mânuirea ciocanului tinde să creadă că toate lucrurile sunt un cui”, vorba proverbului. Și eu am aceeași părere cu privire la criza actuală: văd posibilități de creștere și redresare în toate.

Eu cred că acest act legislativ ne va deschide o serie de oportunități. Alături de revoluționarea asistenței medicale, directiva ar putea, de asemenea, să dea un nou avânt creării de locuri de muncă și dezvoltării economice. Introducerea mobilității pacienților nu va avea un impact doar asupra asistenței medicale. Ea ar putea avea un impact benefic nu numai asupra ofertei culturale a țării gazdă, ci și asupra sectorului restaurantelor din țara respectivă. De fapt, aceasta ar putea duce și la crearea a mii de locuri de muncă în sectorul horeca (hoteluri, restaurante, cafenele). Aceasta ar genera creșterea veniturilor nu numai și, cu siguranță, nu în primul rând în sectorul sanitar, ci și în serviciile conexe.

În mod similar, și sectorul serviciilor financiare se poate aștepta să cunoască o creștere. Este adevărat că funcționarea noului sistem va necesita, de asemenea, un mare număr de case de compensare, brokeri de servicii sanitare, consultanți, experți în asigurări, interpreți și traducători. În perioada de convalescență, întregul lanț al „turismului medical” ar avea de câștigat. Principalul avantaj al acestui regulament este că oferă doar posibilități de câștig. De exemplu, dacă un stat membru nu dorește să ofere cetățenilor săi această oportunitate, acesta va îmbunătăți nivelul propriilor servicii de asistență medicală și va reduce perioadele de așteptare. În cazul în care un stat membru atrage pacienți din străinătate, acest lucru va aduce bani în țară și în sectorul sanitar, ducând la o creștere a nivelului asistenței medicale acordate pacienților în țara respectivă.

În calitate de deputat maghiar, eu văd promovarea „turismului medical” bazat pe mobilitatea pacienților în Europa ca pe o oportunitate excepțională. Există deja numeroși pacienți care vin din străinătate pentru a se trata în țara mea, însă s-a creat destul de multă confuzie cu privire la chestiunea asigurării. Lucrurile au depins în mare parte de ultimele reglementări ale țării de origine. Sunt sigur că această directivă va îmbunătăți calitatea vieții fiecăruia dintre noi. Îi urez dlui Bowis însănătoșire grabnică. Întâmplarea face că și el a beneficiat anterior de o perioadă lungă de tratament în Ungaria. Vreau să salut și eu acest act legislativ. Îmi va face o deosebită plăcere să sprijin acest document excelent.

Anne Van Lancker (PSE) – (NL) Stimați deputați, cel mai important lucru pentru o politică de sănătate corespunzătoare este ca toată lumea să poată beneficia de o asistență medicală adecvată și accesibilă, preferabil aproape de casă. Însă dacă numai 1% dintre pacienți merg în străinătate pentru tratament, acest lucru se datorează în întregime incertitudinii legate de calitate și rambursare.

Tocmai din acest motiv această directivă este o veste bună, în special pentru cei care locuiesc în regiunile de frontieră, pentru pacienții aflați pe liste lungi de așteptare, pentru oamenii cu afecțiuni pentru care există tratamente mai bune în străinătate. Totuși, dreptul acestor pacienți de a primi tratament în străinătate nu ar trebui să pună în pericol posibilitatea ca statele membre să organizeze și să finanțeze în mod corespunzător propriile servicii medicale, întrucât acest lucru este necesar pentru a garanta asistența medicală pentru toți cetățenii. De aceea, trasarea câtorva linii roșii de către Parlament este bine-venită. Voi numi trei dintre ele.

În primul rând, această directivă reglementează în mod just doar mobilitatea pacienților, și nu și pe aceea a lucrătorilor din domeniul medico-sanitar. Nu putem avea ca scop crearea unei piețe a serviciilor de asistență medicală. În această privință, raportul este absolut corect.

În al doilea rând, statele membre trebuie să poată stabili ele însele tipul de asistență medicală pe care îl pot oferi și ceea ce poate fi rambursat. Acest aspect este foarte bine precizat în cadrul directivei.

În al treilea rând, rambursarea asistenței ambulatorii trebuie simplificată, dar, în cazul îngrijirilor spitalicești și al celor de specialitate, statele membre trebuie să obțină o autorizație prealabilă, întrucât aceste îngrijiri sunt costisitoare. O țară care dorește să garanteze asistența medicală pentru toți cetățenii trebuie să poată planifica asistența în acest mod. În această privință, dle Bushill-Matthews, raportul nu se ridică la aceeași înălțime: stabilește în continuare prea multe condiții pentru aprobarea prealabilă, ceea ce îngreunează sarcina statelor membre. Doresc să îi susțin pe acei colegi ai mei care au afirmat în mod clar că acesta este un aspect cu adevărat esențial pentru ca grupul meu să poată aproba această directivă.

În final, doresc să mă declar în favoarea unui temei juridic dublu, deoarece asistența medicală este într-adevăr o responsabilitate publică a statelor membre față de populație și, prin urmare, nu poate fi lăsată pur și simplu la buna dispoziție a pieței libere. Sper ca aceste două linii roșii să fie menținute până la final.

Elizabeth Lynne (ALDE) - Dle președinte, de ce trebuie ca un pacient să își piardă vederea în așteptarea unei operații de cataractă în Marea Britanie, de exemplu, când această operație ar putea fi efectuată foarte ușor într-un alt stat membru? De ce trebuie ca o persoană care așteaptă în agonie un transplant de sold să nu poată profita de lipsa listelor de așteptare din alte state membre – uneori costurile fiind mai mici decât în țara de origine? Și de ce trebuie ca unii pacienți cu afecțiuni cardiace să aștepte luni de zile, în mod inutil, o operație de deblocare a arterelor? Dacă un clinician recomandă un tratament care nu poate fi oferit în țara

de origine, atunci avem într-adevăr nevoie de un cadru juridic care să asigure pacienților posibilitatea de a căuta tratamentul în altă parte.

După cum s-a spus deja, mult prea adesea cetățenii cei mai săraci sunt cei care au parte de discriminare și inechitate în ceea ce privește accesul la asistența medicală. De aceea, sunt încântată de faptul că dl raportor a acceptat amendamentul meu care stabilește clar faptul că statelor membre le revine responsabilitatea de a autoriza și plăti tratamentul primit în altă țară.

Nu trebuie să restricționăm accesul la asistența medicală transfrontalieră doar pentru cei care și-o pot permite. Și nici nu trebuie să excludem persoanele cu handicap; din acest motiv, sunt încântată de faptul că multe dintre amendamentele mele cu privire la această chestiune au fost acceptate. Drepturile și siguranța pacienților trebuie să fie prioritare. Din acest motiv, repet, sunt mulțumită că raportorul a susținut amendamentele mele referitoare la regulamentul privind cadrele medicale. Țin să le reamintesc deputaților că aceste propuneri introduc niște măsuri de protecție cu privire la ceea ce este deja un drept al cetățenilor UE conform unei hotărâri a Curții Europene de Justiție de acum câțiva ani.

În final, doresc să îi urez lui John Bowis însănătoșire grabnică. Experiența sa vădește importanța cooperării dintre statele membre.

Jean Lambert (Verts/ALE) - Dle președinte, de o bună bucată de vreme am o problemă cu această directivă, deoarece titlul nu reflectă de fapt conținutul acesteia. Unele dintre discursurile pe care le-am auzit astăzi referitoare la programe de creare de locuri de muncă etc. îmi întăresc preocupările. Multe dintre chestiunile implicate sunt, după cum știm, legate de opțiuni și plăți și, prin urmare, directiva privește securitatea socială și asistența medicală deopotrivă.

În această săptămână, am actualizat de fapt regulamentul care este inclus în sistemul nostru care asigură deja cooperarea și garantează faptul că, în cazul unei urgențe, asistența medicală nu poate fi refuzată într-un alt stat membru. Îi îndemn pe deputați să citească noile dispoziții ale regulamentului.

Această directivă se referă la opțiuni. Se referă la rambursările care rezultă în urma alegerilor pacienților și aș sfătui populația să nu confunde cele două sisteme diferite, așa cum o fac unele amendamente. În opinia mea, întrucât avem aceste două filozofii diferite, am nevoie și de un dublu temei juridic.

Jens Holm (GUE/NGL) - (SV) Dle președinte, întregul fundament al acestui raport este greșit. Acesta se bazează pe articolul 95 din Tratat, care garantează piața liberă și, astfel, nu are legătură cu sănătatea publică sau cu pacienții. Dreptul la asistența medicală adecvată în toate statele membre ar trebui să fie o prioritate, dar, în schimb, punctul de plecare al Comisiei este piața, în care asistența medicală este tratată ca orice alt bun. Această directivă acordă prioritate acelor cetățeni care pot plăti sume mari de bani pe transport și cazare și acelor care cunosc bine birocrăția din sistemul sanitar și au persoane de contact în interiorul acesteia. Ea îi privește pe cei educați și cu venituri mari, iar nu pe cei care au cele mai mari nevoi.

Unii ar putea considera oportun amendamentul propus de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară conform căruia statele membre ar trebui să poată acorda o autorizație prealabilă înainte de furnizarea asistenței medicale. Cu toate acestea, problema este că acesta abundă în restricții, iar o enormă sarcină a probei este pusă pe umerii statelor membre pentru ca acestea să poată îndeplini aceste responsabilități. Planificarea publică va fi îngreunată, iar resursele sistemului național de sănătate riscă să fie epuizate.

În cele din urmă, Comisia și Curtea de Justiție vor fi cele care vor decide dacă autorizațiile prelabile ale statelor membre sunt proporționale. Dacă directiva se bazează pe articolul 95, care se referă la piață, atunci factorul determinant va fi reprezentat de piață, și nu de asistența medicală adecvată.

Johannes Blokland (IND/DEM) - (NL) Pe parcursul ultimelor luni, s-a depus o muncă asiduă la elaborarea acestui raport privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere. Îmi mulțumesc dlui raportor Bowis pentru întreaga muncă depusă și îi doresc însănătoșire grabnică.

Asistența medicală transfrontalieră este un fapt, iar drepturile pacienților trebuie să fie protejate în această privință. Totuși, trebuie să avem grijă să nu mergem prea departe. Asistența medicală trebuie să rămână în competența statelor membre. Colaborarea la nivel european nu trebuie să fie realizată în dauna calității asistenței sau a alegerilor etice fundamentale ale statelor membre. Diversitatea etică trebuie protejată și, prin urmare, mă bucur că această chestiune este abordată în raport.

După părerea mea, temeiul juridic reprezintă un aspect dificil. Consider că alegerea articolului 95 în acest scop este una nefericită. Comisia pentru afaceri juridice și-a exprimat aceeași opinie. După părerea mea, acest

lucru contravine subsidiarității în acest domeniu al politicii, ceea ce diminuează capacitatea statelor membre de a face alegeri independente fără intervenția Curții de Justiție.

Lydia Schenardi (NI) – (FR) Dle președinte, la 2 iulie 2008, Comisia a prezentat o propunere de directivă privind aplicarea drepturilor pacienților în cazurile de asistență medicală transfrontalieră, având ca scop eliminarea barierelor existente.

Această chestiune este o prioritate pentru statele membre. Însă nu toate statele dispun de resursele necesare pentru a garanta un anumit nivel de calitate și siguranță pentru pacienți, indiferent dacă este vorba despre nivelul asistenței sau de cel al calității profesionale a medicilor. Prin urmare, pare a fi necesară specificarea responsabilităților statelor membre în acest domeniu.

Ținând cont de diversele metode de organizare a sistemelor de sănătate din cadrul Uniunii, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că sănătatea trebuie să rămână, în esență, o competență națională și că fiecare stat este liber să își definească propria politică de sănătate.

Cu toate acestea, luând în considerare mobilitatea lucrătorilor europeni – deși ea reprezintă doar 3-4% dintre cetățeni și puțin sub 10 miliarde EUR pe an – rămân multe neclarități cu privire la calitatea și siguranța asistenței, drepturile pacienților, protecția datelor și mijloacele de despăgubire în caz de vătămare.

Cu toate acestea, din păcate ne îndreptăm către o inevitabilă armonizare la un nivel inferior, iar acesta este aspectul pe care îl vom supraveghea cu foarte mare atenție în contextul sprijinului nostru pentru acest raport, pentru a proteja mai bine *acquis-ul social al cetățenilor noștri*.

Pilar Ayuso (PPE-DE) - (ES) Dle președinte, în primul rând aș dori să îmi exprim aprecierea față de eforturile dlui Bowis de a obține un acord larg cu privire la această chestiune și să îi transmit toate cele bune și înșănătoșire grabnică.

Proiectul de document pe care îl vom vota va însemna un mare pas înainte, deoarece statele membre demarează un proiect comun în domeniul asistenței medicale. Acesta abordează o chestiune foarte complexă, având în vedere că în Uniunea Europeană sănătatea este un domeniu supus principiului subsidiarității. Cu toate acestea, grație acestei propuneri de document, am depășit această barieră, iar acest lucru se datorează necesității de ocrotire a pacienților.

Aceasta este într-adevăr o mare realizare având în vedere faptul că, fără a intra în chestiuni legate de temeiul juridic, această directivă recunoaște drepturile de necontestat ale pacienților și le deschide o nouă serie de posibilități în ceea ce privește accesul la un tratament mai bun.

Este o directivă destinată pacienților, pentru pacienți.

Este o directivă foarte complexă pe care anumite țări precum cea din care provin o privesc cu neîncredere, o directivă în care avem de a face cu un sistem universal de sănătate pentru peste un milion de cetățeni ai UE.

În această privință, sistemele de sănătate, printre care și al nostru, solicită în mod clar recunoașterea faptului că un pacient străin nu ar trebui să aibă mai multe drepturi decât un pacient al statului membru în care se efectuează tratamentul.

Din acest motiv, am introdus un amendament care să fie inclus în cadrul propunerii, care subliniază faptul că pacienții care vin din alte state membre trebuie să respecte normele și reglementările statului membru în care se efectuează tratamentul, în special în ceea ce privește alegerea medicului sau a spitalului.

Astfel, este clar pentru toată lumea că situațiile în care există pacienți care vin din alte state membre nu trebuie să dea naștere la discriminări împotriva cetățenilor statelor membre în care se asigură tratamentul.

Și nici nu putem acorda dreptul la un număr nelimitat de deplasări pentru pacienți.

De asemenea, sprijinim propunerea de excludere a transplantului de organe din domeniul de aplicare a acestei directive.

Pentru a încheia, consider că am făcut un pas important înainte și, din acest motiv, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni susține această directivă, cu toate că, în opinia noastră, ea ar fi trebuit să meargă mai departe, în special în ceea ce privește poziția cetățenilor europeni care locuiesc în alte state membre și mai ales a celor care suferă de boli cronice.

Edite Estrela (PSE) – (PT) Dle președinte, colegii mei, dna Roth-Behrendt și dl Sacconi, au explicat deja în mod clar poziția grupului nostru. În consecință, considerăm că modificarea temeiului juridic este esențială.

Dnă comisar, sănătatea nu este un bun. De aceea, nu înțelegem de ce Comisia nu a inclus articolul 152 din Tratatul CE. Solicitarea unei autorizări prealabile pentru asistența medicală spitalicească și de specialitate în vederea protejării pacienților este, de asemenea, esențială. Numai obligația privind autorizarea prealabilă poate asigura o asistență medicală în condiții de siguranță și de înaltă calitate.

Vreau să închei urându-i însănătoșire grabnică dlui Bowis. Cazul său demonstrează că serviciile transfrontaliere funcționează deja fără această directivă.

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Dle președinte, doamnelor și domnilor, avocații au o zicală care spune că, unde se află doi avocați, există trei opinii. Nu doresc să pun la îndoială hotărârile Curții Europene, însă nu pot fi de acord cu faptul că până acum avocații au decis asupra politicii privind mobilitatea pacienților. Întreaga asistență medicală, indiferent de caracteristicile specifice, intră în domeniul de aplicare al Tratatului de instituire a Uniunii Europene.

În plus, obiectivul programului de măsuri sociale pe care l-am aprobat anul trecut nu va fi îndeplinit decât dacă adoptăm o parte semnificativă a acestuia, adică drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere. Este datoria noastră, în calitate de reprezentanți aleși ai cetățenilor noștri, să creăm o siguranță juridică și politică în acest domeniu foarte important. În cazul în care va fi adoptată, directiva în discuție nu va elimina inegalitățile din cadrul asistenței medicale din statele membre, însă ea reprezintă un pas important în ceea ce privește echitatea și drepturile egale ale pacienților.

Este inacceptabil ca în plan teoretic să confirmăm echitatea, iar în practică să o neglijăm din cauza constrângerilor financiare de pe plan intern. Oricât ar fi de justificate, constrângerile financiare nu pot legaliza neglijarea sau periclitarea drepturilor pacienților. În încheiere, aș dori să îi mulțumesc dlui raportor Bowis pentru maniera responsabilă și competentă în care a lucrat.

Roberto Musacchio (GUE/NGL) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să îi transmit lui John Bowis cele mai sincere urări de bine. Testul decisiv al acestei directive îl constituie temeiul său juridic.

Dacă este vorba despre o chestiune de garantare a dreptului tuturor cetățenilor de a primi cel mai bun tratament în orice țară s-ar afla, ce legătură are temeiul juridic al pieței cu acest lucru? Dreptul la sănătate ar trebui să constituie temeiul juridic. În plus, dreptul la sănătate ar trebui să prevadă, înainte de toate, dreptul de a primi cel mai bun tratament în propria țară, care ar fi supusă standardelor europene de calitate, fără a se ascunde în spatele subsidiarității.

Cu toate acestea, dacă piața reprezintă temeiul juridic, ați putea crede că acest lucru vizează reglementarea sănătății în maniera Bolkestein și protejarea intereselor companiilor de asigurări sau a celor care doresc să profite de pe urma sănătății.

De aceea, este incredibil faptul că amendamentele parlamentare, chiar și cele privind chestiunea-cheie a temeiului juridic, riscă să fie considerate inacceptabile, iar acest lucru necesită o clarificare indispensabilă și din partea dnei comisar înainte de exprimarea votului în acest Parlament.

Kathy Sinnott (IND/DEM) - Dle președinte, s-au depus multe eforturi pentru a asigura că oamenii bolnavi primesc tratamentul de care au nevoie, oriunde s-ar afla și oricine ar fi.

Din nefericire, s-au depus și eforturi pentru a asigura că aceștia nu primesc tratamentul necesar. În această directivă, autorizarea prealabilă de către autoritățile sanitare, și nu diagnosticul medical, elimină drepturile pacienților. Acest lucru ne readuce în locul de unde am plecat. Autorizarea prealabilă este, de fapt, motivul pentru care pacienții au apelat la Curtea Europeană, iar hotărârile Curții reprezintă motivul pentru care ne aflăm astăzi aici dezbătând această directivă.

Acum ne aflăm în punctul din care am pornit: moartea cauzată de zona geografică va rămâne regula. Autoritățile sanitare, precum cele din țara mea, Irlanda, vor putea din nou, în temeiul acestei directive, să refuze autorizarea prealabilă pentru deplasarea în vederea primirii tratamentului la fel cum o fac pe baza actualei directive E112 pe care ne-am propus să o îmbunătățim.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) – (NL) Dle președinte, în primul rând, îi transmit cele mai bune urări dlui Bowis. Această directivă are în centrul său pacientul, cetățeanul care își susține drepturile și care poate și

dorește să opteze pentru cel mai bun tratament, de preferință în apropiere de zona în care locuiește, dar și departe de casă, în cazul în care tratamentul este disponibil la distanță.

Pentru această legislație trebuie să le mulțumim cetățenilor curajoși ai Uniunii Europene care au apelat la Curtea de Justiție pentru a obține un tratament și o asistență adecvate într-un alt stat membru atunci când propria țară i-a dezamăgit. Curtea a declarat că au dreptate. Astăzi consfințim prin lege ceea ce a hotărât Curtea de Justiție și formulăm, de asemenea, condițiile specifice în care se poate asigura dreptul la asistență medicală transfrontalieră pentru cetățenii care își susțin drepturile.

Dle președinte, această directivă reprezintă o veste extraordinară pentru toți cei care locuiesc în regiunile de frontieră, pentru cei care suferă de boli rare, pentru cei care se află pe listele de așteptare, deoarece, până în luna septembrie, șoldurile lor vor ceda. Acești oameni au acum o posibilitate de alegere.

Am creat un cadru mai bun pentru informare, am definit cu mai multă precizie regulile privind rambursarea și am stabilit rețelele europene de referință care asigură îmbunătățirea calității serviciilor medicale. Am prevăzut crearea postului de mediator pentru rezolvarea disputelor, cu toate că existau și alte alternative. Fac trimitere la modelul olandez de soluționare a litigiilor apărute în domeniul asistenței medicale care a fost lansat de curând. Avem alternativa de a utiliza regiuni-pilot, iar noi, locuitorii regiunii de frontieră Limburg din care provin, am fi dispuși să participăm la proiect. De asemenea, am observat că sistemele de sănătate din statele membre nu au suferit schimbări. Cetățenilor li se oferă dreptul de a alege, iar eu consider că libertatea de a alege este foarte importantă.

María Sornosa Martínez (PSE) - (ES) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să îi mulțumesc dlui Bowis și raportorilor alternativi pentru munca depusă și îi doresc dlui Bowis însănătoșire grabnică.

Eu cred că această directivă este o încercare de a lărgi cadrul juridic în raport cu reglementările actuale, care protejează deja drepturile cetățenilor de a primi asistență medicală în alte state membre, prin integrarea jurisprudenței Curții Europene de Justiție. Cu toate acestea, directiva nu realizează acest lucru, întrucât ea sporește gradul de incertitudine juridică datorită celor două mijloace de reglementare a mobilității care nu se exclud reciproc: regulamentele și directiva. În plus, deoarece nu există nicio definiție clară a drepturilor fundamentale, precum portofoliul de servicii, prestațiile de securitate socială sau autorizația prealabilă, care este necesară și chiar indispensabilă; aceasta are un singur temei juridic, și anume piața internă.

Doamnelor și domnilor, este inacceptabil ca un principiu universal atât de elementar precum accesibilitatea asistenței medicale să fie stabilit doar în conformitate cu normele privind piața internă. Acest lucru poate submina sistemele de sănătate din numeroase state membre și, mai mult decât atât, nu oferim cetățenilor noștri un răspuns veritabil în ceea ce privește acest drept fundamental care ni se cuvine tuturor.

Holger Krahmer (ALDE) - (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, statuând că pacienții au dreptul la rambursarea cheltuielilor legate de tratamentul efectuat în străinătate, Curtea Europeană de Justiție ne-a dat o misiune clară. În această privință, dnă comisar Vassiliou, propunerea Comisiei este excelentă. Este o propunere care merită susținută. Consider regretabile dezbaterile care au avut loc în acest Parlament în ultimele luni în ceea ce privește această directivă. S-a adus în discuție pericolul pe care îl reprezintă piața și s-au creat legături absurde cu directiva privind serviciile. Unele amendamente – și spun acest lucru din perspectiva unui om care a crescut în Republica Democrată Germană – îmi dau frisoane. De exemplu, un amendament prevede că statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a stăvi fluxurile de pacienți. Ce fel de oameni sunt aceștia? S-ar părea că urmează să se creeze noi Cortine de fier. Este cu atât mai remarcabil faptul că asemenea propuneri vin tocmai din partea Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană.

Vorbim despre o Europă socială, iar acesta este unul dintre subiectele cele mai dezbătute din ultimele zile – cei care abordează tema sunt, în special, membri ai Grupului Socialist din Parlamentul European. Astăzi la prânz avem ocazia să trecem acest test decisiv și să stabilim clar dacă ne preocupă drepturile pacienților sau dacă preferăm perspectiva îngustă a birocrățiilor sistemelor naționale de sănătate.

Frieda Brepoels (PPE-DE) - (NL) Sănătatea devine din ce în ce mai importantă în Europa, iar eu cred că pacienții se așteaptă în mod clar la o mai mare siguranță în ceea ce privește drepturile lor, însă aceștia se așteaptă, de asemenea, la informații corecte și temeinice. Astfel, această propunere privind mobilitatea pacienților este cât se poate de oportună. O așteptăm cu toții de mult timp. Prin urmare, este regretabil faptul că cel care și-a dedicat o mare parte a carierei sale acestei chestiuni este acum nevoit să absenteze din motive de sănătate. Doresc să îi transmit și eu lui John cele mai sincere urări de bine și însănătoșire grabnică.

Vreau să mă concentrez, în primul rând, asupra mai multor aspecte pozitive care sunt în interesul pacientului. Stabilirea unui punct de contact în țara de origine a pacientului, la care acesta poate apela pentru toate tipurile de informații, precum și instituirea unui mediator al pacienților și, fără îndoială, extinderea domeniului de aplicare datorată unei mai bune cooperări între statele membre, oferă cu siguranță o valoare adăugată pentru pacienți, în special pentru cei care suferă de o boală rară.

Eu cred că, în ceea ce privește chestiunea controversată a aprobării prealabile a asistenței medicale spitalicești, s-a dat dovadă de multă ingeniozitate în atingerea unui compromis care este atât în avantajul pacienților, cât și al societăților de asigurări. Totuși, pentru a ține sub control fenomenul opus, cel al fluxului excesiv, acesta fiind un aspect important pentru Flandra, regiunea din care provin, raportul precizează explicit faptul că un spital nu poate fi obligat niciodată să accepte pacienți din străinătate dacă aceasta ar duce la crearea de liste de așteptare pentru propriii cetățeni.

Fiind locuitoare a zonei frontaliere cuprinse între Flandra, Olanda, Germania și Valonia, sunt foarte încântată de solicitarea adresată Comisiei de a desemna anumite zone de frontieră drept zone-pilot pentru proiecte inovatoare legate de asistența medicală transfrontalieră. Eu cred că rezultatele unui astfel de test vor fi foarte instructive pentru alte regiuni. Sper ca Euroregiunea să servească drept exemplu în această privință.

Dorette Corbey (PSE) - (NL) Voi începe prin a-i mulțumi dlui Bowis pentru energia și devotamentul cu care a lucrat în numele sănătății publice și al mobilității pacienților și aș dori să îi urez însănătoșire grabnică.

Asistența medicală este o competență națională, însă există puncte de contact cu Europa. Pacienții cunosc posibilitățile de tratament din alte țări și doresc să utilizeze serviciile puse la dispoziție de acestea. Cu siguranță acesta este cazul pacienților din regiunile de frontieră sau al celor aflați pe liste lungi de așteptare în propria țară.

Nu este nimic nepotrivit în a căuta asistență medicală și tratament în alte țări, însă această practică necesită o reglementare adecvată. În primul rând, nu ar trebui să existe un turism medical forțat. Nu ar trebui să existe situații în care societățile de asigurare presează pacienții să meargă în altă parte pentru a primi asistență medicală ieftină.

În al doilea rând, trebuie să existe garanții privind un nivel minim de calitate. Pacienții care sunt tratați în străinătate trebuie să aibă parte de o informare corespunzătoare și un nivel adecvat al calității.

În al treilea rând – iar acest aspect este foarte important – statele membre trebuie să își rezerve dreptul de a solicita autorizarea prealabilă. Sănătatea nu este o piață liberă. Pentru a ne păstra serviciile, este necesară planificarea, iar spitalele trebuie să știe la ce fluxuri de pacienți se pot aștepta.

În ceea ce mă privește, lucrul cel mai important este că această directivă va asigura faptul că în primul rând metodele de tratament sunt cele care trec granița. Există numeroase decalaje între statele membre, însă acest lucru nu poate fi rezolvat prin trimiterea pacienților peste hotare, ci tocmai prin schimbul de tratamente, iar acesta este, de asemenea, un aspect la care această directivă își poate aduce contribuția.

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Dnă comisar, doamnelor și domnilor, de câțiva ani eu critic faptul că Curtea Europeană de Justiție stabilește dreptul pacienților la rambursarea cheltuielilor suportate în străinătate. Curtea garantează faptul că cetățenii nu trebuie să aștepte autorizația din partea societății de asigurări de sănătate și că aceștia pot merge direct la un medic atunci când au nevoie și că au dreptul la o rambursare care să cuprindă cel puțin costul tratamentului din țara de origine, întrucât aceasta nu ar trebui să constituie o barieră în calea liberei circulații a persoanelor. Acest lucru este prevăzut în tratate, dar socialiștii luptă împotriva acestui drept de cinci ani. Între timp, guvernele au pierdut și alte procese cu cetățenii lor. Reprezentanții grupurilor de interese ne-au avertizat de sute de ori cu privire la riscul prăbușirii societăților de asigurări. Acestea se tem de faptul că pacienții vor călători în țări unde nu va trebui să aștepte luni sau ani de zile pentru o operație, așa cum se întâmplă în țara de origine. Prin urmare, pacienții vor trebui să obțină o autorizație prealabilă din partea societăților de asigurări de sănătate înainte de a primi un tratament costisitor. Cu toate acestea, atât pacienții, cât și medicii de pe întreg teritoriul UE au nevoie de o regulă simplă pentru situațiile în care trebuie să solicite o autorizație. Prin urmare, eu nu susțin propunerea de a crea în acest scop 27 de definiții pentru asistența medicală de specialitate costisitoare. Asta este ipocrizie, deoarece este vorba de un nivel al cheltuielilor pe care societățile de asigurări ar fi dispuse să le suporte pentru tratamentul cetățenilor în străinătate. Atunci, de ce să nu stabilim sumele direct în euro?

Eu am promovat propuneri privind crearea unui sistem de îmbunătățire a calității și siguranței asistenței medicale și de publicare a unor evaluări de calitate obiective a centrelor medicale. Acest lucru implică

acreditarea națională sau internațională a spitalelor. Deși propunerea de compromis este una generală, ea oferă, totuși, un puternic impuls țărilor care încă nu dispun de astfel de sisteme. Sper ca toate spitalele să obțină în curând o acreditare națională sau europeană voluntară care să implice controale de calitate. Spitalele din Republica Cehă sunt deja obligate să facă acest lucru. De asemenea, cred că Comisia nu trebuie să desemneze, ci doar să coordoneze regiunile de frontieră ca niște zone-pilot în care pot fi testate proiecte legate de asistența medicală transfrontalieră. Îmi pare rău că socialiștii continuă să dea dovadă de ipocrizie și să se folosească de false pretexte în lupta lor împotriva clarificării drepturilor pacienților în UE.

Genowefa Grabowska (PSE) – (PL) Dle președinte, nu este bine atunci când Curtea de Justiție decide cu privire la drepturile cetățenilor, însă este foarte rău atunci când situația se repetă și când, în locul Parlamentului și al Consiliului, Curtea Europeană de Justiție face acest lucru în mod constant. Prin urmare, salut raportul Bowis și îi urez autorului însănătoșire grabnică. Eu văd în acest raport șansa unei îmbunătățiri a standardelor asistenței medicale din Polonia, țara mea de origine.

Totuși aș dori să atrag atenția asupra a trei elemente importante din acest raport. În primul rând, cred că tratarea asistenței medicale exclusiv ca un serviciu comercializabil este o greșală. Cetățenilor le este garantat dreptul la asistență medicală atât de constituțiile naționale, cât și de legislația Uniunii Europene. Prin urmare, temeiul juridic ar trebui modificat. În al doilea rând, asistența medicală transfrontalieră trebuie să se bazeze pe alegerea în cunoștință de cauză a pacientului, iar nu pe un sistem coercitiv. În al treilea rând, decizia de a efectua un tratament într-un alt stat membru trebuie să fie luată în funcție de necesități, și nu de posibilitățile financiare ale pacientului.

Am convingerea că spațiul liber european pentru cetățenii sănătoși trebuie să fie liber și pentru acei cetățeni care sunt bolnavi și care au nevoie de ajutor într-un alt stat membru.

Christofer Fjellner (PPE-DE) - (SV) Dle președinte, dintre deciziile pe care le adoptăm în Parlamentul European, cea de astăzi se numără printre deciziile cu care mă mândresc cel mai mult. Este o decizie despre deschiderea Europei și garantarea liberei circulații a persoanelor care suferă de o boală și au nevoie de asistență medicală, a persoanelor pentru care libera circulație poate fi o chestiune de viață și de moarte, o decizie care oferă tuturor posibilitatea de a decide cu privire la propria asistență medicală; nu doar cei bine informați sau bogați vor avea această șansă, ci vom da posibilitatea tuturor să caute servicii de asistență medicală oriunde doresc.

Dumneavoastră, social-democrații, doriți să îi obligați pe oameni să solicite autorizarea prealabilă. Aceasta înseamnă practic că dumneavoastră doriți să îi obligați pe cei care sunt bolnavi să ceară permisiune înainte de a merge la doctor, cel puțin atunci când merg într-un alt stat membru UE. De ce faceți acest lucru? Pentru a putea să spuneți „nu”, desigur! Dumneavoastră doriți să puteți controla, reglementa și planifica – să luați puterea din mâinile pacienților. Totuși, nu este nevoie de autorizarea dumneavoastră prealabilă pentru ca oamenii să nu fie obligați să plătească ei înșiși. În prezent, dacă merg la medic la Stockholm nu trebuie să cer permisiunea sau să plătesc. Adevărul este că v-ați opus acestei propuneri încă de la început. Ați încercat să o restricționați, să o împiedicați și să o distrugeți. Iar acum faceți din nou același lucru.

Atunci când am dezbătut această chestiune în *Suedia*, dumneavoastră ați încercat să vă asigurați că oamenii nu vor putea căuta servicii de asistență medicală oriunde doresc în *Suedia*. Acum nu doriți ca pacienții să poată căuta asistență medicală oriunde doresc în *Europa*. Afirmați că sprijiniți propunerea, însă atunci când am votat în cadrul comisiei, v-ați abținut. Poate exista o atitudine mai lașă decât aceasta? Nici măcar nu știți cum veți vota astăzi. Nici măcar nu știți pentru ce veți vota.

Astăzi avem cu toții de ales. Putem alege fie să susținem drepturile pacienților, fie drepturile birocratilor și politicianilor de a decide și a reglementa. Eu știu cum voi vota. Voi vota pentru punerea *pacienților* pe primul plan. Cred că toți ar trebui să faceți același lucru dacă doriți ca în seara aceasta să puneți capul pe pernă cu conștiința împăcată.

Åsa Westlund (PSE) - (SV) Dle președinte, toți pacienții ar trebui să aibă dreptul la asistență medicală atunci când au nevoie de acest lucru. Noi, social-democrații, credem că este important ca oamenii să *poată* căuta asistență medicală în străinătate, de exemplu atunci când listele de așteptare sunt prea lungi în țara lor de origine. Acesta este, de asemenea, un motiv pentru care guvernul social-democrat din Suedia a luat inițiativa pentru adoptarea unei directive în acest domeniu. Cu toate acestea, asistența medicală nu trebuie să depindă niciodată de posibilitățile financiare ale cetățeanului, iar deciziile privind asistența medicală trebuie să fie luate aproape de pacienți, și nu de către birocratii din sistemul UE.

Propunerea de directivă a Comisiei Europene oferă multă putere birocrățiilor UE. În plus, aceasta nu ține seama de toți acei oameni care nu își permit să plătească sume mari de bani. Totuși, deputații suedezi de centru-dreapta prezenți aici în Parlament au elogiat fără rezerve propunerea Comisiei. Noi, pe de altă parte, am venit cu propuneri și am depus o muncă asiduă pentru a facilita accesul celor fără mijloace financiare la asistența medicală din străinătate. De asemenea, am depus eforturi intense pentru a clarifica faptul că asistența medicală este responsabilitatea statelor membre și nu un aspect asupra căruia să decidă birocrățiile UE. Nu am realizat atât de multe lucruri pe cât ne-am dori. Prin urmare, îi îndemn pe toți deputații să sprijine amendamentul nostru la articolul 8 alineatul (3). Atunci, și noi vom putea să sprijinim această directivă și vom putea găsi o soluție rapidă pentru toți cetățenii Europei.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE) - (EL) Dle președinte, dnă comisar, dnă Filipiová, doresc să încep prin a o felicita pe dna comisar Vassiliou pentru inițiativa privind propunerea de directivă și pe dl raportor Bowis pentru munca excelentă și țin să îi urez și eu însănătoșire grabnică.

Știu că nu este ușor să ajungem la un rezultat care va contribui la dezvoltarea asistenței medicale transfrontaliere dacă luăm în considerare, în primul rând, diferențele dintre sistemele de securitate socială ale statelor membre; în al doilea rând, decalajele de ordin economic dintre statele membre; și, în al treilea rând, nivelul diferit al serviciilor de sănătate din fiecare stat membru. Așa stând lucrurile, raportorul a făcut o treabă excelentă.

Raportul pe care îl dezbaterem astăzi ridică întrebări cu privire la mobilitatea pacienților, în special în scopul consultării și tratării pacienților în centre de sănătate de specialitate. Ceea ce este sigur este că acest lucru nu va contribui la dezvoltarea turismului medical, ci va oferi cetățenilor europeni posibilitatea de a beneficia de cele mai bune servicii medicale, cunoscându-și drepturile și fără a avea parte de neplăceri legate de rambursarea cheltuielilor, întrucât statele membre vor crea un sistem clar de aprobare prealabilă a unor astfel de cheltuieli.

Să nu uităm faptul că această chestiune a făcut obiectul a numeroase hotărâri ale Curții Europene de Justiție. Acest raport abordează chestiuni importante: definiția asistenței medicale rămâne în sarcina statelor membre, cheltuielile sunt suportate în cadrul aceluiași limite ca în cazul în care asistența este oferită în statul membru, se abordează chestiunea privind asistența medicală pentru pacienții cu boli rare, indiferent dacă acestea sunt acoperite sau nu de statul membru de origine al pacientului, propunerile privind introducerea postului de mediator european pentru examinarea plângerilor pacienților reprezintă un pas în direcția cea bună și, în sfârșit, raportul accentuează necesitatea unei campanii de informare pentru a comunica pacienților drepturile de care aceștia dispun.

Mai rămân câteva chestiuni care trebuie examinate, cum ar fi, în primul rând, continuarea organizării mecanismului de calculare a costurilor; în al doilea rând, lista bolilor care vor fi acoperite de sistem; în al treilea rând, recunoașterea prescripțiilor, având în vedere că aceleași medicamente nu sunt disponibile în toate statele membre; și, în al patrulea rând, promovarea e-sănătății.

În orice caz, efortul general reprezintă un pas în direcția cea bună și este păcat că socialiștii și-au retras sprijinul astăzi. Sper ca dezbaterile să avanseze rapid și am sentimentul că în ceea ce privește contribuția Parlamentului European, aceasta este un răspuns la o necesitate vitală a vremurilor și a cetățenilor europeni.

PREZIDEAZĂ: DL COCILOVO

Vicepreședinte

Charles Tannock (PPE-DE) - Dle președinte, majoritatea alegătorilor mei din Londra sunt foarte puțin interesați sau cunosc în foarte mică măsură în ce constă de fapt activitatea unui deputat european sau cărui scop deservește UE. Însă săptămâna aceasta există două rapoarte prezentate în plen, publicul putând rezona în legătură cu conținutul acestora. Primul subiect de interes este cel cu privire la tarifele pentru serviciile în roaming din pachetul de măsuri privind telecomunicațiile, iar al doilea este dreptul pacienților la tratament medical la alegere în alte state UE.

Și eu susțin raportul elaborat de colegul meu londonez John Bowis. Domnia sa nu a putut fi din păcate astăzi cu noi, datorită problemelor de sănătate, și îi doresc însănătoșire grabnică; fără îndoială, i se va simți foarte mult lipsa în următoarea legislatură a Parlamentului.

În Regatul Unit, sistemul sanitar este adesea încetinit și foarte scump în comparație cu cel din alte state UE. O piață a UE mai flexibilă, cu organe de autorizare rezonabile în domeniul asistenței medicale, reprezintă o situație avantajoasă de ambele părți, atât pentru public, cât și pentru bugetele naționale pentru sănătate ale statelor membre.

Catiuscia Marini (PSE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi abordăm o directivă importantă, care prevede asigurarea dreptului la mobilitate pentru pacienții europeni, dreptul la asistență medicală în țările Uniunii Europene.

Însă asistența medicală nu poate fi considerată ca fiind echivalentă oricărui alt serviciu oferit pe piața internă, iar cetățenii, în calitate de pacienți, nu pot fi comparați cu niște consumatori obișnuiți; dreptul la sănătate se realizează prin dreptul la tratament și la asistență medicală, începând din țara de origine. Dreptul pacienților la mobilitate nu poate fi un pretext pentru ca anumite state membre să evite să investească în sistemele naționale de sănătate, determinându-i pe cetățeni să recurgă la turismul medical și nu la cel din plăcere.

Ar fi mai bine dacă directiva ar aborda problema inegalității accesului la servicii și a calității serviciilor în țările în care trăiesc pacienții. Asistența medicală nu este un bun, este un drept social. Problemele legale și problema autorizării prealabile sunt în esență un mod de a refuza dreptul la sănătate.

Marios Matsakis (ALDE) - Dle președinte, acest raport marchează un punct de cotitură pentru furnizarea serviciilor medicale pentru cetățenii UE. Acesta pune în mod clar și hotărât pe primul loc sănătatea pacienților și pregătește cadrul pentru sistemele de sănătate din diferite state membre, în vederea instituirii unei concurențe pentru perfecționare pe o bază sănătoasă. Această legislație va contribui fără îndoială la o îmbunătățire substanțială a asistenței medicale în Europa. De asemenea, va institui egalitatea în privința asistenței acordate pacienților, toți cetățenii, bogați sau săraci, cunoscuți sau nu, având acces la un tratament mai bun în străinătate, dacă este cazul.

Preocuparea mea inițială privind posibilele efecte negative asupra sistemelor naționale ale țărilor membre mai mici și mai sărace a fost îndepărtată de dispoziția privind autorizarea prealabilă, care va fi inclusă drept măsură de salvagardare. Acum pot afirma cu siguranță că această legislație este la fel de bună pentru pacienți, cât și pentru sistemele de sănătate din toate statele membre și că merită sprijinul nostru deplin și unanim. Sunt uimită de poziția negativă adoptată în această privință de colegii mei socialiști.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) – (DE) Dle președinte, nu sunt deloc de acord cu dl Matsakis, întrucât propunerea Comisiei nu oferă, de fapt, o certitudine juridică pentru pacienții care se tratează în afara țărilor lor de origine. În plus, aceasta nu lămurește „zonele gri” pentru sistemele de securitate socială, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004. Doar un sistem clar de autorizare prealabilă pentru cazurile în care este implicat un tratament costisitor ar garanta rambursarea cuvenită pacienților.

De asemenea, directiva este neclară în ceea ce privește temeiul juridic – după cum au evidențiat deja și alți deputați – inclusiv în privința partajării competențelor între statele membre și Europa. Sistemele de sănătate ale statelor membre sunt sisteme de solidaritate care garantează acces egal pentru toți, fără a ține seama de cât de plin le este buzunarul sau locul în care trăiesc. Legislația UE nu trebuie să pună în pericol aceste sisteme de solidaritate. Și în această privință, propunerea Comisiei este nepotrivită, iar modificările noastre vor trebui să fie adoptate, dacă este să votăm în favoarea acestei propuneri.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Dle președinte, este inacceptabil ca sub pretextul aplicării drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale, Comisia Europeană și majoritatea Parlamentului să dorească să pună sub semnul întrebării serviciile sanitare naționale și publice, după cum este cazul în Portugalia.

Solicitând adoptarea acestei propuneri în temeiul articolului 95 din Tratatul CE, care prevede armonizarea pieței interne, se încearcă, de fapt, liberalizarea sectorului, ceea ce este inacceptabil. Acesta este un sector în care logica pieței și profitul în interesul grupurilor economice și financiare nu trebuie să domine. Sănătatea nu poate fi o afacere. De aceea, intenționăm să respingem această propunere a Comisiei.

Reglementările și acordurile privind furnizarea de asistență medicală transfrontalieră există, iar acestea pot fi îmbunătățite fără a pune sub semnul întrebării responsabilitățile și drepturile statelor membre privind proprietatea și gestionarea sistemelor naționale de sănătate, care considerăm că trebuie să fie publice, universale și accesibile tuturor.

Christel Schaldemose (PSE) - (DA) Dle președinte, am petrecut toată dimineața discutând despre cât este de important să creăm servicii medicale de calitate și să prevedem măsuri de salvagardare corespunzătoare pentru cetățeni, odată cu adoptarea acestei propuneri. Există, cu siguranță, multe lucruri bune în această propunere; de exemplu, există multe condiții care reglementează accesul pacienților la informații și alte aspecte similare. Însă, haideți să fim sinceri. Vom putea garanta siguranța pacienților doar dacă ne asigurăm că se obține o autorizare prealabilă înainte ca pacienții să se deplaseze în străinătate. Astfel, se va garanta 100% faptul că pacienții au dreptul la tratamentul pentru care au acoperire, că au ajuns în locul potrivit și

că primesc tratamentul corespunzător. Pentru mine, acest fel de garanție este absolut crucială. Autorizarea prealabilă va servi și ca un instrument pentru a permite autorităților din domeniul sanitar să asigure siguranța pacienților care rămân să se trateze în țările lor de origine.

Olle Schmidt (ALDE) - (SV) Dle președinte, dle comisar, în sfârșit! Dl comisar și dl Bowis au elaborat un raport excelent. Dezbaterile aprinsă care a precedat această directivă este uimitoare. Uniunea Europeană și noi, cei din acest Parlament, avem o ocazie extraordinară să „refacem legătura cu oamenii”, după cum ne-am exprimat dorința în mod atât de liric și așa cum am subliniat în repetate rânduri. Însă ce se întâmplă? Eзитăm, și mulți din acest Parlament – inclusiv social-democrații suedezi – vor să facă situația și mai dificilă pacienților și să le reducă șansele de a primi asistență medicală în străinătate. De ce? Îmi pot imagina doar că aceasta reprezintă dorința de a-și salva sistemele și nu pacienții care au nevoie de îngrijire medicală. Sunt mulțumit că am ajuns până aici, dle comisar. V-ați asumat responsabilitatea. Acum avem ocazia noi, cei din acest Parlament, să ne asumăm responsabilitatea. Să își asume responsabilitatea și Consiliul!

Proinsias De Rossa (PSE) - Dle președinte, furnizarea și finanțarea de servicii medicale accesibile și de calitate reprezintă o responsabilitate a fiecărui stat membru. Rolul Europei este unul de coordonare. Bineînțeles că este necesară o mai bună coordonare a serviciilor noastre sanitare în cadrul Uniunii Europene și mai ales în zonele de graniță, însă această directivă nu poate viza acest lucru. Scopul său este acela de a ne asigura că dreptul cetățeanului la asistență medicală într-un alt stat membru se exercită într-un cadru corespunzător, astfel încât capacitatea fiecărui stat membru de a finanța și de a-și organiza serviciile interne să nu fie subminată de către turismul medical.

Trebuie să spun că dna Sinnott, cu discursul său alarmist de astăzi din acest Parlament, greșește ca de obicei. Nimeni din Irlanda nu a murit ca urmare a faptului că i s-a refuzat deplasarea într-un alt stat membru pentru asistență medicală – de fapt, există un fond disponibil pentru cei care au nevoie de astfel de îngrijiri medicale.

În definitiv, nevoile medicale ale pacientului contează, nu alegerea consumatorului. Autorizarea prealabilă și temeiul juridic corespunzător sunt esențiale și nu pot susține această directivă, dacă acestea nu sunt încorporate.

Daniela Filipiová, Președinta în exercițiu a Consiliului – (CS) Doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc tuturor membrilor Parlamentului pentru comentarii, sugestii și observații. Vă pot spune că opiniile Consiliului și cele ale Parlamentului European coincid în mare măsură, deși încă există chestiuni asupra cărora trebuie să mai discutăm. Dl Bushill-Matthews, care îl înlocuiește pe dl Bowis în funcția de raportor, a menționat în introducerea domniei sale că acesta a fost un subiect de discuție dificil și sensibil. După cum a afirmat dl Maaten, este necesar aici să se ajungă la un compromis, nu numai în Parlamentul European, ci și în Consiliu. Sunt încântată că propunerea de a spori certitudinea juridică a fost salutăată de Comisia JURI. De asemenea, sunt de acord cu dl Braghetto cu privire la faptul că propunerea reprezintă o ocazie pentru sistemele naționale de sănătate. Propunerea va îmbunătăți în același timp drepturile pacienților, după cum a declarat dna Roth-Behrendt. Trebuie să repet, bineînțeles, că directiva trebuie să poată fi pusă în practică și trebuie, deci, să reflecteze posibilitățile financiare, legislative și organizaționale ale statelor membre individuale. De asemenea, este clar că având în vedere numărul mare de propuneri de modificări, Consiliul va avea nevoie de timp pentru a le analiza pe toate. Discuțiile dintre Consiliul și Parlamentul European vor continua. Este nevoie să se găsească un echilibru între diferitele puncte de vedere și propuneri, însă cred că vom reuși, în cele din urmă, prin cooperare reciprocă.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dle președinte, după cum am văzut încă o dată astăzi, dezbaterile Parlamentului pe marginea acestui subiect sunt intense și înflăcărare. Acestea contribuie foarte mult la inițiativa Comisiei, iar modificările asupra cărora va vota Parlamentul constituie, de asemenea, o contribuție foarte valoroasă pentru o serie de aspecte esențiale.

În ceea ce privește dreptul pacienților la asistență medicală sigură și de calitate, mulți dintre dumneavoastră ați confirmat importanța fundamentală a garanției clarității și a asigurărilor. Sunt întrutotul de acord și sper foarte mult ca această dorință să se confirme.

În ceea ce privește problema asumării costurilor tratamentului în străinătate, au fost exprimate preocupări clare legate de imposibilitatea unui număr semnificativ de pacienți care pot să își permită asistență medicală transfrontalieră. Într-adevăr, acesta este un subiect important și legitim. Inegalitățile legate de venituri există în mod clar în toată Europa, iar acest lucru are consecințe serioase pentru accesul la o serie de servicii fundamentale, inclusiv la asistență medicală. Această problemă trebuie să fie neapărat luată în discuție. Cu toate acestea, reducerea acestor inegalități este o provocare dificilă și chiar mai dificilă în contextul recesiunii

cauzate de actuala criză economică. Vor fi necesare eforturi semnificative și coordonate din partea UE și a tuturor statelor membre la toate nivelurile.

Din nefericire, ceea ce putem face noi în contextul proiectului de directivă este limitat. Propunerea Comisiei oferă ocazia statelor membre să realizeze o estimare directă a costurilor tratamentului transfrontalier, de exemplu cu un sistem de confirmare scrisă a sumei care va fi plătită. Dacă Parlamentul dorește ca acest lucru să fie clar în text, nu pot decât să salut această inițiativă. Directiva propusă nu a urmărit prevenirea acestui aspect, însă are grijă să respecte responsabilitățile statelor membre în ceea ce privește organizarea asistenței medicale. Din acest motiv, am acționat cu prudență, pentru a limita impactul asistenței medicale transfrontaliere asupra sistemelor naționale de sănătate și asupra sistemelor de asigurări de sănătate. Cu toate acestea, cele două obiective nu sunt incompatibile. Rămâne la latitudinea statelor membre să le reconcilieze cât mai mult posibil în avantajul pacienților, în special al celor cu venituri modeste.

În ceea ce privește relația dintre această directivă și regulamentul privind asigurările sociale, cred că suntem de acord cu privire la necesitatea unei articulare clare, care ar însemna că odată solicitată autorizarea prealabilă de către un pacient și odată îndeplinite condițiile regulamentului – cu alte cuvinte, când există întârzieri exagerate – ar trebui aplicat regulamentul. Trebuie să fie clar ca lumina zilei că se vor aplica tarifele regulamentului astfel încât pacienții să beneficieze de cel mai avantajos sistem.

În ceea ce privește autorizarea prealabilă pentru asistența medicală spitalicească, dispozițiile propuse se bazează pe două tipuri de considerente. Mai întâi, jurisprudența: Curtea a statuat că un astfel de sistem ar putea fi justificat în anumite împrejurări. Am codificat acest aspect la articolul 8 alineatul (3). În al doilea rând, nu ar fi adecvat să se depășească astfel de dispoziții printr-un sistem mai indulgent – sau chiar necondiționat – de autorizare prealabilă, din punct de vedere legal sau *de facto* generalizat în toate statele membre. Știm cu toții că mobilitatea pacienților va rămâne un fenomen foarte limitat. Acest lucru înseamnă că și impactul asupra bugetelor va fi limitat. Prin urmare, nu este necesar să se creeze bariere inutile pentru pacienți. Autorizarea prealabilă pentru tratamentul spitalicesc trebuie să rămână un mecanism de salvagardare aplicabil atunci când acest lucru se justifică.

În acest context, sistemele de notificare prealabilă, astfel cum au fost propuse de raportor, ar putea duce la un control indirect – și într-adevăr inutil – al pacienților, mai degrabă împiedicând decât facilitând procesul. Înțeleg că raționamentul din spatele acestei sugestii nu era acela de a obține un astfel de rezultat, însă cred că astfel se vor restrânge de fapt drepturile pacienților, astfel cum au fost definite de Curte. Astfel de mecanisme administrative prezintă pericolul de a fi atât anevoioase, cât și arbitrare.

Sunt îngrijorată de sugestia privind definiția asistenței medicale spitalicești. Această definiție este într-adevăr un punct cheie pentru drepturile pacienților, întrucât instituie limitele sistemului autorizării prealabile. Am propus să se definească conceptul asistenței medicale spitalicești printr-o listă comunitară bazată pe înțelegerea comună a experților, care ar ține cont de dezvoltarea tehnologiilor. Acest lucru ar permite o abordare rezonabilă și modernă a conceptului de asistență medicală spitalicească.

Unii dintre dumneavoastră solicită întocmirea independentă de liste naționale, după cum solicită și majoritatea statelor membre. O definiție bazată pe liste naționale ar duce, de fapt, la discrepanțe privind ceea ce se consideră a fi asistență medicală spitalicească în fiecare stat membru, existând un risc semnificativ de erodare a drepturilor pacienților. Dacă am urma această cale, aceste liste ar trebui să se bazeze pe criterii clar definite și să fie supuse unui proces de revizuire. Altfel, drepturile pacienților, astfel cum au fost definite de judecătorii europeni, ar fi subminate.

Unii dintre dumneavoastră au afirmat că, dacă adoptăm această directivă propusă, doar câțiva pacienți ar profita de pe urma acesteia și că ar exista foarte puțini pacienți informați. Dimpotrivă, consider că prin această directivă oferim fiecărui pacient ocazia și dreptul, ca înainte de a pleca de acasă, să fie pe deplin informat pentru a putea face o alegere în cunoștință de cauză.

Înțeleg preocupările legate de dificultatea obținerii de informații clare privind cadrele medicale atunci când se caută asistență medicală în străinătate. Aceasta este pur și simplu o chestiune care ține de siguranța pacientului. În acest caz, trebuie să cădem de acord asupra unor soluții practice care respectă și o serie de principii fundamentale, precum dreptul la protecția datelor cu caracter personal și prezumția de nevinovăție. Sunt sigură că se poate găsi un numitor comun pe baza sugestiilor preliminare.

S-a făcut referire la amendamentul 67, privind relaxarea dispoziției privind afilierea la sistemele de asigurări sociale. Din păcate, acesta nu poate fi acceptat.

În ceea ce privește temeiul juridic al directivei propuse, mulți dintre dumneavoastră ar dori să introducă articolul 152 alături de articolul 95. Înțeleg că aceasta este o chestiune importantă pentru unele dintre grupurile politice, însă este dificil să avem puncte de vedere definite în acest stadiu al examinării directivei. Este important să se evalueze această problemă în lumina evoluției textului, pentru a se decide care este temeiul juridic adecvat. În mod clar, dacă conținutul textului final justifică acest lucru, adăugarea articolului 152 alături de articolul 95 ar putea fi luată cu siguranță în considerare. Rămân deschisă în ceea ce privește examinarea acestei chestiuni în oricare dintre etapele viitoare ale procesului de codecizie.

(Aplauze)

Unii dintre dumneavoastră au ridicat din nou problema eventualului flux excesiv de pacienți din alte state membre și a modului de protecție a sistemului de sănătate primitor. Răspunsul meu este același pe care l-aș da celor care se tem de fluxuri excesive în absența unui autorizări prealabile pentru asistența medicală spitalicească, și anume că scopul acestei propuneri nu este acela de a promova mobilitatea pacienților. După cum am spus, mobilitatea pacienților este un fenomen limitat și nu ne așteptăm la schimbarea acestei situații. Prin urmare, ar fi o reacție exagerată să dăm pur și simplu undă verde statelor membre să ia măsuri pentru a refuza pacienții, cu scopul de a controla aceste fluxuri. Statele membre trebuie să se asigure că pacienții din alte state membre nu sunt discriminați. Orice formă de control a pacienților care vin ar trebui să fie evaluată pentru a se stabili dacă ar reprezenta o excepție acceptabilă de la principiul nediscriminării pe motiv de naționalitate, prevăzut în Tratatul UE.

În ceea ce privește pacienții care suferă de boli rare, înțeleg că sunteți în căutarea celei mai bune abordări pentru ca aceștia să beneficieze de asistența medicală de care au nevoie, însă uneori lucrul cel mai bun este dușmanul binelui. Astăzi, veți vota raportul dlui Trakatellis, privind recenta strategie pe care Comisia a stabilit-o pentru bolile rare, raport care include și recomandarea propusă de Consiliu. După cum știți, pentru aceste afecțiuni, diagnosticul rapid și accesul la tratament sunt complexe și nu sunt întotdeauna posibile sau disponibile în țara de origine. În consecință, pentru ca pacienții cu boli rare să poată beneficia de cooperare europeană, acestea trebuie să fie incluse în directiva privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere. Cred că există un larg consens în legătură cu necesitatea cooperării europene privind centrele de referință pentru boli rare, de exemplu. Prin urmare, v-aș îndemna să mențineți bolile rare în sfera de aplicare a directivei.

În ceea ce privește excluderea propusă a transplanturilor de organe, pur și simplu nu pot fi de acord. Transplanturile sunt proceduri medicale și este dificil de justificat de ce pacienții nu ar trebui să aibă dreptul să beneficieze de acestea cu titlu de asistență medicală transfrontalieră, după cum a statuat Curtea. Totuși, problema alocării organelor este diferită. Prin urmare, am rugat experți din Comisie să cerceteze această chestiune, pentru a vedea cum se poate trata alocarea organelor într-un context diferit.

Astăzi, putem face un pas important în vederea adoptării acestei directive. Acum că suntem la doar câteva săptămâni de următoarele alegeri europene, permiteți-mi să îmi exprim respectul față de acest Parlament și de administrația sa, pentru toate eforturile depuse pentru ca acest vot de astăzi să fie posibil; vă mulțumesc tuturor. Aș vrea să mulțumesc încă o dată dlui Bowis și raportorilor alternativi pentru eforturile și pentru munca pe care au depus-o și să îi urez acestuia însănătoșire grabnică. Sperăm să îl vedem în curând reluându-și îndatoririle și o viață normală.

(Aplauze)

Philip Bushill-Matthews, *supleantul raportorului* – Dle președinte, aș vrea să mulțumesc tuturor colegilor – iertat să-mi fie jocul de cuvinte – pentru dezbaterile foarte sănătoase. Aș vrea să mulțumesc personal și în mod special – scuzele mele pentru că nu am menționat acest lucru mai devreme – raportorilor din cele șase comisii, care au prezentat opinii atât de valoroase, pentru comentariile și pentru contribuțiile din această dimineață. De asemenea, trebuie să mulțumesc tuturor colegilor din acest Parlament pentru caldele omagii aduse dlui John Bowis, atât din punct de vedere profesional pentru munca sa, cât și personal, prin urările de însănătoșire grabnică, pe care sunt încântat să i le transmit.

Ca toate rapoartele, acesta se bazează pe compromisuri și nu este întotdeauna posibil ca toți să cadă de acord asupra unui subiect. Recunosc și respect faptul că încă există dificultăți pentru unele grupuri politice și, într-adevăr, pentru unele delegații și, prin urmare, există în continuare un număr de amendamente asupra cărora trebuie să se ia o decizie în plen mai târziu în cursul dimineții.

Aș dori, prin urmare, să îi mulțumesc dnei comisar în special pentru comentariile din încheiere, care vor facilita, sper, luarea unei decizii privind votul pentru unii colegi din alte grupuri. Sincer sper ca, drept urmare

a comentariilor respective, raportul global să primească sprijinul larg al tuturor grupurilor politice, întrucât transformarea nevoilor pacienților într-o prioritate trebuie să se situeze fără dubii mai presus de politica de partid.

Recunosc faptul că orice acord exprimat astăzi va veni prea târziu pentru un acord formal în primă lectură sub președinția cehă, însă înțeleg că deja există în principiu un acord politic semnificativ în cadrul Consiliului, datorită eforturilor depuse deja de președinție și doresc să mulțumesc acesteia pentru acest lucru.

Știu că John ar dori ca acest acord să fie transpus în acțiuni concrete cât mai curând posibil, așa cum ar dori și mulți pacienți din toată UE, care au așteptat deja destul. În numele raportorului, invit Comisia, viitoarea președinție a Consiliului și chiar viitorii membri ai Parlamentului din următoarea legislatură să facă dintr-o a doua lectură urgentă o adevărată prioritate în a doua jumătate a acestui an, astfel încât să se ajungă la o rezolvare rapidă a dificultăților rămase. Nu este cazul să pierdem acum din puterea impulsului. Acest raport nu numai că va aduce beneficii reale oamenilor obișnuiți din toată UE, ci va dovedi, de asemenea, că lucrând împreună la nivelul UE, oamenii pot beneficia în mod individual, oriunde ar trăi și oricare ar fi mijloacele de care dispun. Votul de astăzi va lumina calea mai departe. Să urmărim această cale împreună cât mai repede cu putință, întrucât, la urma urmelor, la fel ca și raportorul, noi înșine nu știm niciodată când vom avea nevoie brusc de astfel de asistență medicală transfrontalieră.

Președintele – Dezbaterile sunt închise.

Votul va avea loc azi la ora 12.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris – (RO) Mulțumesc raportorilor din diferitele comisii pentru munca deosebită pe care au depus-o. Acest raport constituie un important pas înainte pentru o mai bună mobilitate a pacienților pe teritoriul UE.

Într-o Europă în care libertatea de circulație este un element fundamental, asigurarea mobilității pacienților este ceva normal și absolut necesar pentru a oferi asistență medicală la standarde cât mai ridicate celor care au nevoie de astfel de servicii. Acest lucru ar putea duce pe termen lung și la ameliorarea sistemelor sanitare naționale datorită unui anumit grad de concurență între acestea.

Totuși, în ciuda ameliorărilor substanțiale, există câteva probleme care nu sunt rezolvate de această propunere. Cred că e nevoie de ceva mai multă claritate privind condițiile de rambursare și normele care stau la baza sistemului de autorizare prealabilă atunci când aceasta este necesară. De asemenea, regret că mobilitatea personalului medical a rămas în afara acestei propuneri, întrucât mobilitatea pacienților și a cadrelor medicale sunt strâns legate. Pentru a putea răspunde eficient nevoilor pacienților avem nevoie și de niște reguli care să permită mobilitatea cadrelor medicale, păstrând în același timp echilibrul la nivelul sistemelor medicale naționale, pentru ca niciun stat să nu se regăsească cu un număr insuficient de cadre medicale.

David Martin (PSE), în scris – Sistemul de sănătate transfrontalier propus trebuie să fie, în primul rând și în primul rând, un sistem care respectă drepturile pacienților, care se bazează atât pe sănătatea publică, cât și pe principiile pieței interne și care nu face discriminare între pacienți pe baza capacității de a plăti costurile legate de tratament medical. Din punctul meu de vedere, cred că Serviciul național de sănătate din Regatul Unit trebuie să aibă dreptul să insiste pentru obținerea autorizării prelabile de către pacienții care doresc să beneficieze de tratament medical în străinătate. Pacienții din Regatul Unit care nu își permit să se deplaseze în străinătate pentru a beneficia de tratament medical nu trebuie să fie discriminați de cei care își pot permite costurile medicale inițiale, însă care intenționează să revendice aceste costuri de la Serviciului național de sănătate la întoarcerea în Regatul Unit. Consider că această practică este nedreaptă, întrucât permite obținerea unui tratament prioritar în străinătate, fără a mai „sta la coadă” în cadrul sistemului Serviciului național de sănătate.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris – (RO) Noile oportunități de care beneficiază pacienții europeni reprezintă un pas important în coordonarea sistemelor medicale europene și asigurarea unor tratamente medicale de calitate pentru toți cetățenii europeni. Propunerea de directivă prevede principii comune pentru toate sistemele de sănătate, înființarea rețelelor europene de referință, puncte de informare a pacienților în toate statele membre și e-health.

Acest raport aduce tuturor Statelor membre, deci implicit și României, avantaje semnificative. Directiva răspunde mai bine nevoilor pacienților, care pot beneficia de asistență medicală în alt stat membru, în

condițiile în care aceasta nu poate fi acordată într-un spital din țara de proveniență sau se întârzie acordarea ei. Cheltuielile vor fi suportate de către statul de origine.

Un alt aspect important se referă la schimbul de bune practici și mobilitatea cadrelor medicale specializate, și accesul liber al cetățenilor la informații cu privire la asistența transfrontalieră. Statele membre trebuie să asigure cetățenilor cunoașterea procedurilor necesare și a criteriilor de eligibilitate, dar și a costurilor de călătorie și a standardelor medicale în centrul de tratament din străinătate. Tocmai de aceea, susțin înființarea acestor centre de informare, pentru ca cetățenii să aleagă modul, dar și locația unde să fie tratați.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *în scris* – Statele membre au responsabilitatea față de populațiile lor să organizeze și să furnizeze asistență medicală.

Sănătatea nu este un bun care să fie cumpărat sau vândut pe piața internă.

Această propunere este rușinoasă. Ea arată cum Comisia urmează orbește discredita și perimata sa agendă de liberalizare. Dorește doar să privatizeze tot ce se poate, pentru a concentra și mai mult puterea în mâinile sale. Discriminează oamenii mai puțin bogați din țările bogate și pe toți ceilalți, mai puțin pe cei foarte bogați, din țările mai puțin bogate. Este o carte pentru distrugerea serviciilor de asistență medicală în statele membre.

Cei din Comisia Europeană ar trebui să își plece capetele în semn de rușine și să retragă această propunere imediat.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *în scris* – (RO) Propunerea de directivă privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere încearcă construirea unui cadru comunitar coerent care să ofere certitudine pacienților în acest domeniu în care, până acum, liniile generale au fost trasate de Curtea Europeană de Justiție. Deși principiile Curții sunt pe deplin aplicabile, anumite domenii rămase incerte sunt acum clarificate de raportul sus menționat.

În procesul de transpunere în legislația comunitară a deciziilor Curții Europene de Justiție referitoare la dreptul pacienților de a beneficia de asistență medicală în alt stat membru, propunerea de directivă păstrează echilibrul necesar cu privire la competențele statelor membre în domeniu.

Prevederile directivei au în vedere și facilitarea accesului la servicii în domeniul asistenței medicale, invocând necesitatea construirii unui sistem de rambursare directă din partea finanțatorului din statul de origine către spitalul gazdă.

Un alt punct de interes al raportului se referă la recunoașterea reciprocă a prescripțiilor medicale. Textul oferă doar recomandări cu privire la posibilitatea unei farmacii din țara de origine de a onora o prescripție medicală emisă de un medic din altă țară, statele membre fiind acelea care decid care vor fi medicamentele disponibile pe bază de prescripție medicală.

Richard Seeber (PPE-DE), *în scris* – (DE) În general, acordul la care s-a ajuns în vederea îmbunătățirii mobilității pacienților este un lucru bun. Simplificarea furnizării de servicii transfrontaliere de asistență medicală reprezintă un pas important către o liberă circulație reală a oamenilor. Și din punct de vedere economic, o mai bună utilizare a capacității clinicilor de specialitate va aduce cu sine avantaje. Având toate aceste aspecte pozitive de o parte, nu trebuie să trecem cu vederea însă imensele provocări pe care le implică o mai puternică interconectare a sistemelor naționale. Înainte de toate, trebuie să existe o mai mare certitudine în ceea ce privește costurile. Nu trebuie să fie dezavantajat statul membru care efectuează tratamentul din cauza lipsei clarității privind plata facturii de către pacient sau de către statul care trimite pacientul.

Sistemul de norme privind plata trebuie să fie stabilit în mod precis și trebuie să se țină cont de diferitele circumstanțe naționale.

În plus, trebuie protejată furnizarea locală a serviciilor, deoarece nu se dorește ca aceasta să aibă de suferit ca urmare a unei mobilități mai sporite a pacienților. Sunt încântat să văd acest lucru confirmat în text. Pentru viitor, furnizarea de servicii de asistență medicală transfrontalieră reprezintă în continuare o piatră de hotar pe drumul către integrarea europeană. În ceea ce privește punerea în aplicare, trebuie să se acorde o atenție strictă pentru a se asigura faptul că o mai bună mobilitate a pacienților nu duce la apariția turismului sanitar.

Esko Seppänen (GUE/NGL), *în scris* – (FI) Într-un stat membru cum este Finlanda, în care pentru populația săracă geografia și limba reprezintă bariere în calea obținerii de servicii de asistență medicală în afara granițelor țării, o astfel de directivă ar putea spori inegalitatea accesului la servicii. Doar cei bogați pot alege servicii alternative în alte țări și prin aceasta ei subminează sistemul public de asistență medicală, care reprezintă

plasa de siguranță a celor săraci. Banii publici se vor scurge în servicii medicale prestate în străinătate pentru cei bogați. Din acest motiv, nu pot susține adoptarea directivei. În plus, este strigător la cer ca temeiul juridic al directivei să fie viabilitatea pieței interne și nu drepturile pacienților.

4. Siguranța pacienților (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0239/2009) elaborat de dna Sartori, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de recomandare a Consiliului privind siguranța pacienților, inclusiv prevenirea și controlul infecțiilor asociate asistenței medicale [COM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS)].

Raportorul nu a putut fi aici și va fi înlocuit în introducerea inițială de dna Grossetête.

Françoise Grossetête, supleanta raportoarei – (FR) Dle președinte, da, o înlocuiesc pe dna Sartori, care se află în Italia, și vă transmit scuzele domniei sale, întrucât și-a dorit foarte mult să fie prezentă aici astăzi.

Vom discuta, în principal, despre proceduri medicale, deoarece uneori acestea pot avea consecințe nefaste pentru sănătatea pacienților, datorită efectelor nedorite ale medicamentelor, din cauza erorilor medicale sau datorită infecțiilor dobândite în locul în care se primește medicația.

Dintre aceste riscuri, putem menționa în special infecțiile nosocomiale, care afectează unul din 20 de pacienți spitalizați, cu alte cuvinte 4 100 000 de oameni pe an. În plus, cifrele Comisiei Europene referitoare la această problemă sunt mai mult decât îngrijorătoare.

Incidentele adverse au loc la 8-12% dintre pacienții spitalizați din statele membre ale Uniunii Europene. Acest procent se traduce printr-o cifră între aproape 7 și 15 milioane de pacienți spitalizați, la care pot fi adăugați aproximativ 37 milioane de pacienți care solicită asistență medicală primară.

Numai infecțiile nosocomiale afectează în medie unul din fiecare 20 de pacienți spitalizați, ceea ce înseamnă peste 4 milioane de pacienți anual. În total, în fiecare an, infecțiile nosocomiale cauzează decesul a aproximativ 37 000 de oameni în Europa.

Pentru a îndeplini obiectivul reducerii acestor infecții cu 900 000 de cazuri pe an până în 2015 – cu alte cuvinte o reducere de 20% – statele membre și instituțiile europene sunt invitate să introducă măsurile necesare.

Acest raport recomandă în special: promovarea educării și instruirii personalului medical și paramedical, acordându-se o atenție specială infecțiilor nosocomiale și rezistenței la antivirale a virusurilor care le cauzează; îmbogățirea cunoștințelor legate de această problemă în rândul pacienților, solicitând Comisiei să elaboreze un document pentru pacienți pe baza unui manual pentru prevenirea infecțiilor nosocomiale elaborat de Organizația Mondială a Sănătății – OMS – în 2003; susținerea cercetărilor în acest domeniu, acordându-se o atenție specială noilor tehnologii, nanotehnologiilor și nanomaterialelor; și sporirea prezenței asistentelor și mai ales a asistentelor specializate în controlul infecțiilor.

În sfârșit, este important, astfel cum evidențiază textul – și dna Sartori a insistat foarte mult asupra acestui aspect – să se îmbunătățească instruirea pacienților în această privință.

Este imperativ să se solicite Comisiei să elaboreze un document orientat către pacienți pentru prevenirea infecțiilor nosocomiale, document care să fie prezentat Parlamentului și Consiliului. De asemenea, Comisia ar trebui să prevadă monitorizarea la un interval de trei ani a progresului realizat în acest domeniu de statele membre și de Uniunea Europeană.

Un studiu realizat în Franța, de exemplu, arată că 83% din cei chestionați au auzit de infecțiile nosocomiale și că aceste riscuri reprezintă sursa principală de îngrijorare pentru francezii care sunt internați în spital. Pe de altă parte, publicul general consideră că nu este destul de bine informat cu privire la cauzele și consecințele infecțiilor nosocomiale.

În următorii câțiva ani, în efortul de a preveni infecțiile nosocomiale trebuie să se pună un accent sporit pe informarea cadrelor medicale și a populației în ansamblu.

Daniela Filipiová, Președinta în exercițiu a Consiliului – (CS) Doamnelor și domnilor, domeniul siguranței pacienților și al calității asistenței medicale este unul dintre prioritățile principale ale președinției cehe în

domeniul sănătății publice. Suntem conștienți de importanța îmbunătățirii continue a siguranței pacienților și a calității asistenței medicale în legătură cu asistența medicală transfrontalieră.

Scopul principal al proiectului de propunere a Consiliului privind siguranța pacienților și calitatea asistenței medicale, inclusiv prevenirea și controlul infecțiilor dobândite în spital, este să se definească o abordare integrată, în cadrul căreia pacienții pot să se transfere în siguranță în centre de asistență medicală de înaltă calitate, unde vor fi luați în considerare toți factorii care au un impact în această privință.

Această inițiativă a luat naștere pe baza constatării unei creșteri alarmante a evenimentelor adverse în toată Europa, infecțiile dobândite în spital fiind printre cele mai răspândite evenimente adverse. Aceasta este o provocare majoră care are legătură cu așteptările din ce în ce mai ridicate ale publicului în acest domeniu, cu îmbătrânirea populației din Europa și cu progresele permanente din medicină și din științele medicale în general. De asemenea, infecțiile dobândite în spital atrag din ce în ce mai mult atenția mass-mediei și a politicienilor.

Acestea au fost motivele care au stat în spatele deciziei președinției cehe de a organiza conferința ministerială care a avut loc la Praga între 15 și 16 aprilie sub titlul „Amenințări microbiene la adresa siguranței pacienților în Europa”. Aceasta s-a concentrat asupra programelor de administrare a antibioticelor din spitale, asupra influenței parametrilor sistemelor de asistență medicală, asupra răspândirii cazurilor de rezistență la antibiotice, asupra infecțiilor dobândite în spital și asupra managementului și responsabilităților din acest domeniu.

Să ne întoarcem însă la proiectul de propunere. Președinția cehă cunoaște faptul că organizarea sistemelor de sănătate este întru totul de competența statelor membre. Bineînțeles că această inițiativă, după părerea mea, va oferi un stimul adecvat pentru continuarea dezvoltării politicilor naționale care au drept scop o mai mare protecție a sănătății și a vieții cetățenilor.

În general, Consiliul este de acord cu necesitatea unei mai bune cooperări și coordonări în acest domeniu la toate nivelurile: local, regional, național și la nivelul UE, precum și cu nevoia partajării informațiilor relevante. Crearea unui sistem pentru raportarea răspândirii evenimentelor adverse reprezintă, prin urmare, o măsură semnificativă. Bineînțeles că sistemul va asigura imunitatea, pentru a încuraja raportarea.

De asemenea, se pune accentul pe o mai bună instruire a lucrătorilor din domeniul asistenței medicale în ceea ce privește siguranța pacienților și crearea de definiții și de terminologie comună, precum și a unor indicatori comparabili, care vor permite identificarea mai ușoară a problemelor. Acest lucru va permite evaluarea ulterioară a eficienței măsurilor și intervențiilor care vizează sporirea siguranței pacienților și o comunicare mai ușoară a experienței și a informațiilor între statele membre.

Președinția cehă finalizează negocierile privind proiectul de propunere în structurile de lucru ale Consiliului și va încerca să le aprobe până la Consiliul EPSCO din iunie anul acesta. Bineînțeles, datorită importanței acestei probleme, Consiliul a mai decis să consulte Parlamentul European, întrucât opinia acestuia contribuie în mod semnificativ la discuțiile în curs.

Cred cu tărie că Parlamentul și Consiliul împărtășesc scopul comun de a spori siguranța pacienților în UE. În acest sens, Consiliul va lua în considerare cu atenție sporită și propunerile de amendamente conținute în raportul privind proiectul de propunere.

În încheiere, aș dori să mulțumesc din nou tuturor celor care participă la elaborarea raportului PE și raportoarei Amalia Sartori, care a întocmit acest raport.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dle președinte, mai întâi, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pentru munca depusă în realizarea acestui dosar, și mai ales raportoarei, dna Amalia Sartori, pentru eforturile sale legate de ceea ce este o prioritate de cel mai înalt nivel în domeniul asistenței medicale.

Siguranța pacienților înseamnă reducerea evenimentelor adverse care apar în toate mediile asistenței medicale – în spitale, în asistența primară, în îngrijirile de lungă durată sau în comunitate.

Se estimează că, în statele membre ale UE, între 8 și 12% dintre pacienții internați în spitale suferă de evenimente adverse în timp ce li se acordă asistență medicală. Aceste cifre sunt inacceptabil de mari. Descriu o imagine tulburătoare care afectează nu numai pacienții, ci și familiile și prietenii acestora. În plus, evenimentele adverse reprezintă o povară imensă asupra bugetelor destinate asistenței medicale și asupra economiei în ansamblu.

Infecțiile asociate asistenței medicale sunt un exemplu specific de eveniment advers foarte obișnuit. Numărul total de pacienți spitalizați care au dobândit cel puțin o infecție asociată asistenței medicale din UE este estimat la 4,1 milioane de euro în fiecare an – echivalentul a 1 din 20 de pacienți spitalizați.

S-a estimat că aproximativ 37 000 de decese au loc în fiecare an datorită acestor infecții. În mod clar, trebuie să ne străduim să îmbunătățim în mod semnificativ această situație.

Toate statele membre au recunoscut provocarea privind siguranța pacienților cu care acestea se confruntă și au luat măsuri pentru a aborda această problemă. Cu toate acestea, știm că între cele 27 de state membre nivelul de conștientizare variază, după cum variază și resursele și expertiza necesare pentru contracararea problemei.

Este probabil că nu toți pacienții din statele membre beneficiază de ultimele descoperiri și de schimbarea sistematică a bunelor practici și a expertizei. Prin urmare, consider că siguranța pacienților este un alt domeniu în care UE poate oferi valoare adăugată pentru a spori siguranța pacienților europeni, bineînțeles, respectând responsabilitatea statelor membre de a furniza servicii de asistență medicală pe propriile teritorii.

Acesta este motivul pentru care Comisia Europeană a prezentat comunicarea și propunerea de recomandare a Consiliului privind siguranța pacienților, inclusiv prevenirea și controlul infecțiilor asociate serviciilor de asistență medicală. Aștept cu nerăbdare opiniile dumneavoastră în această privință.

Antonios Trakatellis, în numele Grupului PPE-DE – (EL) Dle președinte, cifrele citate de dna Grossetête și de comisar sunt de-a dreptul copleșitoare și arată că mulți pacienți sunt expuși unor incidente îngrijorătoare în spitale, cele mai frecvente fiind infecțiile asociate asistenței medicale.

Numărul de infecții ar putea fi evident, redus în mod considerabil; mai întâi, este necesară o mai mare disciplină în spitale întrucât, pe de o parte există persoane care vizitează pacienții în spital și există întotdeauna riscul de a transfera bacterii și, pe de altă parte, regulile de igienă trebuie să fie aplicate în mod strict, atât de către pacienți, cât și de personal, acesta din urmă având nevoie de informare permanentă și de instruire cu privire la infecțiile asociate asistenței medicale.

Cu toate acestea, cred că lucrul cel mai important astăzi este că ar trebui să adunăm date exacte, deoarece există diferențe de la un spital la altul și de la o clinică la alta, chiar și în aceeași țară; de exemplu, trebuie să știm dacă infecțiile asociate asistenței medicale sunt mai frecvente la pacienții chirurgicali sau la cei internați în clinici, trebuie să cunoaștem tulpina și rezistența bacteriilor. toate aceste date sunt foarte importante dacă este să putem stabili cauzele și să obținem astfel o reducere efectivă a infecțiilor asociate asistenței medicale.

Prin urmare, trebuie să colectăm date detaliate pentru a aborda problema infecțiilor asociate asistenței medicale.

Linda McAvan, în numele Grupului PSE – Dle președinte, consider că această recomandare este un foarte bun exemplu de valoare adăugată cu care Uniunea Europeană poate contribui la asistența medicală, domeniu în care, deși avem competențe limitate, prin reunirea experților din statele membre, putem schimba cu adevărat viețile oamenilor. După cum a afirmat dl Trakatellis, cifrele despre care a vorbit comisarul privind reacțiile adverse la asistență medicală și infecțiile asociate asistenței medicale sunt absolut șocante. Nimeni nu ar trebui să intre în spital și să iasă mai bolnav decât a intrat și mulți dintre noi cunosc persoane care au avut această problemă. Este o problemă în toată Europa și de aceea este extrem de important ca inițiativa dumneavoastră privind infecțiile asociate asistenței medicale să treacă mai departe.

Cred că avem multe de învățat unii de la alții și putem evita cu siguranță o mulțime de probleme pentru cetățenii noștri, dacă lucrăm împreună pentru a soluționa această problemă și pentru a reuni cele mai bune minți din Europa.

Al doilea punct despre care doresc să vorbesc este cel menționat foarte pe scurt în raportul nostru parlamentar și anume vătămările accidentale cauzate de acele de seringă. Știu că această problemă se află în atenția Comisiei de mult timp și că există cooperare între lucrători și sindicate în această privință, însă avem încă o situație în care aproximativ un milion de lucrători din domeniul asistenței medicale din toată Europa suferă vătămări accidentale cauzate de acele de seringă. Această situație ar putea fi evitată dacă acele de seringă pe care aceștia le folosesc ar fi înlocuite cu altele mai sigure.

Sper, dnă comisar, că vă veți întoarce în noua formulă a Comisiei și că veți prezenta în noua sesiune parlamentară o propunere privind vătămările accidentale cauzate de acele de seringă, propunere care este

foarte importantă pentru mulți lucrători din domeniul sanitar, fiind o problemă care se poate evita în cadrul sistemului nostru de asistență medicală.

Marios Matsakis, în numele Grupului ALDE – Dle președinte, aproximativ 10% dintre pacienții internați în spitale și aproximativ 15% dintre pacienții care primesc asistență primară în UE suferă de un anumit tip de eveniment advers, de la afecțiuni ușoare, complet recuperabile, până la afecțiuni care reprezintă o amenințare la adresa vieții sau sunt fatale. Cu alte cuvinte, aproximativ unul din patru pacienți suferă daune datorate tratamentului și nu bolii de care suferă. Această statistică este chiar mai dramatică dacă ne gândim că numărul de decese asociate asistenței medicale în Europa este de aproape două ori mai mare decât numărul de decese cauzate de accidente rutiere.

Raportul dnei Sartori poate contribui în mod semnificativ la îmbunătățirea situației, însă, ca întotdeauna, succesul oricărei politici depinde foarte mult de punerea în aplicare a acesteia și, în această privință, guvernele naționale au responsabilitatea de a dovedi prin fapte, dacă le pasă într-adevăr de cetățeni. Sistemele de sănătate, mai ales în cele 12 noi state membre, au nevoie în multe cazuri de o revizuire generală, fiind necesară acordarea unei atenții deosebite în privința îmbunătățirii structurale a spitalelor, modernizării echipamentelor și instruirii la zi a personalului sanitar. Astfel de schimbări au loc doar cu ajutorul UE, atât în ceea ce privește finanțarea, cât și expertiza, și acest ajutor trebuie să fie pus la dispoziție fără întârziere pentru a asigura siguranța pacienților.

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Asistența medicală deschisă este un beneficiu și un drept primar. Cele 37 000 de decese pe an cauzate de infecții dobândite ca urmare a serviciilor de asistență medicală reprezintă o cifră prea mare, pe care cetățenii Uniunii Europene nu o pot permite sau accepta. Pe baza principiului subsidiarității, instituțiile Uniunii Europene și, mai presus de toate, Comisia trebuie să își asume un rol important în promovarea diseminării de informații și de bune practici.

Trebuie să evidențiez importanța oferirii de soluții specifice și rapide pentru reducerea decisivă și permanentă a infecțiilor nosocomiale în Europa. În această privință, susțin recomandările raportorului exprimate în raport.

Daniela Filipiová, Președinta în exercițiu a Consiliului – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș vrea să mulțumesc tuturor deputaților europeni pentru comentarii, sugestii și observații. Trebuie să spun că am fost încântată să aud că, în principiu, opiniile Parlamentului European și ale Consiliului în legătură cu acest subiect coincid. Bineînțeles, Consiliul va lua în considerare toate propunerile de modificare ale Parlamentului European și, pe baza acestora, va analiza încorporarea lor în versiunea finală a proiectului de propunere.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dle președinte, dezbateră de astăzi ilustrează nivelul înalt de interes și de preocupare a Parlamentului față de siguranța pacienților. De asemenea, aceasta trimite semnale conform cărora acesta este un domeniu cu mare potențial pentru valoare adăugată din partea UE.

În general, Comisia salută modificările propuse: de exemplu, salutăm propunerea ca statele membre să numească autorități competente pentru siguranța pacienților la diferitele niveluri ale administrației publice de stat și locale. Acest lucru reflectă faptul că unele state membre au sisteme de asistență medicală involuate. De asemenea, suntem de acord că scara și costul colectării de date nu trebuie să fie disproporționate față de beneficiile așteptate.

În ceea ce privește modificările propuse în legătură cu infecțiile asociate asistenței medicale, salutăm prevederea măsurilor de protecție adecvate pentru personalul medical. De asemenea, susținem evidențierea poverii morbidității și mortalității datorate infecțiilor asociate asistenței medicale și necesitatea de a recruta mai multe asistente medicale specializate în controlul infecțiilor.

Cu toate acestea, trebuie să îmi exprim rezerva și obiecțiile privind diminuarea obiectivelor. Unii au sugerat că statele membre ar trebui să pună la dispoziție mijloacele necesare pentru o reducere cu 20% a numărului de persoane afectate de evenimente adverse, inclusiv o reducere totală în UE cu 900 000 de cazuri în fiecare an. Comisia consideră că nu este adecvată stabilirea de astfel de obiective la nivelul UE, întrucât statele membre se află în diferite stadii de dezvoltare și ar fi foarte dificil de stabilit obiective potrivite, realiste și care pot fi atinse de către toate statele.

Am luat act cu mare atenție de ceea ce a afirmat dna McAvan în legătură cu vătămările cauzate de acele de seringă și mă voi gândi la o propunere pentru o inițiativă specială. Ministrul Filipiová s-a referit la responsabilitatea statelor membre în această privință. Inițiativa noastră privind siguranța pacienților și infecțiile asociate asistenței medicale respectă întrutotul competența statelor membre în legătură cu structura

de finanțare și cu furnizarea de servicii de asistență medicală, după cum acestea consideră că este adecvat. Scopul propunerii noastre este acela de a ajuta statele membre să instituie strategiile corespunzătoare pentru a reduce sau pentru a evita evenimentele adverse în domeniul asistenței medicale, inclusiv infecțiile asociate asistenței medicale, prin reunirea celor mai bune probe și a expertizei disponibile în UE și prin acordarea sprijinului Comisiei pentru realizarea de economii de scară în acest domeniu.

Odată adoptată de către Consiliu, recomandarea privind siguranța pacienților va semnala un angajament politic fără precedent din partea statelor membre, pentru a acorda prioritate siguranței pacienților în respectivele politici de asistență medicală ale acestora. Acțiunile pentru reducerea evenimentelor adverse de toate tipurile, inclusiv a infecțiilor asociate asistenței medicale în toate mediile asistenței medicale și în toate statele membre ale UE, reprezintă un obiectiv pe care îl împărtășim cu toții. Această propunere poate juca un rol important în îndeplinirea acestui obiectiv.

Françoise Grossetête, raportoare – (FR) Dle președinte, aș vrea să mulțumesc mai întâi tuturor membrilor care au luat cuvântul pe marginea raportului dnei Sartori. Aș vrea să le mulțumesc pentru propunerile făcute.

De asemenea, aș vrea să îi spun dnei Vassiliou, care se pare că nu împărtășește obiectivele cuantificate stabilite în raportul dnei Sartori, că luăm în considerare remarca domniei sale, însă este important, în orice caz, să facem tot ce ne stă în putință pentru a asigura un nivel înalt de protecție, atât pentru pacienți, cât și pentru personalul medical. De asemenea, deși nu este de dorit să avem o propunere cuantificată, ținând cont de diversitatea asistenței medicale furnizate în Uniunea Europeană, consider că este totuși important să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a asigura cele mai înalte niveluri de siguranță posibile.

Aceasta este valoarea adăugată a Uniunii Europene.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc azi la ora 12.

5. Acțiunea europeană în domeniul bolilor rare (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0231/2009) elaborat de dl Trakatellis, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de recomandare a Consiliului privind o acțiune europeană în domeniul bolilor rare [COM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS)].

Antonios Trakatellis, raportor – (EL) Dle președinte, această recomandare a Consiliului este foarte oportună, deoarece acțiunea concertată în domeniul bolilor rare este o necesitate absolută, atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel național.

Deși incidența fiecărei boli rare este foarte mică, milioane de oameni sunt afectați de acestea în Uniunea Europeană, deoarece aceste boli sunt de ordinul miilor. Cu toate acestea, propunerea astfel cum a fost primită de Parlament a fost insuficientă în starea sa actuală și nu a fost posibilă generarea unui program viabil pornind de la aceasta. Aceasta nu descrie, nici măcar în termeni generali, finanțarea necesară din partea Uniunii Europene și cofinanțarea din partea statelor membre și a altor organizații.

Prin urmare, nu este posibilă promovarea anumitor aspecte esențiale privind bolile rare, și anume crearea de rețele de centre de expertiză, clasificarea bolilor, colectarea datelor, cercetările speciale necesare și așa mai departe. Textul solicită o propunere de punere în aplicare din partea Comisiei la cinci ani după adoptare, care este o perioadă lungă în care nu poate fi făcut practic nimic, întrucât nu sunt repartizate fonduri.

În consecință, în calitate de raportor, propun să se solicite Comisiei să elaboreze propunerea de punere în aplicare cel târziu până la sfârșitul lui 2012, întrucât până la această dată vor fi disponibile datele solicitate de la statele membre privind centrele specializate și de expertiză cu privire la bolile rare.

În această propunere de punere în aplicare, ar trebui făcute mențiuni speciale cu privire la finanțare și cofinanțare în următoarele domenii:

Mai întâi, colectarea datelor epidemiologice și alcătuirea unui catalog al bolilor rare, acestea fiind necesare pentru a avea o imagine clară a răspândirii acestor boli în Uniunea Europeană.

În al doilea rând, crearea rețelelor relevante.

În al treilea rând, crearea de noi centre de expertiză în statele membre în care acestea lipsesc, în plus față de centrele specializate existente, crearea de cursuri speciale de formare profesională în centrele existente pentru cadrele medicale care trebuie să deprindă competențele necesare, mobilizarea de experți și de cadre pentru a crea condițiile necesare pentru îmbogățirea cunoștințelor, pentru cercetarea instrumentelor de diagnostic și a testelor pentru bolile rare și, în special, pentru cele genetice.

Ar trebui să vedem această recomandare a Consiliului ca pe o foaie de parcurs pentru crearea de condiții utile în domeniul bolilor rare. Trebuie să înțelegem, de asemenea, că aceasta are o natură generală, însă aș dori să subliniez încă o dată că, pentru a fi pusă în aplicare în mod eficient și cu succes, propunerea trebuie să fie mai precisă și să prevadă mijloacele de finanțare și un program clar.

Un aspect important în combaterea bolilor rare este mobilitatea pacienților. Aceasta a fost deja analizată în raportul Bowis și cred că mobilitatea pacienților este absolut justificată aici, deoarece nu există centre speciale sau experți care să se poată ocupa de tratamentul pacienților în toate statele membre. Prin urmare, este de o importanță absolut vitală să se adopte dispoziții privind mobilitatea pacienților și mobilitatea cadrelor medicale, astfel încât unii să deprindă competențe și alții să transmită mai departe experiența lor.

În sfârșit, aș dori să spun că, în ceea ce privește bolile genetice rare, cercetarea și inovația sunt absolut necesare pentru a spori numărul de teste de diagnosticare.

Cea mai mare parte a raportului privește tratamentul, diagnosticul, dobândirea de expertiză și crearea de centre și de rețele. Unul dintre subiectele tratate ține de prevenire. Prevenirea bolilor genetice este posibilă astăzi printr-o combinație de fertilizare in-vitro și de teste de pre-implantare. Întrucât este vorba despre o recomandare, aceasta nu este obligatorie pentru statele membre. Raportul prevede că acest lucru va fi realizat doar în statele membre a căror legislație permite acest lucru, în mod voluntar și la libera alegere a persoanelor care doresc să urmeze această recomandare și, prin urmare, nu încalcă principiul subsidiarității în ceea ce privește datele existente.

Daniela Filipiová, *Președinta în exercițiu a Consiliului* – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor, bolile rare sunt boli periculoase și extrem de complexe, reprezentând o amenințare la adresa vieții sau cauzând invaliditate cronică. În ciuda prevalenței scăzute, numărul de pacienți din UE cu aceste boli este relativ ridicat și este deci necesară o acțiune comună la nivelul UE. Acestea sunt și motivele pentru care domeniul bolilor rare reprezintă o prioritate strategică a UE în domeniul sănătății.

Președinția cehă consideră că după ce Consiliul va adopta proiectul de propunere privind o acțiune la nivel european în domeniul bolilor rare, vor exista progrese semnificative și îmbunătățiri ale diagnosticului bolilor rare, care este problematic în prezent datorită naturii acestor afecțiuni. Condițiile se vor îmbunătăți și în ceea ce privește mult necesara partajare a expertizei și a experienței în acest domeniu.

Din aceleași motive, președinția cehă a adoptat o abordare activă în negocierea proiectului, continuând activitatea președinției franceze și discuțiile care au avut loc la Consiliul EPSCO din decembrie 2008.

Consider că Parlamentul și Consiliul au puncte de vedere similare în această privință. Inițiativa este necesară, întrucât ar trebui să îmbunătățească situația actuală a milioane de pacienți care suferă de aceste boli și ar trebui să conducă și la o îmbunătățire a șanselor acestora de a primi asistență medicală adecvată și informații inteligibile.

Acestea ar trebui realizate, de exemplu, prin crearea de definiții comune ale bolilor rare, continuarea dezvoltării activităților UE bazate pe rețeaua Orphanet, coordonarea cercetării europene, inclusiv a cooperării cu țările terțe, crearea și susținerea centrelor de expertiză și dezvoltarea rețelelor europene de referință pentru boli rare. Consiliul mai recunoaște și rolul cheie jucat de organizațiile independente ale pacienților în dezvoltarea și în implementarea de politici naționale în domeniul bolilor rare.

Președinția cehă finalizează în prezent negocierile privind proiectul de propunere în structurile de lucru ale Consiliului și va încerca să le aprobe până la Consiliul EPSCO din iunie anul acesta. Cu toate acestea, datorită importanței acestei chestiuni, Consiliul a decis să consulte și Parlamentul European în acest caz și va lua în considerare opinia Parlamentului.

Aș vrea să închei prin a mulțumi încă o dată tuturor celor care au luat parte la elaborarea raportului Parlamentului European și, în special, raportului Antonios Trakatellis pentru întocmirea acestuia.

Androulla Vassiliou, *membră a Comisiei – (EL)* Dle președinte, aş vrea să mulțumesc tuturor membrilor care s-au implicat în activitatea Parlamentului privind propunerea de recomandare a Consiliului în domeniul bolilor rare.

Aş vrea să mulțumesc în mod special raportorului, rectorul Antonios Trakatellis, pentru coordonarea discuțiilor, precum și, desigur, pentru raportul său.

Bolile rare, care afectează individual un număr foarte mic de persoane și care sunt majoritatea genetice, pot duce la moarte sau la invaliditate cronică. Totuși, chiar dacă incidența fiecărei boli individuale poate fi foarte scăzută, împreună aceste boli afectează aproximativ 6% din populația totală a Uniunii Europene în anumite aspecte ale vieții lor.

Acest lucru înseamnă că în Uniunea Europeană, sunt afectate sau este posibil să fie afectate de o boală rară între 29 și 36 de milioane de persoane. Cu toate acestea, pentru că fiecare boală în parte este rară, este imposibil ca fiecare stat membru să dispună de expertiza necesară pentru a o diagnostica și pentru a trata pacienții. Este, deci, un exemplu excelent în sectorul sanitar în care Europa poate adăuga o anumită valoare, motiv pentru care Comisia a aprobat acțiunea strategică.

Strategia europeană este completată cu propunerea de recomandare a Consiliului privind acțiunea în cadrul statelor membre. Scopul acestui proiect de recomandare este acela de a ajuta statele membre să gestioneze bolile rare mai eficient și într-un mod global. Unul dintre sectoarele importante de acțiune este colectarea de expertiză prin intermediul rețelelor de referință europene. Aceste rețele pot adăuga valoare acțiunii desfășurate de statele membre privind bolile rare și în alte cazuri. De asemenea, acestea pot facilita schimbul de know-how și de expertiză și, dacă este cazul, pot indica pacienților locul unde ar trebui să meargă atunci când nu pot avea acces la expertiza necesară.

Propunerea de directivă a Comisiei privind drepturile pacienților la asistență medicală transfrontalieră include dispoziții speciale care susțin mobilitatea pacienților și oferă un cadru legal pentru rețelele europene de referință.

Există încă multe modalități în care acțiunile europene pot sprijini statele membre în combaterea bolilor rare, cum ar fi identificarea și recunoașterea mai ușoară a bolilor, susținerea cercetării cu privire la bolile rare și mecanismele, precum regulamentul privind produsele medicamentose orfane.

Îi mulțumesc, prin urmare, Parlamentului pentru sprijinul acordat spectrului larg de probleme acoperite de acest raport. Aștept dezbaterile acestuia cu foarte mare interes.

Françoise Grossetête, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie – (FR)* Dle președinte, pacienții afectați de bolile rare suferă efectele unor diagnostice greșite și adesea nu primesc tratament.

Raritatea acestor afecțiuni creează provocări atât din punct de vedere științific, cât și economic. Întrucât am fost raportor pentru regulamentul privind produsele medicamentose orfane acum zece ani, știu că acești pacienți sunt prea puțini pentru a reprezenta o problemă locală sau regională și, pe de altă parte, bolile sunt prea numeroase pentru a fi predate cadrelor medicale. Expertiza este deci rară.

Reacția necesară implică Europa și Comisia pentru industrie, cercetare și energie și susține pe dl Trakatellis în dorința acestuia de a intensifica cercetarea și prevenirea. Cum îi putem refuza, de exemplu, unui cuplu care are doi copii afectați de fibroză chistică și care dorește să aibă un al treilea copil, progresele în cercetare pentru a preveni afectarea celui de-al treilea copil de aceeași boală? Din acest motiv, pacienții au nevoie de mai multă coordonare, siguranță și claritate. Acestea sunt aspecte esențiale care se ridică la așteptările cetățenilor Europei privind sănătatea.

Peter Liese, *în numele Grupului PPE-DE – (DE)* Dle președinte, dle comisar, ajutarea pacienților care suferă de boli rare reprezintă de mult timp o preocupare importantă a Parlamentului European. Pacienții care suferă de boli rare – acest lucru s-a mai spus – au nevoie de sprijin european. Eforturile naționale în acest domeniu nu sunt suficiente. Deoarece aceste boli sunt atât de rare, nu există centre și experți în fiecare stat membru. Pentru cercetarea afecțiunii și pentru a fi posibil să se dezvolte noi terapii – și acesta este un aspect foarte important – este necesar un anumit număr de pacienți. Același criteriu se aplică și dezvoltării de noi medicamente. Dna Grossetête a vorbit despre regulamentul privind produsele medicamentose orfane, care este foarte important.

Și inițiativa Comisiei este foarte importantă, dle comisar. Noi, cei din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni vă susținem din toată inima în această privință și sprijinim

și îmbunătățirile aduse de dl Trakatellis acestui raport. Trebuie să spun însă, în numele grupului meu, că există un amendament în raportul dlui Trakatellis care este împotriva obiectivului fundamental de a ajuta pacienții.

Amendamentul 15 se referă la modul în care ar trebui evitate și eradicate bolile genetice prin măsuri, precum consilierea genetică și selectarea embrionilor. Formularea a șocat multe persoane, nu numai pe experții în etică și pe reprezentanții grupurilor persoanelor cu dizabilități, ci și pe oamenii de știință. Societatea Europeană de Genetică Umană ne solicită să respingem amendamentul 15. Aceștia fac comparații cu eugenia din prima parte a secolului trecut.

Politica nu ar trebui să exercite presiune. De asemenea, consilierea genetică nu ar trebui să fie dominată de un scop politic. Prin urmare, ar trebui să respingem amendamentul 15. Ar trebui să votăm în favoarea acestui raport – cu condiția ca amendamentul 15 să fie respins – întrucât este un raport fără cusur. În mod contrar, va fi extrem de problematic. Ar trebui să ajutăm persoanele cu boli rare, nu să le dăm sentimentul că sunt, de fapt, un surplus față de cerințe.

Dorette Corbey, în numele Grupului PSE – (NL) Îi sunt recunoscătoare dlui Trakatellis pentru acest raport excelent. Dacă există un domeniu în care cooperarea în Europa este utilă și oferă valoare adăugată, atunci acesta este cu siguranță domeniul bolilor rare. În cazul bolilor metabolice rare, al afecțiunilor musculare și al cazurilor rare de cancer, este practic și util să lucrăm împreună pentru a face schimb de informații privind tehnicile de tratament și pentru a ne uni forțele. Toate acestea sunt foarte importante. De asemenea, trebuie să fie puse la dispoziție informațiile necesare și raportul Trakatellis prevede toate aceste aspecte.

Aș dori să atrag atenția asupra a trei probleme. Mai întâi, pacienții trebuie să aibă o voce în Europa. În ultimii ani, am observat grupuri de pacienți din ce în ce mai bine organizate care știu să se descurce în Europa, în Bruxelles. Acesta este un lucru foarte important și instructiv pentru politicieni, întrucât multe dintre aceste boli rare sunt, logic, în mare parte necunoscute. Este bine, prin urmare, să se determine modul de finanțare a acestor organizații de pacienți și este extrem de important să se asigure că acestea sunt finanțate în mod independent și că nu depind exclusiv de industria farmaceutică. Acesta este motivul pentru care sunt în favoarea finanțării acestor organizații ale pacienților.

În al doilea rând, dezvoltarea de medicamente pentru bolile rare, așa-numitele produse medicamentoase orfane, prezintă o importanță crucială. De aceea avem directive, însă ar fi bine să dedicăm o parte din atenția noastră pentru a verifica dacă acestea funcționează în mod eficient.

În al treilea rând, acesta este un subiect controversat care a fost abordat și de dl Liese. Multe boli rare sunt ereditare. Cercetarea și selectarea embrionilor pot preveni multă suferință, însă este important ca statele membre să păstreze autoritatea de a decide asupra unor tratamente eventuale, precum pre-implementarea și selectarea embrionilor. Susținem amendamentul 15, însă dorim să se excludă referința la eradicarea bolilor. Acest termen are rezonanțe extrem de neplăcute, după cum a afirmat deja dl Liese. De asemenea, considerăm că este important ca tratamentele să fie voluntare și că acestea ar trebui să se desfășoare în cadrul granițelor stabilite de guvernele naționale. În cazul în care aceste condiții sunt îndeplinite, suntem în favoarea amendamentului și invităm pe toți să îl susțină, însă ar trebui să fie exclusă referirea la eradicarea bolilor. În aceste condiții, putem fi întrutotul de acord cu raportul și suntem entuziasmați de lucrarea dlui Trakatellis. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Frédérique Ries, în numele Grupului ALDE – (FR) Dle președinte, aș vrea să mulțumesc raportorului nostru, dl Trakatellis, și să îmi cer scuze pentru sosirea cu întârziere la această dezbatere, deoarece am întâmpinat un grup de oaspeți, care sunt și motivul pentru sosirea mea ușor târzie.

În timpul unei ședințe având ca subiect bolile rare, pe care am organizat-o în Parlament anul trecut cu Eurordis – asociația europeană a pacienților – am subliniat faptul că depinde de noi, depinde de Europa, să ridicăm ștacheta foarte sus pentru acești pacienți care își agață toate speranțele lor de cercetare și asta a făcut raportorul nostru aici, prin consolidarea considerabilă a textului Comisiei.

Numărul mic de pacienți existenți în fiecare țară și caracterul fragmentar al cunoștințelor în Uniunea Europeană fac din bolile rare exemplul *par excellence* pentru care acțiunile concertate la nivel european reprezintă o necesitate absolută. Dorința noastră unanimă este aceea de a cunoaște mai bine aceste afecțiuni, de a îmbunătăți diagnosticul și tratamentul acestora și de a oferi o mai bună asistență medicală pacienților și familiilor acestora.

Rămân, bineînțeles, problemele legate de programare și finanțare. Sunt disponibile mai multe alternative și noi le explorăm. În plus față de fondurile acordate de Uniunea Europeană sau de către state, este util să găsim

și alte surse de finanțare. Una dintre alternativele care funcționează bine în multe state membre este parteneriatul între sectorul public și cel privat.

Nu aș putea să nu menționez aici și sprijinul financiar considerabil oferit de acțiunile cetățenilor: *Téléthon* în Franța și *Télévie* în Belgia vorbitor de limba franceză. Aceasta din urmă a permis nici mai mult nici mai puțin decât o dublare a bugetului pentru cercetare științifică – un buget extrem de mic, fie spus în trecut: 13 euro pe an de cetățean, comparativ cu 50 euro în Franța și 57 euro în Germania, pentru a da doar două exemple.

Voi încheia, dle președinte. Milioane de pacienți din Europa sunt cu ochii pe noi. Voința există. Depinde de noi să ne asigurăm că acesta este mai mult decât un catalog de bune intenții. Încă un lucru: Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa susține amendamentul 15.

Hiltrud Breyer, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, nici nu mai încap vorbă că suntem pentru sprijinirea persoanelor cu boli rare. Acestea fiind spuse, amendamentul 15 este absolut inacceptabil din punct de vedere etic.

Nu trebuie să mai existe niciodată în Europa o dezbatere cu privire la persoanele a căror viață merită salvată și a căror nu. Nu trebuie să se exercite presiune politică și socială asupra părinților din Europa pentru a decide în mod conștient împotriva aducerii pe lume a unui copil cu handicap. Selectarea embrionilor ar reprezenta o fisură în frontul principiilor etice. Din acest motiv, trebuie să respingem acest amendament. Nu este destul să se elimine doar cuvântul „eradicarea”, care se înscrie, de fapt, și este trist să spunem acest lucru, în aceeași direcție cu utilizarea limbajului fascist. Aceasta ar însemna că ne-am confrunța în continuare cu selectarea embrionilor. Ar fi inacceptabil ca acest amendament și ideea sa de selectare a embrionilor să devină o piatră de hotar pentru o nouă etică în Europa.

Trebuie să luptăm cu fermitate împotriva discriminării genetice. Prin, urmare, amendamentul 15 trebuie să fie respins în totalitate. În caz contrar, grupul va fi forțat, din păcate, să se opună acestui raport, chiar dacă restul este în mare parte pozitiv.

Philip Claeys (NI) – (NL) Raportul Trakatellis se referă la o serie de deficiențe ale recomandărilor Consiliului și aceste observații sunt corecte, în opinia mea. Și eu sunt convins, fiindcă a venit vorba, că o abordare coordonată din partea Uniunii Europene în domeniul bolilor rare este necesară. Cu toate acestea, nici recomandarea, nici raportul nu menționează aspectul bolilor rare care provin din țările în curs de dezvoltare.

Astfel, de exemplu, s-a observat revenirea tuberculozei, o boală care până de curând dispăruse complet sau aproape complet din Europa și care acum este importată din nou prin imigrația în masă. Și aici sunt necesare acțiuni urgente sub forma specificării zonelor de risc, a schimbului de informații, a realizării de verificări prin sondaj la punctele de trecere ale Comunității etc. Este, în mod firesc, extrem de important să se acorde întâietate politicii în domeniul sănătății în fața corectitudinii politice.

Christa Klauß (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, scopul nostru este să lucrăm împreună pentru a realiza cele mai bune condiții pentru furnizarea de asistență medicală în Europa. În special în zonele rurale ale Uniunii Europene, aproape de granițele naționale – cum este la mine acasă, în marea regiune transfrontalieră dintre Germania, Belgia, Luxemburg și Franța – progresul mobilității pacienților, pe care tocmai îl dezbaterem, reprezintă o cărmidă deosebit de importantă pentru îmbunătățirea furnizării asistenței medicale și pentru eficientizarea acesteia. Cu toate acestea, în tot ceea ce facem, trebuie să respectăm și să păstrăm standardele de etică ale statelor membre. Acest principiu se aplică analizei ADN, după cum se aplică și inseminării artificiale, cât și bolilor rare, subiectul raportului dlui Trakatellis. Bolile rare au nevoie de un cadru politic mai puternic în vederea îmbunătățirii cercetării și a tratamentului, deoarece întreprinderile preferă să investească în piețele mari.

În lupta pentru sănătatea oamenilor, nu trebuie să căutăm să eradicăm bolile rare, de exemplu, prin selectarea embrionilor. Până la urmă, subiectul discuției este vindecarea oamenilor. Acest element unic reprezintă o schimbare de direcție greșită pentru un raport care altfel prezintă o abordare sănătoasă; este o direcție periculoasă din punct de vedere moral. În amendamentul 15 nu vindecarea este scopul, ci selecția. Cine va decide care viață merită trăită? Chiar credem că prevenirea înseamnă prevenirea vieții? Nu cred. În țara mea și în multe alte state membre, diagnosticul pre-implantare este interzis și pe bună dreptate. Faptul că documentele europene pot folosi termeni precum eradicare și selectarea embrionilor sănătoși fără rușine este un lucru pe care îl consider șocant și contrar scopului nostru declarat de acceptare și de integrare a persoanelor cu handicap și a celor care suferă de boli în societatea noastră.

Vă rog pe toți să votați împotriva amendamentului 15 ca fiind o chestiune de importanță imperativă, astfel încât raportul dlui Trakatellis, care este altfel atât de bun, să poată obține o majoritate largă.

Siiri Oviir (ALDE) – (ET) Consider că acțiunile coordonate la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre în domeniul bolilor rare sunt absolut cruciale. Susțin poziția raportorului, și anume că această recomandare a Consiliului și planul de acțiune în forma sa actuală sunt insuficiente și că nu este posibil să creăm un program funcțional în Uniunea Europeană pe această bază. Nu există recomandări specifice și termene definite pentru punerea în aplicare.

În mod clar, nu va fi posibil să se înregistreze progrese în acest domeniu fără eforturile și finanțarea din partea Uniunii Europene și a statelor membre. Consider că bolilor rare trebuie să li se acorde fără îndoială o atenție deosebită și trebuie să ținem cont de nevoile specifice ale acestor milioane de cetățeni afectați, pentru a fi posibil să le garantăm o viață demnă în viitor. Nu sunt de acord cu afirmația antevorbitorului, dl Claeys, conform căreia tuberculoza ajunge în statele membre din țări terțe. Pur și simplu nu sunt de acord. Tuberculoza este provocată de sărăcie și de lipsa unui adăpost, iar în statele membre cu niveluri de trai mai reduse, această afecțiune este comună în prezent.

Daniela Filipiová, Președinta în exercițiu a Consiliului – (CS) Doamnelor și domnilor, aș vrea să mulțumesc tuturor membrilor Parlamentului pentru comentarii, sugestii și observații. Am fost încântată să aud că, în principiu, opiniile Parlamentului European și ale Consiliului coincid în această privință. Bineînțeles, nu pot decât să fie de acord cu afirmația dlui raportor Trakatellis că proiectul este aplicabil unor boli care poate că sunt rare, dar afectează mii de oameni. Consider că este important să afirmăm că în acest domeniu o mai bună cooperare și coordonare între statele membre poate genera beneficii pentru pacienți datorită centrelor specializate în cadrul cărora se pot realiza economiile de scară despre care tocmai a vorbit dna comisar Vassiliou. Consiliul va analiza cu atenție toate propunerile de amendamente din partea Parlamentului European și, pe baza acestora, va lua în considerare includerea lor în versiunea finală a proiectului de propunere.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – (EL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dezbaterile de astăzi a demonstrat nivelul ridicat de interes de care se bucură acest important sector al sănătății publice.

Acțiunile europene în domeniul bolilor rare reprezintă o chestiune care a obținut consimțământul general în toate instituțiile și sunt recunoscătoare pentru sprijinul pe care Parlamentul l-a acordat acestei inițiative.

Bolile rare sunt fără îndoială recunoscute ca fiind un sector al sănătății publice în care 27 de abordări naționale diferite ar fi nepotrivite și ineficiente. Această recomandare ne va permite să abordăm problemele specifice asociate bolilor rare și să încercăm să îmbunătățim viețile persoanelor afectate de acestea. În plus, față de pacienții înșiși, această acțiune va afecta rudele și prietenii acestora.

Vom realiza acest lucru, în mare parte, prin recomandarea către statele membre de a dezvolta planuri și strategii privind bolile rare și prin crearea rețelelor europene de referință.

În ceea ce privește propunerea dlui rector Trakatellis să elaborăm și să prezentăm un raport referitor la rezultatele recomandării până la sfârșitul lui 2012, nu avem nicio obiecție și vom ține cont de aceasta.

membră a Comisiei – Permiteți-mi să iau în discuție două sau trei referințe făcute de onorabili membri. Mai întâi, permiteți-mi să menționez amendamentul 15 și să spun că doresc să subliniez faptul că problemele etice nu intră în sfera de competență a UE. Acesta este cazul în special aici, datorită diferențelor din punct de vedere legal existente între statele membre cu privire la selectare și la alegerile etice care trebuie făcute pe baza acestor informații.

S-a făcut referire la nevoia de finanțare. Finanțarea pentru tratamentul bolilor rare ține de fiecare dintre statele membre. Comisia speră că aceste propuneri vor contribui la susținerea importanței unei astfel de investiții, precum și la utilizarea cât mai eficientă a fondurilor disponibile prin cooperarea europeană.

În ceea ce privește finanțarea suplimentară din partea Comisiei, limitele programului actual pentru sănătate se datorează perspectivei financiare generale stabilite de Parlament și de Consiliu. În cazul în care Parlamentul consideră că sunt necesare mai multe fonduri comunitare pentru bolile rare, acesta trebuie să le asigure prin proceduri bugetare.

Și dna Corbey s-a referit la ajutorul pe care trebuie să-l oferim grupurilor de pacienți. Comisia este de acord cu importanța grupurilor de pacienți. Lucrăm îndeaproape cu acestea și mai ales cu Eurordis. Recent, am găzduit lansarea unei cărți care conține mărturiile a 12 000 de pacienți. Acest angajament din partea cetățenilor reprezintă o parte esențială a activității noastre în acest domeniu.

membră a Comisiei – (EL) Dle președinte, aș dori să închei subliniind faptul că, odată cu accesul mai larg al pacienților la asistență medicală de specialitate, cu sprijinul pentru cercetare și pentru dezvoltarea de tratamente eficiente și cu cooperarea transfrontalieră, sperăm ca pacienții să găsească mai ușor specialiștii de care au nevoie.

Antonios Trakatellis, raportor – (EL) Dle președinte, sunt recunoscător colegilor mei deputați pentru comentarii, precum și Consiliului și comisarului Vassiliou pentru discursul său. Dna comisar a demonstrat că este foarte deschisă și pregătită cel puțin să adopte amendamentul în care invităm Comisia să prezinte o propunere până la sfârșitul lui 2012, astfel încât să progresăm rapid în domeniul bolilor rare în Europa.

Președintele Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc în câteva minute.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Carlo Casini (PPE-DE), în scris – (IT) Prevenirea și tratamentul oricărei boli, inclusiv a bolilor rare, necesită angajamentul maxim al instituțiilor publice, însă tratamentul și prevenirea nu pot veni cu costul extrem de înalt al sacrificării vieții oricărei ființe umane, chiar dacă acest lucru este în beneficiul celorlalți. Acest lucru ar contrazice, în mod fundamental, spiritul Uniunii Europene, care a fost fondată pe recunoașterea demnității egale a membrilor familiei umane. Diagnosticul genetic al embrionilor pentru a-i alege pe cei mai buni și mai sănătoși, în timp ce alții sunt omorâți, reprezintă o discriminare inacceptabilă împotriva oamenilor. Unele state membre permit acest tratament, însă Uniunea Europeană nu poate încuraja sub nicio formă legile sau practicile care îl permit.

Din acest motiv, oricât de mare ar fi dorința mea de a combate orice boală, mă opun unui text ale cărui părți bune contrastează cu conținutul absolut negativ al articolului 4, astfel cum ar fi modificat prin amendamentul 15.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL QUADRAS

Vicepreședinte

6. Votare

Președintele - Vom trece la vot acum.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: vă rugăm să consultați procesul verbal)

- Înainte de votare:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) - (FR) Dle președinte, înainte de votare, respectiv înainte de votul lor asupra raportului dlui Casaca, în conformitate cu și citez din anexa 1, articolul 1 din Regulamentul de procedură, solicit următorul lucru: „orice deputat care are un interes financiar direct în chestiunea aflată în dezbatere, trebuie să facă cunoscut acest interes, oral, în cadrul reuniunii”.

În cazul raportului dlui Casaca privind descărcarea de gestiune, vom vota asupra fondurilor de pensii. În acest Parlament, peste 400 de deputați fac parte din fondul de pensii. Îl rog pe președinte să invite deputații implicați în fondul de pensii să facă cunoscut acest fapt imediat, în plen, oral, pentru că au un interes direct în problema ce urmează a fi dezbătută.

(Aplauze)

Gary Titley (PSE) - Dle președinte, doresc să atrag atenția asupra articolului 28 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, în care se prevede că orice deputat poate adresa o întrebare Președintelui Parlamentului, la care trebuie să primească răspuns în termen de 30 de zile. Am adresat o întrebare Președintelui Parlamentului la 19 martie. Astăzi este 23 aprilie. Nu doar că nu am primit niciun răspuns, dar biroul dumnealui refuză să îmi răspundă la emailuri.

Aș dori să îl întreb pe Președintele Parlamentului de ce manifestă un astfel de dispreț față de Regulamentul de procedură al acestui parlament și de drepturile deputaților și să îi solicitez să îmi răspundă în următoarele 24 de ore; altfel, mâine mă voi ridica și voi adresa aceeași întrebare.

(Aplauze)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) - (FR) Dle președinte, este evident că, într-o primă etapă, deputații care fac parte din fondul de pensii trebuie să facă public acest lucru ceea ce, în același timp, implică faptul că trebuie să se abțină de la votul asupra raportului dlui Casaca, având în vedere că acest raport cuprinde elemente care pot da naștere unui conflict de interese cu interesele lor private.

Prin urmare, vă solicit să aplicați Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE) - (DE) Dle președinte, chestiunea în discuție este declarația scrisă 0001/2009, care a obținut majoritatea necesară. Doresc să le mulțumesc colegilor deputați în numele autorilor declarației scrise. Acest lucru nu are nicio legătură cu voturile.

Luigi Cocilovo (ALDE) - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc doar să subliniez faptul că mi se pare total nefondată maniera în care dl Cohn-Bendit a interpretat Regulamentul de Procedură, referindu-se la interese private și personale, care în mod evident nu au nicio legătură cu aplicarea regulamentului acestui Parlament.

Potrivit acestei interpretări, niciun deputat nu ar fi putut participa la votarea noului Statut al deputaților în Parlamentului European, care cuprindea și referințe la indemnizațiile parlamentare ale fiecărui deputat; prin urmare solicit ca această cerere să fie respinsă, fiind total nefondată.

Hans-Peter Martin (NI) - (DE) Dle președinte, dl Cocilovo are perfectă dreptate atunci când afirmă că în cazul fondului de pensii este într-adevăr vorba de interese private. Este vorba de un sistem privat. Sprijin cu tărie poziția dlui Cohn-Bendit. Din moment ce este evident că 478 de deputați sunt prea lași pentru a-și recunoaște deschis interesele, atrag atenția că toate numele pot fi găsite la adresa <http://www.openeurope.org>.

Lista merge de la dl Mölzer, extrema dreaptă, via dl Rübig, conservator, până la dl Bösch, președinte al Comisiei pentru control bugetar.

Martin Schulz (PSE) - (DE) Dle președinte, putem, desigur, continua dezbaterea. Propunerea dlui Cohn-Bendit a fost prezentată, în cele din urmă, și a fost urmată de multe comentarii.

Doresc să vă propun să ne concentrăm asupra lucrului pe care trebuie să-l votăm, adică raportul dlui Casaca. Indiferent dacă este un fond public sau privat, raportul se referă la o chestiune foarte specifică, care vizează stabilirea de către Parlament a faptului că nu există niciun temei juridic pentru ca deficitele sale să fie subvenționate, în primul rând și, în al doilea rând, că astfel de subvenții ale deficitelor nu vor fi acordate. Nu sunt bani pentru fond. Aceasta este problema esențială, și aș dori să o votăm.

Gerard Batten (IND/DEM) - (PL) Dle președinte, pot să le răspund dlor Cohn-Bendit și Hans-Peter Martin? Cred că soluția e simplă. Mă declar participant, alături de alți 399 de deputați, la sistemul de pensii facultativ și intenționez să votez împotriva propriilor interese și în favoarea intereselor contribuabililor. Soluția de care vorbeam este ca ceilalți 399 de deputați să procedeze în același fel.

Ewa Tomaszewska (UEN) - (PL) Dle președinte, lăsând la o parte faptul că declar că sunt participant la sistemul de pensii, consider că orice votare astăzi va fi imposibilă dacă peste 400 de deputați vor trebui să se ridice și să declare același lucru. Doresc să sugerez o soluție de bun simț la această situație. Există o listă a participanților la sistem — este suficient ca această listă să fie inclusă.

Președintele— Vă mulțumesc foarte mult. Cred că e suficient, doamnelor și domnilor. Vom continua sesiunea.

Dle Titley, reclamația dvs. va fi transmisă imediat biroului Președintelui, împreună cu solicitarea de a vi se răspunde în cel mai scurt timp.

În ceea ce privește problema ridicată de dl Cohn-Bendit, în conformitate cu Regulamentul de Procedură, orice deputat are, desigur, dreptul să declare oricând un interes personal care poate interfera cu orice problemă discutată aici. Prin urmare, nu mai rămâne nimic de adăugat, cine dorește să spună ceva o poate face, cine nu, nu.

Consider că am rezolvat problema.

6.1. Descărcarea de gestiune 2007: Parlamentul European (A6-0184/2009, Paulo Casaca)

- 6.2. Descărcarea de gestiune 2007: Curtea de Justiție (A6-0151/2009, Søren Bo Søndergaard)**
- 6.3. Descărcarea de gestiune 2007: Curtea de Conturi (A6-0152/2009, Søren Bo Søndergaard)**
- 6.4. Descărcarea de gestiune 2007: Ombudsmanul (A6-0156/2009, Søren Bo Søndergaard)**
- 6.5. Descărcarea de gestiune 2007: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (A6-0154/2009, Søren Bo Søndergaard)**
- 6.6. Descărcarea de gestiune 2007: Eurojust (A6-0161/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.7. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană pentru Medicamente (A6-0162/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.8. Descărcare de gestiune 2007: Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (A6-0163/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.9. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) (A6-0166/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.10. Descărcarea de gestiune 2007: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) (A6-0170/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.11. Descărcarea de gestiune 2007: Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (A6-0175/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.12. Descărcarea de gestiune 2007: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale CEDEFOP (A6-0177/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.13. Descărcarea de gestiune 2007: Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (A6-0178/2009, Christofer Fjellner)**
- 6.14. Descărcare de gestiune 2007: Consiliul (A6-0150/2009, Søren Bo Søndergaard)**
- 6.15. Gestiunea financiară și controlul agențiilor UE (A6-0148/2009, Christofer Fjellner)**

7. Urări de bun venit

Președintele - Aș dori să invit o delegație din Irak, cu ocazia vizitei acesteia la Parlament. Doresc să le urez bun venit în cadrul reuniunilor noastre interparlamentare.

(Aplauze)

DI Khalid Al Atiyah, prim vicepreședinte al Camerei Reprezentanților din republica Irak, conduce această delegație.

Îmi face o deosebită plăcere să subliniez progresele înregistrate de Irak în ceea ce privește securitatea și statul de drept, dovedite de alegerile locale din luna ianuarie, și sper că în curând vor fi depășite toate problemele și anii dificili prin care a trecut această țară.

Îi asigurăm că Uniunea Europeană și Parlamentul îi va sprijini mereu în procesul de consolidare a păcii, a democrației și a stabilității la care Irakul are dreptul, la fel ca orice altă națiune de pe pământ.

Sper că reuniunile din cadrul Parlamentului vor fi fructuoase și că șederea dvs. aici va conduce la consolidarea legăturii care unește parlamentele noastre.

(Aplauze)

8. Votare (continuare)

8.1. Accesul la piața serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul (reformare) (A6-0215/2009, Mathieu Grosch)

8.2. Condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier (A6-0210/2009, Silvia-Adriana Țicău)

8.3. Normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri (reformare) (A6-0211/2009, Mathieu Grosch)

Michael Gahler (PPE-DE) - (DE) Dle președinte, având în vedere sutele de voturi pe care le avem, poate ar fi bine să anunțăm doar „adoptat” sau „respins”, decât să citim cifrele individuale.

Președintele - Da, dle Gahler, doresc să procedez după cum ați spus, și de fapt în trecut am recurs la această metodă. Astăzi nu voi proceda în acest fel pentru că Asociația jurnaliștilor europeni ne-a cerut să detaliam voturile. Dacă nu facem acest lucru, rezultatele nu pot fi înregistrate corespunzător și, dacă nu cunoștem rezultatele votului, au afirmat pe bună dreptate că nu pot face o evaluare a poziției politice a acestei instituții.

8.4. Performanța energetică a clădirilor (reformare) (A6-0254/2009, Silvia-Adriana Țicău)

- Înainte de votare:

Silvia-Adriana Țicău, raportoare - Dle președinte, doresc doar să spun că pe lista de votare pentru articolul 7, amendamentul 57, amendamentele 106 și 117 vor deveni caduce doar dacă este adoptată prima parte.

În ceea ce privește articolul 9, amendamentul 102, dacă toate sunt adoptate, amendamentul 60 va deveni caduc. Altfel va trebui să votăm asupra părții corespunzătoare a amendamentului 60.

Președintele - Vă mulțumesc, dnă Țicău, vom lua act în mod corespunzător de observația dvs.

- Înainte de votul asupra amendamentelor 109 și 124:

Silvia-Adriana Țicău, raportoare - Dle președinte, trebuie să votăm și asupra părții corespunzătoare din amendamentele 109 și 124.

8.5. Agențiile de rating al creditelor (A6-0191/2009, Jean-Paul Gauzès)

- Înainte de votare:

Jean-Paul Gauzès, raportor - (FR) Dle președinte, doar un moment pentru a vă spune că este vorba de un raport important pentru că introduce un regulament european privind agențiile de rating, fiind, prin urmare, un element din răspunsul la criză.

Doresc să vă spun că în această dimineață COREPER a adoptat textul de compromis care a fost depus pentru votul dvs. Pentru ca votul Parlamentului să fie conform, este preferabil să respingeți amendamentele, cu excepția

voturilor privind părțile corespunzătoare din amendamentul 172. De asemenea, doresc să le mulțumesc raportorilor alternativi, dl Pittella și dl Klinz, precum și tuturor celor care au lucrat la această chestiune importantă.

8.6. Drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare sau pe căi navigabile interioare (A6-0209/2009, Michel Teychenné)

8.7. Drepturile călătorilor din transportul cu autobuzul și cu autocarul (A6-0250/2009, Gabriele Albertini)

Cu privire la amendamentele 81 și 12:

Georg Jarzembowski (PPE-DE) - (DE) Dle președinte, consider că avem o majoritate largă pentru amendamentul 81, amendamentul 12 pierzându-și, astfel, validitatea. Puteți confirma acest lucru, vă rog?

Președintele - Da, aveți dreptate, dle Jarzembowski: amendamentul 12 devine caduc.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE) - (DE) Dle președinte, acest al doilea amendament poate fi văzut fără nicio problemă ca fiind complementar. Nu există nicio contradicție. Cele două amendamente nu se exclud reciproc.

(Rumoare în sală)

Președintele - Ar putea raportorul, dl Albertini, să ne spună care este punctul său de vedere?

Gabriele Albertini, raportor - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu coordonatorul nostru, dl Jarzembowski: amendamentul 12 devine caduc.

8.8. Durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (A6-0070/2009, Brian Crowley)

- Înainte de votare:

Sharon Bowles (ALDE) - Dle președinte, regret că trebuie să îmi deranjez colegii într-o lungă sesiune de votare, dar mai nou a apărut pe lista de votare faptul că amendamentul 80 la un considerent devine caduc, în cazul în care este votat amendamentul 37. Prima jumătate a amendamentului este exact aceeași dar noua parte – a doua parte – este compatibilă. În cazul amendamentului 81, care este amendamentul corespunzător articolului, nu se precizează că acesta devine caduc în cazul în care amendamentul 55 corespunzător articolului este adoptat. Prin urmare, aș solicita să votăm asupra amendamentului 80 ca o completare la 37, dacă deputații sunt de acord – ceea ce este o chestiune diferită – din moment ce se pare că astfel procedăm și cu amendamentul 81.

Președintele - Vă mulțumesc, dle Bowles. Este recomandabil să auzim părerea raportorului, dl Crowley.

Brian Crowley, raportor - Dle președinte, nu cred că acesta poate fi adăugat ca o completare. Trebuie luate separat.

8.9. Sistemele de transport inteligente în domeniul transportului rutier și interfețele cu alte moduri de transport (A6-0226/2009, Anne E. Jensen)

- Înainte de votare:

Alexander Alvaro (ALDE) - Dle președinte, cu cel mai mare respect, cred că v-ați bucura de foarte multă popularitate și admirație dacă ați putea accelera procedura de votare.

(Aplauze)

Președintele - Vă mulțumesc foarte mult pentru sfat, dle Alvaro. Bineînțeles, este clar că dvs. nu aveți niciun fel de experiență în această privință.

8.10. Programul Marco Polo II (A6-0217/2009, Ulrich Stockmann)

8.11. Rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv (A6-0220/2009, Petr Duchoň)

8.12. Drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (A6-0233/2009, John Bowis)

- Înainte de votare:

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL) - (NL) Aș dori să ridic o moțiune de ordine, în conformitate cu articolul 168 alineatul (2). Grupul nostru a propus un amendament privind modificarea temeiului juridic și un număr de alte grupuri au procedat la fel. Modificarea presupune că acum temeiul juridic este constituit doar de articolul 95 privind piața internă, și deci doar de interesele economice, iar nu articolul 152 privind sănătatea publică, în care pacientul este considerat ca punct de pornire.

În principiu, Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a solicitat avizul Comisiei pentru afaceri juridice, dar avizul a fost solicitat doar pe baza propunerii inițiale a Comisiei. Este clar acum că în raportul Bowis a fost făcută o modificare prin care sunt menționate și drepturile pacienților, și prin urmare a fost modificat și temeiul juridic. Aceste amendamente au fost totuși declarate inadmisibile și astfel este afectată schimbarea fundamentală pe care o vizează Parlamentul – și anume, trecerea de la o orientare axată exclusiv pe piață, la includerea drepturilor pacienților. Solicit ca raportul să fie retrimis Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară.

Președintele - Dnă Liotard, vom vota acum amendamentul 158 care este o propunere de respingere și, odată ce vom avea rezultatul, voi răspunde la observația dvs.

Doresc să fac o propunere în ceea ce privește amendamentele referitoare la temeiul juridic: președinția trebuie să decidă asupra admisibilității acestor amendamente și anume amendamentele 159, 119, 116 și 125 dar, evident, decizia depinde de configurația finală a directivei, care va fi modificată în timpul votării.

Prin urmare, propun ca votul asupra admisibilității acestor amendamente să aibă loc la sfârșit, pentru că în acel moment președinția va dispune de faptele necesare pentru a putea decide dacă acestea sunt sau nu admisibile. În caz contrar, ar trebui să hotărâm acum, fără a avea însă informații suficiente.

Dacă onorații vorbitori sunt de acord, votul asupra acestor amendamente va avea loc, prin urmare, la sfârșit.

Philip Bushill-Matthews, raportor - Dle președinte, sunt de acord cu propunerea dar, pentru claritate, puteți menționa amendamentele acoperite de temeiul juridic – 159, 119 etc.? „Etc.” include și considerentul, care este amendamentul 126.

Președintele - Vom vota, prin urmare, asupra a 80 de amendamente de la comisia corespunzătoare, și dl Bushill-Matthews dorește să depună un amendament oral la amendamentul 100.

- Înainte de votul asupra amendamentului 100:

DI Bushill-Matthews, raportor - Dle președinte, le cer scuze colegilor pentru introducerea tardivă a acestui amendament, motivul fiind clarificarea.

Amendamentul 100 se referă la responsabilitatea statelor membre de a face schimb de informații cu privire la sancțiunile disciplinare și penale aplicate cadrelor din domeniul sănătății. Este un lucru absolut necesar dar, în ultimul moment, mi s-a atras atenția asupra faptului că acesta ar putea fi interpretat în sensul responsabilității statelor membre de a furniza informații, de exemplu în cazul în care, să spunem, astfel de cadre din domeniul sănătății ar fi implicate în orice fel de contravenții legate de circulație. Bineînțeles că scopul amendamentului nu este acesta și, prin urmare, din motive de claritate, formularea pe care o propunem este următoarea: „Statele membre vor face schimb imediat și proactiv de informații cu privire la contravențiile penale și disciplinare ale cadrelor medicale, în cazul în care acestea au un impact asupra licenței lor sau a dreptului acestora de a presta servicii”. Este doar o chestiune de clarificare.

Președintele - Deocamdată, în ceea ce privește acest raport, am votat o serie de amendamente care afectează articolele 15, 16 și 17. Amendamentele adoptate care afectează aceste articole sunt următoarele: 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110 și 135.

În timpul dezbaterii, comisarul Vassiliou a afirmat că este gata să modifice temeiul juridic, în cazul în care, care urmare a modificării directivei, va considera că există motive să facă acest lucru. Trebuie să luăm o decizie cu privire la admisibilitatea amendamentelor 159, 119, 116 și 126.1, pentru a ne asigura că textul final care va fi adoptat de către Parlament corespunde temeiului juridic.

Având în vedere cele spuse de comisar, precum și votul comisiei corespunzătoare asupra acestor amendamente, adică al președintelui comisiei respective, care le-a considerat admisibile; din moment ce a permis votarea lor și, în același timp, având în vedere tot ce am votat azi în legătură cu articolele 15, 16 și 17, iau act de faptul că directiva se îndreaptă într-o altă direcție.

Ținând cont de toate acestea, președinția consideră aceste amendamente ca fiind admisibile și vom trece la votul asupra lor.

Philip Bushill-Matthews, raportor - Dle președinte, vă respect decizia – este dreptul dvs. de a lua o astfel de decizie – dar, mai devreme, dna Liotard a spus că am avea nevoie de un temei juridic dublu pentru că, altfel, dacă ar fi vorba doar despre piața internă, am vota doar chestiuni de ordin economic, fără a încerca măcar să deschidem dezbateră din nou. Aș dori doar să aduc o rectificare la cele afirmate de dumnealui, deoarece temeiul juridic unic pe care îl avem acum nu este doar de natură economică: este despre libertatea de alegere pentru drepturile pacienților. Prin urmare, grupul nostru va vota împotriva unui dublu temei juridic, atât în cazul acestor amendamente, cât și în cazul considerentului. I-aș încuraja și pe ceilalți colegi să pună interesele pacienților pe primul loc.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE) - Dle președinte, foarte pe scurt, încerc să fiu de folos dar mi se face foame. Voturile acestea sunt foarte importante, agenda este extrem de încărcată, și vă compătimesc sincer.

Tocmai am fost în sala presei și am observat că opt jurnaliști ascultă procesul de votare – ceilalți pot privi pe monitoare, unde este difuzat fiecare vot. Prin urmare, consider că nu este necesar să citiți rezultatul fiecărui vot.

(Aplauze)

Președintele - Dle McMillan-Scott, până acum vorbitorii s-au încălzit. De acum vor merge mai rapid și, deci, mai pe placul tuturor.

- După votare:

Philip Bushill-Matthews, raportor - Dle președinte, din cauza ultimei intervenții - care a fost foarte bine intenționată – ați neglijat să îi mulțumiți raportorului, ceea ce nu intră în obiceiurile dvs. Sunt convins că doriți să faceți acest lucru acum, mai ales în absența sa.

Președintele - Este într-adevăr un moment bun pentru a-i mulțumi raportorului, dl Bowis, pentru munca sa și pentru a-i ura însănătoșire grabnică.

8.13. Siguranța pacienților (A6-0239/2009, Amalia Sartori)

8.14. Acțiunea europeană în domeniul bolilor rare (A6-0231/2009, Antonios Trakatellis)

8.15. Descărcarea de gestiune 2007: Comisia (A6-0168/2009, Jean-Pierre Audy)

8.16. Descărcarea de gestiune 2007: al șaptelea, al optulea și al nouălea Fond European de Dezvoltare (FED) (A6-0159/2009, Bogusław Liberadzki)

8.17. Descărcarea de gestiune 2007: Comitetul Economic și Social (A6-0155/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.18. Descărcarea de gestiune 2007: Comitetul Regiunilor (A6-0153/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.19. Descărcarea de gestiune 2007: Fundația Europeană de Formare (A6-0157/2009, Christofer Fjellner)

8.20. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA) (A6-0158/2009, Christofer Fjellner)

8.21. Descărcarea de gestiune 2007: Colegiul European de Poliție (CEPOL) (A6-0160/2009, Christofer Fjellner)

Christofer Fjellner, raportor - (SV) Dle președinte, din moment ce Parlamentul a hotărât să acorde descărcarea de gestiune Colegiului European de Poliție în ciuda recomandării făcute de mine și de către comisie, aş dori doar să îmi îndemn colegii din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni să accepte amendamentele depuse de Grupul Socialist din Parlamentul European. Nu există niciun motiv pentru a justifica alegerea de a nu acorda descărcarea de gestiune sau de a întârzia descărcarea din moment ce am acceptat-o. Pentru ca lucrurile să fie coerente, propun ca grupul nostru să sprijine propunerile Grupului Socialist și să voteze în favoarea următoarelor patru amendamente.

8.22. Descărcarea de gestiune 2007: Autoritatea Europeană de Supraveghere a GNSS (A6-0164/2009, Christofer Fjellner)

8.23. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană a Căilor Ferate (A6-0165/2009, Christofer Fjellner)

8.24. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (A6-0167/2009, Christofer Fjellner)

8.25. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană pentru Reconstrucție (A6-0169/2009, Christofer Fjellner)

8.26. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană de Mediu (A6-0171/2009, Christofer Fjellner)

8.27. Descărcare de gestiune 2007: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (A6-0172/2009, Christofer Fjellner)

8.28. Descărcarea de gestiune 2007: Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (A6-0173/2009, Christofer Fjellner)

8.29. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă (A6-0174/2009, Christofer Fjellner)

8.30. Descărcarea de gestiune 2007: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (A6-0176/2009, Christofer Fjellner)

8.31. Descărcare de gestiune 2007: Agenția Comunitară pentru Controlul Pescuitului (A6-0179/2009, Christofer Fjellner)

8.32. Abordarea problemelor legate de defrișări și de degradarea pădurilor pentru a combate schimbările climatice și reducerea biodiversității (B6-0191/2009)

8.33. Un plan de acțiune privind mobilitatea urbană (A6-0199/2009, Gilles Savary)

8.34. Planul de acțiune pentru sisteme de transport inteligente (A6-0227/2009, Anne E. Jensen)

9. Explicații privind votul

Președintele – Doamnelor și domnilor, doresc să fac o propunere: pentru că unii dintre dvs. ați solicitat mai multe explicații privind votul, v-aș ruga să le prezentați pe toate, în ordine, într-un singur discurs atunci când vă voi da cuvântul.

Explicații orale privind votul

- Raport: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Jim Allister (NI) - Dle președinte, în fiecare zi, pentru tot mai mulți dintre alegătorii mei devine din ce în ce mai greu să facă față greutăților financiare. După care, iau un raport ca acesta și descopăr că 1,6 miliarde de euro din banii contribuabililor europeni au fost cheltuiți pe acest edificiu care este Parlamentul European, apoi descopăr că 9,3 milioane de euro au fost irosiți pentru partidele politice din Parlamentul European, apoi mă uit și găsesc reafirmarea angajamentului de reducere cu 30% a emisiilor de carbon până în 2020, fără o singură mențiune măcar cu privire la cea mai scandaluoasă emisie – cea produsă de deplasarea inutilă către acest loc, de 12 ori pe an. Acest raport este îngrozitor prin ceea ce expune cu privire la conduita acestui Parlament.

Richard Corbett (PSE) - Dle președinte, permiteți-mi să contextualizez afirmațiile dlui Allister: Parlamentul European îl costă pe fiecare cetățean 1,74 GBP pe an – spun lire sterline pentru dl Allister. Prin comparație, Camera Comunelor costă fiecare cetățean britanic 5,75 GBP pe an. Camera Lorzilor înseamnă 1,77 GBP pentru fiecare cetățean al Regatului Unit. Cu alte cuvinte, Parlamentul necesită costuri mult mai mici pe cetățean.

Totuși, aceasta nu înseamnă că trebuie să ne culcăm pe lauri. Bineînțeles că trebuie să fim prevăzători și, bineînțeles că trebuie să reducem costurile. Observația dlui Allister referitoare la cele 12 sesiuni de la Strasbourg care sunt într-adevăr atât de costisitoare este, desigur, corectă. Însă Parlamentul European nu are competența de a modifica această decizie. Aceasta este o chestiune care ține de competența statelor membre care, din nefericire – la Edinburg, sub președinția lui John Major – au transformat-o într-o obligație legală a Parlamentului European care trebuie să se deplaseze aici de 12 ori pe an. Îndemn statele membre să reconsidere această decizie.

- Raport: Søren Bo Søndergaard (A6-0150/2009)

Richard Corbett (PSE) - Dle președinte, este vorba de descărcarea de gestiune pentru Consiliu. Acest lucru ridică din nou problema acestui acord tacit (gentlemen's agreement), care datează dinaintea alegerilor directe, prin care Parlamentul și Consiliul, ca ramuri ale autorității legislative, sunt pe deplin responsabile de propriul buget intern, fără să critice sau să comenteze bugetul intern al celeilalte instituții.

Cred că a sosit vremea să reexaminăm acest gentlemen's agreement, nu în ultimul rând pentru că bugetul Consiliului include acum nu doar bugetul administrativ ca instituție, ca și colegiilor, ci și un buget pentru funcțiile executive în domeniul politicii externe și de securitate comune, care în viitor ar putea crește.

Scopul acestui gentlemen's agreement nu a vizat niciodată funcțiile executive. Nu a fost niciodată destinat ca scut împotriva controlului parlamentar și cred că este vremea să începem discuțiile cu Consiliul pentru a reexamina acest acord.

- Raport: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Astrid Lulling (PPE-DE) – (FR) Dle președinte, m-am abținut de la votul asupra descărcării de gestiune pentru 2007 a Parlamentului European pentru că unele alineate din acest raport sunt alimentate de

dezinformarea și neadevărurile publicate în presă, mai ales aici, în legătură cu fondul de pensii facultativ al deputaților.

Di Cohn-Bendit poate dormi liniștit pentru că, în calitate de contribuabil, nu va trebui să garanteze drepturile acelor deputați care au participat la fondul de pensii și sunt deja pensionați, nici pentru ale văduvelor sau urmașilor lor, nici pentru ale deputaților care își vor înceta activitatea aici la 14 iulie.

Dacă dumnealui consideră că deputații care participă la fondul de pensii facultativ nu ar trebui să participe la votul privind descărcarea de gestiune, ar trebui să facă ordine în propriul grup. În plus, acesta participă la votarea privind creditele de la bugetul nostru folosite pentru finanțarea indemnizațiilor lui, deși tocmai s-a aflat, în conformitate cu cerințele de transparență că, de exemplu, în cinci ani, dumnealui a participat la o singură reuniune a comisiei din care face parte. Zelul său legendar pentru activitatea legislativă a acestei instituții – nu e suficient să trâmbițezi vorbe goale și să susții conferințe de presă – ar trebui să îl determine să fie mai discret, dar având în vedere că este o relicvă din '68, nu ne putem aștepta la mai mult de la el.

În plus, dle președinte, niciun fel de declarații, chiar dacă vin din partea președinților de grupuri, nu vor schimba cu nimic responsabilitățile juridice ale acestui Parlament, care sunt scrise în piatră.

- Raport: Christofer Fjellner (A6-0148/2009)

Daniel Hannan (NI) - Dle președinte, tocmai am votat finanțarea unei game largi de agenții europene și agenții independente – Agenția pentru Medicamente, Agenția pentru Frontierele Externe, Agenția Europeană pentru Siguranța Aeriană, și așa mai departe – și consider că acestea sunt contestabile din trei motive. Este vorba despre trei argumente împotriva lor, și anume argumentul eurosceptic, argumentul legal și argumentul democratic.

Nu mă aștept ca argumentul eurosceptic să aibă un răsunet în această instituție. Este evident că astfel de lucruri nu trebuie făcute la nivel de Bruxelles. De asemenea, nici argumentul legal nu cred că va sensibiliza pe cineva: este vorba despre faptul că, deși li s-ar fi acordat o autoritate legală prin Tratatul de la Lisabona sau prin Constituția europeană, deocamdată acestea nu au niciun temei juridic adecvat. Cred însă că argumentul democratic ar putea avea un ecou de autenticitate chiar și printre colegii federaliști, argumentul fiind următorul. Atunci când un parlament ca acesta externalizează chestiunile administrative cotidiene ale politicilor sale către organizații pe care abia le vizităm, pe care nu le vedem aproape niciodată – poate o dată pe an suntem vizitați de bizara comisie – și ne așteptăm ca ei să ne realizeze politicile în schimbul cecurilor pe care le semnăm amabil an de an, ne reducem democrația.

Hayek spunea că transferul de putere către agenții externe, deși un lucru comun, este primul pas prin care o democrație renunță la atribuțiile sale. Colegii deputați, fie ei eurosceptici sau federaliști, trebuie să fie conștienți de pericol.

Raport: Mathieu Grosch (A6-0215/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Am multe comentarii de făcut. Nu am mai procedat așa niciodată, dar azi consider că este important să fac acest lucru. În primul rând, aș dori să vorbesc despre raportul dlui Grosch, în favoarea căruia am votat, sprijinind, în același timp, recomandările Comisiei pentru transport, deoarece consider că cele două regulamente actuale referitoare la serviciile de transport cu autobuzul trebuie să fie înlocuite de un regulament revizuit și actualizat. Acest pas ar aduce un plus de claritate și ar reduce birocrăția.

- Raport: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) În al doilea rând, este vorba despre raportul Silviei-Adriana Ticău, pe care l-am susținut, deoarece acesta permite o punere mai uniformă în aplicare a noului regulament privind transportul rutier. Având în vedere natura internațională a acestui domeniu, consider că trebuie să validăm posibilitatea consultării registrelor la nivel european, în scopul de a proteja mai bine clienții de concurența neloială.

- Raport: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Am sprijinit raportul dlui Grosch, deoarece se referă la transport și contribuie la ameliorarea eficienței și a siguranței juridice a pieței interne privind transportul rutier, reduce costurile administrative și permite o concurență mai echitabilă. Consider că, în cadrul integrării pieței comune europene, ar trebui ca în anii viitori să eliminăm restricțiile privind accesul pe piețele interne ale statelor membre.

- Raport: Silvia-Adriana Țicău (A6-0254/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Al doilea raport al dnei Țicău privind eficiența energetică a clădirilor s-a bucurat de sprijinul meu pentru că ne va ajuta să facem față provocărilor cu care se confruntă Europa în domeniul aprovizionării cu energie și al cererii de energie. Adică va ajuta la economisirea a 20% din consumul de energie printr-o eficiență energetică sporită. Investițiile în eficiența energetică vor contribui la revitalizarea economiei europene pentru că vor crea aproape la fel de multe locuri de muncă, sau poate chiar mai multe, decât investițiile în infrastructurile tradiționale. O eficiență energetică sporită este cel mai eficient mijloc pentru Uniunea Europeană de a realiza obiectivul de reducere a emisiilor de CO₂, de a crea locuri de muncă și de a reduce dependența tot mai mare a Uniunii Europene de furnizorii externi de energie.

Raport: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Raportul dlui Gauzès – sper că am pronunțat numele corect – privește agențiile de rating și sprijin acest raport pentru că deficiențele și erorile în ceea ce privește rating-urile și supravegherea acestora au contribuit la declanșarea actualei crize financiare. Faptul că există doar câteva agenții de rating, că aria lor de funcționare este globală și că sediile lor centrale sunt situate în afara UE sunt elemente care mă fac să mă întreb cât de eficientă poate fi legislația UE în acest domeniu. Sunt de acord că pentru soluționarea acestei probleme trebuie intensificată cooperarea între UE și țările terțe și că acesta este singurul mijloc de a ajunge la o bază normativă armonizată.

- Raport: Michel Teychenné (A6-0209/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) În ceea ce privește raportul privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare – este foarte binevenit un regulament în acest sector, deoarece astfel sunt consolidate drepturile europenilor care călătoresc cu aceste mijloace de transport și, în același timp, le sunt garantate consumatorilor drepturi egale indiferent de mijloacele de transport folosite.

- Raport: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Raportul dlui Albertini privind drepturile călătorilor care călătoresc cu autocarul s-a bucurat de sprijinul meu, pentru că măsurile care protejează drepturile acestor călători contribuie la eliminarea inegalităților care predomină în Uniunea Europeană, și asigură tratamentul egal al tuturor pasagerilor, la fel cum se întâmplă deja în cazul celor care folosesc transportul aerian sau feroviar. Întrucât acest act legislativ se referă atât la operatorii de transport, cât și la pasageri și prevede multe obligații noi pentru operatori, este de înțeles că furnizorii de servicii au nevoie de o perioadă puțin mai lungă pentru punerea în aplicare pentru ca, în final, să se obțină un rezultat cât mai bun.

- Raport: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Raportul dnei Jensen privind sistemele de transport inteligente – în urma punerii în aplicare acestea și-au dovedit eficiența, transformând transportul într-unul mai eficient, mai sigur, și contribuind, în același timp, la realizarea obiectivului politic de a face transportul mai curat. Din aceste motive, am votat în favoarea raportului.

- Raport: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Raportul dlui Ulrich Stockmann privind programul Marco Polo II merită să fie sprijinit pentru că permite reducerea congestiei traficului pe autostrăzi, ameliorează metodele de protecție a mediului a sistemelor de transport și promovează îmbinarea diferitelor moduri de transport. Cu toate acestea, sunt îngrijorat de faptul că, în fiecare an, numărul candidaturilor pentru asistență financiară scade și, ca o consecință, scade și numărul proiectelor care ar putea fi finanțate în cadrul acestui program.

- Raport: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Am sprijinit raportul dlui Duchoň deoarece transportul feroviar deține un rol important în cadrul transportului european, chiar și astăzi, în ciuda reducerii constante a transportului de mărfuri. De asemenea, am sprijinit raportul pentru că sunt de acord cu raportorul că acest act legislativ trebuie astfel conceput, încât în viitor rețeaua feroviară să devină eficientă pentru toți utilizatorii.

- Raport: John Bowis (A6-0233/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) În această dimineață am discutat și votat anumite rapoarte privind pachetul de asistență medicală. Am sprijinit protejarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, deoarece consider că reprezentanții aleși din Parlamentul European s-au mulțumit prea mult timp ca avocații să elaboreze legile în acest domeniu – legea trebuie făcută de politicieni, adică de către deputații din Parlament votați de alegătorii europeni. Aceasta este ultima ocazie de a dezbate și adopta această directivă.

- Raport: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Raportul dlui Trakatellis privind bolile rare este ca o completare la raportul privind drepturile pacienților, pe care l-am sprijinit, deși nu am susținut recomandarea 15 din raport, deoarece aceasta este învechită, iar politica nu ar trebui să influențeze cercetarea genetică.

- Raport: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) Raportul privind traficul urban și planul de acțiune în acest domeniu s-a bucurat de sprijinul meu, deoarece transportul urban joacă un rol foarte important în transportul de marfă și de călători din UE. Drept urmare, elaborarea unei strategii distincte în domeniul transportului urban este perfect justificabilă.

- Raport: Anne Jensen (A6-0227/2009)

Siiri Oviir (ALDE) - (ET) În cele din urmă, doresc să menționez raportul dnei Anne Jensen privind planul de acțiune pentru sistemele de transport inteligente, deoarece acest plan de acțiune se axează pe logica geografică.

- Raport: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Daniel Hannan (NI) - Astăzi celebrăm aniversarea celui mai mare englez și poate a celui mai mare dramaturg și scriitor pe care l-a dat vreodată omenirea. O caracteristică a operei lui Shakespeare este aceea că, indiferent de tipul de experiență pe care îl ducem cu noi când o abordăm, opera lui luminează experiența noastră mai mult decât experiențele noastre iluminează opera. Cel mai potrivit lucru acum este să citez discursul lui John of Gaunt dinaintea morții din *Richard al II-lea* care descrie minunat nu numai situația bugetară din Anglia, ci și situația din Europa.

În primul rând, bugetul:

Gaunt; Ea, țară vitejească, țară dragă,

(...)

E pusă la mezat (se sperie gândul),

Ca o moșie, sau o șandrama.

Dar ascultați și descrierea Tratatului de la Lisabona sau a Constituției Europene:

Britania cuprinsă-n apa mării

Cu stânci menite a întâmpina vrăjmașul

Asalt al lui Neptun, e-acum cuprinsă

De zapise murdare și de silă.

Cuceritoarea Englitera ajuns-a

Să-și cucerească sieși doar rușine.

Dacă există o descriere mai bună, personal încă nu am găsit-o.

Președintele – Nu știam că aveți așa un talent pentru rapsodii. Ați recitat foarte bine.

- Raport: Silvia-Adriana Țicău (A6-0254/2009)

Syed Kamall (PPE-DE) - Dle președinte, atunci când votăm diferite probleme în Parlamentul European, trebuie mereu să ne asigurăm că este vorba de o inițiativă morală.

Este normal să vorbim de eficiență energetică. Sincer, nu am nicio problemă cu acest aspect la nivel european, național sau local. Consider că este o problemă realizabilă mai curând la nivelul administrațiilor locale, dar schimbul de bune practici și idei la nivel european și național este, desigur, binevenit.

Totuși, luând o astfel de inițiativă, trebuie să dăm dovadă de moralitate la vârf. Cum putem vorbi de eficiența energetică a clădirilor când noi continuăm să funcționăm în două camere parlamentare, una la Strasbourg și una la Bruxelles? Cum rămâne cu emisiile de CO₂ ale Parlamentului din Strasbourg, când vorbim de zeci de mii de tone de emisii de CO₂ în fiecare an? Este timpul să punem capăt ipocriziei, să dăm dovadă de abilități de conducere și să închidem clădirea Parlamentului de la Strasbourg.

- Raport: John Bowis (A6-0233/2009)

Syed Kamall (PPE-DE) - Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a-mi prezenta omagiile colegului meu, John Bowis, căruia îi dorim cu toții însănătoșire grabnică. Slavă Domnului că a putut beneficia de sistemul de asistență medicală din altă țară. El, cetățean britanic, a putut beneficia de excelentul serviciu de asistență medicală din Belgia.

Sunt câțiva pași în direcția bună, cetățenii din UE având posibilitatea de a alege unde să meargă pentru a beneficia de servicii de asistență medicală. În cazul în care pacienților li se oferă informații cu privire la procentul de vindecare a diferitelor boli dintr-o serie de țări diferite și li se lasă libertatea de alegere, atunci aceștia au posibilitatea de a alege țara în care doresc să se trateze mai bine. Posibilitatea de a beneficia de aceste servicii de asistență medicală reprezintă un progres în direcția bună.

Am criticat de multe ori unele inițiative dezbătute în această instituție, dar cred că acum avem de-a face cu o mișcare bună. Dorim să le oferim pacienților posibilitatea de a alege, precum și servicii mai bune pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

- Raport: Brian Crowley (A6-0070/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Doresc să îmi explic și eu votul cu privire la raportul Crowley - Durata de protecție a dreptului de autor. Am votat împotriva raportului, care nu a fost luat în considerare în mod corespunzător, dar care va influența prețul plătit de consumatori pentru muzică în următorii 45 de ani. Doresc să ajut artiștii obișnuiți și, pentru a putea face acest lucru, avem nevoie de o legislație în domeniul reglementării clauzelor contractuale și al gestiunii colective, precum și stabilirea unui sistem de asistență socială, sisteme de pensii sau modificarea tarifelor pentru obținerea licenței. Studiile de impact arată că doar 2% din venituri le revin artiștilor neconsacrați, restul mergând la casele de discuri și artiști consacrați. Redistribuirea ulterioară va afecta artiștii neconsacrați dar promițători, consumatorii și contribuabilii plătind, la rândul lor, cu sute de milioane de euro mai mult. Propunerea complică lucrurile pentru biblioteci, arhive, școli de artă și producători de film independenți. Nu avem un impact clar asupra artiștilor din domeniul audiovizualului. Toate autoritățile judiciare transmit avertizări împotriva adoptării propunerii, motiv pentru care am votat împotriva.

- Raport: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE) – (FR) Dle președinte, am votat în favoarea raportului Jensen, adică a raportului referitor la propunerea de directivă privind implementarea sistemelor de transport inteligente. Obiectivul acestei directive este de a garanta interoperabilitatea tehnologiilor informației și ale comunicațiilor utilizate în sistemele de transport.

Trebuie să încurajăm inovația în domeniul transportului, în special dacă este vorba despre ameliorarea securității autovehiculelor. Dar inovația își pierde utilitatea dacă nu garantăm faptul că aceasta poate fi aplicată pe întreg teritoriul european.

Această directivă ar trebui să contribuie la reducerea numărului de decese pe drumurile europene, atât prin reducerea riscului de coliziune, cât și a gravității accidentelor. Vă reamintesc că Uniunea Europeană și-a fixat drept obiectiv înjumătățirea până în 2010 a numărului de decese pe străzile europene, în comparație cu cifrele din 2000.

În acest sens, regret faptul că directiva privind cooperarea transfrontalieră în domeniul siguranței rutiere, pe care noi am votat-o cu câteva luni în urmă, nu a fost încă adoptată de miniștrii transporturilor din Uniunea Europeană, deoarece ar permite salvarea de vieți prin facilitarea aplicării de sancțiuni automobiliștilor care încalcă legea într-un alt stat membru decât cel în care este înmatriculată mașina lor.

- Raport: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE) – (FR) În ceea ce privește raportul dlui Duchoň referitor la coridoarele pentru transportul feroviar de marfă, doresc să spun că Parlamentul European tocmai a adoptat raportul privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv. Am votat în favoarea acestui raport, care ar trebui să amelioreze și să crească volumul transporturilor feroviare de marfă.

Era necesară o acțiune europeană în acest domeniu. Modul în care funcționează în prezent transportul feroviar de marfă este nesatisfăcător, oferind prea puține garanții în termen de fiabilitate a orarelor companiilor care ar dori să folosească calea ferată pentru a transporta mărfurilor lor.

Acum trebuie să facem transportul feroviar de marfă mai atractiv pentru companii pentru că, dacă o parte dintre mărfuri este transferată de la transportul rutier către cel feroviar, atunci rezultatul va consta în mai puține emisii de gaze cu efect de seră și mai puține tiruri blocate în ambuteiaje pe drumuri și autostrăzi.

Prin urmare, sper că miniștrii transporturilor din statele membre vor urma calea deschisă de Parlamentul European către o rețea feroviară europeană mai competitivă pentru transportul de marfă.

- Raport: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, am votat împotriva raportului dlui Trakatellis ca urmare a scandalosului amendament 15 care face confuzii între tratarea unei boli și uciderea unei ființe umane nenăscute și merge către eugenie. Trebuie să fim clari în această privință: ființele umane au dreptul la viața din momentul în care ovulul și sperma fuzionează și până la moartea naturală, iar acest amendament pune în discuție, în mod fundamental, acest drept la viață. O ființă umană nenăscută nu ar mai avea dreptul la viață doar pentru că are o boală. Este exact opusul medicinei – este crimă.

Din acest motiv, raportul dlui Trakatellis este inacceptabil și acest amendament este o rușine care discreditează acest Parlament care, altfel, în alte ocazii, a sprijinit bioetica și protecția vieții ființelor umane nenăscute.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, pentru prima dată de când sunt membru al acestei instituții, am votat împotriva descărcării de gestiune a Comisiei și doresc să explic motivul pentru care am făcut acest lucru: îngrijorarea mea principală este legată de modul în care Comisia Europeană a abordat integrarea celor două țări noi, și anume a României și Bulgariei.

Ne confruntăm cu un mare număr de probleme în România și Bulgaria, cu o corupție la scară largă, cu foarte mulți bani europeni care au dispărut. Comisia Europeană nu a început înghețarea fondurilor decât în 2008. Am pierdut foarte mulți bani în 2007 și acum trebuie să luptăm cu sisteme de control care sunt mai mult absente sau sisteme de control care funcționează doar intermitent. În România există o corupție extinsă și probleme ale sistemului judiciar de a o combate. Toate acestea se datorează procesului de preaderare.

Vreau să dau un semnal, să transmit Comisiei Europene că pe viitor trebuie să abordeze în mod diferit aderările și, de asemenea, că dacă ar fi dorit ar fi putut să facă progrese satisfăcătoare până acum, dacă ar fi fost atentă la alte țări în trecut.

Invit Comisia să sprijine cele două țări în stabilirea de sisteme de control financiar care să își merite numele și în remedierea punctelor slabe sistemice ale acestor două țări. În caz contrar, vom avea mereu o problemă, o permanentă bătaie de cap pentru toată Europa.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Alexander Alvaro (ALDE), în scris – (DE) Parlamentul European a votat azi raportul dlui Casaca privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului Parlamentului European aferent anului bugetar 2007. Raportul a abordat și problema fondului de pensii al Parlamentului European.

Fondul de pensii al Parlamentului European este un fond de pensii facultativ. Fondul de pensii se află acum în dificultăți financiare și deficitul a crescut.

Partidul liberal democratic din Parlamentul European se opune utilizării veniturilor fiscale pentru a acoperi deficitul. Este iresponsabil să așteptăm ca contribuabilii europeni să plătească pentru aceste pierderi. Orice astfel de plan trebuie abandonat. Partidul liberal democratic din Parlamentul European a votat împotriva descărcării de gestiune pentru execuția bugetului Parlamentului European. Posibilitatea utilizării veniturilor fiscale pentru a acoperi deficitul nu a fost exclusă în totalitate.

Richard James Ashworth (PPE-DE), *în scris* – Conservatorii britanici nu au putut aproba descărcarea de gestiune a bugetului european 2007, secțiunea I, Parlamentul European. Insistăm asupra faptului că bugetul parlamentar trebuie să ofere valoare în schimbul banilor din partea contribuabililor europeni și, de aceea, susținem cea mai mare parte a raportului în cauză. Remarcăm, în special, progresul înregistrat în execuția bugetului Parlamentului, astfel cum apare în raportul Curții de Conturi din 2007. Sprijinim, de asemenea, observațiile raportorului referitoare la fondul de pensii facultativ al deputaților. Cu toate acestea, în conformitate cu abordarea noastră tradițională, vom continua să votăm împotriva acordării descărcării de gestiune până când vom vedea un progres real în direcția obținerii unei declarații de asigurare fără rezerve din partea Curții de Conturi.

Monica Frassoni (Verts/ALE), *în scris* – Astăzi, Grupul Verzilor a votat în favoarea raportului Casaca privind descărcarea de gestiune a PE pentru 2007.

Dorim să subliniem faptul că, prin adoptarea acestui raport în plen, conducerea acestei instituții ar trebui să își asume responsabilitatea și să ia măsuri imediate asupra textului adoptat în ceea ce privește fondul de pensii facultativ, precum și că ar trebui luate decizii clare astfel încât fondul de pensii facultativ să nu fie sub nicio formă salvat cu bani suplimentari de la bugetul Parlamentului, direct sau indirect și că lista participanților la fond va trebui să fie făcută public în mod neîntârziat.

Trebuie clarificat faptul că, atâta timp cât Parlamentul trebuie să garanteze drepturile la pensie ale deputaților, acesta trebuie să dețină și controlul deplin asupra fondului și a politicilor de investiții. Sperăm ca aceste decizii să fie luate înainte de sfârșitul lui aprilie 2009.

Marian Harkin (ALDE), *în scris* – M-am abținut de la vot pentru că sunt membru al fondului de pensii.

Jens Holm și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris* – Am votat împotriva raportului Casaca privind descărcarea de gestiune a Parlamentului European pentru 2007 din trei motive. În primul rând, ne opunem posibilității ca fondul de pensii facultativ al deputaților să fie finanțat din banii contribuabililor. În al doilea rând, ne opunem posibilității ca banii contribuabililor să fie dați unui fond de pensii privat a cărui listă de participanți și beneficiari este ținută secret și nu este publicată.

În al treilea rând, suntem total împotriva utilizării a și mai mulți bani proveniți de la contribuabili pentru a acoperi actualul deficit al fondului de pensii ca urmare a unor investiții speculative. Susținem alineatele 105 și 109 ale raportului Casaca, care remediază unele obiecții pe care le avem cu privire la fondul de pensii facultativ al deputaților, dar pentru că raportul Casaca nu schimbă cu nimic situația actuală, am votat împotriva acordării descărcării de gestiune pentru execuția bugetului Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2007.

Kartika Tamara Liotard și Erik Meijer (GUE/NGL), *în scris* – Am votat împotriva raportului Casaca privind descărcarea de gestiune a Parlamentului European pentru 2007 din trei motive. În primul rând, nu suntem de acord ca fondul de pensii facultativ al deputaților să fie finanțat din banii contribuabililor. În al doilea rând, nu suntem de acord ca banii contribuabililor să fie dați unui fond de pensii privat a cărui listă de participanți și beneficiari este ținută secret și nu este publicată.

În al treilea rând, suntem total împotriva utilizării a și mai mulți bani de la contribuabili pentru a acoperi actualul deficit al fondului de pensii ca urmare a unor investiții speculative. Susținem alineatele 105 și 109 ale raportului Casaca, care remediază unele obiecții pe care le avem cu privire la fondul de pensii facultativ al deputaților, dar pentru că raportul Casaca nu schimbă cu nimic situația actuală, am votat împotriva acordării descărcării de gestiune pentru execuția bugetului Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2007.

Toine Manders (ALDE), *în scris* – (NL) Din păcate, am ratat începutul votului, dar împărtășesc pe deplin tendința generală a rapoartelor privind descărcarea de gestiune și, în special, raportul Casaca. Ar fi iresponsabil, mai ales în această perioadă, să acoperim deficitul fondului de pensii cu banii contribuabililor. Un posibil deficit al fondului este o problemă a fondului și a membrilor săi, și nu a contribuabilului european.

Parlamentarii sunt considerați drept un exemplu și trebuie să fie atenți la modul în care utilizează fondurile comunitare. Acest lucru se aplică veniturilor lor, pensiilor și cheltuielilor. De aceea, sunt mulțumit că Parlamentul a aprobat acest raport.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris – (SV)* Am refuzat să acord descărcare de gestiune unei instituții care irosește mai mult de 1 miliard de euro pe asigurări de pensii suplimentare, din care două treimi reprezintă bani publici. Deputații europeni care participă la acest fond de pensii suplimentar trebuie să accepte o reducere a acestor pensii de lux, la fel cum persoanele cu câștiguri mici au fost obligați să accepte o reducere a pensiilor lor. Descărcarea de gestiune este pentru anul 2007, dar nu putem aștepta un an pentru a critica o decizie luată în 2008 referitoare la plăți suplimentare către fondul de pensii.

Olle Schmidt (ALDE), *în scris – (SV)* M-am abținut de la vot, întrucât m-am retras de la fondul de pensii facultativ la 21 aprilie 2009 și, prin urmare, nu am vrut să influențez rezultatul votului.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris –* În calitate de deputați europeni, datoria noastră este de a reprezenta și a servi populația Europei. Toți alegătorii noștri sunt afectați de efectele crizei economice, care a condus, în special, la pierderea și reducerea pensiilor lor. În circumscripția mea din Munster, Irlanda, mulți lucrători au în perspectivă o bătrânețe foarte nesigură pentru că pensiile pe care le-au plătit s-au devalorizat foarte mult sau, în unele cazuri, au pierdut total pensiile odată cu închiderea întreprinderilor unde lucrau.

Votând asupra acestui raport, sunt bucuroasă să pot declara ca am un interes, astfel cum se prevede în regulamentul acestui Parlament. Ca deputat, plătesc o contribuție la un fond de pensii. Totuși, nu consider că există un conflict de interese.

Pentru mine este inacceptabil ca deputații europeni să aibă pretenția la imunitate, căci cu toții trebuie să suportăm efectele crizei economice. Ca deputat, plasez interesele cetățenilor înaintea propriilor interese.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *în scris –* Am votat împotriva raportului Casaca privind descărcarea de gestiune a Parlamentului European pentru 2007 din trei motive. În primul rând, nu sunt de acord ca fondul de pensii facultativ al deputaților să fie finanțat din banii contribuabililor. În al doilea rând, nu sunt de acord ca banii contribuabililor să fie dați unui fond de pensii privat a cărui listă de participanți și beneficiari este ținută secret și nu este publicată.

În al treilea rând, sunt total împotriva utilizării a și mai mulți bani de la contribuabili pentru a acoperi actualul deficit al fondului de pensii ca urmare a unor investiții speculative. Susțin alineatele 105 și 109 ale raportului Casaca, care remediază unele obiecții pe care le avem cu privire la fondul de pensii facultativ al deputaților dar, pentru că raportul Casaca nu schimbă cu nimic situația actuală, am votat împotriva acordării descărcării de gestiune pentru execuția bugetului Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2007.

- Recomandări pentru a doua lectură: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris – (PT)* Această propunere clarifică normele pentru operatorii de transport rutier.

Sunt propuse noi norme cu scopul de a spori siguranța și calitatea acestei activități și pentru a asigura un criteriu comun de gestiune financiară pentru aceste întreprinderi.

Obligația de a avea un manager experimentat responsabil pentru gestionarea activității de transport a întreprinderii și de a dovedi situația financiară a întreprinderii sunt caracteristicile noii abordări a acestei activități.

Alte elemente importante ale acestui text constau în protejarea datelor cu caracter personal, crearea unui registru cu secțiuni publice și confidențiale, precum și sfârșitul așa-numitelor întreprinderi tip „cutie poștală”.

Cerințele pentru accesul la această profesie, și anume reputația, situația financiară și competența profesională corespund unei clarificări a acestei activități, care sperăm că îi va permite să prospere într-o manieră mai transparentă, oferind consumatorilor o mai bună protecție și o siguranță mai mare.

- Recomandări pentru a doua lectură: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Dirk Sterckx (ALDE), *în scris –* Sunt împotriva compromisului stabilit între raportor și Consiliu privind normele comune de acces pe piața transportului rutier internațional de mărfuri. Considerăm că crearea de noi bariere și noi restricții în calea cabotajului în sectorul transportului nu reprezintă soluția la problemele

cu care se confruntă sectorul de transport rutier ca urmare a crizei economice. În plus, din punct de vedere al mediului, nu putem accepta restricții, cum ar fi cerința ca mărfurile transportate în cursul unui transport internațional să fi fost livrate total înainte ca operațiunea de cabotaj să se poată desfășura. Acest lucru este în total dezacord cu realitatea transportului rutier și reprezintă o barieră în calea unei organizări eficiente a transportului de mărfuri. Rezultatul nu va fi decât mai multe tiruri goale.

Totuși, sprijin cu tărie o abordare foarte strictă în ceea ce privește accesul la profesia de operator în transportul rutier. Dacă avem norme stricte privind accesul la profesie nu trebuie să ne sperie o piață europeană deschisă a transportului.

- Raport: Silvia-Adriana Țicău (A6-0254/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris* – Sunt de acord că este necesar să ameliorăm eficiența energetică a clădirilor și sunt convins că UE poate juca un rol pozitiv în această privință. De fapt, consider că acest raport nu acordă suficientă importanță eficienței energetice a clădirilor în contextul mai larg al abordării unor îngrijorări legate de mediu, cum ar fi schimbările climatice.

Ameliorarea eficienței energetice a clădirilor este relativ simplă, relativ ieftină și relativ benefică. Ameliorarea eficienței energetice a clădirilor ar avea un impact pozitiv major și asupra emisiilor de dioxid de carbon din UE. Cu toate acestea, Comisia Europeană a marginalizat constant eficiența energetică ca politică principală, axându-se însă pe descurajarea industriei de automobile. Sunt convins că transformarea constructorilor de mașini în țapii ispășitori pentru schimbările climatice reprezintă o politică profund eronată și contraproductivă.

Din nefericire, în circumscripția mea din nord-estul Angliei, Nissan a anunțat recent reduceri de personal și o scădere a producției. Ar fi naiv să ignorăm rolul reglementărilor UE în actuala criză care afectează industria de automobile. Această criză ar fi putut fi în mare parte evitată printr-o politică europeană de mediu echilibrată, care să acorde importanța corespunzătoare eficienței energetice a clădirilor.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris* – Am votat în favoarea raportului doamnei Țicău, deoarece consider că îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor este esențială pentru protecția mediului, dar și pentru reducerea pierderilor de energie suportate de cetățeni.

În același timp, cetățenii europeni nu trebuie să suporte singuri toate costurile modernizării energetice a clădirilor. UE și statele membre trebuie să asigure mijloace financiare necesare în acest scop, precum: crearea, până în 2014, a unui Fond pentru Eficiența Energetică, finanțat din bugetul comunitar, Banca Europeană de Investiții (BEI) și statele membre, în vederea promovării investițiilor publice și private în proiecte care să sporească eficiența energetică a clădirilor; reduceri ale Taxei pe Valoare Adăugată (TVA) pentru bunuri și servicii legate de eficiența energetică și energii regenerabile; extinderea criteriilor de eligibilitate pentru a finanța din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) modernizarea energetică a clădirilor, nu doar a locuințelor; proiecte de cheltuieli publice directe; subvenții și garanții pentru împrumuturi; ajutoare sociale.

Edite Estrela (PSE), *în scris* – (PT) Prețul și siguranța aprovizionării cu energie sunt factori decisivi pentru competitivitatea UE. Ameliorarea eficienței energetice este una dintre cele mai rentabile modalități pentru UE de a-și îndeplini obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂, de a crea locuri de muncă, de a reduce costurile pentru întreprinderi, de a aborda problema impactului social al creșterii prețurilor la energie și de a reduce dependența tot mai mare a UE de furnizorii de energie externi.

Performanța energetică a clădirilor reprezintă în prezent aproximativ 40% din consumul de energie și, prin reformarea acestei directive, va fi posibil să îmbunătățim actuala situație. Toți actorii relevanți trebuie sensibilizați cu privire la beneficiile ameliorării performanței energetice și trebuie să aibă acces la informații relevante cu privire la aceasta. Prin urmare, este esențial ca autoritățile locale și regionale să aibă acces la instrumentele financiare pentru a sprijini ameliorarea eficienței energetice a clădirilor.

Peter Skinner (PSE), *în scris* – Salut inițiativa de a garanta eficiența performanței energetice a clădirilor. În mod evident, trebuie să existe un echilibru între necesitatea de a interzice emisiile de CO₂ acolo unde se poate și, pe de altă parte, costurile economice. Ideea certificării energetice a acestor clădiri este unul dintre aspectele cheie care pot contribui la atingerea unui consum rațional.

- Raport: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer și Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris* – Suntem pe deplin în favoarea unor reguli mai stricte în ceea ce privește activitățile financiare și agențiile de rating al

creditorilor. Cu toate acestea, astăzi am ales să votăm împotriva raportului dlui Gauzès. Și asta pentru că raportul este incomplet și nu subliniază suficient chestiunile esențiale. Avem o nevoie reală de agenții de rating al creditorilor publice care nu lucrează pentru profit, pentru că este singurul mod de a evita conflictele de interese în procesul de rating. Această problemă nu a fost abordată într-o manieră satisfăcătoare.

Astrid Lulling (PPE-DE), în scris – (FR) Sprijin fără nicio ezitare raportul dlui Gauzès. Acesta și-a demonstrat încă o dată abilitățile de negociator. Este îmbucurător faptul că s-a ajuns atât de repede la un compromis privind acest text.

Prin stabilirea unui cadru de reglementare pentru agențiile de rating, Europa se află în prim plan și indică calea de urmat, în timp ce Statele Unite nu au reacționat încă în acest domeniu într-un mod practic. O parte a credibilității și a încrederii în piețele de capital se bazează pe rating-urile elaborate și publicate de aceste agenții.

Cadrul de reglementare pe care îl stabilim astăzi ar trebui să amelioreze condițiile în care sunt elaborate aceste rating-uri, cu condiția ca acestea să fie utilizate într-un cadru de supraveghere pentru activități reglementate.

Cu toate acestea, este important ca acest compromis să nu ia forma unor soluții destinate doar interzicerii oricăror referințe la rating indiferent de context, în situația în care acesta din urmă nu a fost stabilit în cadrul acestui regulament. Pe lângă faptul că ar fi cumva în detrimentul unor libertăți esențiale, cum ar fi libertatea de expresie și de a face comerț, o astfel de abordare ar fi favorizat probabil piețele non-europene în detrimentul persoanelor domiciliate în Europa precum și, de asemenea, tranzacțiile financiare private și confidențiale în detrimentul tranzacțiilor publice supuse normelor de transparență. De aceea, soluția aleasă se bucură de tot sprijinul meu.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris – (SV) Situația în economia mondială este încă tulbure și, chiar ieri, Fondul Monetar Internațional a anunțat că criza financiară se poate înrăutăți. E greu de presupus că cineva ar fi surprins că este o perioadă festivă pentru cei cu zel pentru reglementări și control.

Cu toate acestea, este o eroare gravă să începem elaborarea de sisteme de control extensiv pentru operațiunile de pe piața financiară înainte ca anchetele să fie efectuate și analizele finalizate. Mai mulți actori importanți, inclusiv Banca Suediei, consideră că Comisia a reușit, într-o manieră nu foarte credibilă, să demonstreze un eșec de piață care justifică reglementări suplimentare privind agențiile de rating al creditorilor.

Acest lucru nu pare să îngrijoreze deloc UE. Legislatorii de la Bruxelles sunt, în schimb, pregătiți pentru turbulențele de pe piața mondială pentru a oferi Uniunii Europene un motiv să le consolideze propriile poziții. Dacă astăzi există în lume un sistem global în adevăratul sens al cuvântului, acesta este reprezentat de piețele financiare. De aceea, controlul suplimentar al agențiilor de rating al creditorilor, de exemplu, trebuie inițiat și planificat la nivel global, dacă și când se consideră necesar. Întrucât această instituție caută soluții în cadrul cooperării UE, am ales să votez împotriva raportului.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), în scris – Sunt pe deplin în favoarea unor norme mai stricte în ceea ce privește activitățile financiare și agențiile de rating al creditorilor.

Totuși, am ales să votez împotriva raportului dlui Gauzès. Și asta pentru că raportul este incomplet și nu subliniază suficient chestiunile esențiale. Avem o nevoie reală de agenții de rating al creditorilor publice care nu lucrează pentru profit, pentru că este singurul mod de a evita conflictele de interese în procesul de rating. Această problemă nu a fost pusă în discuție într-un mod satisfăcător. Este doar un exemplu al eșecului acestui raport.

Andreas Mölzer (NI), în scris – (DE) Acum ștergem zonele gri de pe piața financiară și impunem cerințe mai stricte, și e puțin cam târziu. Totuși, astfel tratăm doar simptomele, nu și cauzele. Dereglementarea din ultimii ani a permis apariția unor noi – și, din cauza complexității lor, obscure – produse pe piața monetară. În acest sens, am votat în favoarea unei supravegheri financiare mai stricte, deși doar acest lucru nu este suficient.

Singura soluție, dacă vrem să împiedicăm pe viitor construirea unor astfel de case de carduri, este să interzicem produsele financiare riscante. Cu toate acestea, o autoritate de supraveghere proprie ar crea cu siguranță mai multă birocrație, dar nu ar aduce mai multă rațiune în economie și nici nu ar pune capăt mentalității de cazino.

John Purvis (PPE-DE), în scris – În timp ce agențiile de rating al creditorilor trebuie să accepte o parte din vina pentru eșecurile legate de titularizarea creditorilor ipotecare cu risc ridicat („subprime”) care au condus la criza

financiară, conservatorii britanici au votat cu un oarecare regret n legătură cu votul pentru planurile care reglementează agențiile de rating al creditelor (ARC) elaborate în raportul Gauzès. ARC nu trebuie transformate în țap ispășitor, având în vedere că la fel de vinovate au fost băncile și cultura de reglementare care au plasat strategiile de risc într-un plan secundar.

Sperăm că UE, Statele Unite și ARC pot colabora pentru a crea un sistem care să funcționeze corespunzător. Pentru ca acest lucru să fie posibil, o abordare rigidă a reglementării trebuie să facă loc uneia care acceptă factorul de risc în toate investițiile și care permite un grad de acceptare a rating-urilor efectuate în afara domeniului de aplicare a ceea ce am votat azi. În primul rând, trebuie să fie suficient de flexibilă pentru a se putea adapta la noi situații și pentru a lăsa piața să respire.

Olle Schmidt (ALDE), *în scris* – (SV) Nu am participat la acest vot din cauza legăturilor speciale pe care le am cu industria agențiilor de rating al creditelor.

Peter Skinner (PSE), *în scris* – Recomandările făcute Grupului de lucru privind serviciile financiare de către G20 au condus, în mod clar, la mai multă transparență și la reglementarea agențiilor de rating al creditelor. Acest raport, care a fost un răspuns al Parlamentului European la G20, menține un echilibru corect. Cu toate acestea, există unele probleme legate de nivelul de expertiză de care trebuie să dea dovadă Comitetul autorităților europene de reglementare a valorilor mobiliare (CESR) în cazul în care acesta dorește să joace un rol central în adoptarea acestui regulament.

- Raport: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Vă mulțumesc, dle președinte. Am votat pentru.

Regulamentele (CE) ale Consiliului nr. 11/98 și nr. 12/98 au condus la crearea pieței unice pentru transportul internațional de călători cu autobuzul și autocarul. Această liberalizare a contribuit la creșterea constantă a volumului de trafic din acest sector, care a cunoscut o creștere continuă de la mijlocul anilor '90 și până în prezent.

Această tendință pozitivă nu a fost însă însoțită de protecția și susținerea drepturilor călătorilor: călătorii au atras atenția asupra mai multor probleme, inclusiv anulări, suprarezervări, pierderi ale bagajelor și întârzieri.

Spre deosebire de călătorească care folosesc alte mijloace de transport, utilizatorii de autobuze și autocare rămân neprotejați din cauza unui vid în legislația comunitară.

Prin urmare, salut propunerea Comisiei pentru transport și turism, care încearcă să stabilească drepturile acestor călători cu ajutorul documentului pe care îl votăm acum. În special, această propunere este foarte interesantă pentru că propune responsabilitatea transportatorilor în caz de deces sau vătămare, introduce compensări și asistență în caz de anulări sau întârzieri, recunoaște drepturile persoanelor cu mobilitate redusă sau alte dizabilități și stabilește organismele responsabile cu supravegherea acestui regulament și soluționarea plângerilor.

Acest lucru reprezintă un pas important pentru drepturile egale ale tuturor călătorilor.

Brian Crowley (UEN), *în scris* – Uniunea Europeană a creat o piață internă de succes cu o circulație a capitalurilor, serviciilor și a persoanelor fără precedent. Totuși, această libertate de mișcare în sine nu este suficientă. Trebuie să protejăm cetățenii din țările UE când călătorească pe teritoriul Uniunii și trebuie să asigurăm egalitate în ceea ce privește accesul la serviciile noastre de transport.

Am văzut succesul politicilor UE pentru accesul călătorilor și drepturile la compensație în sectorul transportului aerian și salut călduros faptul că UE a înaintat propuneri similare pentru alte sectoare de transport. Cu toate acestea, este important să nu pierdem din vedere natura specifică a fiecărui sector de transport în parte. Dacă aceleași principii ale drepturilor și accesului echitabil, precum și ale drepturilor egale trebuie să fie valabile pentru toate formele de transport, nu trebuie să ignorăm caracteristicile fiecăruia în parte. Altfel am nedreptăți atât călătorii, cât și operatorii.

Sunt încântată că în acest pachet al drepturilor călătorilor, care acoperă transportul pe mare, pe căi navigabile interioare, cu autobuzul și autocarul, Parlamentul European a elaborat o legislație corectă și echilibrată care se va dovedi deosebit de eficientă în protejarea și promovarea drepturilor călătorilor în UE.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), *în scris* – Conservatorii salută scopul general al ameliorării drepturilor călătorilor, accesul pentru persoanele cu dizabilități și crearea de condiții de egalitate pentru utilizatorii

internaționali de autocare, motive pentru care am votat în favoarea raportului. Cu toate acestea, am fi dorit să vedem o derogare pentru serviciile regionale, deoarece Regatul Unit a liberalizat piețele care au trecut de la contractele de servicii publice la concurența deschisă. În plus, propunerea nu pare să recunoască natura locală a serviciilor de transport cu autobuzul care operează în zonele de frontieră. Conservatorii sunt, de asemenea, preocupați de proporționalitatea anumitor aspecte ale propunerii de regulament, în special cele legate de dispozițiile referitoare la răspundere. Spre deosebire de sectorul feroviar și aviatic, industria autobuzelor și autocarelor constă într-un număr semnificativ de întreprinderi mici și mijlocii cu resurse limitate.

Fernand Le Rachinel (NI), *în scris – (FR)* Pasagerii autobuzelor și autocarelor trebuie să se bucure de aceleași drepturi ca cei care utilizează transportul feroviar sau aerian. Este filozofia conținută de acest raport.

De fapt, în principiu, toți călătorii trebuie să fie egali în fața legii.

Totuși, trebuie făcute multe precizări.

Acestea vin din chiar natura acestui sector, care este dominat de microîntreprinderi și IMM-uri. Nu putem fi mulțumiți de măsuri ca cele propuse în plen care, sub pretextul unei protecții sporite a drepturilor călătorilor, introduc restricții imposibile pentru șoferii de autobuz și autocar și, inevitabil, tarife mai mari pentru călători.

De ce trebuie să cerem unui șofer, a cărui meserie este să conducă prudent, să facă un curs special care să îi permită să acorde asistență persoanelor cu mobilitate redusă sau dizabilități?

De ce să nu acordăm o derogare clară de la domeniul de aplicare al acestui nou regulament european pentru serviciilor de transport urbane, periferice și regionale, care sunt acoperite de contractele de servicii publice?

De ce să creăm drepturi la compensare în valoare de 200% din prețul biletului în cazurile în care îmbarcarea este refuzată din cauza suparezervării?

În Franța, *Fédération nationale des transporteurs de voyageurs* a propus soluții pragmatice la toate aceste probleme. Unele au fost ascultate. Nu toate. Din păcate.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris – (PT)* Raportul dlui Albertini vizează crearea de condiții pentru un cadru mai clar pentru utilizarea și funcționarea transportului cu autobuzul și autocarul. Prin rezolvarea problemelor legate de drepturile persoanelor cu mobilitate redusă și, de asemenea, prin stabilirea de dispoziții clare în caz de deces sau vătămare a călătorilor sau în caz de pierdere ori deteriorare a bagajelor, acest raport ajută la creșterea siguranței atât pentru călători, cât și pentru întreprinderi. Raportul indică, de asemenea, soluții în caz de compensație și asistență în caz de anulare, întârziere sau întrerupere a călătoriei.

Astfel, sunt create condițiile pentru ca pasagerii să fie mai bine informați înainte, în timpul și după terminarea călătoriei. De asemenea, sunt clarificate drepturile acestora, precum și responsabilitățile operatorilor, pentru a-i face mai competitivi și mai siguri.

- Raport: Brian Crowley (A6-0070/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat pentru raportul lui Brian Crowley privind durata de protecție a drepturilor de autor și a anumitor drepturi conexe, pentru că promovează artiștii europeni și muzica europeană.

Propunerea Parlamentului European introduce avantaje suplimentare pentru artiști, care vor fi protejați întreaga lor viață, lucru similar situației din Statele Unite și în conformitate cu principiile europene de apreciere a creativității și a culturii.

Consider că extinderea duratei de protecție de la 50 la 70 de ani va încuraja investițiile în inovația muzicală și va avea ca efect o ofertă mai mare pentru consumatori, Europa rămânând, astfel, competitivă pe principalele piețe internaționale ale muzicii.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), *în scris – (PT)* Managerii portughezi din acest sector privesc această problemă ca un aspect deosebit de important pentru industriile muzicale europeană și portugheză. Aceștia confirmă faptul că propunerea Comisiei de a extinde durata de protecție pentru artiști și pentru casele de discuri asupra lucrărilor înregistrate răspund unei nevoi care va permite Europei să rămână competitivă pe principalele piețe internaționale ale muzicii.

Există un sprijin evident din partea artiștilor și a producătorilor, din moment ce aproape 40 000 de artiști și muzicieni au semnat o petiție solicitând ca Uniunea Europeană să reducă diferențele față de alte țări care au deja perioade mai lungi de protecție.

Se sperăm că prin prelungirea duratei de protecție vor fi încurajate investițiile într-o varietate foarte largă de muzică nouă, ceea ce va rezulta într-o ofertă mai mare pentru consumatori. Trebuie, de asemenea, remarcat faptul că industria înregistrărilor contribuie în mod semnificativ la ocuparea forței de muncă și generarea de venituri fiscale și este un exportator principal al proprietății intelectuale.

Din aceste motive, astfel cum au fost expuse de managerii menționați mai sus, am votat pentru textul de compromis supus azi la vot. Aprobarea va permite atingerea unui compromis între Consiliu și Parlament și va facilita adoptarea directivei de către Consiliu.

Tunne Kelam (PPE-DE), în scris – Am votat pentru amendamentul 79 pentru a trimite înapoi la comisie propunerea de prelungire peste 50 de ani a duratei de protecție a drepturilor de autor.

După părerea mea, propunerea Comisiei trebuie să fie mai bine elaborată și, prin urmare, Parlamentul are nevoie de mai mult timp pentru a lua o decizie. În versiunea actuală, propunerea Comisiei pare să ofere o bază obiectivă pentru stabilirea de monopoluri artificiale în lucrările culturale.

Sunt pe deplin de acord că mulți artiști câștigă prea puțin din activitatea lor. Totuși, soluția nu este să acordăm și mai multe avantaje companiilor de producție, ci să transferăm într-adevăr avantajele de la acestea către artiști și muzicieni.

Arlene McCarthy (PSE), în scris – Nu este corect ca designer-ul care face coperta cd-ului sau compozitorul cântecelor să primească protecție a drepturilor tot pentru toată viața plus 70 de ani, în timp ce interpretul beneficiază de o durată de protecție de numai 50 de ani din momentul publicării. Durata nu a ținut pasul cu speranța de viață, ceea ce înseamnă că muzicienii își pierd drepturile asupra lucrărilor lor chiar în momentul retragerii din activitate, când au cea mai mare nevoie de venituri. Muzicieni talentați sunt înșelați de actualul sistem. 38 000 de artiști ne-au cerut ajutorul pentru remedierea acestei discriminări. Este vorba despre drepturi egale pentru muzicieni obișnuiți.

Regret faptul că au existat afirmații false legate de această legislație. Într-o perioadă de recesiune economică trebuie să sprijinim industriile noastre creative și artiștii care contribuie la PIB-ul nostru, la crearea de locuri de muncă, la creșterea economică și la exporturi la nivel mondial. Această lege va ajuta mult muzicienii săraci care merită un tratament egal. Sper că atât Consiliul, cât și Comisia vor accepta votul Parlamentului pentru adoptarea acestei legi înainte de sfârșitul acestei legislaturi.

Ieke van den Burg (PSE), în scris – (NL) Partidul laburist olandez (Grupul Socialist din Parlamentul European) sprijină propunerea modificată deoarece conține un număr important de elemente pozitive pentru artiști, cum ar fi protejarea integrității artistului și fondul pentru muzicienii independenți. Am votat pentru amendamentele menite să acorde artiștilor 100% din veniturile ce revin din prelungirea duratei. Compromisul la care s-a ajuns reprezintă un pas în direcția cea bună, dar cu siguranță nu este încă unul optim.

Partidul laburist olandez este îngrijorat, totuși, de statutul artiștilor minori care, în schimbul înregistrării unui disc, trebuie să renunțe la orice venit din înregistrare care depășește avansul. Prin urmare, sperăm că în curând Comisia va veni cu propuneri pentru a îmbunătăți statutul artiștilor în fața caselor de discuri, inclusiv în ceea ce privește contractele legate de primii 50 de ani de drepturi conexe.

Thomas Wise (NI), în scris – Deși sprijin cu tărie ideea prelungirii duratei de protecție a dreptului de autor, această propunere a devenit nepotrivită datorită scopului său. UE și-a demonstrat incapacitatea de a aborda această problemă într-o manieră logică și eficientă, de aceea am votat pentru respingerea acesteia.

- Raport: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), în scris – (PT) Stabilirea celui de-al doilea program Marco Polo este un pas important deoarece asigură asistența financiară necesară pentru acele măsuri care vizează să amplifice și să amelioreze performanța de mediu a sistemului de transport de mărfuri.

Această propunere vine ca urmare a evaluării eficienței primului program Marco Polo care a stabilit că, la ora actuală, a fost realizat doar 64% din obiectivul de transfer modal, mult sub obiectivele estimate.

Sperăm că noul program Marco Polo va dispune de condiții financiare mai bune pentru a continua realizarea obiectivelor stabilite, care includ acum și proiecte legate de autostrăzile mării, precum și proiecte care implică măsuri de reducere a congestiei traficului.

Consider că acest program, care vizează încurajarea și sprijinirea proiectelor de transfer al transportului rutier de marfă către transportul maritim, feroviar și pe căi navigabile interioare, este pe deplin în măsură să contribuie la reducerea congestiei traficului și a poluării și să asigure un transport eficient și mai durabil din punct de vedere al mediului.

- Raport: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), în scris – (DE) Raportul Comisiei pentru transport și turism nu ia suficient în considerare interesul real pe care îl prezintă transportul feroviar ca întreg în utilizarea mai eficientă a capacității disponibile.

Operatorii de infrastructură vor fi obligați să-și mențină în calendarele lor anuale rezerve din capacitate pentru traficul ocazional. Această cerință preliminară nu le permite operatorilor de infrastructură niciun fel de flexibilitate în luarea de decizii cu privire la astfel de măsuri în timp real. Propunerea inițială a Comisiei a fost înăspriată și mai mult, întrucât rezervele de capacitate trebuie să garanteze o calitate adecvată pentru căi mai facile de transport internațional de marfă.

Volumul la care cererile de linii ale companiilor feroviare vor fi folosite într-adevăr nu poate fi estimat pentru a se putea face planificări. Aceste capacități sunt eliminate în avans din procesul de planificare, consecința fiind că alte cereri, venite mai târziu, nu vor putea fi satisfăcute. Dacă aceste capacități ale rețelei, și așa marginale, nu sunt folosite de companiile de transport de mărfuri, în cele din urmă acestea vor fi eliminate, ceea ce va fi în dezavantajul tuturor utilizatorilor. Consecința acestui regulament va fi contrariul obiectivului propus, acela de a utiliza cât mai bine capacitățile disponibile.

În scopul de a limita impactul negativ asupra transportului de călători și a transportului de mărfuri solicitat în timp scurt, este nevoie de un regulament care să permită operatorilor de infrastructură să decidă dacă o astfel de măsură este indicată, ținând cont de cererile de transport feroviar de călători sau de modul în care pot fi exploatate mai bine nevoile transportului feroviar de mărfuri.

Erik Meijer (GUE/NGL), în scris – (NL) O parte din ce în ce mai mare a transportului transfrontalier feroviar de mărfuri pe distanțe lungi este transferat către transportul rutier. Motivele principale sunt legate de faptul că sunt construite tot mai multe autostrăzi, conexiunile feroviare directe cu întreprinderile sunt abandonate și transportul rutier a devenit din ce în ce mai ieftin în termeni relativi. Aceste cauze sunt în general uitate. Toată atenția noastră se concentrează asupra două motive diferite. Unul ține de faptul că cooperarea dintre companiile de căi ferate din diferitele state membre este insuficientă și, ca urmare, vagoanele de marfă trebuie să aștepte perioade inutile de lungi pentru a fi legate la o locomotivă care să le deplaseze mai departe. Acum există o soluție la această problemă sub forma trenurilor navetă cu orare fixe.

Celălalt punct critic ține de faptul că transportul este anevoios pentru că trebuie să aștepte trenurile de călători, care au întâietate. Raportul Duchoň dorea să elimine prioritatea acordată transportului de călători. Pe porțiuni aglomerate, acest lucru poate însemna o obligație impusă de UE de a ignora orarele stabilite prin eliminarea unui număr de trenuri. Alegătorii vor realiza în curând că această deteriorare a serviciului se datorează Europei. În loc să limiteze transportul de călători, trebuie găsită o soluție pentru a rezolva atât problema blocajelor în circulația feroviară, cât și a capacității feroviare reduse. E bine că textul a devenit mai rezonabil sub acest aspect.

Andreas Mölzer (NI), în scris – (DE) În prezent, transportul de mărfuri este concentrat în principal pe transportul rutier, în timp ce transportul feroviar, aerian sau maritim sunt în scădere. Într-o perioadă cu marje tot mai înguste și concurență acerbă, manevrele de depășire ale șoferilor de camioane, combinate cu șoferi extrem de obosiți reprezintă un cocktail de riscuri fatal. Pe lângă riscul de accidente, traficul de mărfuri, care are o tendință descendentă, este impracticabil din punctul de vedere al congestiei, al zgomotului și al poluării mediului.

Este timpul să aducem mărfurile pe căile ferate, dar pentru acest lucru avem nevoie de soluții tehnice mai bune și modele logistice pentru coordonare și construirea de rețele organizaționale. Acest raport reprezintă un pas în direcția bună, motiv pentru care am votat în favoarea lui.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris – (PT)* Crearea unei reale piețe interne feroviare este extrem de importantă pentru obiectivele politicii europene privind transportul durabil sau, cu alte cuvinte, pentru viitorul Europei și al transportului său. De asemenea, este important ca acest sector să devină parte integrantă a măsurilor care vor contribui la realizarea cu succes a Strategiei de la Lisabona.

Transportul de mărfuri feroviar este, de asemenea, un factor important în diferite zone de operațiuni de transport.

Crearea unei rețele europene feroviare pentru mărfuri, cu trenuri care să circule fără probleme și să treacă cu ușurință granițele naționale, va permite unele îmbunătățiri în utilizarea infrastructurilor și va facilita un transport de mărfuri mai competitiv.

Consider că este esențial să sprijinim măsuri menite să îmbunătățească situația în sectorul transportului feroviar de mărfuri, în scopul ca acest sector să devină pe deplin integrat și parte integrantă a întregii rețele viitoare de transport european.

Brian Simpson (PSE), *în scris –* Felicit raportorul și Comisia Europeană pentru curajul lor de a încerca să transforme transportul feroviar de mărfuri într-o prioritate în întreaga UE.

Personal, aș fi preferat o propunere mai radicală, care să stabilească o strategie care să includă drumuri prioritare pe anumite rute și o recunoaștere din partea industriei feroviare că transportul feroviar de mărfuri este important, trebuie dezvoltat și trebuie să fie sprijinit.

Două probleme sufocă transportul feroviar de mărfuri în Europa. În primul rând, lipsa reală de interoperabilitate, în special în semnalizare; și în al doilea rând, chiar industria feroviară – în special operatorii de transport de călători și furnizorii de infrastructură care se pun de acord în a plasa transportul feroviar de mărfuri pe ultimul loc al priorităților atunci când este vorba de rute și orare.

Acest raport reprezintă cel puțin un început pentru a pune capăt acestei uniuni din interes și a oferi o șansă operatorilor de transport feroviar de mărfuri pentru a-și dezvolta afacerile.

Dacă permitem menținerea acestei stări de fapt, în 20 de ani nu vom mai avea transport feroviar de mărfuri. Trebuie să acționăm acum pentru a face transportul feroviar de mărfuri viabil, atractiv și competitiv, sau nu vom reuși niciodată să transferăm mărfurile de pe drumuri către căile feroviare.

- Raport: John Bowis (A6-0233/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris –* Salut munca colegului meu John Bowis din acest raport care reprezintă un punct de referință pentru drepturile pacienților. Conservatorii sprijină mobilitatea pacienților în cadrul UE și o privesc ca pe o modalitate de consolidare a sistemului public de asistență medicală.

Este poate relevant faptul că această problemă a devenit o prioritate ca urmare a unui caz din Serviciul național de sănătate din Regatul Unit. Unei femei, care a ales să meargă în Franța pentru o operație la șold pentru că autoritatea locală de sănătate a întârziat cazul său prea mult, i s-a refuzat rambursarea. Aceasta însă și-a deferit cazul Curții Europene de Justiție care a stabilit un principiu important – acela că pacienții au dreptul să se deplaseze în alt stat membru pentru tratament, obținând apoi rambursare din partea furnizorului public național de asistență medicală.

Nu sunt un susținător al CEJ, care contribuie major la acumularea de noi atribuții de către UE, dar această hotărâre a fost extrem de importantă. Sper că mulți dintre alegătorii mei care au fost dezamăgiți profund de gestionarea defectuoasă a Serviciului național de sănătate de către guvernul laburist, vor putea profita de ideile cuprinse în acest raport.

Anne Ferreira (PSE), *în scris – (FR)* Am votat împotriva raportului privind serviciile de asistență medicală transfrontalieră pentru că nu respectă nici obiectivul UE privind un nivel înalt al asistenței medicale, în conformitate cu articolul 152 din tratat, nici cerințele cetățenilor europeni de a se bucura de asistență medicală sigură, de calitate și aproape de locul de domiciliu.

Raportul nu face din autorizarea prealabilă regula care permite tratamentul în alt stat membru al UE. Autorizarea prealabilă permite gestionarea echilibrului financiar al sistemelor sociale, și garantează pacienților condițiile de rambursare și informațiile necesare înainte de spitalizarea în străinătate.

Nu este acceptabil nici faptul ca îmbunătățirea calității asistenței medicale să fie realizată prin intermediul concurenței dintre furnizorii de asistență medicală, sau afirmarea ca principiu a liberei circulații a pacienților: ultima depinde în primul rând de starea sănătății lor.

Amendamentele adoptate sunt prea vagi, deschizând calea rezolvării problemelor de către Curtea Europeană de Justiție.

Această directivă adâncește inegalitățile în materie de asistență medicală dintre cetățenii europeni, pentru că doar cei care vor putea plăti în avans costurile pentru serviciile medicale vor putea alege servicii de calitate.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) Problema fundamentală este că acest raport a fost adoptat fără modificarea articolului 95 ca temei juridic sau, cu alte cuvinte, a fost acceptat considerând sănătatea pe piața internă ca un bun, ceea ce este inacceptabil. Prin urmare, ar fi fost preferabil să respingem propunerea Comisiei, așa cum am susținut. Din păcate, însă, majoritatea nu a fost de acord cu poziția noastră.

Ca urmare, drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere nu protejează competența exclusivă a statelor membre cu privire la modul în care acestea decid să își organizeze și să finanțeze sistemele de asistență medicală. Acest aspect include și competența lor cu privire la stabilirea unor sisteme de autorizare prealabilă în scopul acordării tratamentului spitalicesc în străinătate.

Dreptul cetățenilor la sănătate și drepturile celor care lucrează în acest sector nu sunt garantate. Aveam nevoie de mai multă solidaritate și coordonare între sistemele de securitate socială ale diferitelor state membre, în special prin afirmarea, consolidarea și tratarea mai adecvată a drepturilor și a nevoilor utilizatorilor serviciilor de sănătate.

Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Christa Kläß (PPE-DE), în scris – (DE) Am votat în favoarea directivei privind drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere, pentru că le oferă pacienților mai multă siguranță juridică. În special în zonele de frontieră ale Uniunii Europene, cum este orașul meu în marea regiune a Germaniei, Belgiei, Luxemburgului și Franței, sau în regiunile rurale, unde există un deficit în ceea ce privește serviciile medicale, promovarea mobilității pacienților este un aspect important pentru îmbunătățirea și creșterea eficienței serviciilor de sănătate.

Sectorul serviciilor de sănătate din Germania va profita din mobilitatea transfrontalieră a pacienților, dacă pacienții din alte state membre ale UE vor putea beneficia mai mult de standardele noastre ridicate în materie de servicii de sănătate, de exemplu pentru recuperare. Cu toate acestea, trebuie respectată suveranitatea statelor membre. Statele membre sunt responsabile pentru furnizarea de asistență medicală și pentru organizarea sistemelor lor de sănătate. Respectând principiul subsidiarității, directiva trebuie să reglementeze doar acele aspecte care țin de mobilitatea transfrontalieră a pacienților. Standardele înalte de calitate și siguranță din Germania trebuie menținute. Standardele etice, respectate de statele membre din motive întemeiate, cum ar fi inseminarea artificială, analiza ADN sau sinuciderea asistată, nu trebuie puse în discuție.

Astrid Lulling (PPE-DE), în scris – (FR) Salut obiectivele acestui raport care dorește să faciliteze acordarea de asistență medicală pacienților într-un stat membru, altul decât statul lor de origine și să clarifice procedurile de rambursare ulterioare tratamentului, care lipsesc deocamdată din legislația europeană. Tratamentul sigur, eficient și de calitate trebuie, prin urmare, să devină accesibil tuturor cetățenilor europeni prin mecanisme de cooperare între statele membre.

Totuși, doresc să subliniez faptul că statele membre dețin competență exclusivă pentru organizarea și finanțarea sistemelor de sănătate. Autorizarea prealabilă pentru spitalizare este instrumentul esențial care permite exercitarea acestei competențe. Se înțelege de la sine că exercitarea acestui drept trebuie să respecte principiile proporționalității, necesității și nediscriminării.

În ceea ce privește temeiul juridic, susțin un temei juridic dublu pentru a garanta respectarea competențelor naționale. Propunerea Comisiei conținea multe încercări disimulate de abuz în acest domeniu.

Textul final trebuie să conțină un echilibru corect între drepturile pacienților și competențele naționale ale statelor membre în sectorul sanitar.

Linda McAvan (PSE), în scris – În numele delegației laburiștilor britanici din Parlamentul European, salut multe dintre aspectele pozitive ale raportului Parlamentului referitoare la propunerea de directivă privind asistența medicală transfrontalieră. Sprijinim, în special, amendamentele care clarifică faptul că guvernelor

naționale le revine, în continuare, întreaga responsabilitate pentru organizarea sistemelor naționale de asistență medicală și stabilirea normelor de tratament.

Cu toate acestea, suntem preocupați în continuare de faptul că normele, astfel cum au fost elaborate, nu sunt suficient de clare. Pacienții care se deplasează în altă țară UE pentru tratament trebuie să știe dacă vor fi sau nu rambursați și să aibă toate informațiile necesare privind tipul și calitatea asistenței medicale în țara gazdă. Delegația laburistă solicită, prin urmare, ca directiva să clarifice faptul că statele membre pot stabili un sistem de autorizare prealabilă. Sprijinim, de asemenea, articolele 152 și 95 ca teme juridice dublu pentru a garanta faptul că prioritatea sunt aspectele legate de sănătate, și nu cele legate de piața internă. Delegația laburistă s-a abținut de la votul final pentru a indica faptul că aceste două probleme trebuie abordate la a doua lectură.

Arlene McCarthy (PSE), *în scris* – M-am abținut de la votul asupra acestui raport pentru că nu oferă o garanție suficientă în ceea ce privește protejarea integrității și a finanțării serviciului național de sănătate britanic și, de asemenea, nu oferă siguranță sau claritate pentru pușinii pacienți care își permit să opteze pentru asistență medicală într-un alt stat membru.

Deputații conservatori din Parlamentul European urmăresc un singur obiectiv prin propunerea reintroducerii sistemului discreditat de bonuri de sănătate prin ușa din spate; prin propunerea lor pușinii bogătași ar primi bonuri pentru a lua banii sistemului național de sănătate din Regatul Unit pentru tratament privat în restul Europei. Oamenii care plătesc taxe se așteaptă ca banii lor să fie investiți în sistemul național de sănătate pentru a se bucura de asistență medicală acasă, și nu sunt împărțiți între alte sisteme de sănătate din UE. Nu e surprinzător că, nu demult, deputatul conservator Dan Hannan a susținut o abordare orientată spre privatizare a asistenței medicale.

Într-o dezbatere recentă privind plățile pentru asistența medicală transfrontalieră între Marea Britanie și Irlanda, ministrul conservator al sănătății Andrew Lansley a afirmat că resursele sistemului național de sănătate sunt întotdeauna valoroase și s-a opus plății a 180 de milioane de lire sterline Irlandei. Cu toate acestea, conservatorii nu au susținut propunerea noastră pentru un sistem de autorizare prealabilă, care este esențial pentru protejarea resurselor importante și a serviciilor furnizate de sistemul național de sănătate.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *în scris* – (EL) Am votat împotriva raportului Bowis și a propunerii Comisiei, deoarece însăși temeiul lor juridic dovedește că interesele financiare și o piață necontrolată au prioritate în fața drepturilor pacienților la asistență medicală mai bună și mai completă. Această propunere neagă ideea solidarității și a unei Europe sociale și va crea situații în care doar cei bogați vor avea acces la mult discutata facilitare a asistenței medicale transfrontaliere.

Rezultatul va fi prăbușirea sistemelor naționale de asistență medicală, obligând pacienții să caute asistență medicală în străinătate. Asistența medicală este și trebuie să rămână responsabilitatea statelor membre. Este inacceptabil să privim asistența medicală ca pe o marfă comercializabilă, și nu ca pe un serviciu public. În plus, proiectul de directivă propune un sistem inutil de compensări pentru costurile legate de asistența medicală transfrontalieră, având în vedere faptul că aceste compensări pentru costurile asistenței medicale au fost introduse în 1971 prin regulamentul privind cooperarea între sistemele de securitate socială.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris* – M-am abținut pentru că îmi doresc enorm ca oamenii să primească tratamentul de care au urgent nevoie. Totuși, problema autorizăției prealabile mă preocupă. Autorizarea prealabilă din această directivă neagă drepturile pacienților. Este motivul pentru care pacienții au trebuit să se adreseze instanțelor de judecată și hotărârile pronunțate de instanțele respective sunt motivul pentru care votăm astăzi asupra asistenței medicale transfrontaliere. Dacă includem autorizarea prealabilă în această directivă, ne întoarcem de unde am plecat. Moartea din cauze geografice va rămâne regula și pacienții se vor confrunta cu aceleași obstacole ca și în prezent, atunci când vor încerca să obțină autorizația de a călători pentru a obține tratament.

Regret profund, de asemenea, faptul că acest raport nu are un temei juridic care să acorde prioritate drepturilor pacienților. Este o ocazie ratată, sănătatea pacienților fiind folosită ca o marfă pentru obținerea de profit.

Catherine Stihler (PSE), *în scris* – Amendamentele esențiale privind autorizarea prealabilă au căzut. Aceste amendamente erau esențiale pentru conservarea sistemelor naționale de sănătate în Scoția și Regatul Unit. Nu s-a votat includerea temeiului juridic dublu, care ar fi permis includerea sănătății publice, piața unică fiind acum unicul temei juridic. Din cauza eliminării acestor aspecte esențiale și pentru că suntem la prima lectură, nu am avut altă opțiune decât să mă abțin.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *în scris* – (NL) Mobilitatea pacienților este un fapt, dar certitudinea juridică necesară pentru pacienți și lucrătorii din domeniul asistenței medicale lipsește. Din acest motiv, propunerea de directivă a Comisiei este un lucru bun. Apreciez, de asemenea, eforturile dlui Bowis de a ajunge la un compromis în această problemă extrem de spinoasă. Datorită eforturilor sale, au fost aduse îmbunătățiri majore propunerii inițiale a Comisiei. Cu toate acestea, nu am putut sprijini raportul final pentru că nu au fost incluse două puncte legate de competența statelor membre de a-și organiza și finanța sistemele de asistență medicală.

Am făcut apel la introducerea unui temei juridic care să permită statelor membre să perceapă pacienților străini costul real, aceștia fiind supuși un regim de coplată pentru asistența pe care o primesc în țara noastră. În plus, am susținut mereu dreptul statelor membre de a refuza pacienți în anumite situații, de exemplu atunci când lista de așteptare este prea lungă. Acesta este în special cazul Belgiei, o țară mică cu o afluență relativ mare de pacienți străini.

Textul adoptat azi în plen nu oferă suficiente garanții în această privință. Din aceste motive, m-am abținut de la votul final.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris* – (EL) Politica anti-populară a UE și a guvernelor burgheze coboară standardele serviciilor publice de sănătate, consecințele fiind stres pentru pacienți, liste de așteptare, lipsa unor servicii, taxe mari, lipsa serviciilor pentru persoanele neasigurate și imigranți și așa mai departe.

Reducerea drastică a serviciilor sociale, comercializarea și privatizarea continuă a sistemelor de sănătate și atacul la drepturile la asigurare facilitează strângerea de profituri imense din sectorul de sănătate lucrativ de către marile conglomerate de afaceri.

Directiva privind „drepturile pacienților” promovează piața unică în domeniul sănătății, aplicarea libertăților din Tratatul de la Maastricht și mobilitatea pacienților și a cadrelor sanitare pentru a consolida comercializarea sănătății.

Rambursarea unei părți din cheltuielile legate de asistența medicală primită în străinătate este o capcană pentru a obține consimțământul populației în vederea comercializării asistenței medicale și a asistenței medicale multi-track, precum și a discriminării de clasă în ceea ce privește dreptul la viață.

Drepturile pacienților pot fi protejate doar printr-un sistem public de sănătate cu adevărat liber care acoperă toate nevoile de sănătate (de specialitate sau de altă natură) ale întregii populații, indiferent de situația financiară sau de statutul de asigurat. Doar un astfel de sistem, care se poate dezvolta în cadrul unei economii de masă, din puterea maselor, poate garanta un caracter adecvat din punct de vedere cantitativ și ameliorarea calitativă a serviciilor precum și protejarea eficientă a sănătății și a vieții lucrătorilor.

- Raport: Amalia Sartori (A6-0239/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Am votat pentru.

Studii sectoriale cuprinzătoare au arătat că, anual, 10-12% dintre pacienții care merg în spitalele din Europa pentru a-și trata boala, se îmbolnăvesc în spital din cauza infecțiilor dobândite acolo. Transformate în cifre, aceste procente sunt și mai înspăimântătoare: s-a stabilit că numărul pacienților din Uniunea Europeană care au dobândit infecții în spitale se ridică la aproximativ 5 milioane de persoane.

Referindu-mă la discursul colegei mele deputat, dna Sartori, siguranța și eficiența asistenței medicale pot fi ameliorate prin elaborarea unui program care să fie axat, în principal, pe următoarele chestiuni fundamentale: 1) creșterea numărului de asistente medicale specializate în controlul infecțiilor; 2) implementarea de programe de formare profesională pentru lucrătorii din domeniul asistenței medicale și paramedicale, cu o atenție deosebită acordată infecțiilor nosocomiale și rezistenței la antibiotice a virusurilor care le cauzează. 3) aplicarea noilor descoperiri privind aceste boli rezultate din cercetare.

Edite Estrela (PSE), *în scris* – (PT) Am votat pentru propunerea privind siguranța pacienților. Deși calitatea asistenței medicale în Europa s-a îmbunătățit simțitor datorită progreselor în știința medicală, procedurile medicale dăunează uneori sănătății pacienților. Unele efecte secundare sunt cauzate de erori medicale ce pot fi evitate sau de infecții dobândite în timpul tratamentului.

Acest raport conține următoarele propuneri importante: un sistem îmbunătățit de colectare a informațiilor la nivel local și regional; informații mai utile oferite pacienților. creșterea numărului de asistente specializate

în controlul infecțiilor; încurajarea educației și a formării profesionale a lucrătorilor din domeniul asistenței medicale, și o mai mare atenție acordată infecțiilor dobândite în spitale. Susțin pe deplin aceste măsuri.

- Raport: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Liam Aylward (UEN), *în scris* – Salut inițiativa propusă de a îmbunătăți asistența medicală acordată persoanele care suferă de boli rare. Din cauza naturii speciale a acestor boli, cum ar fi cancerul rar, bolile autoimune, bolile toxice și infecțioase, nu există suficientă expertiză și resurse disponibile, deși acestea afectează 36 de milioane de cetățeni din UE.

Consolidarea cooperării dintre specialiști și centrele de cercetare din Europa și schimburile de informații și servicii reprezintă modul firesc în care Uniunea Europeană își poate ajuta cetățenii. Este un mod direct de a vă oferi beneficii. Această propunere solicită statelor membre să creeze noi centre și cursuri de formare pentru a maximiza potențialul resurselor științifice privind bolile rare și punerea în comun a centrelor de cercetare existente și a rețelelor de informații cu privire la boli. Sprijin aceste măsuri și încurajez o mai bună cooperare între statele membre, care va permite o mai mare mobilitate pentru pacienți și experți pentru a vă servi pe dvs., cetățenii.

Edite Estrela (PSE), *în scris* – (PT) Am votat raportul privind bolile rare deoarece consider că o acțiune concentrată în domeniul bolilor rare la nivel european și național este o necesitate esențială. Deși incidența fiecăreia dintre aceste boli rare în parte este foarte scăzută, milioane de europeni sunt afectați pentru că, în schimb, numărul acestor boli este mare.

Consider că este esențial să sprijinim organizațiile independente, să oferim acces la informațiile privind bolile rare, să creăm centre de specialitate în diferite state membre, cursuri de formare în centrele deja existente și să mobilizăm experții și profesioniștii. Trebuie, de asemenea, oferite resurse adecvate pentru a asigura o acțiune imediată în domeniul bolilor rare.

Glyn Ford (PSE), *în scris* – Voi vota pentru raportul dlui Trakatellis. Știu că există multe boli rare în domeniul cărora nu există cercetare, deoarece institutele medicale se angajează într-un fel de triere, ignorând soarta celor suferind de boli rare care oferă puțin în termen de profit față de profiturile potențial disponibile din bolile obișnuite.

Este mai ales cazul bolilor genetice rare care sunt ereditare. Consider că trebuie să încurajăm cercetarea în aceste domenii prin susținerea unei părți din costurile pentru cercetare. Procedând astfel îmi declar și propriul interes, familia mea fiind afectată de una dintre aceste boli.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), *în scris* – (DE) Solicitarea explicită din amendamentul 15 ca bolile rare să fie eliminate prin consilierea genetică a părinților purtători și ca embrionii sănătoși să fie selectați prin diagnosticare înainte de implantare nu este contrară numai legislației în vigoare din Germania. În special din perspectiva istoriei Germaniei, pare inacceptabil și intolerabil să solicităm sau să recomandăm eradicarea și selecția persoanelor cu dizabilități, chiar dacă nu sunt încă născute.

Este alarmant faptul că aceste propuneri și formulări denotă o totală lipsă de respect pentru valoarea fiecărei vieți umane în parte, indiferent dacă vorbim de oameni bolnavi sau sănătoși. Completarea propusă înlocuiește indemnul la tratament terapeutic al bolilor rare cu obiectivul prevenirii nașterii oamenilor bolnavi.

Acest lucru nu este compatibil cu spiritul și litera declarațiilor europene și internaționale ale drepturilor omului. Obiectivul unei politici europene convingătoare ar fi ajutarea persoanelor afectate sau care riscă să fie afectate de boală și nu selecția lor timpurie pe bază de criterii de calitate.

Raportul și amendamentele individuale, în special amendamentul 15, nu respectă valorile mele creștine. De aceea, am votat împotriva raportului.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *în scris* – Sprijin multe dintre elementele acestei rezoluții. Cu toate acestea, nu am putut sprijini raportul în întregime din cauza includerii unor aspecte care consider că țin, și într-adevăr țin de subsidiaritate – adică de competența statelor membre – și de aceea nu sunt chestiuni asupra cărora ar trebui să hotărască Parlamentul European. Problema practicilor eugenice este un astfel de aspect care, prin includerea amendamentului 15, a fost introdusă în rezoluție. Nu am sprijinit amendamentul 15. Această problemă ține de subsidiaritate și nu de Uniunea Europeană care nu legiferează și nu ar trebui să legifereze în chestiuni legate de practicile de eugenie. Prin urmare, nu am putut susține întregul raport.

- Raport: Jean-Pierre Audy (A6-0168/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), *în scris* – Conservatorii britanici nu au putut aproba descărcarea de gestiune a bugetului european pentru 2007, secțiunea III, Comisia Europeană. Considerăm că bugetul parlamentar trebuie să ofere valoare în schimbul banilor contribuabililor europeni și, de aceea, susținem raportul raportorului. Sprijinim, în special, critica raportorului legată de incapacitatea Comisiei de a se asigura că România și Bulgaria ating standardele adecvate de control financiar. Cu toate acestea, trebuie să subliniem că de 14 ani consecutivi Curtea Europeană de Conturi nu a putut da o declarație de asigurare fără rezerve pentru conturile generale europene. Comisia Europeană poartă răspunderea absolută pentru conturi și de aceea, în conformitate cu abordarea noastră tradițională, vom continua să votăm împotriva acordării descărcării de gestiune până când vom vedea un progres real în vederea obținerii unei declarații de asigurare fără rezerve din partea Curții de Conturi.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris* – (RO) Alături de delegația României la PPE-DE am votat împotriva Raportului Jean-Pierre Audy privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2007 deoarece amendamentul 13 nu a fost acceptat. Raportul CCE pentru exercițiul 2007 vizează încă exclusiv proiectele din 2000-2006, deoarece 2007 a constituit în cea mai mare parte o fază pregătitoare pentru punerea în aplicare a programelor 2007-2013. Prin urmare, efectul noilor norme prevăzute pentru perioada de programare 2007-2013, care sunt mai simple și mai stricte decât cele în vigoare până în 2006, nu poate fi evaluat deocamdată.

Subliniez necesitatea simplificării procedurilor de implementare a fondurilor structurale, în special a sistemelor de gestionare și control. Complexitatea sistemului este una din cauzele neregulilor din partea statelor membre. Accentuez nevoia măsurilor de simplificare propuse de Comisie în revizuirea reglementărilor aplicabile fondurilor structurale pentru perioada 2007-2013 ca răspuns la actuala criză financiară. Astfel de proceduri de simplificare sunt esențiale pentru reducerea sarcinilor administrative la nivel național, regional și local. Este important să se asigure că astfel de proceduri de simplificare contribuie, pe viitor, la reducerea ratei de erori.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders și Jan Mulder (ALDE), *în scris* – (NL) Partidul popular olandez pentru libertate și democrație (VVD) a votat împotriva acordării de descărcare de gestiune Comisiei Europene. VVD consideră că Comisia a înregistrat progrese nesemnificative în promovarea introducerii declarațiilor naționale în statele membre. În prezent, doar patru țări procedează astfel, Olanda fiind una dintre ele. În plus, VVD consideră că statele membre ale UE comit încă prea multe greșeli în alocarea banilor europeni, după cum s-a arătat în controalele efectuate de Curtea Europeană de Conturi. Curtea de Conturi a emis un aviz defavorabil, printre altele în ceea ce privește politica rurală, de coeziune și cea structurală. VVD consideră că sistemele de audit din aceste domenii trebuie îmbunătățite. În ultimii cinci ani progresele au fost prea mici.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), *în scris* – (BG) Dle președinte, am votat pentru descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetului UE pentru 2007.

În același timp, trebuie să menționez că am votat împotriva anumitor părți din acest raport care vizau introducerea unei compilații a rapoartelor trimestriale privind gestionarea resurselor din fondurile structurale și Fondul de coeziune, în special în cazul Bulgariei și României. Am votat împotriva lor deoarece cred cu convingere că, dacă solicităm un control mai strict, ar fi bine să punem în aplicare acest lucru simultan și în aceeași măsură în toate statele membre, nu doar în unul sau două. Împărtășesc îngrijorarea Parlamentului și a raportorului, care indică faptul că resursele pentru Bulgaria care au fost înghețate sau retrase de către Comisia Europeană se ridică la aproape 1 miliard de euro.

După cum se relatează raportul, aceste pierderi și resurse înghețate au fost în special impuse din cauza neregulilor în ceea ce privește cererile de ofertă, eligibilitatea cheltuielilor, neutilizarea fondurilor pentru investiții în scopul stabilit și lipsa de capacitate administrativă, printre alte motive. Doresc să închei prin a împărtăși cu dvs. îngrijorarea mea că cetățenii bulgari vor fi privați de instrumentele care promovează solidaritatea europeană și că vor plăti pe nedrept pentru greșelile guvernului lor.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *în scris* – Am votat pentru descărcarea de gestiune pe 2007 pentru Comisia Europeană, însă nu fără unele rezerve.

Acum cinci ani Președintele Barroso a promis o factură curată până la sfârșitul acestei legislaturi în termeni de control bugetar și declarație de asigurare. În ciuda unor progrese, există încă multe goluri.

Până în prezent, 22 de țări au prezentat un raport anual, îndeplinind cerințele minime de bază ale regulamentului financiar, dar nu toate sunt satisfăcătoare. Doar 8 țări au înregistrat progrese oferind o analiză mai formală sau declarație de asigurare, și din păcate Irlanda nu se numără printre acestea. Trebuie să ne asigurăm că se vor înregistra mai multe progrese până în momentul descărcării de gestiune pentru bugetul 2008.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris – (RO) Grupul PD-L (PPE) a votat împotriva raportului privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2007, care face referire la gestionarea fondurilor europene de către România și Bulgaria.

Raportul privind descărcarea de gestiune, care se referă la nereguli în accesarea fondurilor PHARE anterioare anului 2007, a menținut prevederea referitoare la elaborarea unui raport special privind gestionarea fondurilor comunitare în România și măsurile înregistrate în combaterea corupției. În consecință, grupul PD-L din Parlamentul European a votat împotriva.

Acest raport special nu se justifică atât timp cât există deja mecanismul de cooperare și verificare, aprobat la Consiliul European din decembrie 2006. Elaborarea unui raport suplimentar diminuează credibilitatea mecanismului de cooperare și verificare aflat deja în funcțiune. De altfel, și reacția Comisiei Europene, prin purtătorul său de cuvânt Mark Gray, confirmă inutilitatea unui astfel de demers atâta timp cât există mecanisme testate pentru a depista eventuale nereguli în gestionarea fondurilor comunitare.

- Raport: Søren Bo Søndergaard (A6-0153/2009)

Philip Claeyns (NI), în scris – (NL) Am votat împotriva acordării descărcării de gestiune pentru că în forma sa actuală, Comitetul Regiunilor nu poate fi luat în serios de nimeni. Printre altele și din cauza definiției opace a termenului regiune, Comitetul Regiunilor este o entitate extrem de eterogenă în care, pe lângă națiunile europene, sunt reprezentate, de pildă, și aglomerările urbane. Este, de asemenea, foarte ciudat că în ultima perioadă regiunile s-au organizat în grupuri politice fără a fi primit vreun mandat democratic din partea alegătorilor.

- Raport: Christofer Fjellner (A6-0176/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), în scris – Conservatorii britanici se opun Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Contest ideea că UE poate conferi și reglementa drepturile fundamentale. Și mai ales mă opun Cartei drepturilor fundamentale pentru că a fost adoptată de UE în ciuda faptului că niciunul din instrumentele care urmau să pună în aplicare Carta – Constituția UE și Tratatul de la Lisabona – nu a fost ratificat.

Crearea unei agenții care să supravegheze Carta drepturilor fundamentale a fost o risipă imensă a banilor contribuabililor și un exercițiu de vanitate. Același lucru, de fapt, poate fi spus despre multe dintre agențiile UE, care dublează munca efectuată la nivel național și promovează cu nerușinare calendarul federalist al UE. Mulți oameni din circumscripția mea resimt sumele uriașe de bani irosiți pe cutare sau cutare agenție ca o mare dezamăgire, în special într-o perioadă de criză economică când ei trebuie să dea din ce în ce mai mult din banii lor pentru taxe ca să finanțeze risipa UE.

Philip Claeyns (NI), în scris – (NL) Am votat împotriva acordării descărcării de gestiune, având în vedere faptul că Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene este o instituție inutilă care, în plus, este ostilă dreptului la libertatea de expresie.

- Propunere de rezoluție (B6-0191/2009):

Edite Estrela (PSE), în scris – (PT) Am votat pentru propunerea de rezoluție privind abordarea problemelor legate de defrișări și de degradarea pădurilor, deoarece consider că defrișările au ca urmări daune grave aduse mediului, greu de corectat, cum ar fi dezechilibre în resursele de apă, deșertificare, impactul asupra climei și reducerea biodiversității.

Este nevoie de mai multă coerență între conservarea pădurilor și politicile de management durabil și alte politici UE interne sau externe. Din acest motiv, avem nevoie de o evaluare a impactului asupra pădurilor a politicilor UE în materie de energie (în special biocombustibili), agricultură și comerț.

Consider, de asemenea, că sprijinul financiar pentru țările în curs de dezvoltare este esențial pentru a opri defrișarea pădurilor tropicale. Reducerea defrișărilor va juca un rol foarte important în atenuarea și adaptarea la schimbările climatice.

- Raport: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Am votat pentru.

Gestionarea transportului pe baza nevoilor și cerințelor cetățenilor este unul din punctele fundamentale pentru o dezbatere a politicii Uniunii Europene. Prin intermediul programului CIVITAS (promulgat în 2002), menit să promoveze distribuirea la scară largă a transportului urban, și Cartea Albă: „Politica europeană de transport pentru 2010: momentul de a decide.” (promulgată în 2001), care propunea crearea unui sistem de transport urban mai eficient, Comisia a propus deja un veritabil plan de acțiune pentru optimizarea calității transportului european. A conceput un sistem pentru a separa treptat creșterea cererii de mobilitate de creșterea economică, pentru a controla astfel poluarea mediului într-un mod mai mult sau mai puțin eficient, având constant în vedere protejarea sistemului european de producție. Cunoșcând situația, Comisia încearcă să garanteze tuturor cetățenilor Comunității o rețea de transport care este, în același timp, eficientă și foarte sigură.

Trebuie să ne concentrăm atenția pe cinci puncte: 1) protejarea drepturilor și obligațiilor călătorilor; 2) intensificarea siguranței rutiere; 3) încurajarea siguranței; 4) limitarea transportului rutier pentru a opri congestiunea transportului terestru.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris* – (PT) Creșterea economică rapidă din orașe, asociată cu o concentrare a populației în centrele urbane sunt fapte pe care Parlamentul European încearcă să le analizeze pentru a putea contribui la volumul imens de muncă pe care îl presupune acest domeniu.

Respectând principiile subsidiarității și proporționalității, acest raport prezintă o serie de propuneri pe care eu le consider importante.

Elementul cel mai important al poziției adoptate de Parlament este atenția acordată măsurilor dispersate care, de aceea, pot fi incoerente, nu doar ca text legislativ, dar mai ales în ceea ce privește punerea în aplicare.

Sunt de acord cu necesitatea unei abordări coerente, care include încurajarea optimizării diferitelor moduri de transport în centrele urbane și îmbunătățirea planificărilor. În plus, sprijin cercetarea și inovația permanente în acest sector specific, precum și colaborarea Comisiei cu statele membre în scopul de a contribui, dacă este cazul, la schimbul de informații privind bunele practici care trebuie aplicate în diferite țări. În cele din urmă, doresc să subliniez importanța industriei europene în dezvoltarea tehnologiilor, element ce poate ameliora calitatea gestionării, a siguranței și a eficienței energetice din transportul urban în orașele europene.

- Raport: Anne E. Jensen (A6-0227/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Vă mulțumesc, dle președinte. Am votat în favoarea raportului Jensen, care oferă un cadru politic complet și definește acțiunile pentru implementarea sistemelor de transport inteligente (STI) la nivel european.

Congestiunea traficului rutier, emisii tot mai mari de CO₂ și accidente rutiere sunt identificate ca principalele provocări cu care trebuie să se confrunte transportul european și consider că STI reprezintă instrumentul cheie pentru a face transportul mai eficient, mai sigur și mai curat din punctul de vedere al mediului, contribuind astfel la dezvoltarea mobilității durabile pentru cetățeni și economii.

Sunt de acord cu faptul că STI pot ameliora condițiile de viață ale cetățenilor europeni, vor contribui la siguranța rutieră și vor reduce emisiile dăunătoare și poluarea mediului. Consider cu tărie că sistemele de transport inteligente vor crește eficiența traficului, reducând astfel traficul.

Deși au fost dezvoltate sau introduse mai multe cereri pentru diferitele moduri de transport (feroviar, maritim și aerian), nu există niciun cadru european coerent pentru transportul rutier.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Sesiunea a fost suspendată la ora 14.55 și a fost reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING*Președinte***11. Pachetul climă-energie și pachetul privind transportul maritim (semnarea actelor)**

Președintele – Dle vice prim-ministru și reprezentant al președinției Uniunii Europene, dle Nečas, dle comisar Rehn, stimați raportori și președinți de comisii, doamnelor și domnilor.

Avem astăzi plăcerea de a semna în același timp două pachete importante, pachetul climă-energie și pachetul privind politica maritimă integrată pentru Uniunea Europeană. Aceasta reprezintă încununarea eforturilor consecvente pe care le-am depus alături de Consiliu și de Comisie. Prin adoptarea acestor două proiecte legislative, Uniunea Europeană își dovedește capacitatea de a acționa în mod decisiv pentru depășirea comună a provocărilor din sectoarele esențiale ale dezvoltării durabile, protecției mediului și siguranței maritime. Această semnare publică va contribui la sublinierea importanței legislației europene pentru cetățenii europeni.

În pachetul climă-energie, Parlamentul și Consiliul au pus bazele care permit Uniunii Europene să realizeze obiectivele pe care și le-a propus în materie de climă până în 2020 și să dețină în continuare un rol central în combaterea schimbărilor climatice. Pachetul privind clima include cadre juridice importante care vor contribui, de exemplu, la îmbunătățirea sistemului de comercializare a cotelor de emisii sau la eforturile statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, precum și la promovarea energiilor regenerabile sau a tehnicilor de stocare a carbonului. Raportoarele, dna Doyle și dna Hassi, sunt prezente în sală sau cel puțin așa presupun; o văd cel puțin pe dna Hassi.

Acest pachet va oferi Uniunii Europene credibilitatea de care are nevoie în perioada premergătoare conferinței internaționale care urmează să aibă loc în decembrie la Copenhaga și pe durata negocierilor privind un acord global și cu caracter obligatoriu.

În ceea ce privește transportul maritim, Parlamentul și Consiliul au ajuns la un acord cu privire la opt dosare în cadrul procedurii de conciliere. Acesta este rezultatul muncii intense depuse de peste trei ani.

Acest rezultat este, de asemenea, dovada presiunii puternice exercitate de Parlamentul European pentru a garanta prevenirea pe viitor a catastrofelor maritime, precum accidentele în care au fost implicate *Erika* în 1999 și *Prestige* în 2002, prin creșterea siguranței maritime.

În prezent, putem constata că multe dintre propunerile Comisiei temporare privind creșterea siguranței maritime, înființate de Parlamentul European, au fost transformate în legi. Datorită acestor clauze, au fost îmbunătățite inspectarea și examinarea navelor, supravegherea transportului maritim și asigurarea proprietarilor de nave, a fost introdusă asigurarea obligatorie și au fost întărite cerințele în materie de investigație și responsabilitatea în caz de accidente.

Sunt bucuros să văd că dna raportoare Doyle ni s-a alăturat.

În încheiere, permiteți-mi să adresez mulțumirile mele președinției cehe, Comisiei, membrilor Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, ai Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și ai Comisiei pentru transport și turism și, mai ales, președinților acestor comisii și raportorilor, care au lucrat intens la aceste acte legislative importante. Mulțumirile mele speciale dumneavoastră, stimați membri, pentru participarea la semnarea acestor proiecte legislative importante, care are loc astăzi. Sunt încântat în mod deosebit de faptul că doi președinți de grup ne-au onorat cu prezența domniilor lor, astăzi la prânz. Vă mulțumesc pentru acest lucru.

Doresc acum să invit pe dl Președinte în exercițiu al Consiliului să ia cuvântul.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dle Președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, doresc să vă mulțumesc pentru că m-ați invitat la această sesiune a Parlamentului European, cu ocazia semnării formale a pachetului climă-energie și a pachetului privind transportul maritim, două măsuri cheie asupra cărora statele membre ale UE au fost de acord cu ajutorul Comisiei, al acestui Parlament și al altor parteneri. Aș dori să încep prin a spune câteva cuvinte despre pachetul climă-energie în numele Consiliului European.

Acest pachet confirmă rolul central al UE în combaterea globală a schimbărilor climatice, respectând în același timp posibilitățile reale și condițiile economice ale fiecărui stat membru. Pachetul climă-energie are o valoare simbolică semnificativă, întrucât ilustrează faptul că reprezentanții a jumătate de miliard de cetățeni, 500 de milioane de oameni, au reușit să se pună de acord asupra unor acțiuni, strategii și obiective foarte

clare în acest domeniu important și sensibil, în ciuda conjuncturii economice dificile din momentul de față. Acesta are și valoarea unui exemplu pozitiv pentru partenerii noștri la nivel mondial. Aș dori să profit de această ocazie pentru a mulțumi, în special, tuturor celor patru raportori pentru pregătirea, negocierea și elaborarea acest ansamblu de măsuri clare, precum și întregului Parlament pentru contribuția activă și pozitivă, Comisiei pentru sprijinul și pregătirea oferite de-a lungul procesului de aprobare și președinției franceze pentru nivelul excepțional de angajament de care a dat dovadă. Pachetul pregătește terenul pentru noi, ca europeni, în vederea negocierii de acorduri globale privind strategia legată de schimbările climatice, care ar trebui încheiate în decembrie a anului curent la conferința de la Copenhaga. UE este lider în domeniul protecției climatului și acest loc de frunte pe care îl ocupă de multă vreme nu ar trebui irosit, ci mai degrabă transformat într-o calitate suplimentară.

Doamnelor și domnilor, aș dori acum să spun câteva cuvinte despre însemnătatea celui de-Al treilea pachet privind siguranța maritimă, care reprezintă o realizare suplimentară și la fel de importantă a cooperării dintre Consiliu și Parlamentul European. Opinia publică europeană a fost foarte alarmată atunci când petrolierul *Erika* s-a rupt în două în apropierea coastei Breitaniei în 1999, cu 20 000 de tone de petrol la bord, provocând pagube enorme asupra mediului, precum și atunci când, trei ani mai târziu, din petrolierul *Prestige* s-au scurs 120 de tone de petrol pe coasta Galiciei, în Spania. Ne aducem aminte cu toții imaginile tragice prezentate de mass-media ale zonelor de coastă unde mii de voluntari care fuseseră aduși pentru a curăța mizeria se uitau neajutorati la păsări și alte ființe și plante care se sufocau în marea neagră. Era clar că trebuia să facem tot ce ne stătea în putință pentru a preveni repetarea unor catastrofe naturale similare, de o asemenea anvergură. Era clar că trebuia să acționăm împreună. UE trebuia să transmită, în mod clar, un semnal care să spună că navele în stare foarte proastă, care nu sunt asigurate și nu îndeplinesc normele de siguranță de bază, nu sunt binevenite pe țărmurile europene. În noiembrie 2005, Comisia Europeană a răspuns prin înaintarea unei serii de opt propuneri legislative ambițioase, așa-numitul Al treilea pachet privind siguranța maritimă. Acest pachet va genera rezultate tangibile pentru Europa, sub forma unei mai bune prevenirii a accidentelor maritime, unor inspecții mai frecvente și a unei partajări clare a responsabilităților, care să se axeze pe operatorii de nave. În afara efectului semnificativ asupra mediului – un bun care ne aparține tuturor – rezultatele acestei legislații europene vor fi apreciate nu doar de cetățenii și firmele din statele de coastă, așa cum s-ar putea crede, ci și de statele din interiorul continentului, orientate către export, precum țara mea, în cazul căreia o parte considerabilă a producției este transportată în afara Europei pe cale maritimă. Statele din interiorul continentului împărtășesc un interes vital referitor la garantarea ca petroliere precum *Erika* sau *Prestige* să nu mai navigheze de-a lungul țărmurilor Europei și ca transportul maritim să fie coordonat în mod eficient, sigur și responsabil în ceea ce privește mediul.

Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să închei prin a mulțumi raportorilor Parlamentului European, președinției franceze și Comisiei pentru munca semnificativă depusă pentru pachetul privind transportul maritim. Fără eforturile și angajamentul lor, acest rezultat reușit, cu beneficiile evidente pe care le are pentru publicul european, pentru întreprinderi și pentru mediu, nu ar fi fost posibil.

Președintele – Vă mulțumesc dle ministru. Doresc acum să-i invit pe dl comisar Rehn și pe raportori să vină la masa la care dl ministru Nečas și cu mine vom semna actele în prezența dumneavoastră.

(Semnarea actelor)

12. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

13. Concluziile Summitului G20 (dezbateri)

Președintele – Următorul punct îl constituie declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind concluziile reuniunii la nivel înalt G20.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, la 2 aprilie 2009 a avut loc la Londra reuniunea șefilor de stat și de guvern ai G20, cu scopul de a se discuta etapele următoare în vederea redresării economiei globale și a prevenirii viitoarelor crize de o asemenea anvergură. În cadrul reuniunii, șefii de stat și de guvern au promis să facă tot ce este necesar pentru a restabili încrederea, creșterea economică și ocuparea forței de muncă, să modifice sistemul financiar în vederea reînnoirii fluxului creditelor, să întărească reglementările financiare, să restabilească încrederea pe piață și să finanțeze și să reformeze instituțiile noastre financiare internaționale pentru a le permite să ofere sprijin efectiv în abordarea acestei crize și să prevină crizele viitoare. În același timp, șefii de stat și de guvern și-au luat angajamentul ca, în interesul stimulării prosperității, să promoveze comerțul și investițiile mondiale și să respingă protecționismul,

precum și să pregătească economia pentru o creștere și o redresare bazate pe incluziune, respectarea mediului, creștere durabilă și redresare.

UE a avut un rol foarte important prin propunerile și atitudinile adoptate. În multe domenii, dacă nu chiar în majoritatea, UE și membrii europeni ai G20 au fost inițiatorii sau s-au aflat printre inițiatorii muncii depuse în grupurile de lucru și au influențat în mod semnificativ anvergura consensului la care s-a ajuns și forma finală a propunerilor asupra cărora s-a căzut de acord. Acestea se aplicau domeniilor reglementării și supravegherii pieței financiare, deplinei transparențe a sistemului financiar, respingerii protecționismului, presiunii de a încheia Agenda de dezvoltare de la Doha și abordării redresării economice, inclusiv accentul pus pe necesitatea de a curăța sectorul financiar prin eliminarea activelor inutile și crearea bazei unei economii mondiale durabile pentru viitor. Ultimul dar nu cel mai puțin important a fost angajamentul statelor membre ale UE de a oferi aport financiar FMI-ului, lucru care nu doar că a influențat decizia altor state de a-și asuma angajamente similare, ci și, mai presus de toate, a jucat un rol important, dacă nu chiar esențial, în hotărârea de a stabili economiile care se găseau în incapacitatea de a se ajuta pe ele însele. Acest lucru nu trebuie realizat prin soluții *ad hoc* și asistență bilaterală, ci prin recurgerea sistematică la instituțiile internaționale care există în acest scop. În acest fel, vom întări aceste instituții din punct de vedere financiar și vom restabili, de asemenea, respectul și autoritatea acestora.

Așadar aș dori să plasez în perspectivă semnificația pe care o poate avea reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra pentru economia mondială și pentru UE, în special.

Voi începe cu o privire retrospectivă asupra anului 1933. În iunie 1933, reprezentanții a 66 de țări s-au întâlnit la Londra pentru a încerca să stabilească un plan comun de redresare a economiei mondiale, în plină criză economică gravă. Conferința monetară și economică de la Londra, care avea drept obiectiv revigorarea comerțului mondial, stabilizarea prețurilor și restabilirea referinței aur ca bază a sistemului monetar, a fost organizată de Liga Națiunilor și s-a întrunit într-un context economic mondial similar celui cu care ne confruntăm în momentul de față. Cu toate acestea, după o lună, conferința s-a soldat cu un eșec care a fost urmat de o pierdere a încrederii, o prăbușire economică și mai accentuată și devalorizări monetare în lanț. Prin intermediul cărora țările încercau să-și întărească propriile economii pe seama altora. Statele europene s-au repliat asupra lor, iar economia Statelor Unite s-a retras într-un izolaționism care avea să dureze mulți ani. Întrucât recesiunea s-a transformat într-o depresiune gravă, șomajul și tensiunea socială au crescut, iar consecințele politice ale tensiunii au condus la cel de-Al Doilea Război Mondial. În săptămânile care au precedat reuniunii la nivel înalt de la Londra din 2009 a fost dificil să nu facem paralele cu reuniunea de la Londra din 1933. Din fericire, se pare că omenirea a învățat din experiență, cel puțin până în momentul de față.

După multe luni de speranțe și așteptări zădărnice, de nivel scăzut de încredere în piețe și de recesiune din ce în ce mai accentuată era aproape un imperativ politic ca reuniunea la nivel înalt G20 să se finalizeze cu o reușită. Era o sarcină de o dificultate înfrigorătoare având în vedere așteptările foarte diferite ale diverselor grupuri și țări, precum și faptul că unele dintre aceste așteptări nu erau pe deplin realiste. Doamnelor și domnilor, este prea devreme pentru a putea spune dacă reuniunea G20 a reprezentat un succes sau nu. Cu toate acestea, săptămânile care au trecut de la reuniunea la nivel înalt oferă motive de optimism precaut cu privire la faptul că aceasta a reprezentat un moment crucial în recesiunea mondială și că ar putea să devină, de asemenea, un eveniment istoric cheie în cadrul cooperării economice mondiale. Aceasta ar putea chiar rezista în timp și ar fi posibil să i se acorde o importanță istorică similară cu cea a Conferinței de la Bretton Woods din 1944, care a determinat forma cooperării economice mondiale pentru un sfert de secol și continuă să o influențeze chiar după 60 de ani.

Cu toate acestea, importanța istorică a ideilor prezentate la reuniunea la nivel înalt G20 va deveni clară doar în momentul în care vor fi îndeplinite toate angajamentele luate în cadrul reuniunii, dacă se va întâmpla vreodată acest lucru. În ciuda acestei prudențe necesare, există patru motive pentru care reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra poate fi considerată a fi un început reușit pentru redresarea economică și pentru o formă nouă și mai durabilă de economie mondială și de luare de decizii economice la nivel mondial.

Primul motiv este că G20 a stimulat cu adevărat încrederea în economie și în piețe. Până acum creșterea încrederii nu a fost spectaculoasă, însă recăștigarea deplină a acesteia va necesita, în mod natural, timp. Cel mai important aspect, din perspectiva stimulării încrederii, a fost felul în care s-au comportat participanții la G20. Confrunțați fiind cu o prăbușire mondială gravă, aceștia au rămas uniți și au ajuns la un consens general.

În această perioadă de nesiguranță era, de asemenea, de o importanță vitală ca participanții la reuniunea G20 să confirme câteva dintre paradigmele economice fundamentale: esența sau centrul planului nostru de

redresare globală trebuie să fie locurile de muncă, nevoile și interesele oamenilor cărora nu le este frică să muncească, iar acest lucru este valabil pentru întreaga lume, nu doar pentru țările bogate, ci și pentru țările sărace. În centrul planului nostru de redresare globală trebuie să se afle nevoile și interesele nu doar ale generațiilor actuale, ci și ale generațiilor viitoare. Redresarea nu trebuie să fie făcută în detrimentul copiilor și nepoților noștri. Singura bază sigură pentru o globalizare durabilă și o prosperitate din ce mai mare o reprezintă o economie mondială deschisă, construită pe principii de piață, reglementări eficiente și instituții mondiale puternice.

În al doilea rând, reuniunea la nivel înalt G20 a transmis un semnal foarte puternic – în mod clar cel mai puternic din ultimii 60 de ani – cu privire la faptul că lumea se întoarce la multilateralism în procesul de luare a deciziilor economice în domenii de importanță mondială. În concluziile reuniunii, șefii de stat și de guvern și-au reafirmat convingerea că prosperitatea este indivizibilă și că dacă creșterea economică este susținută atunci țările trebuie să beneficieze de această creștere. Dacă există o lecție de învățat din actuala criză mondială, aceasta este că împărtășim cu toții același destin din punct de vedere economic. Suntem cu toții în aceeași barcă, țări mari sau mici, țări deschise sau închise. Interconectarea economiilor noastre a adus beneficii enorme, în special în ultimii 10-15 ani, sub forma unei lungi perioade lipsite de conflicte majore și sub forma unei prosperități economice fără precedent și a celei mai rapide creșteri economice globale din istoria omenirii, precum și a oportunităților pentru sute de milioane de oameni de a scăpa de sărăcie extremă. Acest lucru a generat dezvoltarea piețelor pentru producătorii noștri, niveluri scăzute de inflație și de șomaj. Nu trebuie să renunțăm la aceste avantaje cu niciun preț. Așadar este absolut esențial să ne coordonăm politicile, atât în vremuri bune, cât și în vremuri rele, iar reuniunea la nivel înalt G20 a confirmat acest lucru.

În al treilea rând, șefii de stat și de guvern au ajuns la un consens asupra unor aspecte în cazul cărora consensul părea aproape de neconceput cu doar un an în urmă sau chiar acum nouă luni. Angajamentele luate la Londra au încununat trei luni de discuții intense la nivelul grupurilor de lucru și au marcat un progres real. În cazul în care acestea sunt îndeplinite și puse în aplicare, vor oferi cu siguranță o bază solidă în ceea ce privește anticiparea, astfel încât să putem evita repetarea unor crize la fel de distructive în următoarele decenii.

În al patrulea rând, reuniunea a schimbat forma spațiului de cooperare economică mondială, ducând la o nouă repartizare a competențelor. Cele mai mari noi economii emergente au obținut recunoașterea deplină a rolului pe care îl dețin în economia mondială. Țările dezvoltate și economiile în curs de dezvoltare rapidă au confirmat împreună, de asemenea, că stabilitatea și prosperitatea țărilor sărace și a celor mai vulnerabile grupuri sociale din întreaga lume sunt în interesul tuturor. Acest lucru reprezintă o schimbare importantă din punct de vedere strategic. Înseamnă că Europa va trebui să se confrunte cu o nouă viziune și cu politici sofisticate pentru a-și putea menține poziția în luarea de decizii economice la nivel mondial. Anvergura economiei UE și moștenirea trecutului nu vor fi suficiente în sine pentru păstrarea pe viitor a rolului strategic important al Europei în luarea de decizii economice la nivel mondial.

Cu toate acestea, din perspectiva UE, rezultatele reuniunii la nivel înalt de la Londra au reprezentat un succes indiscutabil. Reuniunea la nivel înalt a sprijinit toate prioritățile asupra cărora au convenit liderii statelor membre ale UE în concluziile Consiliului European din 19-20 martie 2009. Reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra a respins protecționismul, a făcut un angajament referitor la o politică economică responsabilă și durabilă, a susținut multilateralismul și a sprijinit toate prioritățile legate de reglementarea sectorului financiar, aspecte pe care statele membre ale UE le-au identificat în mod colectiv ca fiind fundamentale. După cum s-a spus deja, statele membre ale UE au fost inițiatorii sau s-au aflat printre inițiatorii negocierilor G20 asupra unei serii de aspecte. Cu toate acestea, unele probleme rămân deschise după reuniunea la nivel înalt G20.

În primul rând, în domeniul reglementării și supravegherii financiare, în ciuda progresului enorm înregistrat în ultimele luni, o serie de aspecte rămân nerezolvate și se lucrează în continuare la acestea. La nivelul UE, desigur, există o foaie de parcurs și un calendar precise pentru următoarele două luni și o repartizare a rolurilor între Comisia Europeană, Banca Centrală Europeană, Comisia financiară europeană, ECOFIN și Consiliul European din iunie. Programul include, printre altele, sarcina urgentă de a lua măsuri ferme în domeniul standardelor de contabilitate, care ar permite băncilor europene să opereze în condiții de concurență comparabile cu cele în care operează băncile americane.

În al doilea rând, în domeniul comerțului mondial, liderii G20 și-au confirmat la Londra angajamentul anterior luat în cadrul reuniunii de la Washington de a nu crea noi bariere în calea comerțului. Reuniunea la nivel înalt G20 a confirmat, de asemenea, angajamentul de a încheia Agenda de dezvoltare de la Doha „cu un rezultat ambițios și echilibrat”. Totuși, acest angajament fusese deja adoptat la reuniunea la nivel înalt G20 din noiembrie anul trecut, în cadrul căreia șefii de stat și de guvern au promis chiar un acord în ceea ce privește Agenda de dezvoltare de la Doha până la sfârșitul anului 2008. Așadar rămâne de văzut cât de serios

este angajamentul de această dată. Cu toate acestea, liderii G20 au făcut la Londra o nouă declarație prin care se precizează că de acum înainte se vor ocupa personal de Agenda de dezvoltare de la Doha și că vor garanta concentrarea atenției politice asupra acesteia la toate viitoarele reuniuni internaționale care sunt relevante din acest punct de vedere. Stimularea încheierii acestor acorduri trebuie să fie una dintre prioritățile esențiale ale UE.

În al treilea rând, participanții la reuniunea la nivel înalt G20 și-au luat angajamentul de a pune la dispoziție 1,1 trilioane USD prin intermediul FMI și al băncilor de dezvoltare multilaterală pentru a contribui la restabilirea fluxului creditelor, a creșterii economice și a ocupării forței de muncă în economia mondială. Tot ce rămâne de făcut este să se precizeze detaliile acestui angajament și să se ajungă la un acord asupra acestora. Acest angajament acoperă etapele pe termen scurt, mediu și lung, iar etapa pe termen scurt include cele 75 miliarde EUR promise FMI-ului de către statele membre ale UE în vederea refacerii stabilității balanței de plăți pentru țările care au nevoie imperioasă de astfel de asistență. Detaliile acestui angajament trebuie, de asemenea, stabilite, iar miniștrii de finanțe ai țărilor noastre trebuie să lucreze la forma și mecanismele acestui angajament.

În ceea ce privește angajamentele pe termen mediu și lung de întărire a instituțiilor multilaterale, există un angajament de a pune la dispoziția FMI-ului un împrumut multilateral fără precedent de mare, de 500 miliarde USD. Pe lângă aceasta, reuniunea la nivel înalt de la Londra a condus la un angajament ca țările G20 să susțină o nouă emisiune de DST (drepturi speciale de trageri), cu alte cuvinte o emisiune a monedei proprii a FMI, care poate fi folosită de statele membre ale FMI pentru plăți reciproce. Angajamentul menționează suma de 250 miliarde SDR. La fel ca în cazul creditului multilateral, o emisiune de DST presupune aranjamente tehnice destul de complexe, inclusiv aprobări din partea organismelor oficiale ale FMI, negocieri cu țările participante și ratificarea acordurilor de către parlamentele naționale ale statelor membre. Toate acestea pot dura câțiva ani, așadar este necesar să rămânem fermi dar realiști în așteptările pe care le avem.

Angajamentele menționate anterior presupuneau, de asemenea, un acord ca statele membre ale G20 să facă tot ce le stă în putere pentru a asigura punerea rapidă în aplicare a reformelor din aprilie 2008 privind structurile de decizie ale FMI, care sunt în momentul de față întârziate de ratificarea lentă din parlamentele naționale. Țările G20 au solicitat, de asemenea, FMI-ului să accelereze următoarea rundă a reformei privind cota-parte a membrilor și drepturile de vot, astfel încât aceasta să fie finalizată până în ianuarie 2011. Țările UE trebuie să acorde suficientă atenție acestei viitoare reforme deoarece ea poate avea drept rezultat ca multe dintre statele membre ale UE, mari și mici, să nu mai aibă posibilitatea ca reprezentanții lor naționali să participe direct și indirect la luarea de decizii în cadrul FMI și să piardă accesul direct la informații. Va exista și o reformă care vizează consolidarea rolului FMI în luarea de decizii economice la nivel mondial. Până acum această chestiune nu a prezentat prea mult interes pentru multe state membre ale UE, însă atenția lor trebuie să rămână neabătut de concentrată asupra acesteia în lunile următoare.

În al patrulea rând, mai există un domeniu care necesită o dezbateră serioasă și atentă și găsirea unei soluții. Este vorba despre domeniul inegalităților la nivel mondial și despre problema întregului sistem monetar mondial în viitor. Aceste aspecte au fost excluse în mod voit din programul reuniunii de la Londra, rămânând astfel pe lista de domenii care urmează să fie abordate în viitor. În acest context merită să fie menționat faptul că tocmai incapacitatea de a ajunge la un acord asupra unei ordini monetare mondiale a determinat eșecul reuniunii la nivel înalt de la Londra din 1933. Această problemă nu este mai simplă astăzi decât era la momentul respectiv. UE trebuie să îi acorde atenția adecvată, deoarece soluția acestei probleme rămâne un ingredient important pentru redresarea economică durabilă și pentru preîntâmpinarea crizelor mondiale devastatoare.

Doamnelor și domnilor, în concluzie aș dori să mulțumesc Marii Britanii, țara care găzduiește președinția G20, pentru organizarea reuniunii la nivel înalt și, în special, pentru organizarea întregului proces de discuții și negocieri la nivelul grupurilor de lucru în săptămânile și lunile care au precedat reuniunea. Organizatorii au făcut o treabă excelentă și merită aplauzele noastre, întrucât au adus o contribuție semnificativă la progresul înregistrat și la anvergura consensului final.

Există speranțe ca reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra să introducă o nouă și reușită eră a cooperării economice mondiale. Cred cu certitudine că are o șansă destul de mare. Concluziile reuniunii la nivel înalt G20 reprezintă un punct de plecare excelent pentru a pune capăt crizei economice mondiale cât mai repede posibil. De asemenea, s-a deschis și oportunitatea de a schimba forma viitoarei economii mondiale interconectate pentru a fi mai bine pregătiți pentru o producție durabilă pe termen lung și pentru luarea de decizii economice coordonate. Au rămas multe lucruri de terminat, iar multe angajamente trebuie respectate. Lunile și anii următori vor arăta în ce măsură reuniunea de la Londra merită să ocupe un loc în cărțile de

istorie. În orice caz, reuniunea la nivel înalt G20 a marcat o schimbare de poziții strategice în economia mondială. Este important ca UE să intre în această nouă eră cu o viziune clară și realistă și cu politici care să garanteze că, pe viitor, Europa își va menține același rol strategic de care s-a bucurat în trecut și pe care cele 500 de milioane de cetățeni ai săi îl merită.

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

Pervenche Berès (PSE) – (FR) Dle președinte, sunt conștient că nu putem face nimic împotriva Consiliului, dar chiar și așa, lucrările noastre au întârziat foarte mult.

Ordinea de zi conține multe discuții importante. Consiliului îi sunt alocate cinci minute, și acesta vorbește 20 de minute. Cred că acest lucru dovedește lipsă de respect pentru deputații europeni.

Președintele – Cunoașteți Regulamentul de Procedură la fel de bine ca și mine, dnă Berès. Pot face uz de ciocânel pentru toți deputații europeni, dar pot doar să invit Comisia și Consiliul să fie concisi, așa cum ați fost dumneavoastră.

Dle comisar, vă rog. Nu aveți o limită de timp, dar vă rog să aveți în vedere că am în fața mea o foaie de hârtie care spune că cinci minute ar trebui să fie acceptabile.

Olli Rehn, membru al Comisiei – Dle președinte, rezultatele reuniunii la nivel înalt G20 de la Londra sunt substanțiale. Acestea ne oferă un mesaj clar despre unitatea globală de a lucra împreună pentru a scoate economia mondială din criza actuală și a o readuce pe drumul de creștere economică și al creării de locuri de muncă.

G20 s-a concentrat pe trei linii largi de acțiune, iar eu mă aflu astăzi aici în locul colegului meu, Joaquín Almunia, care duce aceste linii de acțiune mai departe, la o importantă întâlnire a FMI ce are loc astăzi la Washington, și de aceea nu a putut participa la această sesiune. -

Permiteți-mi să vă informez în legătură cu evaluarea concisă a Comisiei asupra rezultatului și a acțiunilor ulterioare referitoare la aceste trei linii largi de acțiune.

Mai întâi, este clar că liderii au convenit să facă tot ceea ce este necesar pentru a restabili creșterea economică, principala prioritate pentru moment fiind de a restabili canalele pentru fluxurile de credit. În această privință este necesar să ne ocupăm de activele depreciate și toxice, aprobând principiile pe care miniștrii de finanțe din grupul G20 le-au adoptat în luna martie, care sunt pe deplin aliniate la abordarea adoptată de Uniunea Europeană.

De asemenea, s-a convenit punerea fără întârziere în aplicare a măsurilor de stimulare economică anunțate, iar stimulul fiscal coordonat al UE de peste 3% – chiar aproape de 4% – din PIB este semnificativ pentru Europa însăși și oferă o contribuție cheie la răspunsul macroeconomic pe termen scurt al G20 la criză.

Rezultatul reuniunii G20 ar trebui să asigure un echilibru adecvat între expansiunea fiscală pe termen scurt, care este, bineînțeles, necesară, și durabilitatea fiscală pe termen lung, care necesită retragerea ordonată a stimulului la momentul potrivit. Aici, de asemenea, consensul european asupra necesității de protecție a durabilității fiscale pe termen mediu a contribuit la linia echilibrată adoptată la Londra.

Protecționismul comercial reprezintă o potențială amenințare în orice recesiune mondială. De aceea este important că G20 a confirmat angajamentul de a menține comerțul și investițiile deschise și de a evita orice fel de protecționism.

A doua linie de acțiune este un plan ambițios de a remodela reglementarea financiară globală, convenindu-se ca în viitor reglementările să se aplice pentru fiecare bancă, de oriunde ar fi aceasta și pentru totdeauna. Grupul G20 a făcut un pas major către convergența mondială de reglementare pe care Europa o solicită de foarte mult timp.

Am reușit să obținem următoarele obiective: cerințe îmbunătățite pentru capitalul bancar și lichidități tampon, precum și măsuri de limitare a intensificării efectului de potențare (leverage); reglementarea fondurilor speculative și a fondurilor de investiții private; acord asupra unei mai bune reglementări și supravegheri a piețelor de derivate de credit; reglementări mai ambițioase pentru agențiile de rating al creditului; înființarea unor colegii de supraveghetori la nivel mondial pentru toate marile bănci cu componentă transfrontalieră; și aprobarea unor noi principii ale Consiliului pentru stabilitate financiară referitoare la salariile și bonusurile

persoanelor din conducerea instituțiilor financiare. S-a convenit, de asemenea, asupra luării unor măsuri definitive privind paradisurile fiscale extrateritoriale („offshore”) necooperante. Astfel, în viitor nu va mai exista nicio ascunzătoare în niciun loc din lume pentru oportuniștii fiscali. Salutăm, în particular, referirea la sfârșitul secretului bancar.

Salutăm, de asemenea, anunțul recent al mai multor țări de a se îndrepta către standardele OCDE referitoare la schimbul de informații în scopuri fiscale. În general, în ceea ce privește reglementarea financiară, în prezent s-au înregistrat progrese mai mari decât în ultimul deceniu.

În al treilea rând, s-a convenit reformarea instituțiilor financiare internaționale în vederea asigurării de instituții puternice pentru economia mondială și pentru a oferi reprezentare adecvată pentru țările emergente și cele în curs de dezvoltare. S-a convenit mărirea substanțială a resurselor FMI, iar UE și statele sale membre au coordonat procesul și au oferit un exemplu în această privință. Unele țări au urmat exemplul UE și al Japoniei în angajarea de resurse la FMI, dar sunt necesare mai multe angajamente, în special din partea Statelor Unite și Chinei.

În continuare, este esențial ca deciziile adoptate de G20 să fie aplicate cât mai rapid. De asemenea, trebuie să avem în vedere construirea unei economii mondiale cât mai echilibrate și evitarea greșelilor din trecut. Poate fi nevoie de o ajustare fundamentală a modelului de creștere globală – și mă refer aici la uriașul deficit bugetar al SUA și la marele surplus comercial al Chinei – pentru ca economia mondială să regăsească o linie de creștere durabilă.

Liderii au convenit să se reunească din nou până la sfârșitul acestui an, probabil în luna septembrie. Va fi necesară o coordonare eficientă pentru a permite Europei să continue să conducă procesul G20, care ar trebui să reprezinte obiectivul nostru continuu.

În concluzie, abordarea crizei actuale necesită un stimul fiscal eficient și coordonat, dar și reforma reglementărilor financiare și a instituțiilor internaționale.

Să ne amintim că această criză își are originea în excesele și lăcomia de pe piețele financiare, în special de pe Wall Street. Pentru Europa se pune problema reîntoarcerii la valorile de bază ale modelului european, care necesită combinarea inițiativelor antreprenoriale, respectul pentru munca productivă și dorința de solidaritate. Cu alte cuvinte, provocarea noastră comună este de a salva economia socială de piață europeană de la erorile sistematice ale capitalismului financiar.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE-DE – (FR) Dle președinte, dle Nečas, dle Rehn, doamnelor și domnilor, traversăm prima recesiune mondială din istorie. Această recesiune necesită un răspuns coordonat la nivel internațional. Aceasta este singura modalitate prin care putem ieși din ea.

Acordul la care s-a ajuns la reuniunea la nivel înalt G20 ne va ajuta să găsim calea cea bună pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă. La Londra, liderii mondiali au triplat fondurile alocate FMI, au acordat credite suplimentare pentru dezvoltarea băncilor și și-au reafirmat sprijinul pentru comerțul internațional liber. Acest program, care are drept scop refacerea creditului, a creșterii economice și a ocupării forței de muncă, ar trebui să ne ofere timpul necesar stabilizării piețelor și, mai presus de toate, restabilirea încrederii în economia globală.

Totuși, trebuie să fim vigilenți și să nu ne lăsăm tentați de soluții ușoare. Spectrul protecționismului trebuie neapărat pus deoparte. Dacă închidem granițele în fața comerțului și schimburilor, nu vom face decât să repetăm erorile predecesorilor noștri în timpul crizei din 1929.

Astăzi, mai mult ca niciodată, avem nevoie de mai mult comerț, nu de mai puțin. Astfel, dacă reușim să creăm o economie transatlantică reală, fără obstacole, cu principalul nostru partener comercial, Statele Unite, vom avea deja o creștere suplimentară de 3,5%. Acesta ar trebui să fie obiectivul nostru.

Trebuie să stimulăm creșterea economică, nu numai să protejăm locurile de muncă existente, ci de asemenea și mai presus de toate să creăm noi locuri de muncă. Colegii mei deputați de stânga solicită mai multe cheltuieli sociale și mai multă securitate socială. Ei pretind că vor să protejeze locurile de muncă prin izolarea economiilor noastre. O economie transparentă care permite fiecăruia să-și exprime aptitudinile reprezintă o economie inovatoare și durabilă. Avem nevoie de o economie de piață socială.

Trebuie să tragem învățămintele din greșelile ultimelor luni, iar una dintre principalele probleme ale sectorului financiar a fost lipsa de reglementări și a supravegherii financiare. Dar noi nu vom putea restabili încrederea concetățenilor noștri în economie decât atunci când vom fi restabilit încrederea în sistemul nostru financiar.

Pentru aceasta trebuie să extindem reglementările și supravegherea asupra tuturor instituțiilor financiare și a tuturor instrumentelor, inclusiv asupra fondurilor speculative. Trebuie să luptăm împotriva paradisurilor fiscale, să suprimăm secretul bancar, să intensificăm supravegherea agențiilor de rating al creditelor.

Într-o economie globalizată, în care piețele nu dorm niciodată, singura noastră apărare este transparența. Investitorii trebuie să știe că se aplică aceleași norme în întreaga lume.

În sfârșit, avem și o responsabilitate față de țările în curs de dezvoltare. Această criză nu trebuie să ruineze toate eforturile depuse în acest sens de-a lungul anilor. De aceea trebuie să continuăm să exercităm presiuni pentru ca OMC să se adapteze rapid la secolul 21 și la noile norme.

Națiunile cele mai sărace ale lumii au nevoie de ajutor pentru a deveni actori veritabili pe scena economiei mondiale. Astfel, economia mondială va putea crește cu 150 milioane de dolari pe an. Țările în curs de dezvoltare sunt acelea care vor primi cea mai mare parte din acești bani.

De aceea noi susținem angajamentul G20 privind alocarea de resurse suplimentare în valoare de 850 miliarde pentru a susține creșterea economică pe piețele emergente și în țările în curs de dezvoltare.

Doamnelor și domnilor, nu vom ieși din criza economică și financiară decât prin schimbare, prin schimbarea guvernării internaționale și prin schimbarea atitudinii noastre tolerante față de cei care nu respectă normele.

Poul Nyrup Rasmussen, în numele Grupului PSE – Dle președinte, întrebarea esențială este, desigur, ce facem acum. Ce trebuie să ofere Europa la reuniunea G20 din septembrie, anul acesta?

Am aici ultima prognoză a FMI. Cu regret îl informez pe comisarul Rehn că aceasta precizează că, chiar și incluzând tot ceea ce am făcut, dezvoltarea economică în zona euro va scădea anul acesta cu 4,2%, iar în Germania procentul va fi de 5,6%. Am transpus aceste date în calculele noastre macroeconomice și vă pot spune, stimați colegi, că aceasta înseamnă că în primăvara anului 2010 vom avea 27 de milioane de șomeri în Uniunea Europeană. Aceasta înseamnă în esență că în doi ani, șomajul se va mări cu 10 milioane de locuri de muncă pierdute în Uniunea Europeană.

Trebuie să acționăm rapid, într-o manieră coordonată și eficientă, exact așa cum a spus Olli Rehn. Concluzia reuniunii G20 de la Londra a fost că, dacă este nevoie să facem mai mult, atunci suntem de acord să facem mai mult. Nu pot spune altceva decât să repet cifra de 27 de milioane de șomeri. Mai este nevoie de alte argumente pentru a face mai mult?

Propun să ne concentrăm asupra a patru lucruri pentru pregătirea reuniunii G20 din septembrie: mai întâi, să facem un efort coordonat în vederea reducerii amenințării șomajului în masă; în al doilea rând, să urmărim propunerile grupului de Larosière – crearea unui consiliu de supraveghere și acordarea unor competențe sporite așa-numitelor organizații RSC; în al treilea rând, să introducem reglementări financiare eficiente, care să acopere și fondurile speculative și capitalurile private; și în al patrulea rând, să pregătim Europa pentru a juca un rol în promovarea unui nou acord mondial, inclusiv pentru țările în curs de dezvoltare care sunt cel mai mult atinse de această criză economică.

Vă rog, domnule comisar, nu-mi spuneți încă o dată că ați aplicat un stimul financiar de 4%, inclusiv factorii de stabilizare automată. Data viitoare va fi 5%, când șomajul va ajunge la 27 de milioane de șomeri. Haideți să fim cinstiți și să creăm locuri de muncă. Putem face acest lucru împreună.

Margarita Starkevičiūtė, în numele Grupului ALDE – (LT) Doresc să salut și eu acordul convenit la Londra, dar în același timp să subliniez că economia globală are nevoie de o guvernare globală. Uniunea Europeană poate juca rolul de lider din două motive, deoarece atât după război, cât și după colapsul blocului sovietic, a fost capabilă să-și restructureze economiile într-o scurtă perioadă de timp. Avem o experiență semnificativă în administrarea unor astfel de procese complicate.

Ele trebuie să se bazeze pe reforme structurale. Trebuie să creăm spațiu pentru noi inițiative. Dacă ne concentrăm acum atenția asupra detaliilor tehnice, a îmbunătățirii reglementărilor, care este în mod evident necesară, atunci vom pierde inițiativa și spațiul de mișcare. Mișcarea și noile locuri de muncă apar doar după ce schimbările structurale au avut loc. Ce schimbări structurale poate oferi Uniunea Europeană lumii?

Mai presus de toate trebuie să modernizăm guvernarea, să modernizăm piețele financiare ale Uniunii Europene, să ne bazăm pe piața noastră economică europeană comună și să nu ne izolăm în micile noastre colțuri naționale. Dacă putem conlucra pe piața europeană comună, acest lucru va fi un excelent exemplu pentru lumea întreagă, că nu trebuie să monitorizăm protecționismul, că tocmai deschiderea, cooperarea, fluxul de

capital și echilibrul macroeconomic, bazate pe acorduri comune ne vor ajuta să menținem stabilitatea și să revigorăm economia. Experiența Europei în acest domeniu este extrem de valoroasă.

Întotdeauna îmi vine greu să înțeleg de ce nu facem acest lucru. Poate acordăm prea multă atenție acelor fonduri speculative și prea puțină vieților oamenilor.

Roberts Zile, în numele Grupului UEN – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte. Proiectul de rezoluție privind reuniunea la nivel înalt G20 spune că, în primul rând, diferite țări ale Uniunii Europene au primit sprijin din partea Fondului Monetar Internațional pentru a rezolva problemele legate de balanța de plăți și, în al doilea rând, că diferite țări în zona euro au putut evita, mulțumită monedei euro, presiunea ratei de schimb în această situație. Totuși, din nefericire, noile state membre ale Uniunii Europene nu pot reduce presiunea riscului valutar deoarece nu pot adera la zona euro. În același timp, economia s-a supraîncălzit în câteva noi state membre ale UE ca rezultat direct al injecției unor sume foarte mari de bani de către mai multe bănci europene, care se luptă să creeze o piață în aceste state. Acum debitorii sunt cei care au fost lăsați să suporte toate riscurile valutare. În acest sens, fac apel să luăm în considerație, mai ales pentru noile state membre ale UE care au aderat la instrumentele mecanismului ratei de schimb, și să menținem un curs fix care să le permită rambursarea unor părți semnificative ale acestor împrumuturi către băncile europene, chiar dacă acest lucru nu înseamnă că aceste state ar trebui ajutate să introducă moneda euro mai repede. Acest lucru este foarte important deoarece solidaritatea este extrem de importantă în momentele dificile. În realitate, suntem cu toții în aceeași barcă – mai ales acum când, ca să fiu cinstit, chiar și țările care au aderat la moneda euro nu pot satisface criteriile de la Maastricht, având deficite bugetare de peste 10%. Din moment ce suntem în aceeași barcă, haideți să gândim la fel! Vă mulțumesc.

Caroline Lucas, în numele Grupului Verts/ALE – Dle președinte, G20 a reprezentat o oportunitate ratată de a rezolva atât criza mediului, cât și criza economică, în același timp – cu alte cuvinte de a introduce ceea ce noi numim o „nouă ordine ecologică”. Acea reuniune ar fi trebuit să reprezinte momentul pentru o investiție masivă în energia regenerabilă și eficiența energetică, de exemplu, nu numai pentru că trebuie să ne abordăm urgent problema schimbărilor climatice, dar și pentru că investițiile în tehnologii ecologice reprezintă una dintre cele mai bune căi de a-i readuce pe oameni la muncă.

Energia ecologică, de exemplu, este de departe mult mai bogată în locuri de muncă decât investițiile obișnuite în afaceri, dar totuși pachetul convenit de G20 va izola de fapt lumea într-o economie cu un nivel de carbon ridicat exact în momentul în care ar trebui să ne orientăm către o economie diferită, durabilă bazată pe un nivel scăzut de carbon. S-au găsit miliarde de euro pentru FMI și Banca Mondială, dar pentru realizarea tranziției vitale la o economie ecologică nu au fost sume importante, doar aspirații vagi – doar discuții despre discuții. ---

Cuvintele comunicatului despre schimbările climatice și economia cu nivel scăzut de carbon au fost înghesuite în doar două alineate la sfârșitul comunicatului, fără angajamente explicite. Este tragic că în momentul în care sistemul economic și mediul global sunt în curs de coliziune, această oportunitate crucială de a schimba direcția și de a ne asigura că rezolvăm ambele crize și că oferim oamenilor locuri de muncă a fost irosită.

Francis Wurtz, în numele Grupului GUE/NGL – (FR) Dle președinte, evaluarea rezultatelor G20 pe care tocmai am ascultat-o – poveste de succes, punct crucial al crizei, un succes enorm pentru Uniunea Europeană și așa mai departe – după părerea mea, ridică două întrebări.

Prima se referă la analiza situației actuale a sistemului financiar mondial cu care Europa, după cum s-a văzut, are o strânsă legătură. Să fim clari, dorința liderilor G20 de a trimite, cu orice preț, un mesaj de asigurare pieței, adică oamenilor, i-a condus la minimizarea stării de lucruri.

În realitate, previziunile pierderilor presupuse, dar încă ascunse în mare parte, ale băncilor explodează de la lună la lună. Ce e mai rău nu a trecut, ci se află în fața noastră. Acum trei luni s-a vorbit de pierderi de 2 000 de miliarde de dolari, care este deja o sumă astronomică. Acum, FMI le plasează la 4 000 de miliarde de dolari.

Pe de altă parte, Comisia estimează fondurile mobilizate sub diferite pretexte de către statele membre pentru salvarea băncilor la 3 000 de miliarde de dolari, cu alte cuvinte un sfert din PIB-ul acestora. Iată prețul cursei nebunești după bani pentru profit și în numele banilor.

Această realitate sumbră subliniază importanța celei de-a doua întrebări. Care este substanța efectivă a progresului realizat la reuniunea G20 de la Londra în materie de reglementare?

Când Joseph Stiglitz, care a fost, după cum știți, numit de către Organizația Națiunilor Unite să coordoneze un comitet independent de experți privind criza financiară, a fost întrebat: „Sunteți de acord cu economistul Simon Johnson când acesta spune că aspectul de reglementare al G20 este aproape de zero?”, domnul Stiglitz a replicat „Da, sunt de acord”.

Nici nu se uscase bine cerneala de pe declarația de la Londra, când principalul stat membru al G20, Statele Unite, au apelat la fondurile speculative confortabil instalate în paradisurile fiscale pentru a cumpăra la un preț de nimic activele toxice care blochează bilanțurile băncilor americane. Ridicăm într-adevăr standardele morale ale capitalismului.

De fapt, G20 nu a făcut nimic pentru oprirea globalizării liberale. A ignorat chestiunea cheie a reorganizării sistemului monetar internațional. A promovat FMI fără a lua în considerare transformarea sa. A trecut sub tăcere imensa provocare socială creată de criză. A prescris remedii homeopate acolo unde era nevoie evidentă de chirurgie.

Sunt de părere că Europa trebuie să meargă mai departe de G20. Casa este în flăcări. Auziți strigătele de mânie ce se ridică din societățile noastre? Ei nu cer cuvintele noastre de calmare, ci acțiuni puternice și concrete, acum!

Jana Bobošíková (NI) – (CS) Doamnelor și domnilor, decizia reuniunii la nivel înalt G20 de a vărsa miliarde de dolari Fondului Monetar Internațional pentru a combate criza este, după părerea mea, contraproductivă și dăunătoare. Există trei motive imediate pentru acest lucru. În primul rând, acest angajament obligă țările creditoare fie să apeleze la rezervele de valută străină, fie să se îndatoreze.

În al doilea rând, acest angajament obligă chiar și acele state care au suferit pagube de durată din cauza analizelor incompetente ale FMI să contribuie la acest fond. Republica Cehă, ai cărei cetățeni îi reprezint aici, sunt un exemplu al acestui lucru. Deși previziunile FMI pentru țara mea nu au nimic de-a face cu realitatea, cetățenii cehi contribuie cu 1,4 miliarde de dolari la acest fond.

În al treilea rând, FMI va împrumuta bani unor state în condiții mult mai puțin restrictive decât până acum și nu va impune ca împrumuturile să fie condiționate de elaborarea unor măsuri realiste de rezolvare a problemelor economice ale debitorului.

Doamnelor și domnilor, cred că acest lucru va conduce la o deformare a pieței internaționale de creditare în detrimentul contribuabililor.

Othmar Karas (PPE-DE) - (DE) Dle președinte, dle Președinte în exercițiu, doamnelor și domnilor, reuniunea la nivel înalt a constituit un succes politic și a trimis un mesaj important, și anume că lumea își strânge rândurile și că voința politică există pentru a găsi și a aplica împreună răspunsurile globale la crize și provocări. Cu toate acestea, aș dori să spun foarte clar că nu ar trebui să exagerăm importanța scenariilor reuniunii la nivel înalt. La aceste reuniuni la nivel înalt se fac doar declarații de intenție; la reuniunile la nivel înalt nu se iau decizii, reuniunile la nivel înalt nu sunt legistatorii, reuniunile la nivel înalt nu au o bază legală.

Se fac mai multe apeluri la Uniunea Europeană. Trebuie să avem ambiția de a prelua un rol de avangardă în construirea unei ordini globale financiare și economice. Totuși, putem avea un rol de avangardă numai dacă avem reglementări europene și putem oferi modele. Suntem pe calea cea bună cu modelul nostru de economie socială de piață, cu depozite de garanție și cu reglementări privind agențiile de rating al creditelor adoptate astăzi. Cu toate acestea, pentru mine, din rezultatele reuniunii la nivel înalt lipsește un acord clar asupra eliminării efectelor prociclice ale reglementărilor existente la nivel european și global, cuvântul de ordine fiind Basel II.

Mai avem încă mult de lucru pentru a ne ocupa de: fonduri speculative, salariile managerilor, directiva privind activitățile bancare și supravegherea europeană, pentru a numi doar câteva. Suntem purtători de cuvânt pentru acest continent, prin intermediul Comisiei. Cu toate acestea, statele naționale sunt și ele reprezentate. Interesele comunității stau alături de interesele naționale pe scena mondială. Acesta poate fi o oportunitate, dar poate fi și o slăbiciune. De aceea coordonarea este deosebit de importantă. Dacă reprezentanții noștri nu vor lucra toți în aceeași direcție, vom fi slăbiți pe scena mondială.

Concluzia mea: implementarea legală a declarațiilor politice de intenție, implementarea lor și coordonarea implementării globale în timp și conținut va determina succesul nostru. Reuniunea la nivel înalt ne arată doar direcția. Rezultatele trebuie încă obținute.

Elisa Ferreira (PSE) – (PT) Dle președinte, reuniunea la nivel înalt G20 a fost importantă în special pentru că a creat un spațiu de dialog multilateral și i-a făcut pe oameni să înțeleagă că, fără acest multilateralism, criza nu poate fi rezolvată. Totuși, a reprezentat un punct de plecare, și nu un punct de încheiere. Rolul Uniunii Europene trebuie consolidat și clarificat, iar UE trebuie să acționeze ca o forță motrice. Dar încă nu avem niciun indiciu că aceasta se va întâmpla.

Avem un ghid foarte important, și anume raportul de Larosière, însă Comisia nu s-a grăbit să-l pună în aplicare și să reacționeze. Priviți reacția la fondurile speculative, de exemplu. Între timp, economia reală în Europa nu arată încă semne de relansare, iar politica „așteptăm și vedem” care a fost aplicată înseamnă de fapt să așteptăm cifre mai rele și o situație mult mai serioasă. Priviți ultimele estimări ale Fondului Monetar Internațional și OCDE (Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică) care vorbesc de 27 de milioane de șomeri, ceea ce reprezintă o problemă uriașă.

Comisia datorează explicații și acestui Parlament despre ce intenționează să facă, ce implică de fapt inițiativa sa și care este starea lucrurilor în legătură cu politica de coordonare a inițiativelor statelor membre. Nu ar trebui să așteptăm prea mult. Voința politică ar trebui să existe deja.

Rebecca Harms (Verts/ALE) - (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, G20 este într-adevăr calea care trebuie urmată; în timp, G8 va trebui dizolvat de către G20. Atunci vom avea cu o reuniune la nivel înalt mai puțin. Europeanii au eșuat. Uniunea Europeană cu 27 de state membre este într-adevăr scena potrivită pentru organizarea unei noi ordini a pieței financiare.

Până acum am avut multe discuții despre acest lucru, dar nu și hotărâri clare. Am auzit o mulțime de lucruri despre desființarea paradisurilor fiscale, despre controlul fondurilor speculative și despre sfârșitul produselor piețelor financiare frauduloase. Dacă europenii s-ar fi dus la Londra cu o poziție politică, cine li s-ar mai fi putut împotrivi? Sunt de părere, după cum a spus și stimata mea prietenă, dna Lucas, că este revoltător că reuniunea la nivel înalt de la Londra a amânat pur și simplu criza climatică și criza securității aprovizionării cu energie. Aceasta nu numai că a produs numeroase daune asupra climatului și securității aprovizionării cu energie, dar a și riscat șansa creării a mii de noi locuri de muncă.

Hans-Peter Martin (NI) - (DE) Dle președinte, pot vorbi în continuare aici. Este tragic că acest continent nu este capabil să ajungă la o majoritate privind subiectul la care s-a referit colega mea, dna Lucas. Dacă aceasta ar exista, ne-am afla într-o poziție mult mai bună și am putea privi în ochi generațiile viitoare. Dar așa cum stau lucrurile, nu putem.

Ceea ce vreau să critic este că mare parte din dezbaterile privind dezastrul financiar și modul în care catastrofa climatică emergentă sau deja existentă este dată la o parte îmi amintește de *Bundestag*-ul german de după cel de-Al Doilea Război Mondial. Mulți membri ai parlamentului și mulți politicieni din *Bundestag* nu mai erau interesați de ceea ce se petrecuse până în 1945. Au trebuit să se confrunte cu aceasta încet încet. Acesta a fost punctul de plecare: dacă nu cucerești trecutul, nu îți examinezi propriile greșeli și nu privești în viitor, nu există cale înainte. UE și, mai important, actorii politici au eșuat dramatic în criza financiară. Trebuie să tragă concluzii din aceasta și mai întâi să vadă unde au greșit.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE) – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în rezoluția pe care o va vota mâine, Parlamentul va saluta luările de poziție referitoare la agențiile de rating al creditelor, care vizează creșterea transparenței și consolidarea cooperării dintre autoritățile naționale de supraveghere.

Referitor la acest lucru, chiar astăzi, Europa a arătat calea care trebuie urmată. În această dimineață, COREPER a adoptat compromisul la care au ajuns statele membre, Comisia și Parlamentul. Astăzi la prânz Parlamentul, la rândul său, a adoptat compromisul cu o majoritate copleșitoare de 569 voturi la 47. În consecință, reglementarea propusă de Comisie și amendată de Parlament va intra rapid în vigoare.

Aș dori să subliniez că această reglementare pune bazele unei supravegheri europene în spiritul propunerilor din raportul de Larosière. CESR va fi singurul punct de intrare pentru înregistrarea agențiilor și va juca inițial un rol de coordonator.

Comisia s-a angajat să propună în decursul următoarelor luni o inițiativă legislativă care va permite perfectarea unui veritabil sistem european de supraveghere.

Înainte de a concluziona, aș dori să subliniez că restabilirea încrederii, care este obiectivul real al tuturor măsurilor luate, depinde în mod evident de o mai bună reglementare, în special în ceea ce privește sistemul financiar.

Cu toate acestea, trebuie să avem în vedere temerile concetățenilor noștri și să le răspundem în mod pozitiv. Ar trebuie să le transmitem mesaje realiste de speranță. Dacă nu vom îmbunătăți moralul concetățenilor noștri, nu vom restabili încrederea consumatorilor, fără de care redresarea economiei nu va fi posibilă. Trebuie ca informațiile furnizate concetățenilor noștri să fie echilibrate și oneste și să nu încurajeze defetismul prin mascarea progresului, succeselor și a consecințelor concrete ale planurilor de redresare, ținând cont de termenele necesare pentru producerea efectelor acestora.

Pervenche Berès (PSE) – (FR) Dle președinte, doream să-i transmit dlui Daul, dar acesta a plecat, că este uimitor să-i vedem astăzi pe conservatori acuzându-ne pe noi, socialiștii că dorim să majorăm cheltuielile sociale, când argumentul lor principal pentru respingerea planurilor de redresare este că în Europa avem faimoșii stabilizatori automați. Ce sunt aceștia, dacă nu ajutoare de șomaj pe care le-am apărut cu îndelungi vociferări?

În ceea ce privește G20, voi face o critică principală: au adoptat metoda Barroso, care consistă din adunarea planurilor existente și ipoteza că acestea formează un plan de redresare. Acesta nu este un plan de redresare. Și, uitându-ne la cifrele de ieri de la OCDE, la cele de la FMI de azi, de la Comisie de mâine, cum își poate imagina cineva că Europa poate fi mulțumită cu atât?

Avem nevoie de o adevărată redresare europeană și singura metodă pe care o aveți, dle comisar, este finanțarea unui împrumut european. Este timpul să treceți la treabă, chiar dacă acest Parlament European nu va mai fi aici pentru a vă susține în această sarcină.

În sfârșit, constat că G20 avea de îndeplinit o sarcină, ca urmare a unui mesaj transmis de Dominique Strauss-Kahn la începutul lucrărilor sale: „Sistemul nu își va reveni atâta timp cât cheștiunea activelor toxice rămâne nerezolvată”. Evident, G20 a fost incompetent în această privință. Ne rămâne încă totul de făcut.

Două puncte: concluziile G20 evaluează beneficiile Runde Doha la 150 miliarde de dolari. De unde vine această cifră? Cum poate fi justificată? Vă cerem, dle comisar, să ne oferiți explicații.

În sfârșit, în ceea ce privește supravegherea, dacă Europa dorește să meargă pe calea cea bună, ea trebuie să pună de urgență în aplicare propunerile grupului de Larosière.

Antolín Sánchez Presedo (PSE) – (ES) Dle președinte, G20 a transmis un mesaj valoros: prosperitatea este indivizibilă, și singura redresare durabilă este una comună și incluzivă.

Ceea ce trebuie să facem acum este să transformăm acest lucru în realitate. Trebuie să continuăm în această direcție. G20 a reafirmat prioritățile comune, a încheiat acorduri pentru furnizarea de resurse Fondului Monetar Internațional, băncilor de dezvoltare și pentru promovarea comerțului. Reuniunea a dus la îndeplinire reforme în guvernarea financiară globală, a pus în aplicare planuri ambițioase privind reglementarea și supravegherea și a realizat progrese în lupta împotriva paradisurilor fiscale.

Fără G20, situația ar fi disperată, iar boala de care suferă economia mondială ar putea deveni cronică.

Cu toate acestea, cel mai important lucru de realizat este că inițiativa G20 nu este un eveniment, ci mai degrabă un proces. Uniunea Europeană este cea mai importantă, integrată și echilibrată zonă economică din lume, și de aceea trebuie să fie lider, deoarece are un potențial extraordinar și poate îmbogăți agenda internațională, conștientizând că nu ne aflăm în mijlocul unei crize ciclice, ci ne confruntăm de fapt cu o criză cu rădăcini adânci, care necesită inițiativa politică din partea Uniunii Europene.

Danutė Budreikaitė (ALDE) – (LT) Una dintre măsurile menționate în declarația emisă de Fondul Monetar Internațional asupra oportunităților pentru ca țările membre ale UE din centrul și estul Europei să iasă din criză mai rapid este introducerea monedei euro. Acest lucru s-a propus pentru țările care au un consiliu monetar. În Lituania litas este raportat la euro la o rată de schimb nemodificată de patru ani, adică de două ori mai mult decât se solicită de către mecanismul consiliului monetar. Ar trebui, de asemenea, să reducem perioada mecanismului ratei de schimb la un an pentru celelalte țări care nu sunt membre ale zonei euro. Criza economică din UE și din întreaga lume necesită decizii și compromisuri noi, rapide și creative, în special întrucât în zece ani de existență a euro, nicio țară din zona euro nu a pus în aplicare toate criteriile și cerințele zonei euro, criteriile de la Maastricht.

Bart Staes (Verts/ALE) – (NL) Doresc să profit de această oportunitate pentru a denunța ipocrizia privind reuniunea la nivel înalt G20. Această reuniune la nivel înalt a fost anunțată ca un acord istoric, ca ceva incredibil, un pas înainte, de exemplu, în ceea ce privește lupta împotriva fraudei și paradisurilor fiscale. S-a întocmit și o listă neagră, una gri și una albă.

Dar ipocrizia Uniunii Europene se regăsește în faptul că – pentru a da doar un exemplu – cu doar o săptămână înainte de reuniunea la nivel înalt G20, am încheiat un acord de parteneriat economic cu țările din Caraibe. Opt din paisprezece țări sunt paradisuri fiscale și totuși noi am semnat un acord de liber schimb cu aceste țări, al cărui rezultat va fi instituirea comerțului liber și liberalizarea serviciilor financiare și a cărui consecință va fi că creditele toxice și banii ilegali pot curge liber din acele paradisuri fiscale în Uniunea Europeană.

Aș dori astfel să profit de această ocazie pentru a deplânge ipocrizia de a avea un show media bun, reuniunea la nivel înalt G20, care pretinde că se va ocupa de paradisurile fiscale, iar în practică aplică o politică diametral opusă declarațiilor sale. Acestea sunt lucrurile pe care le-am avut de spus.

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS)* Doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru discuție. Aș dori să menționez clar că sunt de acord cu dl Daul, care a identificat evitarea protecționismului ca factor cheie. Protecționismul funcționează ca un cancer și ar putea distruge complet economia noastră, întorcându-se împotriva cetățenilor UE și conducând la o criză economică mai adâncă și la un declin al standardului de viață. De asemenea, sunt de acord cu apelul dlui Daul pentru o economie transparentă cu nivele de reglementare eficiente și sensibile și desigur cu instituții financiare globale mai puternice.

Dl Rasmussen și dna Starkevičiūtė au vorbit despre injecția de bani în economie. Trebuie să subliniez aici că nu investim bani în economie pentru a sprijini instituțiile financiare. În măsura în care facem acest lucru, scopul este de a da un impuls ocupării forței de muncă și de a ajuta oamenii să-și păstreze locurile de muncă, deoarece suntem cu toții de acord că pentru cetățenii UE cel mai demn mod de a-și asigura traiul este prin munca lor proprie. În același timp, totuși, în momentul punerii în aplicare a acestor măsuri de stimul financiar pentru economie, trebuie să ne gândim nu numai la noi înșine, ci și la copii și nepoții noștri. Cu alte cuvinte, aceste măsuri nu trebuie să conducă la o amenințare dramatică pe termen lung a stabilității finanțelor publice. Eforturile noastre trebuie să fie concentrate asupra protecției ocupării forței de muncă și de aceea Comisia Europeană, în cooperare cu președinția, va organiza o reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă la care prioritățile vor fi măsurile în domeniul ocupării forței de muncă.

Aș dori să-mi exprim dezacordul față de cele spuse de dna Lucas. Nu sunt deloc de acord cu faptul că reuniunea la nivel înalt G20 a reprezentat o oportunitate pierdută, ci trebuie să vă provoc pe toți să dăm dovadă de puțin realism politic. Economia actuală este bolnavă. Are nevoie de tratament, are nevoie de un prim ajutor, are nevoie de îngrijire pe termen lung și are nevoie de convalescență. Nu trebuie să așteptăm ca rezultatele pozitive să apară brusc în decursul următoarelor trei sau patru luni. Problemele ce afectează economia globală – și deci și economia europeană – sunt adânc înrădăcinate și pe termen lung. În consecință, tratamentul trebuie să fie pe termen lung și va trebui să avem răbdare. Cred cu tărie că din această perspectivă, reuniunea la nivel înalt G20 reprezintă un pas pozitiv.

Dl Wurtz a criticat superficialitatea acordurilor de pe piața financiară. Sunt de acord că în multe privințe UE trebuie să meargă și mai în profunzime și cred cu tărie, de asemenea, că acest lucru se întâmplă. Nu trebuie să privim doar la pașii urmați de șefii de stat și de conducătorii de guvern, ci și la pașii miniștrilor de finanțe, care sunt adesea încorporați în anexele la diferite documente. Aș dori, de asemenea, să subliniez faptul că Comisia Europeană a discutat deja alte măsuri specifice în această săptămână. Totuși, fac din nou apel la realism. Nu ne putem aștepta la tratamente miraculoase în următoarele trei sau patru luni. Economia mondială este în pericol, iar tratamentul este unul pe termen lung. Este esențial să subliniem că chiar și în cadrul UE trebuie să acționăm într-o manieră coordonată. Niciunul dintre noi nu există izolat. Numai printr-o acțiune coordonată vom putea depăși cu succes efectele crizei economice globale.

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Dle președinte, doresc să vă mulțumesc pentru dezbateră foarte serioasă și constructivă. Voi raporta aceste lucruri, bineînțeles, Comisiei, Președintelui Barroso și colegului meu, Joaquín Almunia.

Am două sau trei comentarii, în primul rând asupra planului european de redresare economică. Ca și Poul Nyrup Rasmussen, am luat act cu atenție de ultimele perspective economice ale FMI și acestea sunt într-adevăr sumbre. În același timp, este esențial să subliniem faptul că am adoptat deja decizii politice foarte substanțiale și semnificative pentru stimularea economiei europene și a economiei mondiale. Acest lucru a ajutat deja, în general, la stoparea colapsului financiar. Dar, desigur, este cinstit să spunem că vom mai avea vești rele privind economia reală pentru un anumit timp, în special privind șomajul în creștere. De aceea trebuie să fim vigilenți și în alertă. Trebuie să evaluăm constant modul în care pachetul de redresare economică, stimulul fiscal și reformele financiare acționează și produc rezultate. Dacă este necesar, va trebui să facem mai mult – și mai bine – în cursul lunilor următoare.

Ne facem temele privind reforma pieței financiare, ca un răspuns pentru câțiva colegi. Pe agenda Comisiei de săptămâna viitoare, de exemplu, avem un pachet important de acte legislative privind piețele financiare, în special remunerarea directorului, și o recomandare asupra politicilor de remunerare în sectorul serviciilor financiare. Aceasta este o parte foarte importantă a reformelor piețelor financiare.

În sfârșit, în timp ce reforma reglementărilor financiare din Europa, dar și din întreaga lume, este într-adevăr necesară pentru a corecta erorile de sistem ale capitalismului financiar, în același timp, este important să nu aruncăm totul, chiar și ceea ce este folositor, peste bord în ceea ce privește economia de piață ca atare. Cu alte cuvinte, trebuie să menținem piața unică – care a reprezentat motorul bunăstării Europei – și să lucrăm pentru un nou acord comercial mondial în contextul Organizației Mondiale a Comerțului. După cum a spus domnul Daul, avem nevoie de mai mult și nu de mai puțin comerț. Acest lucru este important în special pentru țările în curs de dezvoltare, care au fost grav afectate de recesiunea actuală și de încetinirea comerțului mondial.

Ca înlocuitor al dlui Louis Michel luna viitoare, sunt, de asemenea, implicat în aceasta, datorită responsabilităților portofoliului meu. Într-adevăr, țările în curs de dezvoltare se află printre cele care suferă cel mai mult de pe urma acestei recesiuni economice. De aceea ar trebui să nu pierdem prilejul de a ajunge rapid la o finalizare ambițioasă a Runde de dezvoltare Doha. În climatul economic actual, valoarea finalizării Runde de dezvoltare Doha a crescut semnificativ. Doha trebuie să impulsioneze economia mondială și să împiedice restabilirea protecționismului. În consecință, toate țările G20 ar trebui să privească mai departe de scena politică internă și să dea dovadă de un angajament real în continuarea neîntârziată a Runde de dezvoltare Doha. Sunt de părere că este, de asemenea, important de menționat, din punctul de vedere al dezvoltării, că liderii din G20 au convenit și asupra unui pachet de finanțare a comerțului în valoare de 250 miliarde de dolari pentru doi ani, în vederea sprijinirii fluxurilor comerciale, la care Europa va avea o contribuție substanțială.

Președintele – Doresc să semnez că la sfârșitul acestei dezbateri, în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de Procedură, am primit șase propuneri de rezoluție⁽¹⁾ depuse de principalele șase grupuri ale Parlamentului.

Dezbaterea se încheie.

Votarea va avea loc vineri, 24 aprilie 2009.

14. Sprijinul pentru programul Special Olympics în Uniunea Europeană (declarație scrisă): consultați procesul-verbal

15. Situația în Republica Moldova (dezbatere)

Președintele – Următorul punct este declarația Consiliului și Comisiei asupra situației din Republica Moldova dar, mai întâi, cred că dl Watson dorește să atragă atenția Parlamentului de prezența în sală a unor figuri eminente din Moldova.

Graham Watson (ALDE) - Dle președinte, doresc să atrag atenția colegilor de prezența în tribuna oficială a liderilor a trei partide de opoziție reprezentate în Parlamentul Republicii Moldova, care se află aici pentru această dezbatere: Dorin Chirtoacă, primarul Chișinăului și vicepreședintele Partidului Liberal din Moldova; Vladimir Filat, președintele Partidului Democrat Liberal, și Serafim Urechean, președintele Alianței „Moldova Noastră”.

(Aplauze)

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, atât Consiliul, cât și Parlamentul urmăresc cu multă nelișițe evenimentele care se desfășoară în Moldova în legătură cu alegerile parlamentare din 5 aprilie. O importantă criză politică s-a dezvoltat în vecinătatea noastră imediată, reprezentând o provocare serioasă la adresa politicii UE față de Moldova și față de întreaga regiune în general. Acest factor este în mod special îngrijorător, deoarece UE se pregătește în prezent de lansarea Parteneriatului estic. Este în interesul nostru al tuturor să ne asigurăm că situația din Moldova nu subminează punerea în aplicare a Parteneriatului estic. Trebuie să facem o distincție clară între declarațiile

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

președintelui Voronin și acțiunile reprezentanților politici, pe de o parte, și interesele cetățenilor moldoveni, pe de altă parte.

Imediat după izbucnirea protestelor violente la Chișinău la 7 aprilie, UE l-a trimis pe reprezentantul său special Kalman Mizsei în Moldova. De atunci, domnul Mizsei a încercat din răspuț să inițieze discuții politice între diferitele partide din Moldova. Partidele care au obținut locuri în parlament trebuie să convină asupra unei soluții realiste care să respecte principiile democratice. De-a lungul crizei, reprezentantul special s-a aflat în strânsă legătură cu președinția și cu înaltul Reprezentant Solana.

Probabil știți că prim-ministrul ceh Topolánek a efectuat și el o vizită la Chișinău, ieri. Acesta a făcut un apel hotărât la autoritățile moldovenești și la opoziție de a începe un dialog politic. S-a întâlnit cu președintele Voronin, cu prim-ministrul Greceanu și cu reprezentanții opoziției. Principalul mesaj transmis de președinție coincide în totalitate cu acțiunile pe termen lung ale lui Kalman Mizsei. Este necesar să întărim drepturile cetățenești ale societății moldovenești, guvernul trebuie să permită societății civile să funcționeze corespunzător și trebuie să garanteze libertatea de exprimare și alte drepturi fundamentale ale omului. În plus, este esențial pentru opoziția din Moldova să obțină acces la principalele servicii de media pentru a-și transmite opiniile și a concura pe scena politică în termeni egali. Pe de altă parte, este necesar ca reprezentanții opoziției să coopereze în mod constructiv cu partidul la putere și să respecte rezultatele alegerilor. Prim-ministrul Topolánek, în calitate de Președinte al Consiliului European, a subliniat tuturor reprezentanților importanța fundamentală de a fi întotdeauna conștienți de perspectiva europeană. Moldova nu trebuie să devieze de la calea democrației. Legătura cu proiectul Parteneriatului estic ar trebui să consolideze Moldova pe această cale.

Aș dori să vă reamintesc că rezultatele oficiale ale alegerilor anunțate la 8 aprilie au reprezentat o victorie a Partidului Comunist Moldovenesc, care a câștigat aproape 50% din voturi. Restul voturilor s-au împărțit între cele trei partide de opoziție. În baza acestor rezultate, comuniștii ar obține 60 din cele 101 de locuri din noul parlament. Evaluarea preliminară a misiunii de observatori internaționali a concluzionat că alegerile au fost valide, deși s-au făcut precizări cu privire la câteva probleme apărute pe durata campaniei.

Cu toate acestea, opoziția și un număr de organizații non-guvernamentale au declarat că alegerile au fost fraudate. Săptămâna trecută, Comisia Electorală Centrală a efectuat o nouă numărătoare a voturilor și a concluzionat că Partidul Comunist care se află la putere a obținut într-adevăr 60 dintre cele 101 de locuri din parlament, confirmând astfel prima numărătoare. Conform opoziției, principala problemă nu este numărătoarea voturilor, ci listele electorale, care ar include câteva sute de mii de „persoane decedate” sau persoane care nu există. Opoziția verifică listele electorale pentru a aduce dovezi în acest sens. Potrivit purtătorului de cuvânt al Comisiei, nu s-a descoperit niciun semn de fraudă pe durata celei de-a doua numărători. Opoziția a indicat și exploatarea extinsă a resurselor administrative de către partidul la putere pe durata campaniei electorale. Observatorii internaționali ai alegerilor au criticat autoritățile moldovenești în acest sens. UE a atenționat autoritățile moldovenești cu privire la această problemă de mai multe ori înaintea alegerilor. O mențiune specială s-a făcut referitor la lipsa libertății presei și persecutarea opoziției de către autoritățile represive.

În urma protestelor, presiunea asupra presei independente a crescut vertiginos. Jurnaliști au fost arestați și persecutați. Unii jurnaliști străini au fost expulzați sau li s-a interzis accesul în țară. Mai există și un alt motiv serios de îngrijorare. Pe durata crizei, autoritățile moldovenești au comis încălcări serioase ale drepturilor omului. Conform rapoartelor, aproximativ 250 de persoane au fost arestate în urma protestelor violente din 7 aprilie. Mulți dintre aceștia, în general tineri, au fost bătuți de poliție, supuși unor tratamente inumane și torturii, li s-a refuzat accesul la asistență juridică și nu li s-a permis să-și anunțe familiile. Trei tineri protestatari au murit.

Am făcut clar autorităților moldovenești că astfel de încălcări ale drepturilor omului și libertății presei sunt inacceptabile pentru UE. Violențele care au avut loc la Chișinău nu reprezintă o justificare pentru măsurile crude impuse de autoritățile statului. Moldova a adoptat norme și valori europene prin intermediul unor măsuri, cum ar fi Planul de acțiune UE-Moldova. UE a făcut un apel urgent la autoritățile moldovenești să respecte principiile drepturilor și libertățile fundamentale ale omului.

La 15 aprilie, președintele Moldovei, Vladimir Voronin, a făcut un pas înainte în direcția cea bună și a declarat amnistierea tuturor persoanelor arestate în timpul protestelor, cu excepția celor cu antecedente penale. Acesta a făcut, de asemenea, apel la transparență și la investigarea adecvată a evenimentelor. Investigația trebuie să se desfășoare în cooperare cu instituțiile europene și internaționale competente. Situația drepturilor omului este monitorizată îndeaproape la fața locului atât de UE, cât și de Consiliul European, OSCE și Organizația Națiunilor Unite. Este important ca aceste operațiuni să fie coordonate. Investigația în Moldova trebuie să

includă o participare internațională pentru a fi considerată de încredere și corectă. Conflictul dur și neîncrederea care au planat deasupra societății moldovenești în ultimele săptămâni nu pot fi depășite decât printr-un proces transparent.

Este esențial să găsim o soluție politică la această criză. Moldova se confruntă cu probleme economice foarte serioase provocate de criza financiară globală. Dezechilibrul politic continuu ar face imposibil ca țara să rezolve aceste probleme economice. Există o nevoie urgentă în ceea ce privește un guvern funcțional. De asemenea, se va solicita și asistență externă, inclusiv implicarea considerabilă a FMI. Este foarte important la acest stadiu să aruncăm o privire asupra viitorului de după consecințele imediate ale crizei actuale și să vedem care ar trebui să fie politica noastră față de Moldova. Criza a arătat clar nevoia de măsuri consecutive și ambițioase pentru consolidarea standardelor și instituțiilor democratice din Moldova. O asistență sporită va fi necesară din partea UE, care să fie concentrată asupra construcției instituționale prin reforma polițienească și cea a aparatului judiciar, precum și asupra garantării libertăților presei și pluralismului. Acordul dintre partidele politice moldovenești în ceea ce privește depășirea crizei actuale include un angajament asupra unei reforme radicale în domeniile menționate.

Doamnelor și domnilor, aș dori să închei subliniind că pentru mulți ani Moldova a reprezentat una dintre cele mai avansate țări din Europa de Est, în ceea ce privește determinarea sa de a menține standardele democratice și dorința sa de a se apropia de UE. Este în interesul nostru să ajutăm Moldova să treacă peste actuala criză și să continue pe calea cea bună. Parteneriatul estic va oferi un cadru nou și ambițios pentru intensificarea asistenței UE concentrate asupra reformelor politice și economice din Moldova și din alte state din acea regiune. Este în interesul nostru al tuturor să ne asigurăm că democrația este consolidată în Moldova și că Moldova continuă să se apropie de Uniunea Europeană.

PREZIDEAZĂ: DNA ROTHE

Vicepreședintă

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Dnă președintă, referindu-mă la anunțul dlui Watson, permiteți-mi să salut cu căldură prezența oaspeților noștri din Moldova.

Situația din Republica Moldova este într-adevăr îngrijorătoare. Urmărim îndeaproape evoluția situației și căutăm modalități de promovare a dialogului și a reconcilierii între forțele politice din țară.

În ceea ce privește desfășurarea recentelor alegeri, colega mea, Benita Ferrero-Waldner, a salutat evaluarea preliminară a misiunii internaționale de observare a alegerilor, condusă de OSCE. Concluzia misiunii a fost că alegerile au avut loc într-un mediu pluralist, că a existat o adevărată ofertă politică pentru alegători și că o serie de standarde aplicabile alegerilor democratice au fost respectate.

Cu toate acestea, s-au identificat neajunsuri grave, îngrijorătoare, care au fost semnalate de Comisie cu mult înaintea alegerilor. Acestea se referă la ingerințe administrative abuzive, la probleme legate de respectarea libertății de expresie și de accesul tuturor partidelor la mijloacele media, precum și la o lipsă generală de încredere a populației în procesul democratic și electoral. Aceste neajunsuri trebuie remediate de urgență, cu atât mai mult având în vedere evenimentele din 7 aprilie.

Cu mult mai îngrijorătoare sunt rapoartele privind încălcările la scară largă a drepturilor omului care au avut loc după demonstrațiile ce au urmat zilei alegerilor. După tulburările care au urmat demonstrațiilor din 7 aprilie, Comisia a condamnat cu fermitate utilizarea excesivă a forței și a făcut apel la toate părțile vizate să înceteze utilizarea retoricii inflamatorii și a violenței.

Continuăm să monitorizăm îndeaproape situația. Respectarea drepturilor omului rămâne o condiție cheie pentru viitorul relației noastre cu Moldova. Este esențial ca acuzațiile privind încălcările grave ale dreptului omului de către forțele de securitate să fie anchetate minuțios și rapid. În cazurile în care acuzațiile se dovedesc a fi fondate, autoritățile trebuie să acționeze pentru a se asigura că cei responsabili pentru astfel de abuzuri sunt aduși în fața justiției.

Acordul președintelui Voronin de a se întâlni cu Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei, Thomas Hammarberg, precum și cooperarea cu reprezentantul special al UE sunt evoluții binevenite. De asemenea, interesul manifestat de Moldova față de posibilitatea trimiterii unei misiuni UE de constatare a faptelor este un aspect pozitiv.

Deși aceste misiuni nu se pot substitui responsabilității statului de a ancheta și de a urmări în justiție cazurile de încălcare a drepturilor omului, ele pot contribui la o mai bună înțelegere a situației alegerilor și a

evenimentelor ulterioare. Acestea ar trebui să contribuie într-o oarecare măsură și la facilitatea dialogului politic, pentru a se putea recâștiga încrederea populației.

Situația curentă din Moldova este foarte fragilă. Această țară și-a exprimat constant dorința de a-și aprofunda relațiile cu Uniunea Europeană. Actuala criză este un test al determinării de care Moldova dă dovadă în acest sens.

Salutăm faptul că România nu a luat măsuri reciproce în urma reintroducerii vizelor pentru cetățenii români și a declarării ambasadurii române ca *persona non grata*. Ar trebui să ne încurajăm toți partenerii să acționeze cu cea mai mare prudență și să aibă în permanență în vedere obiectivul prioritar de stabilizare a țării.

Situația din prezent este îngrijorătoare, dar nu ar trebui să ne afecteze percepția asupra imaginii de ansamblu. Cheia viitoarei stabilități și prosperități a Moldovei este aprofundarea relației sale cu Uniunea Europeană. În ajunul lansării Parteneriatului estic, trebuie să arătăm că suntem într-adevăr pregătiți să oferim asistență Moldovei în depășirea actualelor dificultăți, în special prin eliminarea tensiunilor, promovarea dialogului și consolidarea legăturilor dintre noi.

Republica Moldova este unul dintre vecinii noștri. În ultimii 15 ani, am lucrat îndeaproape și într-un climat de încredere cu cetățenii moldoveni. Suntem pe deplin conștienți de aspirațiile Moldovei de a deveni stat membru al Uniunii Europene. Este foarte important în acest moment să păstrăm legătura cu cetățenii moldoveni și să lucrăm împreună cu ei, pentru a depăși nu numai dificultățile apărute în perioada electorală, ci și problemele cauzate de recesiunea financiară și economică mondială. Altfel spus, ne pasă de Moldova și de cetățenii moldoveni.

Marian-Jean Marinescu, în numele grupului PPE-DE – (RO) Republica Moldova are angajamente și obligații internaționale, prin care și-a asumat responsabilitatea de a respecta democrația, statul de drept și drepturile omului. Evenimentele recente însă ne-au demonstrat o abatere gravă de la toate aceste angajamente. Arestările arbitrare, răpirile, dispariția de persoane, încălcarea flagrantă a drepturilor celor arestați, tratamentul inuman și degradant, terorizarea cetățenilor, amenințarea cu arma sunt acte regretabile care pun în pericol viitorul european al acestei țări.

Campania lansată împotriva reprezentanților mass-media și a partidelor de opoziție, arestarea și expulzarea jurnaliștilor sunt acte grave și regretabile. Condamn această campanie de hărțuire, încălcările grave ale drepturilor omului și acțiunile ilegale întreprinse de guvernul Republicii Moldova.

Asistența europeană planificată pentru 2007-2010 în vederea sprijinului pentru dezvoltare democratică și bună guvernare în Moldova este de peste 50 de milioane de euro. Sper că banii nu au fost utilizați la instruirea poliției pentru a utiliza violența împotriva populației. Cer Comisiei să prezinte Parlamentului European un raport privind utilizarea tuturor fondurilor europene în Republica Moldova.

România are și va continua să aibă o politică proactivă pentru sprijinirea integrării Republicii Moldova în structurile europene. Acest lucru se datorează nu doar legăturilor istorice pe care le avem cu cetățenii acestui stat, ci mai cu seamă datorită convingerii ferme că destinul Republicii Moldova este unul european, acela al unui stat modern și democratic, bazat pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acuzațiile aduse statului român de către autoritățile moldovenești sunt aberante, iar măsura introducerii vizelor pentru cetățenii români este o acțiune nejustificată și inacceptabilă. Conducătorul unui stat se schimbă, cetățenii rămân.

Consider că este în interesul Uniunii Europene ca Republica Moldova să-și îndeplinească parcursul european în conformitate cu aspirațiile cetățenilor săi de a trăi într-un stat democratic stabil și sigur. În acest context, parteneriatul estic este un instrument eficient și o oportunitate pentru aspirațiile europene ale cetățenilor din Republica Moldova.

Marianne Mikko, în numele Grupului PSE – (ET) Doamnelor și domnilor, am fost întotdeauna o susținătoare declarată a Moldovei, dar actuala criză mă îngrijorează foarte tare. Chiar dacă Moldova este o țară de mici dimensiuni, dependentă de ajutorul extern, nu ne putem întoarce privirea atunci când principiile statului de drept sunt încălcate.

Relațiile dintre Uniunea Europeană și Moldova rămân foarte importante pentru noi, dar nimeni nu ar trebui să spere că Uniunea Europeană este formată din naivi care iau drept adevăr tot ceea ce afirmă autoritățile moldovene. Viitoarea misiune *ad hoc* a Parlamentului European în Moldova este extrem de importantă. Niciun subiect de discuție nu va fi tabu. Am dori să știm care a fost comportamentul poliției față de demonstranți în perioada de după alegeri. Respectarea drepturilor omului, nu numai ca declarație de intenție, ci și în fapt,

este de cea mai mare importanță pentru Uniunea Europeană și pentru reprezentanții aleși prin vot direct de cetățeni. Din nefericire, Republica Moldova a indicat ieri la reuniunea Comisiei pentru afaceri externe și a delegației moldovene că Europa trebuie să fie pregătită pentru monolog la Chișinău. Nu putem accepta așa ceva, deoarece integrarea europeană înseamnă dialog deschis. Partenerii trebuie să poată discuta despre orice probleme. Cred în Parteneriatul estic și în posibilitatea democrației în Moldova. Să ajutăm deci această țară.

Graham Watson, în numele Grupului ALDE – Dnă președintă, situația Moldovei trezește amintiri neplăcute despre trecutul nefericit al Europei: un guvern comunist care își declară victoria în alegeri pentru ca așa vrea el, protestatarii bătuiți și uciși, acuzații că vecinii încearcă să destabilizeze țara. Dacă există dovezi reală că serviciile române de securitate au instigat la violență, atunci această situație trebuie cercetată de comunitatea internațională.

Misiunea de săptămâna viitoare a Parlamentului trebuie să caute dovezi cu privire la rapoartele legate de cele 200 000 de buletine de vot suplimentare tipărite, la acuzațiile că 400 000 de alegători s-au înregistrat în ziua alegerilor cu acte de identitate false și la afirmațiile că alegătorii din Transnistria au fost lipsiți în masă de drepturile lor electorale. Până când aceste situații nu sunt anchetate, până când rapoartele OSCE nu sunt publicate, mulți vor refuza să creadă în rezultate, indiferent de concluziile instanțelor moldovene. Este posibil ca optimismul instinctiv al dnei comisar Ferrero-Waldner să nu își aibă locul aici.

Președintele Voronin ar trebui să denunțe și detenția, maltratarea și executarea în lipsa unui proces a tinerilor reținuți arbitrar după desfășurarea protestelor. Gata cu obstacolele în calea activității avocaților sau a ONG-urilor, gata cu ascunderea numelor și numărului de persoane reținute. Aș dori o confirmare din partea Comisiei că expulzarea din Moldova a ambasadorului român și solicitarea de vize pentru călători încălcă acordurile dintre Uniunea Europeană și Moldova. Dacă așa stau lucrurile, ce măsuri va lua Comisia?

Anunțul președintelui Băsescu cu privire la pașapoarte nu a făcut decât să sporească tensiunile. Trebuie să dăm dovadă de sensibilitate în relațiile noastre bilaterale, dar trebuie să insistăm în același timp asupra onorării angajamentelor asumate.

Oaspeții moldoveni care se află astăzi aici descriu o țară în care libertatea și democrația sunt negate în nenumărate moduri, în care internetul nu funcționează din motive misterioase, în care canalele de televiziune dispar de pe unde, iar televiziunea națională transmite mai degrabă programe de dans din buric decât reportaje despre violența de pe străzi.

Uniunea Europeană, ținând seama de contextul geopolitic, trebuie să înțeleagă politica dusă de acest stat, ai cărui cetățeni doresc să se bucure de democrație și de libertatea de alegere, ale cărui schimburi comerciale se desfășoară în principal cu vestul, a cărui geografie, istorie și cultură sunt legate de statele membre ale Uniunii. Liderii noștri vor participa luna următoare la reuniunea la nivel înalt privind Parteneriatul estic, în cadrul căreia ar trebui să se asigure că vor construi parteneriate pe baza democrației și a drepturilor omului. Președintele Voronin și camarazii domniei sale ar trebui să se angajeze față de această cauză. Uniunea Europeană trebuie să ceară acest lucru.

Bastiaan Belder (IND/DEM) – (NL) Reflectarea internațională a tulburărilor din Moldova de la începutul lunii aprilie și consecințele acestora ridică o serie de întrebări, pe care instituțiile europene ar trebui să le adreseze autorităților moldovene și române.

Voi începe cu Chișinăul. Plănuiește într-adevăr guvernul moldovean să deschidă focul asupra demonstrațiilor în cazuri de urgență de acum înainte? Aș dori să reamintesc deputaților de anunțul făcut de prim-ministrul la televiziunea de stat. Cum explică guvernul moldovean schimbarea radicală în abordarea organelor de securitate națională față de demonstrații și de alți oponenți? Este o schimbare de 180 de grade de la o pasivitate de neînțeles față de vandalism, incendieri și jefuirea clădirilor guvernamentale la violență fizică brutală față de cetățeni neînarmați, care a condus la decese suspecte.

Și mai presus de toate, cum se achită Republica Moldova de responsabilitatea pentru aceste încălcări ale celor mai fundamentale drepturi? Ca răspuns la această din urmă întrebare crucială, dnă președintă, scrisoarea deschisă care conține nouă recomandări și care a fost depusă ieri la președinția Cehă de către paisprezece cetățeni moldoveni susținători ai societății civile trebuie neapărat luată în considerare. Sper ca instituțiile europene, comisarul Rehn și președinția Cehă să țină seama de această scrisoare. Persoane importante din societatea moldoveană solicită explicații. Trebuie să discutăm cu autoritățile moldovene.

Pe lângă aceasta, Bruxelles trebuie cel puțin să solicite Bucureștiului o explicație pentru propunerea de a acorda la scară largă cetățenia română pentru cetățenii moldoveni ai căror buni sunt cetățeni români. Cu

siguranță, o consultare europeană privind consecințele cu implicații profunde ale unei astfel de decizii majore este o cerere rezonabilă.

Adrian Severin (PSE) - Dnă președintă, violența din Republica Moldova nu a fost o revoluție, ci o rebeliune, care a avut loc într-o atmosferă revoluționară, într-o societate divizată. S-ar putea considera și că această violență ar fi provocată și utilizată ca parte a unei strategii vizând retrasarea granițelor dintre Uniunea Europeană și Eurasia.

Prin urmare, problema cu care avem de-a face este o problemă a Europei. Nu este o problemă internă sau a unui singur stat membru. Soluția la această problemă nu trebuie să fie însă represaliile, ci multiplicarea eforturilor de a angaja Moldova pe un drum european. Soluția nu rezidă nici în a încuraja elitele moldovene să părăsească țara ca deținători ai unor pașapoarte străine.

În acest scop, trebui să consolidăm misiunea trimisului Uniunii Europene pentru Moldova în ceea ce privește atât sfera de acțiune, cât și resursele, trebuie să accelerăm negocierile cu Moldova privind facilitățile de viză și să aprofundăm cooperarea în domeniul respectării ordinii publice și al drepturilor omului. Trebuie să cooperăm cu autoritățile, cu opoziția și cu societatea civilă, dar și cu Rusia, care are o prezență importantă în regiune. Trebuie să evităm posibilitatea ca aceste evenimente să fie considerate o scuză pentru o soluție unilaterală cu privire la Transnistria.

Anna Ibrisagic (PPE-DE) - (SV) Dnă președintă, există persoane care cred că trebuie să elaborăm o rezoluție cu privire la Moldova și persoane care sunt împotriva unei astfel de rezoluții. Cei care nu doresc această rezoluție invocă adesea faptul că OSCE a aprobat alegerile. Aș dori totuși să spun că raportul OSCE nu este lipsit de critici. Dimpotrivă, raportul este foarte critic. Rezoluția nu se referă însă numai la alegeri, ci și la evenimentele de după alegeri și la ceea ce s-a petrecut în Moldova pentru o perioadă de timp apreciabilă.

Drepturile omului trebuie respectate. Presa trebuie să fie liberă. Maltratarea demonstranților pașnici este inacceptabilă. Aprobarea rezoluției ar însemna un semnal puternic transmis cetățenilor moldoveni, pentru a le arăta că nu sunt singuri, că știm ce se întâmplă și că nu putem accepta această situație. Vă invit așadar să susțineți această rezoluție.

Victor Boștinăru (PSE) - (RO) Ceea ce s-a întâmplat în Republica Moldova era previzibil de mult timp. Când spun aceasta, mă refer la faptul că cel puțin în 2008 dialogul UE – Republica Moldova s-a referit la trei mari teme: a) accesul liber al opoziției la mass-media publică, refuzat sistematic și instituționalizat de regimul Voronin; b) nemodificarea legii alegerilor parlamentare, cerută de Comisia de la Veneția, dar refuzată brutal de regimul de la Chișinău și de colaboratorii acestuia; c) implicarea opoziției în deciziile majore privind politica țării mai ales cea de integrare europeană, lucru sistematic refuzat.

Dacă ne uităm că aceste trei teme mari au lipsit sau au fost sistematic refuzate de către interlocutorii de la Chișinău, vom constata că, de fapt, Uniunea Europeană a primit un refuz brutal din partea Moldovei când era vorba de lucruri fundamentale pentru viitorul acestei țări. Ce s-a întâmplat în ziua alegerilor era doar sfârșitul previzibil al unei istorii de care este cumva culpabilă și Uniunea Europeană, și Parlamentul European.

Maria Petre (PPE-DE) - (RO) Doamnă președintă, dragi colegi, cu privire la Republica Moldova, avem trei categorii de probleme, grave toate, și de aici putem contura trei direcții de acțiune. Prima categorie - drepturile omului - avem sute de tineri reținuți, uneori chiar torturați; libertatea presei – avem ziariști intimidați, răpiți de pe stradă în plină zi și, apoi - modul de desfășurare a alegerilor - avem aici un volum imens de date concrete privind fraudarea. Va trebui să decidem și noi, la fel de concret, în legătură cu acest aspect. Partidele de opoziție susțin că fraudă a modificat rezultatul cu 10, până la 15%. Cetățenii Republicii Moldova se uită încă cu mare speranță spre deciziile noastre, spre răspunsurile noastre. Este singura lor ieșire din situația dramatică, aproape fără precedent în Europa, prin care au fost obligați să treacă.

Alexandru Nazare (PPE-DE) - (RO) Acum la Chișinău, doamnă președintă, ai dreptul să taci, ai dreptul să faci ceea ce ți se spune, ai dreptul să plătești impozite unei elite care nu e responsabilă nimănui, să emigrezi, să te conformezi și eventual să urăști la comandă. Nu ai dreptul la liberă expresie, la asociere, la contestare publică și nici măcar dreptul de a-ți decide singur identitatea. Așadar, domnule comisar, acestea sunt premisele stabilizării Republicii Moldova și nu sunt niște premise optimiste.

Intrată pe acest drum, Moldova nu poate să aibă decât în cel mai fericit caz soarta Belarusului. Cu mult timp înainte de alegeri, Partidul Comunist și-a obținut și solidificat controlul absolut al tuturor canalelor mass-media. Aceste măsuri au golit de conținut procesul democratic și au forțat un sfert din populația țării să emigreze.

Pe acest fundal alegerile nu aveau cum să se desfășoare în afara oricărui dubiu. Represiunea de la Chișinău a devenit astăzi un mijloc al autorităților de dialog cu populația.

Așadar, de acum încolo Uniunea nu își poate permite o atitudine indulgentă, ambivalentă față de regimul de la Chișinău, de acum încolo tăcerea noastră sau aceste declarații ambivalente înseamnă aprobare și complicitate la disprețuirea libertăților fundamentale și a ordinii legale democratice, la violențe, la represiune. Criza de la Chișinău demonstrează nu în ultimul rând că trebuie să ne îmbunătățim metodele de observare și monitorizare a alegerilor și trebuie să regândim rolul reprezentantului nostru permanent acolo.

Charles Tannock (PPE-DE) - Dnă președintă, Moldova rămâne una dintre cele mai sărace țări din lume, o democrație fragilă condusă de președintele Voronin, un Homo Sovieticus nereformat, care se declară cu mândrie comunist și care, din nefericire, are o poziție ambivalentă față de UE, chiar și în ceea ce privește Parteneriatul estic.

Cu toate acestea, președintele rămâne popular, în special în zonele rurale și în rândul populației în vârstă care regretă în aceste vremuri economice dificile securitatea oferită de URSS.

Troica OSCE, care a inclus o delegație a PE, a aprobat practic victoria sa în alegeri, astfel încât trebuie să acceptăm acest fapt, chiar dacă protestăm cu fermitate împotriva represaliilor aplicate demonstranților opoziției care au acuzat guvernul de monopolizarea presei în timpul campaniei electorale, de utilizarea unor liste electorale învechite și nefiabile – care includ multe persoane decedate – și de lipsirea de drepturi electorale a unei mari părți din diaspora.

Acum trebuie să ne concentrăm asupra încălcărilor drepturilor omului, care trebuie anchetate până la capăt de o misiune a Uniunii Europene dacă Moldova dorește să beneficieze în continuare de sprijinul nostru pentru aspirațiile sale euroatlantice.

Paul Rübig (PPE-DE) - (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, sunt foarte recunoscător pentru dezbaterile de astăzi, deoarece ea arată că o Europă cu 27 de state membre și cu 500 de milioane de cetățeni poate avea o influență și în afara granițelor sale. Mulți cetățeni moldoveni au recunoscut importanța separației puterilor în stat, a dezvoltării unei culturi democratice de bază și a luptei pentru menținerea acesteia.

Nu este de la sine înțeles că cetățenii pot apăra astăzi democrația și că își pot exprima convingerile în public fără să fie arestați sau supuși represaliilor pentru aceasta. De aceea, eu cred – și aș dori să îmi exprim aici sprijinul deplin pentru comisar – că Europa ar trebui să utilizeze toate mijloacele de care dispune în lupta pentru libertate a cetățenilor, în lupta pentru libertatea presei și pentru o democrație stabilă.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, situația din Moldova este încă fragilă, iar UE trebuie să își continue eforturile intense de a aduce partidele la masa negocierilor. UE trebuie să coopereze cu acestea pentru a găsi o soluție comună, care să fie globală, echilibrată și realistă și care să contribuie la consolidarea procesului democratic și a instituțiilor democratice din Moldova. Sunt complet de acord cu Graham Watson când afirmă că președintele Voronin trebuie să adere la principiile democratice și să condamne tortura și violența împotriva demonstranților. Cred că toată lumea ar trebui să condamne arestarea jurnaliștilor și încălcarea la scară largă a libertății de expresie. În acest sens, este de asemenea important să sprijinim pe deplin activitatea trimisului special al UE în Moldova.

Nu ar trebui să existe nicio îndoială cu privire la faptul că UE și Consiliul sunt foarte îngrijorate cu privire la încălcările dreptului omului care au avut loc în Moldova în timpul crizei. Invităm de urgență autoritățile moldovene să se angajeze într-un proces transparent, cu cooperarea deplină a instituțiilor europene și internaționale competente și să ancheteze și să condamne cazurile de încălcare a drepturilor omului. Criza a demonstrat necesitatea de sporire a asistenței UE care vizează continuarea reformei politice și economice din Moldova, în vederea consolidării angajamentului acestei țări față de standardele și valorile democratice, în conformitate cu sprijinul UE pentru suveranitatea și integritatea teritorială a Moldovei. UE este pregătită să coopereze și să aducă Moldova mai aproape de UE. Baza pentru toate acestea este însă o Moldovă democratică, unde drepturile omului sunt respectate, unde există libertate de expresie și unde instituțiile democratice de bază funcționează.

Olli Rehn, membru al Comisiei – Dnă președintă, aș dori să folosesc timpul alocat pentru a răspunde la câteva dintre întrebările și observațiile adresate de deputați în cadrul acestui schimb de opinii pe care eu îl consider foarte responsabil.

Mă voi referi la remarcile dlui Watson cu privire la vize și la drepturile omului, dar, mai întâi, aș dori să fac câteva observații asupra remarcilor domniei sale referitoare la colega mea, Benita Ferrero-Waldner, care se

ocupă de relațiile noastre cu Moldova. Ați spus că dumneaei are un optimism instinctiv. Pot apăra poziția colegei mele și a Comisiei spunând mai întâi că, de fapt, poziția Comisiei este foarte realistă și echilibrată. În al doilea rând, trebuie să fii un optimist de profesie ca să poți fi comisar european, mai ales dacă ești responsabil pentru extinderea UE și pentru relația cu Europa de Sud-Est.

În ceea ce privește problema vizelor, suntem într-adevăr consternați de decizia Moldovei de a solicita vize cetățenilor români. Acest lucru nu este acceptabil. Analizăm în prezent legalitatea acestei acțiuni. Vom aborda această problemă la 30 aprilie, în ajunul Zilei Muncii, 1 mai, cu autoritățile moldovene, în cadrul Comitetului de gestionare comună pentru Moldova creat de Comisie în contextul acordului privind facilitarea procedurilor de acordare a vizelor.

În general, în ceea ce privește alegerile, evenimentele de după și încălcările drepturilor omului, Comisia a condamnat cu fermitate violența care a izbucnit pe străzile Chișinăului la 7 aprilie și utilizarea masivă și excesivă a forței de către forțele de ordine și, se pare, ulterior și de milițiile private. Rapoartele privind încălcarea pe scară largă a drepturilor omului în ceea ce privește persoanele reținute, precum și cazurile de răpire sunt foarte îngrijorătoare.

Din punct de vedere realist, este foarte important ca Moldova să se ridice la înălțimea aspirațiilor sale europene, ca acuzațiile de încălcare a drepturilor omului să fie anchetate minuțios și imparțial, cu participarea tuturor forțelor politice și, după caz, sub supraveghere internațională. Persoanele suspectate de comiterea unor infracțiuni, inclusiv de abuzuri asupra drepturilor omului, trebuie anchetate, iar dacă acuzațiile se dovedesc a fi fondate, acestea trebuie să aibă dreptul la un proces echitabil.

În cele din urmă, impactul probabil al evenimentelor de după alegeri asupra relațiilor dintre UE și Moldova a adus în atenție problema nefinalizării reformelor interne din Moldova, în special în ceea ce privește statul de drept și respectarea libertăților fundamentale. Dorim ca toate părțile vizate din Moldova, autoritățile oficiale, precum și opoziția politică și societatea civilă, să se pună de acord și să facă progrese în direcția unei soluții pentru criza actuală, care să aducă mai multă democrație și libertate, iar nu mai puțină, pentru cetățenii moldoveni.

Istoria evoluției Uniunii Europene este o dovadă concretă a faptului că dialogul, cooperarea și statul de drept pot produce un amestec coerent și durabil de respectare a libertăților fundamentale, de stabilitate politică și de prosperitate economică.

Președinta – Dezbateră este închisă.

Votul asupra unor eventuale propuneri de rezoluție va avea loc în următoarea sesiune.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (PSE), în scris – (RO) În timp ce puterea comunistă de la Chișinău se perpetuează prin fraudă și tortură, primul-ministru al țării ce prezidează UE se mulțumește să aprecieze criza de la granițele Uniunii drept „neliniștitoare”. Nici mărturiile terorii și nici agresivitatea față de un stat al Uniunii Europene n-au trezit reacții așa cum a făcut-o răstălmăcirea unei decizii legitime a României de a accelera procesul de redobândire a cetățeniei române pentru cei care au pierdut-o fără voia lor, în condiții istorice tragice, pentru care Occidentul își are partea sa de responsabilitate.

Nu pot să nu remarc ipocrizia acelor politicieni care agită acum sperietoarea milionului de moldoveni gata să invadeze Vestul, așa cum, până în 2007, vehiculau teza asaltului românilor.

Despre călcarea în picioare a democrației și a libertăților fundamentale vom avea prilejul unui schimb de opinii cu domnii Lukashenko și Voronin după lansarea Parteneriatului Estic. Dacă acest mecanism de cooperare nu va susține reformele democratice în statele ex-sovietice invitate, înseamnă că se naște mort din fașă.

Nu pot să-mi reprim o concluzie amară: pentru unii europeni, Tibetul este mai aproape decât Moldova. Asta se întâmplă, probabil, atunci când drumul spre Chișinău trece pe la Moscova.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris – (RO) Alegerile din 6 aprilie 2009 din Republica Moldova au fost urmate de demonstrații. Din păcate presa a întâmpinat dificultăți în a transmite informații privind evoluția evenimentelor. Consider că libertatea presei, libertatea de exprimare, precum și respectarea drepturilor omului și a statului de drept sunt principii pe care cu toții le respectăm, promovăm și apărăm.

Consider că situația din Republica Moldova este foarte gravă și mai ales consider că Uniunea Europeană trebuie să trateze cu seriozitate și diplomatic această situație. Consider că acuzele aduse României sunt acuze

aduse Uniunii Europene, iar declararea persona non-grata a ambasadorului român de la Chișinău și introducerea brutală și unilaterală de către Republica Moldova a vizelor pentru cetățenii români sunt inacceptabile.

Republica Moldova, este o țară europeană prin istorie și geografie, unul dintre vecinii Uniunii, iar relația dintre Uniune și Republica Moldova trebuie să se bazeze în continuare pe relații de bună vecinătate. Regiunea din care provin se învecinează cu Republica Moldova și cu Ucraina. Avem multe proiecte de dezvoltare în comun și consider că România și Uniunea Europeană trebuie să sprijine în continuare dezvoltarea economică și socială a Republicii Moldova în baza unui parteneriat fundamentat pe bună cooperare, dar mai ales pe respect reciproc.

16. Consolidarea stabilității și prosperității în Balcanii de vest - Situația în Bosnia și Herțegovina (dezbateri)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună asupra Balcanilor de Vest, în special raportul (A6-0212/2009) elaborat de dna Ibrisagic, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitor la consolidarea stabilității și a prosperității în Balcanii de Vest, și declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la situația din Bosnia și Herțegovina [2008/2200(INI)].

Anna Ibrisagic, raportoare – (SV) Dnă președintă, au trecut aproape 15 ani de la sfârșitul războiului din Bosnia și aproape zece ani de când campania de bombardamente a NATO a obligat forțele sârbe să părăsească Kosovo. În decembrie se vor împlini 17 de când am ajuns în Suedia ca refugiat din cauza războiului care mi-a distrus patria și a făcut dușmani înverșunați din bosniaci, croați și sârbi, popoare care trăiau odinioară ca vecini. Faptul că, de atunci, nici Bosnia, nici Kosovo și nici alte țări din Balcanii de Vest nu au recurs din nou la război se datorează în întregime UE și NATO. Cu toate acestea, deși armele au tăcut, moștenirea lăsată de război se manifestă în politica și în societățile din regiune. Singura șansă a cetățenilor din aceste țări de a-și depăși trecutul este de a continua pe drumul spre aderarea la UE. Numai abordarea recompensă-pedeapsă care reprezintă dinamica cheie a procesului de aderare poate determina guvernele acestor țări să se concentreze asupra activităților și reformelor care, odată pentru totdeauna, vor consolida stabilitatea și prosperitatea în Balcanii de Vest.

Raportul pe care l-am elaborat pe acest subiect și asupra căruia Parlamentul va vota mâine examinează diferitele inițiative și proiecte în care UE și statele membre sunt implicate într-un fel sau altul, în vederea dezvoltării unor societăți pregătite să întrunească cerințele stricte impuse de aderarea la UE. Nu voi intra în detalii despre raport, dar aș dori să subliniez în special două aspecte.

Primul este diferența fundamentală care există între țările implicate în prezent în procesul de aderare și cele care au aderat în 2004 sau 2007. Țările din Balcanii de Vest au fost devastate de război și de purificare etnică în urmă cu aproximativ un deceniu. Din fericire, nu același lucru s-a întâmplat în Ungaria, Estonia sau România. Aceasta înseamnă însă că UE nu poate pur și simplu copia manualul folosit pentru extinderile anterioare pentru a-l aplica în Balcani. Un exemplu în acest sens menționat în raport se referă la interdicția extrădării criminalilor de război suspecți și acuzați în alte țări. Aceste interdicții sunt în vigoare în prezent în toate țările din Balcani, iar UE încă nu a solicitat abolirea acestora. Justificarea este că o astfel de solicitare nu a fost făcută nici pentru Slovacia sau Polonia, de exemplu. Ar trebui să fie evident că această analogie nu este validă. Tind să cred că există foarte puțin criminali de război suspecți care se ascund de justiție în Slovacia, dar vă pot spune că există mult mai mulți în Serbia și Bosnia. Justiția este baza pe care se poate ajunge la reconciliere. Impunitatea criminalilor de război este complet inacceptabilă și, de aceea, invit Comisia și statele membre să ridice încă o dată problema convingerii țărilor din regiune să ia măsuri care să conducă la abolirea de manieră coordonată a acestor interdicții.

Al doilea aspect la care doresc să mă refer este că procesul de aderare este, după cum am menționat, foarte stringent și exigent – și așa ar trebui să și fie. Dacă cerințele noastre nu sunt stringente și nu insistăm asupra îndeplinirii lor în întregime, nu vom obține niciun rezultat palpabil. Întrucât cerințele sunt deja suficient de stringente și dificil de îndeplinit, ultimul lucru pe care ar trebui să îl facem este să punem și mai multe bețe în roate pentru țările care doresc să devină membre, aceste obstacole nefiind deloc legate de capacitatea respectivelor țări de a întruni criteriile de aderare la UE.

Mă gândesc aici și la cei care susțin că UE nu mai are locuri libere și că nu mai poate accepta noi membri în viitorul apropiat. Deși, după cum am subliniat în raport, acceptarea de noi membri este perfect posibilă din

punct de vedere tehnic, chiar dacă Tratatul de la Lisabona nu va intra în vigoare, o viitoare extindere necesită voință politică și cred că este de datoria mea și a colegilor mei din Parlament de a crea o astfel de voință.

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, sunt recunoscător Parlamentului European pentru organizarea acestei discuții importante în această după-amiază. Am citit cu mare interes raportul Annei Ibrisagic privind stabilitatea și prosperitatea viitoare în Balcani și proiectul de rezoluție privind Bosnia și Herțegovina redactat de Doris Pack. Consiliul este de acord cu mare parte din cele afirmate în raport și împărtășește multe dintre opiniile și preocupările exprimate în legătură cu situația din Bosnia și Herțegovina.

Aș dori să mă concentrez în remarcile mele introductive asupra Bosniei și Herțegovinei, întrucât stabilitatea acestei țări este vitală pentru Balcanii de Vest în ansamblu și deoarece situația de acolo este în continuare îngrijorătoare. Consiliul a fost activ atât în formularea și aplicarea unei strategii de sprijinire a securității și integrității Bosniei și Herțegovinei, precum și în sprijinirea reformelor necesare pentru asigurarea unui viitor pașnic și prosper. Prin urmare, nu pot fi de acord cu afirmația că Consiliul nu acordă suficientă atenție Bosniei și Herțegovinei.

Cu toții știm că ne confruntăm în continuare cu consecințele evenimentelor tragice din anii '90, după cum a menționat și dna Ibrisagic. Bosnia și Herțegovina, care, timp de decenii, a fost un simbol al coexistenței pașnice mai multor națiuni, culturi și religii, a devenit o zonă de conflict devastator. De atunci, politica UE pentru această regiune s-a axat pe stabilitate și reconciliere bazate pe promisiunea unui viitor european pentru întreaga regiune balcanică. În pofida acestui lucru, ne confruntăm încă în mod frecvent cu o retorică naționalistă înverșunată, care vizează adâncirea diferențelor naționale din Bosnia și Herțegovina și împiedicarea reconcilierii naționale. Timpul care s-a scurs nu a rezolvat aceste conflicte și nici nu a vindecat rănilor dintre cele trei națiuni care alcătuiesc Bosnia și Herțegovina.

Este totuși surprinzător că retorica și opiniile naționaliste coexistă cu interesul comun al societăților din Balcani și al reprezentanților lor politici față de un viitor european pentru Bosnia și Herțegovina. Cetățenii din Bosnia și Herțegovina se luptă pur și simplu pentru o viață mai sigură și pentru prosperitate. Vor să meargă mai departe și se bazează pe integrarea țării lor în structurile europene și nu numai, ca garanție a unei viitoare stabilități. Deși lideri politici locali vorbesc tot timpul despre viitorul Bosniei și Herțegovinei în UE, în acțiunile lor nu prea se întrevăd angajamente reale în acest sens. Conflictul dintre interesul între o orientare mai europeană și naționalism creează un risc real din cauza căruia Bosnia și Herțegovina va fi lăsată în urmă, afectată de conflicte interne, în timp ce restul Balcanilor de Vest va merge înainte.

Preocupările legate de astfel de evoluții viitoare în Bosnia și Herțegovina au făcut ca această țară să rămână o prioritate pe agenda noastră și un subiect de atenție constantă. Bosnia și Herțegovina a fost și continuă să fie subiectul unor negocieri intense la toate nivelurile Consiliului. Comisia și secretariatul Consiliului dezvoltă contacte cu parteneri din această țară în efortul de a înregistra progrese în procesul politic și de a ajuta Bosnia și Herțegovina să țină pasul cu restul regiunii. Statele membre completează agenda europeană prin propriile eforturi la nivel bilateral. De asemenea, apreciem atenția acordată Bosniei și Herțegovinei de Parlament. Aș dori să îmi exprim recunoștința față de numeroși deputați europeni care au susținut astăzi aici toate acțiunile de promovare a stabilității și a maturității politice în Bosnia și Herțegovina.

UE continuă să promoveze un viitor european pentru întreaga regiune, inclusiv pentru Bosnia și Herțegovina. Cu toate acestea, îndeplinirea criteriilor de aderare la UE presupune eforturi considerabile. Acest lucru presupune o abordare consensuală și disponibilitatea de a face schimbări cu consecințe profunde. Aceste lucruri nu se pot avea loc peste noapte. Este nevoie, nici mai mult, nici mai puțin, de o transformare politică, economică și socială completă.

Bosnia și Herțegovina trebuie să facă schimbări majore ale structurilor sale interne și în procesul de luare a deciziilor. Suntem dezamăgiți de lipsa de progrese în cadrul Consiliului de Miniștri și al Adunării Parlamentare bosniace. Aceste instituții au rămas cu mult în urmă. Organismele naționale au nevoie urgentă de consolidare și de ameliorare la nivel operațional, astfel încât să înceapă să producă rezultate concrete, inclusiv progrese semnificative în programele legate de UE. Acest aspect este esențial, întrucât UE poate trata cu Bosnia și Herțegovina numai ca întreg, și nu cu părțile componente individuale. Prioritățile parteneriatului european sunt și ele clare. Uniunea este întotdeauna gata să ajute, dar nu poate și nu dorește să se ocupe de sarcini care revin politicienilor din Bosnia și Herțegovina.

În pofida agendelor naționaliste care persistă, cred că în Bosnia și Herțegovina sunt posibile compromisul și acordul. Am văzut acest lucru acum câțiva timp, în adoptarea a două legi privind forțele de poliție, care au pregătit cadrul pentru semnarea Acordului de stabilizare și de asociere, sau în soluția în cazul Brcko, care a

marcat îndeplinirea unuia dintre obiectivele esențiale definite de Consiliul de implementare a păcii. Cu toate acestea, chiar și în situațiile respective, progresele și acordurile au fost obținute în ultimul minut, sub presiunea considerabilă a comunității internaționale.

Este nevoie de o abordare mult mai matură. Este foarte important ca liderii politici locali să dea dovadă de responsabilitate, de spirit de inițiativă și să fie conștienți de cui aparține într-adevăr Bosnia și Herțegovina și de cine este cu adevărat responsabil pentru viitorul acestei țări. Cetățenii din Bosnia și Herțegovina merită un rezultat mai bun adus de voturile lor. Acesta este un aspect pe care dumneavoastră, ca politicieni, îl puteți încuraja mai mult decât oricine. O astfel de evoluție ar conduce la un progres semnificativ în ceea ce privește prezența comunității internaționale în Bosnia și Herțegovina. Este esențial să aibă loc schimbări. Au trecut mulți ani de la semnarea acordului de pace, iar Bosnia și Herțegovina trebuie să se descurce acum de una singură, abandonând modul de gândire bazat pe „protectorat”, și să devină un stat credibil și de sine stătător. Pentru a atinge acest obiectiv, Consiliul de implementare a păcii, acționând în numele comunității internaționale, a elaborat o listă cuprinzând cinci obiective și două condiții pe care Bosnia și Herțegovina trebuie să le îndeplinească pentru a face posibilă schimbarea. Această listă este un test de maturitate și beneficiază de sprijinul deplin al UE.

Lista 5+2 nu este doar un alt catalog de termeni și condiții suplimentare. Este o listă atent întocmită, conținând cerințe a căror îndeplinire este fundamentală dacă Bosnia și Herțegovina este să devină un stat modern și de sine stătător, în care să nu mai fie nevoie de prezența Biroului Înaltului Reprezentant. Orice stat modern are nevoie de un sistem juridic funcțional, de autorități fiscale eficiente, de rezolvarea problemelor legate de proprietatea statului asupra unor bunuri și de acces egal la o curte constituțională pentru toți cetățenii.

Am salutat deja în nenumărate rânduri declarația făcută la Prud în noiembrie anul trecut de trei lideri politici, care s-au angajat să lucreze împreună pentru a sprijini dezvoltarea Bosniei și Herțegovinei. Susținem acordurile realizate și facem apel la reprezentanții politici să își continue eforturile în vederea următoarei reuniuni a comitetului de gestionare din cadrul Consiliului de implementare a păcii, reuniune care va avea loc la sfârșitul lunii iunie. Cred cu tărie că aspectele nerezolvate legate de bunurile aflate în proprietatea guvernului pot fi soluționate și că acestea nu ar trebui să devină un obstacol în calea găsirii unei soluții. Cu toate acestea, inițiativele de la nivel politic necesită un sprijin mai larg. De aceea, invit societatea din Bosnia și Herțegovina în ansamblu să ia parte la efortul de reformare. Rolul presei, în special, ar trebui să fie mai constructiv.

Misiunea UE este clară. Este extrem de important pentru conducerea politică din Bosnia și Herțegovina să coopereze și mai îndeaproape în vederea depășirii diferențelor istorice și a angajării țării într-o legătură mai strânsă cu Europa. UE va fi întotdeauna gata să ofere sprijin în aceste eforturi, care sunt esențiale nu numai pentru Bosnia și Herțegovina, ci și pentru stabilitatea și securitatea întregii regiuni. Știu că putem conta pe sprijinul Parlamentului în acest proces. Doamnelor și domnilor, vă sunt recunoscător pentru acest sprijin.

Olli Rehn, membru al Comisiei – Dnă președintă, mă bucur că Balcanii de Vest au revenit în această săptămână pe ordinea de zi a Parlamentului. Regiunea a trecut printr-un proces de stabilizare în ultimii ani, nu în ultimul rând și datorită perspectivei europene a regiunii, obiectivul final fiind aderarea la UE, odată ce condițiile aferente vor fi fost îndeplinite de fiecare țară în parte. Negocierile cu Croația se află într-un stadiu destul de avansat. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei este o țară candidată care dorește să înceapă negocierile de aderare și există deja o rețea de acorduri de stabilizare și de asociere. În Kosovo, stabilitatea a fost menținută de-a lungul evoluțiilor majore de anul trecut.

Nu trebuie să riscăm aceste progrese prin complacere sau prin îndreptarea atenției asupra altor probleme – uneori poate mai urgente. Se vor ridica multe întrebări cu privire la extinderea UE în mijlocul unei crize economice, iar discuțiile se vor intensifica probabil pe măsură ce alegerile pentru următorul Parlament se apropie.

Este un lucru de înțeles și, personal, cunosc îngrijorările cetățenilor noștri cu privire la viitor, la locurile lor de muncă și la bunăstarea lor. Nu trebuie să facem însă din extinderea UE un țap ispășitor pentru probleme pe care nu le-a cauzat. Nu ar trebui să facem din extindere un țap ispășitor pentru propriile noastre probleme economice și sociale interne. Prin urmare, o dezbatere publică bine informată este esențială în a ne menține implicați în această regiune importantă și în a face progrese acolo.

Au existat apeluri la consolidarea Uniunii Europene. Asta am făcut în ultimii ani, de la consensul reînnoit asupra extinderii, care a fost adoptat de Consiliul European și aprobat de Parlamentul European în decembrie 2006. Elementul esențial al acestui consens reînnoit nu este contractarea de noi angajamente, ci păstrarea și respectarea angajamentelor existente. Cu alte cuvinte, dacă țările din Balcanii de Vest îndeplinesc condițiile stabilite, ele pot solicita aderarea la UE.

Salut în acest context raportul dnei Ibrisagic. Raportul subliniază în mod corect importanța fundamentală a oferirii unui viitor european pentru Balcanii de Vest. Un astfel de viitor este principala forță motrice pentru reformele atât de necesare și pentru o mai mare stabilitate în Balcanii de Vest. La zece ani de la îngrozitoarele evenimente din Kosovo, ar trebui să ne reamintim de puterea perspectivei europene. Este în continuare util să consolidăm stabilitatea și pacea într-o regiune care este de fapt curtea noastră din față, nu curtea din spate.

Nu ne putem lua o vacanță de la activitatea noastră de promovare a păcii și a stabilității pe continent. În timp ce Uniunea Europeană își continuă propria reformă instituțională, trebuie să lucrăm în paralel la un proces gradual și bine gestionat de aderare în Balcanii de Vest, care consolidează atât instituțiile, cât și societatea civilă din această regiune.

Negocierile de aderare cu Croația s-au desfășurat, până recent, cu succes. De aceea, în noiembrie 2008, Comisia a propus o foaie indicativă de parcurs pentru a atinge etapa finală a negocierilor de aderare până la sfârșitul lui 2009, sub rezerva îndeplinirii de către Croația a condițiilor stabilite. Mai sunt multe de făcut și multe reforme trebuie accelerate în Croația. Din nefericire, negocierile sunt în prezent blocate din cauza disputei dintre Croația și Slovenia cu privire la granițe. Aceasta este o problemă bilaterală, care a devenit *de facto* o problemă europeană.

Începând cu luna ianuarie, lucrând îndeaproape cu președinția Cehă și cu o troică formată din guvernele ceh, francez și suedez, am luat inițiativa de a contribui la facilitarea unei soluții. Obiectivul este de a găsi o soluție la problema frontierelor și de a permite continuarea negocierilor de aderare a Croației la UE. Se poartă încă discuții și am avut nevoie de multă răbdare și determinare pentru a menține ritmul și progresele obținute. Ieri am avut o zi întreagă de discuții cu miniștrii de externe ai Sloveniei și Croației, precum și cu țările din troică. Îmi place să cred că suntem aproape de găsirea unei soluții și de depășirea acestor obstacole, astfel încât Croația să reia în scurt timp negocierile de aderare.

În ceea ce privește Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, salut desfășurarea în general satisfăcătoare a alegerilor prezidențiale și municipale. Am insistat în ultimele luni asupra importanței acestor alegeri pentru viitorul european al țării. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a răspuns pozitiv la mesajul nostru, confirmându-și astfel dorința de a continua procesul de aderare. Nu trebuie uitate însă prioritățile cheie pentru reforme. A sosit timpul ca eforturile să fie intensificate în vederea atingerii standardelor stabilite pentru deschiderea negocierilor de aderare.

Aș dori să îi mulțumesc dnei Doris Pack pentru propunerea domniei sale și salut posibilitatea de a dezbate astăzi, împreună cu dumneavoastră, problema Bosniei și Herțegovinei, într-un moment atât de crucial. Anul trecut, Bosnia și Herțegovina a făcut progrese în ceea ce privește integrarea sa europeană, în special prin semnarea Acordului de stabilizare și de asociere și prin intrarea în vigoare a acordului interimar. S-au înregistrat evoluții pozitive și în ultimele luni, inclusiv Acordul de la Prud, progrese în cazul Brcko și pași către un recensământ în 2011. De asemenea, punerea în aplicare a acordului interimar de stabilizare și de asociere se desfășoară, în general, conform planului.

Trebuie să fim fermi în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor „5+2” pentru închiderea Biroului Înaltului Reprezentant și trebuie spus că există acum posibilitatea ca aceste condiții să fie îndeplinite în următoarele luni. Pașii recent făcuți în direcția întocmirii unei inventar al proprietăților de stat reprezintă, de asemenea, evoluții pozitive.

Cu toate acestea, trebuie să evităm riscul complacerii în ceea ce privește această țară și întreaga regiune. În general, reformele se desfășoară lent, inclusiv în ceea ce privește prioritățile cheie ale UE, și rămân destule provocări. Retorica naționalistă este încă foarte prezentă, creând tensiuni politice care nu sunt necesare. Acest lucru trebuie să se schimbe, dacă Bosnia și Herțegovina dorește să își continue progresele către UE și să nu rămână în urma vecinilor săi.

Guvernul sârb rămâne angajat pe drumul european și, recent, s-au înregistrat și în această țară câteva evoluții pozitive. Va fi esențial însă, pe măsură ce țara va resimți efectele negative ale crizei financiare globale, ca măsurile legate de reformele cheie să nu fie neglijate. Procesul de adaptare structurală trebuie să continue, iar țara trebuie să își respecte angajamentele, în special în domeniul justiției și al statului de drept.

Analizăm în prezent căi de diminuare a impactului crizei financiare, în strânsă cooperare cu colegul meu, Joaquín Almunia. De exemplu, luăm în considerare programul IPA, preconizând transformarea unei părți din pachetul național pe 2009 în sprijin bugetar direct, și cu ajutorul instituțiilor financiare internaționale.

Apreciem sprijinul susținut al Parlamentului pentru eforturile UE din Kosovo, care rămâne o prioritate europeană și un element central al stabilității regionale. Consiliul European a confirmat în mai multe rânduri

că Kosovo are un viitor european, la fel ca restul Balcanilor de Vest. Consiliul a solicitat Comisiei să utilizeze instrumentele comunitare pentru a promova dezvoltarea economică și politică și pentru a propune măsuri de atingere a acestui obiectiv.

În această toamnă, Comisia va prezenta un studiu asupra acestei probleme. Vom analiza dacă Kosovo poate face progrese, ca parte a regiunii în ansamblu, către integrarea europeană, în contextul procesului de stabilizare și de asociere.

În cele din urmă, dacă ne uităm la anul 2009 în general și la regiunea Balcanilor de Vest în ansamblu, se pot vedea progrese apreciabile în domeniul liberalizării regimului vizelor, ceea ce dovedește că, atunci când se aplică stimulentele potrivite, țara răspunde cu reforme eficiente. Aceasta este aproape cel mai important domeniu de politică UE pentru oamenii obișnuiți – pentru cetățenii obișnuiți – din Balcanii de Vest. Sperăm să depunem o propunere de eliminare a vizelor până la sfârșitul mandatului președinției cehe pentru cetățenii acelor țări care au făcut cele mai mari progrese în acest domeniu și care îndeplinesc condițiile stabilite. Această propunere ar sta la baza deciziilor Consiliului de eliminare a vizelor pentru cele mai avansate țări până la sfârșitul lui 2009.

Dragi prieteni, contez pe sprijinul dvs. pentru această problemă esențială a vizelor, precum și pentru problema mai generală a viitorului european pentru Balcanii de Vest.

Bastiaan Belder, raportorul pentru avizul Comisiei pentru comerț internațional – (NL) În avizul său privind lăudabilul raport al dnei Ibrisagic, Comisia pentru comerț internațional subliniază importanța perspectivei tangibile a aderării la UE pentru dezvoltarea politică și economică a statelor din Balcanii de Vest.

Întrucât se observă o piață monopolistă în sectoarele economice esențiale din regiune, o astfel de situație cauzează un obstacol dublu, mai ales când această situație merge mână în mână cu favoritismul politic. Dezvoltarea internă stagnează, iar întreprinderile europene rămân deoparte. Exemplul cel mai grăitor în acest sens este dezvoltarea de neoprit a Delta Holding din Serbia, condusă de influentul Miroslav Mišković, aflat în fruntea companiei ca un soi de caracatiță. Comisarul s-a întâlnit cu acest domn în octombrie.

Aș dori să întreb Comisia ce contramăsuri au fost luate în relația cu Belgradul? În mai 2007, un raport scurs de la ambasada americană din Serbia solicita să se pună capăt de urgență monopolului deținut de Delta Holding, atât în interesul Serbiei, cât și în vederea integrării europene a acestei țări. Comisarul a vorbit despre o forță motrice, de un motor al dezvoltării. Trebuie să spun că motorul sârb este cam înecat în nisip.

Doris Pack, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în toamna trecută renunțasem cu toții la speranța că ceva se va schimba cu adevărat în viața politică din Bosnia și Herțegovina în urma așa-numitului Acord de la Prud, încheiat între reprezentanții celor trei partide principale cu privire la pașii politici comuni care trebuie făcuți în numeroase domenii politice. Care este situația astăzi? În cea mai mare parte, declarațiile de atunci s-au dovedit a fi promisiuni lipsite de conținut, care, dacă ne uităm cu atenție, au dispărut fără urmă. Diviziunea etnică din Bosnia și Herțegovina s-a adâncit. Lipsa de încredere crește. Oamenii sunt manipulați prin politici iresponsabile, bazate pe criterii pur etnice, în loc să se rezolve problemele reale. Toți cetățenii din Bosnia și Herțegovina au nevoie de șansa de a beneficia de educație, de un bun sistem judiciar și de locuri de muncă; pe scurt, au nevoie de speranța unui viitor mai bun.

UE a ajutat această țară timp de mulți ani, cu resurse financiare și umane, dar este evident că sunt necesare structuri administrative care să gestioneze aceste resurse. Aș dori să menționez trei puncte importante. Trebuie rezolvată problema proprietății de stat. Reforma constituțională trebuie abordată în contextul unui larg consens politic și social. Numai un stat unitar al Bosniei și Herțegovinei poate deveni membru al Uniunii Europene.

Foaia de parcurs pentru liberalizarea regimului vizelor trebuie finalizată. Cetățenii, ca și politicienii care îi reprezintă, doresc să poată călători fără restricții. Astfel, politicienii ar trebui să se asigure că dau semnalul verde pentru această problemă la sfârșitul anului. Fiecare cetățean are nevoie de un sistem judiciar corect, nu de unul cu două măsuri. Sentimentul de frustrare este din ce în ce mai răspândit. Societatea civilă are nevoie urgent de o voce mai puternică în toate domeniile, pentru a le reaminti politicienilor de datoriile care le revin.

Ieșirea la suprafață este însă dificilă, deoarece rețeaua politică a partidului acoperă întreaga țară. Cele câteva locuri de muncă disponibile depind de bunăvoința partidelor. Îi dorim succes Înalțului Reprezentat în tăierea nodului gordian al pasivității politicienilor, al lui *laissez-faire* și *laissez-aller*, astfel încât pacea și stabilitatea să fie în cele din urmă reînstate, iar viitorul cetățenilor să fie mai puțin sumbru decât pare a fi în prezent.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS*Vicepreședinte*

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să mulțumesc ambilor raportori, în numele Grupului Socialist din Parlamentului European. S-au elaborat rapoarte bune din nou și acestea vor avea parte de sprijin pe scară largă.

Aș dori să continui afirmația comisarului Rehn, deoarece mi se pare că a fost cel mai important mesaj din cadrul dezbaterii de astăzi; și anume, faptul că procesul de integrare, *de apropiere* al țărilor din sud-estul Europei nu ar trebui întrerupt, nu doar în interesul acestor țări, dar și în propriul nostru interes. Comisarul a afirmat că în cadrul Comisiei trebuie să fiți realiști. Poate că în cadrul Parlamentului am putea fi puțin mai idealiști dar, la analiza finală, trebuie să fim și noi realiști. Este un drum lung și dificil și nu vom atinge obiectivele peste noapte. De aceea, comentariile pe care le aud din partea câtorva persoane, de genul „permiteți Croației să adere și acest lucru va pune punct situației pentru o perioadă de timp”, reprezintă un semnal greșit. Nimic din ceea ce a solicitat și a cerut de drept dna Pack nu se va întâmpla dacă oamenii au sentimentul că, orice s-ar întâmpla, nu sunt bineveniți în cadrul acestei Uniuni Europene și că aderarea lor va fi prelungită oricum.

În al doilea rând, trebuie să afirmăm clar faptul că problemele bilaterale care ne preocupă în prezent, cel puțin procedurile, procesul, ar trebui rezolvate în același mod ca și întrebările bilaterale; în viitor, acestea ar trebui abordate înainte de începerea negocierilor, astfel încât să nu îngreuneze întreaga procedură de negociere.

În al treilea rând, este important ceea ce a afirmat și ministrul. Nu putem face munca politicianilor și a cetățenilor din țara lor. Cetățenii țării trebuie să-și realizeze propria lor activitate. După cum a afirmat Doris Pack, forțele politice trebuie să-și rezolve propriile probleme. Acest lucru va deschide apoi calea către Uniunea Europeană și această cale trebuie să depindă de performanța acestor țări, iar nu de disponibilitatea noastră. Disponibilitatea noastră trebuie să existe oricum.

Johannes Lebech, în numele Grupului ALDE – (DA) Dle președinte, principala orientare a rezoluției dnei Ibrisagic cu privire la Balcanii de Vest este perfect limpede. Dumneaei a subliniat corelația dintre reformele din această regiune și probabilitatea de aderare a țărilor la UE. Aceasta este dinamica pe care am aplicat-o atât de minunat în cursul ultimei extinderi majore a UE. Rezoluția identifică o serie de domenii practice unde acest țări și-ar putea îmbunătăți performanța, cât și multe probleme notorii cu care se confruntă această regiune. Cu toate acestea, pentru mine este deopotrivă de important să atrag atenția acestei țări, politicianilor și cetățenilor ei că trebuie să-și respecte partea lor de angajamente. Aceștia trebuie să aibă, de asemenea, un rol activ în cadrul procesului, deoarece nu doar Uniunea Europeană trebuie să furnizeze lucruri bune. În plus, procesul de integrare trebuie promovat și din interiorul acestor țări. Acest lucru semnifică faptul că acestea trebuie să combată corupția și crimele și să creeze o societate civilă puternică și societăți și economii bazate pe cunoaștere. Acesta este procesul pe care am dori să-l vedem derulându-se, astfel încât așteptăm cu nerăbdare ca într-o zi toate țările din Balcanii de Vest să devină membri deplin ai Uniunii Europene, ceea ce va constitui fundamentul asigurării păcii, securității și cooperării – în acea parte a Europei, de asemenea.

Paul Marie Coûteaux, în numele Grupului IND/DEM – (FR) Dle președinte, nici nu se pune problema să aprobăm un astfel de raport. În primul rând, referințele sale constante la Tratatul de la Lisabona sunt inacceptabile, deoarece acest tratat nu s-a ratificat și, fără nicio îndoială, nu va fi ratificat vreodată. Trebuie să privim lucrurile drept în față: acțiunile menite să introducă supranaționalitatea pură și perfectă, lansate în urmă cu opt ani de Convenția Giscard, au fost abandonate cu adevărat.

Înainte de toate, nu putem accepta tonul ironic al unui raport al cărui titlu, „Consolidarea stabilității și prosperității în Balcanii de Vest”, este extraordinar de ipocrit. Un raport năucitor, de fapt, care, cu intenția evidentă de a pregăti aderarea țărilor noi, în special Bosnia, așa-numita Macedonia, Albania și – de ce nu? – și Kosovo, vorbește de parcă situația actuală din Balcani este stabilă, ignorând complet jocul teribil jucat de două puteri majore, Statele Unite ale Americii și Germania, care au participat conștiincios la separarea politică a întregii regiuni.

Pentru a obține această separare, vă reamintesc că forțele NATO au mers până la a bomba Belgradul, capitala unui stat european. Următoarea a zecea aniversare a acestui episod sinistru va trece, desigur, în liniște, dar sunt hotărât să o amintesc aici.

Kosovo este simbolul acestei acțiuni de separare politică. Este ușor de văzut avantajul pe care l-ar obține aceste puteri de la o astfel de zonă de anarhie, deschisă tuturor tipurilor de trafic și, fiind în mijlocul continentului nostru, de la o astfel de zonă adecvată, desigur, instalării bazelor militare.

Cu toate acestea, Kosovo dezvăluie adevărata față a politicii menite să balcanizeze Europa. Aceasta este o Europă în stil german, o Europă a regiunilor sau a grupurilor etnice, această Europă cu sute de drapele care, prin eliminarea Statelor Unite ale Americii, va elimina treptat dorințele populare de a dezarma oamenii și de a-i trimite către tot felul de oligarhii.

Raportul trece sub tăcere toate aceste aspecte. În tăcere, sub acoperirea vălului obișnuit de intenții bune, se balcanizează și neutralizează Europa până în punctul în care dispare din istorie. Cu toate acestea, istoria va judeca toate aceste lucruri. În același timp, doamnelor și domnilor, vă las să vă continuați lucrările.

Charles Tannock (PPE-DE) - Dle președinte, raportul Ibrisagic subliniază desigur faptul că stabilitatea din Balcanii de Vest reprezintă principala noastră prioritate. De fapt, în opinia mea, apartenența la UE este liantul care menține regiunile împreună în pace și stabilitate. Încă așteptăm ca următoarea țară care va adera la UE să fie Croația, dacă Slovenia va încheia disputa sa în ceea ce privește granițele, doar dacă, desigur, anterior, nu este promovată micuța Islanda.

Cu toate acestea, în realitate lucrurile sunt ușor mai problematice, cu Bosnia și Herțegovina, care după Acordul de la Dayton, sunt încă departe de a deveni o națiune adevărată și cu Grecia care blochează progresul Macedoniei în ceea ce privește problema numelui. În plus față de aceasta, avem criza creditelor și obiecțiile generale din partea Germaniei și Franței referitoare la oricare extindere ulterioară în lipsa ratificării Tratatului de la Lisabona, deși, în opinia mea, acest lucru este doar un pretext pentru a opri extinderea.

Decizia multor țări UE și a Statelor Unite ale Americii de a recunoaște Kosovo drept o țară independentă a creat, de asemenea, noi linii separatoare într-o regiune care a suferit în trecut atât de cumplite din cauza divizării. Cunoaștem deja faptul că Kosovo nu poate adera la UE, deoarece unele state membre nu o vor recunoaște, și există o problemă asemănătoare în ceea ce privește aderarea la ONU. În contrast, vecinele Serbia, Muntenegru și Macedonia progresa încet către o eventuală apartenență la UE. Astfel, Kosovo ar putea sfârși drept o enclavă izolată, lipsită de apartenență la UE dar finanțată de contribuabilii UE pentru următoarele decenii.

Încercarea de a rezolva o problemă prin intermediul unui decret unilateral internațional a cauzat mai multe probleme decât a rezolvat, în special în cadrul regiunii însăși. O abordare mai echilibrată și mai reținută ar fi putut, în cele din urmă, să le ofere cetățenilor din Kosovo șansa de a se bucura de beneficiile aderării la UE. Răbdarea în toate aspectele este o virtute, nu în ultimul rând în cadrul politicii externe.

Libor Rouček (PSE) – (CS) Doamnelor și domnilor, chiar pe timpul crizei economice UE nu trebuie să uite angajamentul pe care l-a făcut față de țările din Balcanii de Vest în termenii unei extinderi viitoare a UE. Prin urmare, salut această dezbatere și confirmarea clară a angajamentului față de extinderea viitoare. Integrarea europeană este în interesul vital al tuturor locuitorilor din Bosnia și Herțegovina, țara căreia îi acordăm o atenție specială în cadrul dezbaterii de astăzi. În acest context este necesar să menționăm faptul că promisiunea apartenenței la UE a fost oferită Bosniei și Herțegovinei ca unei singure țări și nu părților sale constituente. Din acest motiv – și am repetat aici acest lucru de multe ori – trebuie puse în aplicare reforme eficiente necesare pentru aderarea la UE. Reforma constituțională a Bosniei și a Herțegovinei ar trebui să aibă drept rezultat existența unui stat centralizat funcțional cu competențe legislative, bugetare, executive și judiciare adecvate care să faciliteze menținerea unei piețe unice funcționale, urmărirea coeziunii politice, economice și sociale și apărarea intereselor țării peste hotare inclusiv, la un moment dat, ca membru UE. Aș dori să închei prin a invita țările din Balcanii de Vest, Consiliul European și Comisia să-și intensifice eforturile de eliminare a regimului de vize. Contactele fără viză și libera circulație a persoanelor ar putea fi de mare ajutor țărilor din Balcanii de Vest în drumul lor spre aderarea la UE.

Jules Maaten (ALDE) – (NL) Voi atinge doar subiectul Bosniei și a rezoluției dnei Pack pentru a afirma faptul că vom fi încântați să o susținem mâine.

Să vorbim despre Bosnia este întotdeauna frustrant, și sunt încântat că dl comisar a putut menționa și câteva aspecte pozitive în ceea ce privește evoluțiile din Bosnia. Cu toate acestea, uneori te întrebi dacă paharul este pe jumătate plin sau pe jumătate gol. Uneori, eu mă întreb chiar unde este paharul, atunci când vine vorba despre Bosnia.

Dl Swoboda tocmai a afirmat faptul că o problemă a evoluțiilor este că avem sentimentul că, indiferent de schimbările care au loc acolo, țara nu va adera la Uniune. Totuși, când vorbesc cu oamenii de acolo, am exact sentimentul opus, și anume că aceștia afirmă, „Chiar dacă nu schimbăm nimic, tot vom adera deoarece UE ne dorește extraordinar de mult”. Trebuie să scăpăm de ambele concepții greșite, indiferent despre care dintre ele vorbim.

Dacă se realizează reformele și dacă oamenii vor începe să lucreze la un sistem judiciar respectabil și la combaterea birocrăției, atunci un viitor european este realist, dar dacă acest lucru nu va avea loc, atunci nu este realist. Acest mesaj trebuie comunicat clar, și mi se pare că rezoluția dnei Pack reușește în mod extraordinar să realizeze exact acest lucru.

Pierre Pribetich (PSE) – (FR) Dle președinte, stabilitatea și prosperitatea din Balcani, reprezintă un obiectiv – acesta este obiectivul – deoarece în spatele tuturor acestor lucruri se află problema păcii din zona noastră.

Da, procesul de aderare este un instrument, dar nu ar trebui să devină încet un vâl al Penelopei, la care deșirăm noaptea ce am țesut ziua.

Vocația naturală a Balcanilor este de a adera la Uniunea Europeană. Acesta este un testament politic clar; există o lumină care, în special pentru oameni, constituie un semnal.

Nu vorbesc despre extindere, dar ce este necesar, înainte de toate, este încurajarea integrării țărilor și regiunilor din Balcani. Da, trebuie să arătăm că suntem exigenți, că solicităm democrație și justiție, dar a utiliza aceste cerințe permanente pentru a respinge integrarea este, din punctul meu de vedere, o greșală politică elementară. Citez drept dovadă aceste probleme, printre altele, a conflictelor bilaterale. Trebuie să convenim – și acest lucru apare în raport – asupra unui proces de rezolvare a problemelor bilaterale, dar fără ca acest lucru să blocheze procesul de aderare. Aceasta este singura modalitate de a ne clădi și reclădi Uniunea Europeană, extinsă pentru a include țările balcanice.

Angelika Beer (Verts/ALE) - (DE) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc comisarului Rehn pentru că ne-a oferit astăzi, din nou, o prezentare generală asupra Balcanilor de Vest.

Tocmai ce am revenit din Macedonia și din Kosovo și aș dori să abordez trei chestiuni. Prima este lipsa de unitate a Uniunii Europene. Dacă aceasta persistă în cadrul politicii externe și de securitate comune, nu vom avea stabilitate și nici nu vom depăși divizările etnice din Balcani.

În al doilea rând, strategia conservatorilor germani din UCD a venit peste Balcani ca o bombă, deoarece privează de credibilitate perspectiva europeană și, dacă campania europeană a alegerilor se duce astfel, vor exista încă o dată conflicte în Balcani.

În al treilea rând, și acesta este motivul pentru care ar trebui să acționăm acum, nu doar pentru a menține perspectiva, dar și pentru a o face realizabilă: Grecia trebuie să ridice blocada din cadrul NATO în ceea ce privește apartenența Macedoniei și noi trebuie să fim uniți în recunoașterea independenței Kosovo, altfel misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX) va avea de suferit.

Erik Meijer (GUE/NGL) - (NL) Bosnia și Herțegovina reprezintă de fapt o Iugoslavie în miniatură, o federație în cadrul căreia popoare diferite trebuie să aleagă între a trăi pașnic împreună sau a purta conflicte interne în privința teritoriului.

Începând cu 1992, când Iugoslavia s-a prăbușit, s-au făcut încercări de a unifica într-un singur stat Bosnia și Herțegovina, dar fără efect. Mă aștept ca acest lucru să nu fie posibil în viitorul apropiat sau îndepărtat. Acordul între trei națiuni și între liderii lor politici cu privire la guvernarea eficientă este posibil doar atunci când nimeni nu se va mai simți amenințat de către ceilalți sau de către lumea externă. Un compromis va fi posibil doar atunci când Înalțul Reprezentant al UE și soldații străini s-au retras din această țară. Până atunci, va persista stagnarea.

Prin urmare, nu votez în favoarea rezoluției propuse în ceea ce privește această țară, care poate duce doar la continuarea protectoratului și, astfel, la stagnare. Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că Bosnia și Herțegovina este locuită în principal de trei națiuni, dintre care niciuna nu constituie o majoritate în cea țară și dintre care unele sunt legate de Serbia, o parte de Croația, în timp ce altele doresc să sublinieze în special o identitate bosniacă. Trebuie să luăm acest lucru în considerare.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) – (BG) Dle președinte, pentru mine este o plăcere să particip la dezbaterile acestui document, care accentuează faptul că cea mai bună bază pentru viitorul tuturor țărilor din regiune este cooperarea lor deplină ca state membre ale Uniunii Europene.

Balcanii au fost și vor fi întotdeauna o regiune europeană. Promovarea cooperării la nivel regional ar trebui, de asemenea, să fie una dintre politicile fundamentale ale Uniunii Europene. Doresc să îmi concentrez aici atenția asupra nevoii de sprijinire a dialogului interparlamentar la nivel regional drept un element important în procesul de integrare europeană.

Statele membre UE din regiune pot juca un rol important în cadrul acestui proces. Sprijinul activităților Centrului Regional pentru Cooperare este în special important, acesta continuând și menținând cu succes politicile și principiile Pactului de Stabilitate pentru transformarea regiunii Balcanilor de Vest într-o zonă de securitate și stabilitate.

Susțin ridicarea regimului vizelor ca fiind un pas important spre integrarea Balcanilor de Vest.

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului European* – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să vă mulțumesc pentru dezbateră foarte utilă. De asemenea, sunt încântat că statele membre UE sprijină în general ideea liberalizării vizelor cu țările din Balcanii de Vest. Aș dori să îmi exprim acordul deplin cu declarația dlui Rouček, care a făcut un apel foarte puternic în această privință, deoarece consolidarea contactelor personale între cetățenii din țările Balcanilor de Vest și cetățenii UE reprezintă, cu siguranță, un pas pozitiv care va contribui la depășirea sentimentului de izolare pe care îl au unele state și la crearea unei Europe fără bariere. De asemenea, cred cu tărie că, criza economică în care ne regăsim în prezent nu trebuie să devină o scuză pentru încetinirea procesului de extindere, după cum au afirmat vorbitori ca dl Rouček. Din contră, este în special important pentru stabilitatea regiunii ca procesul să nu piardă impulsul.

Sunt încântat și că s-au obținut progrese în cadrul negocierilor pentru cererea de aderare la UE a Muntenegrului, pe care Consiliul European tocmai a predat-o Comisiei pentru avizare. Președinția consideră acest pas a fi un semnal foarte important pentru întreaga regiune. Considerăm importantă și deblocarea discuțiilor de aderare cu Croația. Considerăm că aglomerarea ordinii de zi cu problemele bilaterale în ceea ce privește extinderea este inutilă. Progresele Serbiei cu privire la integrarea europeană continuă să reprezinte o provocare și sunt condiționate de cooperarea deplină cu tribunalele internaționale relevante, inclusiv arestarea și predarea acuzaților rămași. Președinția încă lucrează din greu la punerea în aplicare de către UE a acordului internațional provizoriu cu privire la comerț și chestiuni comerciale, cât și la procesul de ratificare a Acordului de stabilizare și de asociere programat să înceapă anul trecut. Importanța procesului de stabilizare și de asociere pentru reforma din Serbia și pentru sprijinirea guvernului predominant pro-european este dincolo de orice dispută. Alegerile prezidențiale și locale din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei au îndeplinit majoritatea standardelor internaționale și a condițiilor universal recunoscute pentru desfășurarea unor alegeri libere și democratice. Cu toate acestea, este clar faptul că fără o soluție la disputa bilaterală cu privire la numele țării, progresul spre statutul de țară candidată va rămâne minim.

În ceea ce privește Bosnia și Herțegovina, țara trebuie să facă progrese. Dependența de comunitatea internațională nu este utilă, ci mai degrabă reduce principiul responsabilității și îndepărtează responsabilitatea de politicienii locali, după cum a indicat atât de corect dl Swoboda. Aș dori să profit de această șansă și să-i invit pe conducătorii politici ai Bosniei și Herțegovinei să-și unească activ forțele pentru a-și conduce țara spre un viitor mai bun. Este contraproductiv să revenim la politica bazată pe principii etnice, după cum a afirmat în mod corespunzător Doris Pack. Transferul planificat de la un Oficiu al Înalțului Reprezentant către un Oficiu consolidat al Reprezentantului Special al UE nu înseamnă că fie comunitatea internațională, fie UE, renunță la Bosnia și Herțegovina. Din contră, UE este acolo pentru a acorda sprijin și este pe deplin conștientă de faptul că Bosnia și Herțegovina nu este doar un alt stat candidat, ci este de fapt un caz foarte specific cu probleme și aspecte foarte sensibile. Ca parte a strategiei sale, UE plănuiește să creeze un oficiu și o politică pentru pace și va fi gata să preia de la comunitatea internațională toate activitățile de coordonare din Bosnia și Herțegovina. Cu toate acestea, vom face acest lucru doar atunci când Bosnia și Herțegovina va demonstra ea însăși că este pregătită pentru o astfel de schimbare calitativă semnificativă. Primul pas principal spre Europa a fost făcut în momentul semnării Acordului de stabilizare și de asociere, dar acela a fost doar începutul. Suntem pregătiți să continuăm să furnizăm asistență în cadrul acestui proces lung și inevitabil.

2009 reprezintă un an important și ar putea fi decisiv pentru Bosnia și Herțegovina. În primul rând, transferul de la un Oficiu al Înalțului Reprezentant la un Oficiu al Reprezentantului Special al UE este realizabil. Acesta reprezintă un pas semnificativ de îndepărtare de dependență pentru Bosnia și Herțegovina. În al doilea rând, perioada ulterioară alegerilor generale viitoare din 2010 ar trebui utilizată pe deplin pentru promovarea ordinii de zi esențiale privind reforma, inclusiv reforma constituțională, după cum a subliniat în mod corect dna Pack. În al treilea rând, întreaga regiune progresează. Nu putem permite pur și simplu ca Bosnia și Herțegovina să rămână în urmă. Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să închei cu ceva ce toți ne dorim. Dorim ca Bosnia și Herțegovina să facă progrese. Apreciem sprijinul pe care-l primim pentru atingerea acestui obiectiv din partea onorabililor deputați ai Parlamentului European.

Olli Rehn, *Comisia* – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc tuturor pentru această dezbateră responsabilă și pentru sprijinul domniilor sale față de perspectiva europeană a Balcanilor de Vest.

Împărtășesc preocuparea exprimată în cadrul acestei discuții de deputați ai Parlamentului European, precum dna Pack, dl Swoboda și dl Maaten cu privire la evoluția politică a Bosniei și Herțegovinei.

Uneori pare că Bosnia și Herțegovina are o capacitate inepuizabilă de a crea și de a reînnoi de fapt tensiunile politice, chiar dacă bunul simț ne dictează că ar trebui să ne așteptăm ca elementele îmbunătățite să se deplaseze în altă direcție și ca reconcilierea politică să-și găsească un loc în viitorul politic al Bosniei și Herțegovinei.

Sunt de acord cu dl Maaten că toate țările Balcanilor de Vest împărtășesc viziunea conform căreia într-o zi se vor putea alătura Uniunii Europene dacă îndeplinesc condițiile privind aderarea la Uniune, bazate, după cum sunt acestea definite, pe criteriile de la Copenhaga. Și acest lucru este adevărat referitor la Bosnia și Herțegovina; în cazul condițiilor care li se aplică, nu vor exista scurtături sau reduceri a negocierilor, și dacă cineva presupune că vor exista, atunci greșește. Este foarte important ca acest mod adecvat de a gândi să se confirme în cadrul propriei dezbateri politice din Bosnia și Herțegovina, astfel încât cetățenii săi să poată trage propriile concluzii referitor la tipul de politică la care au dreptul să se aștepte din partea politicianilor aleși democratic.

Eu văd viitorul Bosniei și al Herțegovinei după cum urmează, și viziunea mea se bazează pe colaborarea cu Javier Solana, cu care am realizat câteva comunicări cu privire la viitorul țării și la rolul jucat acolo de Uniunea Europeană. În primul rând, scopul nostru este să ne îndepărtăm de era Dayton către era Bruxelles, respectiv, de perioada Înaltului Reprezentant al comunității internaționale către prezența consolidată a Uniunii Europene în Bosnia și Herțegovina. De asemenea, acest lucru indică probabil sistemul „dublei funcții” în cazul Reprezentantului Special al UE și al șefului reprezentanței Comisiei Europene, astfel încât să putem exploata resursele politice și economice pe care le deține Uniunea Europeană în cel mai bun mod posibil.

Evident, un protectorat nu poate aplica pentru apartenența la UE, și, din acest motiv, această tranziție reprezintă un ingredient organic, un element vital în cadrul relațiilor mai strânse ale Bosniei și Herțegovinei cu Uniunea Europeană, și acest lucru se întâmplă și din același motiv care este în interesul politicianilor țării și în interesul cetățenilor săi mai ales că se îndeplinesc termenii și condițiile acestui proces de schimbare.

Această problemă are și importanță politică, deoarece este prea ușor să învinuim comunitatea internațională pentru problemele Bosniei și Herțegovinei, atunci când oamenii nu doresc să se uite în oglindă. Este prea ușor să-l învinuim pe Înaltul Reprezentant când ar trebui să negociezi și să încerci să ajungi la un consens cu co-naționalii dvs. Sper că în acest sens cultura politică a Bosniei și a Herțegovinei se va îmbunătăți și se va maturiza și că mijloacele media ale țării își vor asuma responsabilitatea, de asemenea, pentru a se asigura că limbajul negativ, naționalist nu va mai pătrunde mai mult decât este cazul în acest moment în țară.

În al doilea rând, țara trebuie să își reformeze constituția, pentru a putea construi un sistem de guvernare viabil. În prezent, sistemul de guvernare al Bosniei și Herțegovinei este prea costisitor, prea ineficient și pur și simplu incompatibil cu apartenența la Uniunea Europeană. În consecință, constituția trebuie reformată – prin evoluție, nu prin revoluție – și sunt încântat că există semne care arată că politicianii de la conducere discută problemele pe aceste coordonate.

În al treilea rând și nu în cele din urmă, renunțarea la vize reprezintă o parte crucială a viitorului Bosniei și Herțegovinei în Europa, și sunt sigur că, astfel înzestrată, țara se va putea alătura liniei generale europene, care va fi cu siguranță în interesul țării înseși, al cetățenilor săi și al Uniunii Europene, de asemenea.

Anna Ibrisagic, raportor – (SV) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Nečas pentru angajamentul său în cadrul acestei dezbateri din această seară. De asemenea, aș dori să-i mulțumesc dlui Rehn pentru abordarea disputelor bilaterale care au devenit *de facto* probleme europene și pentru accentuarea importanței pentru noi de a nu sacrifica extinderea drept rezultat al crizei financiare.

În prezent, disputele bilaterale opresc șansele Croației și Macedoniei de a continua pe drumul către apartenența la UE, cu condiția ca acestea să pună în aplicare reformele necesare. Cu raportul meu, Parlamentul European își va alătura vocea de cea a celor care insistă că disputele bilaterale trebuie să rămână ca atare – bilaterale – și să nu fie confundate cu procesul de aderare.

În final, aș dori să spun că eu cred că extinderea către Balcanii de Vest este prea importantă pentru pacea, libertatea și prosperitatea propriului nostru continent pentru a o pune în pericol.

Acesta este mesajul pe care aș vrea să-l trimit prin intermediul raportului meu către 500 de milioane de europeni care, în curând, vor trebui să aleagă un nou Parlament, către guvernele statelor membre, către Comisie și către cetățenii și politicianii din Balcanii de Vest. Este un mesaj care este deosebit de important de

trimis într-un moment în care criza economică este în pericol de a-i determina pe tot mai mulți cetățeni și politicieni din Europa să închidă ușa în spatele lor și să nu le permită mai multor oameni să trăiască și să muncească unde doresc pe cuprinsul continentului nostru. Prin urmare, sper și că acesta este un mesaj pe care colegii mei deputați din Parlament îl vor duce mai departe cu ei în cadrul următoarei campanii electorale. Dacă Europa a devenit mai rece și mai introspectivă, atunci este o sarcină prioritară pentru noi, în Parlament, să lucrăm pentru a o face din nou primitoare și deschisă.

Președintele – Am primit o propunere de rezoluție⁽²⁾ prezentată în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de Procedură.

Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc vineri, 24 aprilie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris* – (RO) Regiunea Balcanilor de Vest reprezintă un caz aparte printre statele cu care se învecinează Uniunea Europeană. Este o regiune cu provocări multiple și în care trebuie încă traversate multe etape înainte ca procesul de integrare să poată fi dus la capăt. Este însă o regiune ale cărei perspective de aderare sunt clare și lipsite de ambiguitate.

Atât eu, cât și colegii mei, am vrut să ne asigurăm că această rezoluție afirmă acest fapt atât în principiu, cât și în detaliile interacțiunii Uniunii cu statele din zona. Ne preocupă, și am arătat acest lucru în amendamentele mele, regimul vizelor, procesul de informare cetățenească asupra UE, cooperarea economică cu statele din Balcanii de Vest, drepturile minorităților, programele de studiu în UE pentru tinerii din regiune, precum și întărirea dialogului interparlamentar chiar înaintea aderării acestor state.

Credem că procesul de unificare europeană poate continua la nivelul cetățenilor atunci când el este încetinit la nivel instituțional și cred că, văzând lucrurile prin aceasta prismă, permitem ca preocuparea noastră pentru stabilitatea regiunii să poată avea în continuare și alte mijloace de a se transpune în practică decât cele retorice, sau de perspectiva istorică.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), *în scris* – (HU) Politica de extindere a Uniunii Europene este cel mai bun instrument disponibil pentru menținerea stabilității și predominarea păcii în regiunea Balcanilor de Vest. Sperăm că vom putea întâmpina Croația în 2011, în timpul președinției maghiare, dar acest lucru depinde de acordul la care se va ajunge în final dintre Croație și Slovenia cu privire la inițierea discuțiilor bilaterale cu mediere internațională, în ceea ce privește divizarea Golfului Piran. Scopul acestor discuții cu privire la Golful Piran este de a rezolva litigiul în curs în desfășurare dintre cele două țări, rezolvare în lipsa căreia Croația nu va deveni cu siguranță membră a Comunității. O condiție ulterioară este ca aceasta să coopereze, de asemenea, pe deplin cu Tribunalul Penal Internațional de la Haga în căutarea și extrădarea criminalilor de război.

17. Neproliferarea armelor nucleare și viitorul Tratatului privind neproliferarea armelor nucleare (TNP) (dezbateri)

Președintele – Următorul punct este raportul (A6-0234/2009) întocmit de dna Beer, în numele Comisiei pentru afaceri externe, care conține: o propunere pentru o recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului Uniunii Europene cu privire la neproliferare și viitorul Tratatului de neproliferare a armelor nucleare (TNP) [2008/2324(INI)].

Angelika Beer, raportoare – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, existența a mii de arme nucleare reprezintă cea mai periculoasă moștenire a Războiului Rece. Acestea nu sunt cuvintele mele; ele sunt luate dintr-un discurs ținut recent de președintele Obama la Praga cu privire la cea mai mare amenințare cu care ne confruntăm. Nicio o altă problemă nu este mai crucială pentru securitate în secolul 21.

În ultimii ani am auzit cuvinte similare, de exemplu din partea strategilor SUA Kissinger și Sam Nunn, care au delimitat o cale specifică către o lume fără arme nucleare. Li s-au alăturat politicienii europeni la nivel înalt și chiar secretarul general al ONU a stabilit un plan de dezarmare în cinci pași. Niciodată nu a fost un moment mai bun pentru a demara într-un final, din nou, discuțiile despre dezarmarea nucleară.

(2) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

În ultimii ani, să nu uităm, au existat doar piedici. Negocierile din cadrul Conferinței de revizuire a TNP din 2005 au fost un dezastru. Acest lucru nu trebuie să se repete anul următor. Noi europenii trebuie să demonstrăm cum că suntem serioși în ceea ce privește dezarmarea. Dacă UE avansează, poate stabili un standard, motiv pentru care eu nu reușesc să înțeleg absolut deloc de ce majoritatea celor din Parlament nu doresc în mod evident să sprijine aceste scopuri ambițioase de reducere a armelor de distrugere în masă.

Mulțimea de amendamente propuse de către grupul conservator din cadrul Comisiei pentru afaceri externe a dus la respingerea raportului meu și a scopului său de a discuta despre dezarmare și despre prezentarea unei recomandări către Consiliul, transformându-l într-o fițuică fără vlagă. În calitate de Parlament European avem acum responsabilitatea de a adopta o poziție și nu o putem clasa pentru mai târziu sau către alte parlamente.

Milităm pentru sprijinirea Convenției privind armele nucleare și a protocolului Hiroshima-Nagasaki, deoarece dezarmarea este posibilă. Aceasta nu este o iluzie stupidă, intangibilă. Putem face acest lucru, dacă forțăm problema. Documentele pe care le dorim nu intră în conflict cu TNP; acestea creează un spațiu în TNP și, prin urmare, îl consolidează. Avem nevoie de o declarație politică clară și acesta este apelul meu către toate grupurile în timpul votării de mâine: de a reconsidera azi care este calea cea dreaptă de avansare.

Știu că TNP include și elemente civile, dar azi nu vorbim despre renașterea puterii nucleare civile; vorbim despre dezarmarea nucleară. În calitate de președinte al delegației pentru relațiile cu Iran și ca purtător de cuvânt privind politica externă, aș dori să afirm, de asemenea, că oricine nu a tras învățăminte din criza Iranului din ultimii ani, care ne-a pus deseori în pericolul concentrării de forțe armate, că utilizarea puterii nucleare civile nu poate fi separată de abuzul militar și de proliferare, acela nu a reușit să înțeleagă întreaga politică externă a anilor recenti, pericolele și dezideratul nostru de dezarmare nucleară.

Cunoaștem cu toții faptul că obiectivul nostru nu poate fi atins peste noapte, dar trebuie să avem un început. Nu putem petrece decenii solicitându-le americanilor dezarmarea nucleară – cu unanimitate deplină – și acum, când președintele Obama declară că este pregătit să procedeze astfel, când președintele Medvedev afirmă că este pregătit să procedeze astfel, o majoritate conservatoare din Parlament refuză să urmeze această cale. De aceea aș dori să vă invit încă o dată cu toată onestitatea, după cum am fost instruit de Comisia pentru afaceri externe, să nu confundăm problema utilizării civile a puterii nucleare cu o reluare a dezarmării nucleare potențiale. Oricine închide fereastră acestei șanse de dezarmare nucleară nu va fi într-o poziție de a spune când se va deschide alta. Doresc să rog pe oricine va vota mâine împotriva membrilor PSE și a amendamentelor noastre propuse să transmită alegătorilor săi din campania electorală de ce crede că armele nucleare reprezintă un lucru bun pentru Europa.

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt încântat că pot participa la dezbaterile de azi. Aș dori să mulțumesc în special Parlamentului European pentru interesul arătat în această privință și dnei Angelika Beer pentru activitatea sa ca raportor în elaborarea acestui raport interesant. Consiliul European va studia cu atenție absolută recomandările conținute în raport.

După cum se relatează clar în raport, este important să obținem în continuare progrese în ceea ce privește neproliferarea. Una dintre principalele priorități este să asigurăm un rezultat pozitiv și concret în urma Conferinței de revizuire a Tratatului de neproliferare de anul viitor. Reuniunea comisiei pregătitoare pentru Tratatul de neproliferare care urmează să aibă loc în luna mai reprezintă un pas pregătitor important pentru această conferință. UE va continua să își aducă o contribuție pozitivă la procesul de revizuire în conformitate cu strategia sa de neproliferare a armelor de distrugere în masă și în conformitate cu declarația recentă privind consolidarea securității internaționale adoptată de Consiliul European în decembrie 2008.

Suntem interesați de o revizuire echilibrată menită să mențină echilibrul global care este baza regimului de neproliferare nucleară, și care acordă o importanță egală tuturor celor trei piloni ai Tratatului de neproliferare, și anume neproliferarea, dezarmarea și exploatarea în scopuri pașnice. Credem cu tărie că această conferință de revizuire poate avea succes doar prin intermediul unei abordări echilibrate.

UE este conștientă de șansele noi pentru Tratatul de neproliferare, în special cele referitoare la reînnoirea dialogului între Rusia și SUA și la angajamentul reînnoit pentru punerea în aplicare a Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare și pentru demararea discuțiilor internaționale cu privire la un tratat credibil care să restricționeze producția de materiale fisionabile pentru armele nucleare. De asemenea, UE observă cu interes dezbaterile publice reînnoite cu privire la modalitatea de atingere a obiectivelor subliniate de Tratatul de neproliferare.

Unul dintre motivele importanței procesului de revizuire este faptul că regimul TNP se confruntă cu probleme serioase. Aceste probleme vin în principal din partea Coreei de Nord, Iranului și Siriei. Trebuie să ne confruntăm cu acestea și să le rezolvăm prin consolidarea mecanismului pentru monitorizarea conformității. După cum știm cu toții, UE este activă în acest domeniu și alături de partenerii săi continuă să joace un rol principal, în special în efortul său de a găsi o soluție diplomatică la problema nucleară din Iran.

După cum menționează și raportul, pe lângă problema neproliferării trebuie să ne concentrăm și asupra problemei dezarmării nucleare. Suntem hotărâți să jucăm un rol cheie în acest domeniu important. UE intenționează pe deplin să promoveze dezarmarea nucleară și să atingă astfel obiectivele articolului 6 din TNP. Acest subiect este de o deosebită importanță pentru UE, două dintre statele membre ale acesteia deținând arme nucleare. Solicităm comunității internaționale să ni se alature în promovarea inițiativelor concrete, realiste de dezarmare pe care UE le-a depus în Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în 2008.

În același timp trebuie să ne confruntăm cu problema energiei nucleare. Este important ca dezvoltarea energiei nucleare în scopuri pașnice să continue în aceleași condiții de securitate, siguranță și neproliferare maxime. UE este pregătită să consolideze cooperarea internațională din acest domeniu atât în contextul următoarei Conferințe de revizuire a TNP, cât și în contextul altor forumuri. Abordările multilaterale a furnizării de energie nucleară îndeosebi pot oferi o alternativă fiabilă la dezvoltarea programelor naționale individuale în domeniul tehnologiei nucleare sensibile. Trebuie să facem mai atrăgătoare mecanismele multilaterale de furnizare a energiei nucleare, în special pentru țările în curs de dezvoltare, întrucât o parte dintre acestea iau în considerare lansarea de programe pentru energie nucleară.

Raportul subliniază corect importanța ratificării Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare. UE conferă o deosebită importanță progresului ratificării și va urmări progresul înregistrat în vederea atingerii acestui obiectiv. Președinția a efectuat vizite la nivel înalt în cele nouă țări a căror ratificare rămâne esențială în vederea intrării în vigoare a tratatului. Lucrăm pentru a ține o conferință de succes în temeiul articolului 14 al tratatului, la New York, în septembrie 2009, pentru a sprijini intrarea în vigoare a tratatului. UE este un contribuabil important la dezvoltarea sistemului de monitorizare a tratatului și consolidează, prin urmare, credibilitatea sistemului viitor de verificare a tratatului. De asemenea, credem că acesta ar fi foarte benefic pentru încercarea de a demara discuțiile cu privire la un Tratat de interzicere a producerii materialelor fisionabile care să fie credibil.

Abordarea pozitivă adoptată recent de SUA față de Tratatul de interzicere totală a experiențelor nucleare și față de Tratatul de interzicere a producerii de materiale fisionabile și în domeniul dezarmării nucleare este foarte încurajatoare. Credem cu adevărat că această abordare va conduce în viitorul apropiat la anumite măsuri concrete. În general, această nouă șansă poate juca un rol semnificativ în îndreptarea procesului de revizuire a TNP în direcția corectă.

Olli Rehn, membru al Comisiei – Dle președinte, proliferarea armelor de distrugere în masă a apărut drept o provocare serioasă în ultimii ani, și comunitatea internațională trebuie să fie pregătită pentru a face față acestor provocări cu convingere și a le aborda cu fermitate.

Din punctul nostru de vedere, au existat câteva progrese cu noua administrație americană în contextul negocierilor cu privire la Tratatul de neproliferare (TNP), și dinamica pozitivă privind controlul armelor între Rusia și Statele Unite ale Americii ar trebui să deschidă calea pentru un nou impuls în ceea ce privește problemele nucleare.

Pentru Uniunea Europeană, TNP se bazează pe trei piloni de consolidare reciprocă: neproliferarea, dezarmarea și utilizarea pașnică a energiei nucleare. Raportul dnei Beer cu privire la neproliferare îmi oferă o șansă binevenită de a descrie responsabilitățile și activitățile Comunității în conformitate cu acești trei piloni.

În conformitate cu Tratatul Euratom, Comisia este responsabilă pentru a verifica că materialele fisionabile ca plutoniul, uraniul și toriul, nu sunt folosite în afara scopului lor, după cum declară utilizatorii comunitari, indiferent dacă se folosesc în industria nucleară sau în altele, precum centrele de cercetare și instituturile medicale.

În prezent, Comisia elaborează un plan de acțiune cu privire la cel mai bun mod de abordare a amenințărilor chimice, biologice, radiologice și nucleare. Această politică va fi prezentată la mijlocul acestui an, cu recomandări privind consolidarea ulterioară a unei culturi de siguranță și securitate în rândul celor 27 de state membre. În plus, sistemul UE de control al exporturilor reprezintă o altă componentă cheie a politicii noastre de prevenire a armelor de distrugere în masă.

Acțiunile Comisiei cu privire la neproliferare și la dezarmare nu se opresc la granițele Uniunii. Cu ajutorul noului Instrument pentru stabilitate și siguranță nucleară – împreună însumând aproape 1 miliard EUR din perspectiva financiară – există o șansă pentru Comisie de a-și intensifica contribuția globală la neproliferare prin promovarea securității și siguranței în întreaga lume în următorii ani.

Scopul instrumentelor comunitare este de a dezvolta programe complete de reducere a amenințărilor care vor oferi țărilor terțe o gamă completă de cooperări posibile cu privire la controlul exporturilor, monitorizarea granițelor, supravegherea maritimă, redirecționarea oamenilor de știință, bioștiință și siguranța nucleară. Logica programelor coerente este aliniată foarte mult cu scopurile Parteneriatului global al G8 care au fost definite în 2002, ocazie cu care Comisia a alocat 1 miliard EUR pentru o perioadă de 10 ani, 2002-2013.

În fine, ar trebui încurajate, de asemenea, inițiativele de construire a unui model pentru cooperarea nucleară civilă, astfel încât țările să aibă acces la energia nucleară fără a spori riscurile de proliferare. Banca internațională de combustibili a AIEA, la care Comisia plănuiește să contribuie cu 20 de milioane EUR, reprezintă un pas în direcția corectă, cu condiția explicării justificării care susține un astfel de program.

În concluzie, Comisia lucrează din greu la susținerea tuturor celor trei piloni ai Tratatului de neproliferare, și, într-adevăr, atât timpul, cât și climatul internațional sunt gata de a schimba modul în care abordăm problemele nucleare. Comisia este pregătită să lucreze alături de ceilalți și să profite de oportunitățile mari pe care le avem în fața noastră, precum și să se străduiască, de asemenea, să creeze o lume mai sigură și mai securizată în această privință.

Josef Zieleniec, în numele Grupului PPE-DE – (CS) Numele președintelui SUA Obama va fi azi pe buzele tuturor, în special în legătură cu discursul său de la Praga din 5 aprilie. Cu toate acestea, scopul nostru nu este să evaluăm abordarea noii administrații americane, ci să oferim recomandări Consiliului, care elaborează poziția viitoare a UE cu privire la regimul de neproliferare nucleară. Parlamentul nostru va fi luat în serios în decursul acestei dezbateri doar dacă promovează o soluție care este clară dar realistă din toate punctele de vedere. Prin urmare, rețeta grupului nostru politic este, prin urmare, utilizarea mai degrabă a tuturor instrumentele internaționale disponibile decât crearea altora noi. Acest lucru implică consolidarea tuturor celor trei piloni strâns legați ai Tratatului de neproliferare, cu alte cuvinte dezarmarea nucleară, neproliferarea armelor nucleare și cooperarea pașnică în domeniul tehnologiei nucleare. Prin urmare, este important să sprijinim inițiativele de dezarmare realiste, care includ proceduri clare de monitorizare și verificare, în sensul distrugerii armelor existente, precum și a instalațiilor lor de producție. În ceea ce privește consolidarea pilonului de cooperare privind utilizarea pașnică a tehnologiei nucleare, sprijinim pe deplin și internaționalizarea ciclului de îmbogățire a uraniului, în special prin intermediul creării unei bănci internaționale pentru combustibili nucleari.

Sunt încântat că rezultatul votului din cadrul comisiei reflectă în mod clar poziția noastră. Sunt sigur că după discursul președintelui Obama nu va mai exista nimic de schimbat în ceea ce privește rezultatele comisiei. Președintele SUA a confirmat faptul că drumul din fața noastră va fi lung, solicitând mai mult realism decât naivitate, și că nimic nu este mai important decât pașii concreți, fezabili. Cu toate acestea, în cadrul discuțiilor cu noua administrație americană ne confruntăm cu o sarcină importantă și în același timp dificilă. Trebuie să insistăm ca aceste probleme să nu se decidă doar de către marile puteri nucleare, peste conducătorii UE. Aceasta este o mare provocare pentru diplomația europeană.

Ana Maria Gomes, în numele Grupului PSE – Dle președinte, aș dori să o felicit pe dna Beer cu privire la raportul excelent și prompt. Acesta este anul tuturor dezbaterilor nucleare. SUA își pregătește revizuirea poziției nucleare, NATO își revizuieste conceptul său strategic și lumea se pregătește pentru conferința de revizuire a TNP din 2010.

Toate acestea au loc într-un context special. SUA este condusă încă o dată de un președinte, Barack Obama, care adoptă viziunea unei lumi fără arme nucleare. Acesta nu este momentul timidității sau ezitării. Alegătorii noștri nu ar înțelege faptul că Parlamentul ar pregăti un raport cu privire la TNP care ar fi mai puțin ambițios decât cel al actualei administrații SUA.

Bineînțeles, spiritul de conducere al SUA în această privință este binevenit. Până la urmă, SUA și Rusia sunt indiscutabil liderii nucleari globali. Cu toate acestea, Europa nu poate rămâne pasivă în timp ce Moscova și Washington-ul își discută viitorul strategic. Trebuie să ne prezentăm propriul scenariu TNP, bazat pe un echilibru strict între punctele de neproliferare și dezarmare de pe ordinea de zi. Acesta este subiectul acestui raport și acesta este spiritul amendamentelor plenarei socialiste.

De ce să nu susținem modelul de convenție privind armele nucleare și protocolul Hiroshima-Nagasaki, ambele fiind promovate la nivel global de organizații civile și de lideri politici? Este rolul nostru ca parlamentari, netensionați de greutatea și limitările puterii executive, să le arătăm conducătorilor noștri și, prin urmare, Consiliului, calea în acest domeniu. Sper că Parlamentul poate sprijini amendamentele PSE.

Janusz Onyszkiewicz, în numele Grupului ALDE – (PL) Dle președinte, este oarecum paradoxal că armele nucleare au contribuit semnificativ la faptul că Războiul Rece nu s-a sfârșit într-un al Treilea Război Mondial. Acest lucru s-a întâmplat deoarece ambele părți erau convinse că utilizarea armelor nucleare ar provoca distrugerea totală a ambelor părți.

Astăzi situația este diferită. Bineînțeles, armele nucleare nu ar trebui privite astfel, dar trebuie să fim conștienți de faptul că multe țări tratează armele nucleare ca pe un lucru extrem de important. Pentru numeroase țări armele nucleare reprezintă un simbol al puterii, pentru altele acestea reprezintă intimidarea finală, după cum este cazul Israelului, și totuși, pentru o parte dintre ele, acestea compensează punctele slabe ale armelor convenționale, după cum este cazul Rusiei.

În legătură cu aceasta, dezarmarea nucleară, pentru care ne străduim desigur, nu poate fi un proces rapid, iar președintele Obama înțelege acest lucru foarte bine. În acest moment, cel mai important lucru îl reprezintă neproliferarea armelor nucleare și trebuie să fim conștienți de pericolul pe care îl prezintă unele grupuri. Bin Laden a demonstrat acest lucru foarte clar atunci când a afirmat că obținerea unei arme de distrugere în masă reprezintă o obligație religioasă. Neproliferarea este absolut fundamentală.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, programul care a permis Irakului, Iranului și Coreei de Nord să achiziționeze tehnologie nucleară s-a numit Atoms for Peace. Estul și Vestul au participat la acest program. Am văzut rezultatele acestuia în Irak, unde a avut loc un război teribil ca urmare a înarmării atomice bazate inițial pe tehnologia civilă. Astăzi nu pot afirma care va fi rezultatul în Iran. Coreea a părăsit comunitatea pentru neproliferare.

În aceeași săptămână în care Coreea de Nord și-a anunțat în mod agresiv noile sale planuri și a evacuat AEIA din țară într-un final, AEIA, drept răspuns, a anunțat că va începe negocieri noi cu între 30 și 50 de țări în curs de dezvoltare privind înarmarea civilă; aceasta se numește echipare, dar eu o numesc înarmare. Acesta este un ciclu letal. Nu vom stăpâni niciodată proliferarea tehnologiei nucleare, inclusiv a tehnologiei militare, decât dacă vom stopa înarmarea civilă.

Tobias Pflüger, în numele Grupului GUE/NGL – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, acum este timpul să punem capăt, într-un final, armelor nucleare de pe această planetă și să punem în aplicare obligația dezarmării prevăzută în Tratatul de neproliferare, în special articolul 6. Noul președinte al SUA, Barack Obama, a afirmat că dorește dezarmarea nucleară. Acum guvernele Uniunii Europene sunt invitate să acționeze și să se angajeze în dezarmarea nucleară specifică.

Acest lucru înseamnă de fapt dezarmare în locul modernizării armelor atomice britanice și franceze. De asemenea, înseamnă să oprim participarea nucleară a Germaniei, care semnifică retragerea armelor nucleare americane din Europa, de exemplu din Büchel în landul Renania-Palatinat. Majoritatea din cadrul Parlamentului European și obținută până acum în cadrul Comisiei pentru afaceri externe nu ar trebui să piardă timp votând raporturile fără conținut și ar trebui să mențină cererile de propuneri specifice inițiale pentru dezarmare incluse în raport. Am senzația că Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni încă trăiește în trecut. Noi avem nevoie de componente de dezarmare mai puternice în cadrul TNP și acesta este lucrul pe care ar trebui să-l votăm mâine.

Philip Claeys (NI) – (NL) Raportul Beer se exprimă în termeni foarte generali, lucru care este de înțeles într-o anumită măsură deoarece Tratatul de neproliferare este nesemnificativ dacă nu este respectat și pus în aplicare de toate statele membre. Pe de altă parte, totuși, cred că raportul s-ar fi putut referi mai clar la cele două cazuri specifice ale Coreei de Nord și Iranului, deoarece este mai mult decât evident că aceste două state reprezintă amenințarea principală.

Uniunea Europeană, împreună cu alte instituții internaționale, precum NATO și, dacă este posibil, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, trebuie să facă clar regimurilor totalitare, precum cele ale Coreei de Nord și ale Iranului că dezvoltarea în continuare a armelor nucleare nu poate fi tolerată. În această privință, este de maximă importanță încurajarea activă a țărilor ca Rusia și China, dacă este necesar cu măsuri negative, lipsite de ambiguitate pentru a opri întreaga cooperare cu aceste țări în ceea ce privește dezvoltarea armelor nucleare. În cazul în care Coreea de Nord și Iranul nu pot fi convinse să-și schimbe pozițiile ele însele,

atunci acestea trebuie oricum izolate de toate canalele posibile care le-ar putea ajuta să-și dezvolte armele nucleare.

Karl von Wogau (PPE-DE) - (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, când Uniunea Sovietică a luat sfârșit, mulți au crezut că acesta va fi sfârșitul amenințării nucleare, dar ceea ce în acel moment constituia o amenințare nucleară globală a renăscut la nivel regional; trebuie doar să menționăm Iranul, Coreea de Nord și Pakistanul. Din păcate, nici chiar TNP nu a putut preveni acest lucru. Adevăratul pericol este că teroriștii sau criminalii sau regimurile iresponsabile ar putea obține arme nucleare.

Inițiativa dlor Kissinger și Shultz și discursul președintelui Obama de la Praga a creat acum un impuls nou pentru această problemă. Acest lucru este extrem de important. Aici devine clar faptul că până și puterile nucleare sunt acum pregătite să-și reducă arsenalele, iar aceasta a fost noutatea discursului președintelui Obama. Acum este important pentru Europa să se exprime unilateral, pentru Europa, pentru puterile sale nucleare și pentru alții, să se exprime cu o singură voce.

Un prim pas pe această cale este faptul că dl Solana desfășoară negocierile cu Iranul în numele tuturor țărilor Europene, precum și în numele țărilor din afara Europei. Cred că ar trebui să înțelegem acest lucru. Nu trebuie să ne așteptăm la miracole imediate pe această cale, după cum face dna Beer, dar, dacă astăzi există o șansă pentru noi de a putea reduce această amenințare cu adevărat, pas cu pas, atunci ar trebui să nu o lăsăm să ne scape.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să vă mulțumesc pentru discuția excelentă. După cum am afirmat la începutul acestei dezbateri, am ajuns la un moment decisiv în istoria Tratatului de neproliferare și a procesului de control al armelor. Aș dori să mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul aici pentru observațiile domniilor lor. Aș dori să îmi exprim acordul deplin față de ideea de exprimare a sprijinului pentru pașii credibili, concreți și realiști din acest domeniu, după cum a declarat dl Zielonka, și doresc, de asemenea, să îmi exprim susținerea și față de declarația dlui Onyszkiewicz, care a afirmat că dezarmarea este un proces lent și că este mult mai important să sprijinim exact acești pași realiști. În același timp, sunt de acord că este vital să atragem atenția asupra oricăror abuzuri ale programului de producere a materialelor fisionabile pentru scopuri pașnice, după cum a subliniat dna Harms. De asemenea, sunt de acord cu dl Claeys că este esențial să acționăm cu fermitate împotriva acelor țări care abuzează de program, potențial pentru propria înarmare. De asemenea, aș dori să subliniez faptul că UE va continua să participe la revizuirile TNP și să aibă o contribuție activă la reușita procesului ca întreg.

În cadrul reuniunii pregătitoare din mai de la New York, UE va stabili propunerile concrete privind planul viitor de acțiune pentru conferința de revizuire din 2010 în cadrul celor trei piloni ai tratatului. Ne vom depune propunerile sub forma declarațiilor comune privind pilonii individuali și sub forma documentelor de lucru. În cadrul pregătirii conferinței de revizuire care va avea loc în 2010, Consiliul intenționează să elaboreze o poziție comună revizuită și actualizată. UE va depune eforturi pentru obținerea unui rezultat de succes și, înainte de reuniunea comisiei pregătitoare, aceasta va conlucra cu partenerii cheie pentru a asigura un sprijin pe scară largă pentru obiectivele noastre.

În același timp, trebuie să ne folosim de șansele noi din domeniul dezarmării nucleare și UE este hotărâtă să nu fie un spectator pasiv. UE include state membre care dețin arme nucleare, state membre care nu dețin aceste arme, state membre care utilizează energie nucleară și state membre care se opun utilizării energiei nucleare. UE ca întreg poate juca un rol semnificativ și este determinată să procedeze astfel. Consiliul a reușit să informeze Parlamentul European cu regularitate privind evoluțiile viitoare în domeniul rezultatelor discuțiilor comisiei pregătitoare și, mai general, în cadrul pregătirilor pentru conferința de anul viitor.

Olli Rehn, membru al Comisiei – Dle președinte, aș dori să mulțumesc tuturor celor care au luat parte la dezbaterile constructive de astăzi. Acesta este într-adevăr un subiect de mare însemnătate. Din partea noastră, Comisia va continua să lucreze la sprijinirea Tratatului TNP prin intermediul activității noastre de verificare a utilizării adecvate a materialelor nucleare fisionabile în conformitate cu Tratatul Euratom.

Aceasta lucrează la contracararea încercărilor teroriștilor de a dobândi acces la materialele chimice, radiologice și nucleare, prin intermediul controalelor comunitare consolidate ale regimului de export privind dubla utilizare, sprijinirea eforturilor AEIA de a proteja materialele nucleare vulnerabile și de a aborda contrabanda acestora – ceea ce este foarte important – și promovarea culturii securității și siguranței nucleare mondiale folosind resursele disponibile în cadrul instrumentelor de stabilitate și siguranță nucleară.

Sunt nerăbdător să cooperez în continuare cu Parlamentul pentru a duce mai departe aceste obiective și mă bazez pe cooperarea noastră în viitor.

Angelika Beer, raportoare – (DE) Dle președinte, comisar, doamnelor și domnilor, această dezbatere pe care o purtăm aici nu este una ideologică. După invențiile militare conduse de americani împotriva Irakului, Afganistanului și împotriva altor regiuni, ne-am regăsit într-o eră a crizelor în creștere și abia am putea visa sau spera la o perspectivă a discuțiilor privind dezarmarea nucleară. Acum avem o șansă unică. Nu știu cât timp va rămâne deschisă această oportunitate, dar este datoria noastră să le oferim generațiilor viitoare o lume pașnică în care să trăiască.

Condițiile prealabile de reușită în domeniile la care tocmai s-a referit comisarul Rehn includ neacceptarea standardelor duble în cadrul UE. Acest lucru înseamnă că, în calitate de europeni, și noi avem datoria de a pune din nou în mișcare procesul de dezarmare. Permiteți-mi să vă reamintesc dezbaterea noastră din decembrie, anul trecut, când Javier Solana a fost prezent aici și am discutat revizuirea strategiei pentru securitate. Domnia sa a numit drept pericol principal – și această idee a fost împărtășită în cadrul Parlamentului – pericolul proliferării armelor de distrugere în masă.

De aceea, fac apel la domniile dumneavoastră încă o dată. Studiați încă o dată cele trei amendamente pe care le-au propus Grupul Socialist din cadrul Parlamentului European și Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană pentru a stabili un proces continuu de dezarmare și control și pentru a face disponibile instrumente precum Convenția pentru Arme Nucleare ca anexe la TNP. Reexaminați-le indiferent dacă nu le puteți vota, deoarece, dacă se adoptă amendamentul PPE, nu va fi posibilă votarea acestui raport de către grupul meu.

În încheiere, aș dori să mulțumesc organizațiilor internaționale ca Primarii pentru pace, Uniunea Internațională a Fizicienilor pentru Prevenirea Războiului Nuclear și ICAN. ICAN exista cu mult înaintea președintelui Obama, ca și campanie internațională pentru eliminarea armelor nucleare.

Președintele – Dezbaterea este închisă.

Votarea va avea loc vineri, 24 aprilie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris – (PT) În ciuda faptului că aceasta conține câteva aspecte pozitive, această propunere pentru o recomandare a Parlamentului European nu este la înălțimea cerințelor fundamentale privind dezarmarea nucleară, în special datorită faptului că se concentrează doar asupra neproliferării.

Ceea ce este necesar și solicitat este stabilirea unui program integral, care interzice utilizarea și producția armelor nucleare, care încurajează distrugerea totală și completă a acestora, crearea unor domenii fără astfel de arme, reluarea negocierilor privind distrugerea nucleară și aplicarea strictă a Tratatului de neproliferare, inclusiv de către puterile nucleare.

Ne trebuie un program de dezarmare nucleară, care trebuie însoțit de relații internaționale de demilitarizare, de respect pentru Carta Organizației Națiunilor Unite, de terminare a colonialismului, de principiul noninterferenței și de rezolvarea pașnică a conflictelor internaționale.

Avem nevoie de un program care solicită: demilitarizarea spațiului; reducerea armelor convenționale și a cheltuielilor militare (și nu creșterea acestora, după cum s-a apărut administrația americană în cadrul recentei reuniuni la nivel înalt a NATO); oprirea funcționării bazelor militare externe; respingerea militarizării UE și transformarea acesteia într-un bloc politic și militar; subordonarea NATO Organizației Națiunilor Unite privind aspectele legate de securitate; și dizolvarea blocurilor politice și militare.

18. Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap - Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap - Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (protocol facultativ) (dezbatere)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterea comună:

- privind declarația Consiliului cu privire la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap;
- privind raportul (A6-0229/2009) întocmit de dna Jeleva, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea de către Comunitatea

Europeană a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap [COM(2008)0530 - C6-0116/2009 - 2008/0170(CNS)];

- privind raportul (A6-0230/2009) întocmit de dna Jeleva, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Protocolului opțional la Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap [COM(2008)0530 - C6-0117/2009 - 2008/0171(CNS)].

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a mulțumi raportoarei, dna Rumiana Jeleva pentru cele două rapoarte excelente pe care le-a elaborat. Mă aștept ca observațiile mele privind raportul și concluziile acestora să fie relativ scurte.

La 11 iunie 2007, în cadrul primei reuniuni informale a miniștrilor privind problemele persoanelor cu handicap, Consiliul a adoptat o poziție clară de sprijinire a Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap. În cadrul acestei reuniuni, Consiliul a aprobat Convenția ONU drept un pas de bază în ceea ce privește sprijinul, protecția și punerea adecvată în aplicare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale tuturor persoanelor cu handicap. În același timp miniștrii s-au angajat să dezvolte în continuare politicile relevante cu scopul asigurării punerii depline în aplicare a Convenției. Aceștia au solicitat Comisiei să se asigure că noile priorități ale Planului european de acțiune în domeniul persoanelor cu handicap contribuie la punerea eficientă în aplicare a Convenției ONU.

În rezoluția sa privind activitățile legate de Anul european al egalității de șanse în 2007, adoptată în decembrie 2007, Consiliul a solicitat Comisiei și statelor membre să continue procesul semnării, încheierii și ratificării Convenției ONU în conformitate cu competențele lor specifice. La 10 martie 2008, Consiliul a adoptat o rezoluție privind poziția persoanelor cu handicap în cadrul Uniunii Europene. În cadrul rezoluției, Consiliul a solicitat statelor membre și Comisiei să se asigure, în conformitate cu competențele lor specifice, că persoanele cu handicap aveau acces la toate drepturile lor. Aceasta include ratificarea, încheierea și punerea în aplicare a Convenției ONU, inclusiv soluțiile europene comune în cadrul unei abordări gestionate și coordonate de punere în aplicare a acestei convenții. În consecință, Consiliul a primit din partea Comisiei un proiect de decizie a Consiliului privind încheierea Convenției ONU cu privire la drepturile persoanelor cu handicap fizic din partea Comunității Europene. Revizuirea acestei propuneri a început la sfârșitul anului trecut, iar Consiliul încă se confruntă cu aceasta.

Doamnelor și domnilor, după cum a subliniat raportul dvs., din raport reiese un număr important de întrebări în legătură cu autoritatea și aceste întrebări solicită discuții suplimentare în cadrul Consiliului. Cu toate acestea, președinția s-a angajat să încerce și să încheie negocierile cât mai curând posibil, pentru ca Comunitatea să încheie în curând Convenția. Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru interesul pe care l-a arătat față de acest subiect. Președinția vă va ține la curent cu privire la progresele discuțiilor care se află în curs de desfășurare în cadrul Consiliului.

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Dle președinte, Convenția privind persoanele cu handicap este prima convenție pentru drepturile omului pe care Comunitatea Europeană a semnat-o alături de statele sale membre. Acesta a fost un pas necesar pentru a permite punerea deplină în aplicare a Convenției în cadrul Uniunii Europene, inclusiv în domeniile politicii care țin de responsabilitatea Comunității Europene.

Întrucât atât Convenția, cât și protocolul opțional au intrat în vigoare cu un an în urmă, la 3 mai 2008, în prezent, o încheiere rapidă atât de către statele membre, cât și de către Comunitate, reprezintă o prioritate. Într-adevăr, șapte state membre au procedat deja astfel.

Doresc să îmi exprim recunoștința față de Parlament și în special față de raportor, dna Jeleva, pentru sprijinul acestora față de încheierea de către Comunitatea Europeană a acestei Convenții ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și a protocolului său opțional. Sunt încântat să văd că Parlamentul poate sprijini ambele propuneri.

Întrucât Convenția ține de competența partajată a Comunității și a statelor membre și este, de asemenea, obligatorie pentru instituțiile UE, sunt bucuros să constat că acestea sunt pregătite să lucreze împreună pentru a se asigura că această convenție este pusă în aplicare în mod adecvat.

Scopurile Convenției sunt foarte importante pentru a facilita un impact pozitiv asupra vieților cetățenilor noștri cu handicap, pentru a îmbunătăți consecvența interpretării juridice a anumitor dispoziții care țin de competența Comunității, și pentru a asigura protecția minimă uniformă a drepturilor persoanelor cu handicap din întreaga Uniune Europeană în ceea ce privește obligațiile care reies din convenție.

Trebuie să lucrăm împreună la protejarea drepturilor omului ale persoanelor cu handicap, iar o punere eficientă în aplicare a Convenției ONU va face exact acest lucru și va îndeplini obiectivele. Mă bazez pe activitatea noastră comună spre acest scop comun.

Rumiana Jeleva, raportoare – (BG) Dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, astăzi când discutăm raporturile Parlamentului European referitoare la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, Protocolul său opțional și declarația privind aceste două documente din partea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, aș dori să vă reamintesc că persoanele cu handicap constituie peste 10% din populația Uniunii Europene și a lumii. Conform datelor oferite de Organizația Mondială a Sănătății, acest procentaj este în creștere datorită creșterii globale a populației globului, progreselor din domeniul medicinei și tendinței globale de îmbătrânire.

Această Convenție ONU pe care o examinăm azi este prima convenție din domeniul drepturilor omului deschisă accesului și aprobării formale din partea Comunității Europene. Acest lucru marchează și un prim pas unic în cadrul activităților Parlamentului European. Obiectivul Convenției este de a promova, proteja și asigura experimentarea deplină și egală a tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale de către toate persoanele cu handicap, respectând în același timp demnitatea lor umană.

Sunt extrem de încântată că pe parcursul discuției din cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, am lucrat împreună în spiritul bunăvoinței și cooperării. Cred că este foarte important că eu și toți colegii mei din cadrul comisiei noastre parlamentare am decis să comunicăm mai multe decât un simplu „da” pentru sprijinirea rapoartelor convenției și protocolului și am pregătit o propunere de rezoluție.

Colegi deputați, Parlamentul European a sprijinit întotdeauna cu consecvență fiecare efort făcut de Comunitate în elaborarea, punerea în aplicare și respectarea legislației referitoare la șansele egale și nediscriminarea împotriva persoanelor cu handicap. Atunci când se ridică problema persoanelor cu handicap, diferențele noastre politice dispar când vine vorba despre scopul final, și anume, ca noi să asigurăm o calitate mai ridicată a vieții și a locului de muncă. Există, bineînțeles, opinii diferite referitoare la modul în care ne putem atinge obiectivul, dar cu decizia sa aproape unanimă – doar un singur vot nu a fost „da” – Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a dovedit că trebuie depășite diferențele referitoare la modul în care obținem soluții reale, pe termen lung și durabile.

Colegi deputați, cred că deciziile noastre, deciziile Parlamentului European, sunt de o importanță majoră pentru persoanele cu handicap din cadrul Uniunii Europene. În acest moment, aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că atribuțiile care reies din punerea în aplicare a Convenției ONU și a Protocolului opțional sunt împărțite între Comunitate și statele sale membre. Punerea în aplicare a Protocolului opțional este importantă din punctul de vedere al furnizării șanselor persoanelor sau grupurilor de persoane pentru a informa Comisia ONU pentru persoanele cu handicap cu privire la orice încălcare a drepturilor acestora care reies din convenție. Este important să subliniem faptul că această soluție va fi disponibilă după ce se epuizează instrumentele juridice naționale de protecție.

După cum s-a formulat în raportul privind Protocolul opțional, vom solicita Comisiei Europene și statelor membre să ne informeze la fiecare trei ani despre aplicarea sa în conformitate cu domeniile relevante de competență ale acestora. Cred că, drept singura instituție europeană cu membri aleși direct de cetățenii UE, Parlamentul European, are dreptul și principala responsabilitate de a respecta drepturile tuturor cetățenilor.

Doresc să subliniez faptul că atunci când am început să lucrăm la aceste documente la sfârșitul anului 2008, doar patru state membre – Austria, Spania, Slovenia și Ungaria – ratificaseră Convenția și Protocolul opțional, în timp ce alte trei au procedat la fel – Suedia, Germania și Italia – de atunci până acum.

Cred că odată cu dezbateră de astăzi și sper că odată cu votul favorabil de mâine, vom împușca doi iepuri deodată: vom aproba propunerile Comisiei pentru deciziile Consiliului și vom oferi statelor membre un semnal pozitiv, încurajator, de continuare a procesului de ratificare și/sau aderare.

Aș dori să închei prin a mulțumi încă o dată tuturor colegilor mei care au fost implicați în sarcina de elaborare a rapoartelor și a propunerii de rezoluție. Aș dori să mulțumesc, de asemenea, colegilor mei din cadrul Comisiei Europene pentru cooperarea lor utilă, precum și reprezentanților organizațiilor pentru persoanele cu handicap pentru sugestiile pe care le-au făcut.

Hiltrud Breyer, raportoare pentru avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, femeile și fetele cu handicap experimentează discriminări multiple și handicapul

are dimensiuni foarte clare specifice genului. Trebuie să creștem vizibilitatea femeilor și fetelor și, mai presus de toate, trebuie să ne asigurăm că li se acordă o mai mare considerație la nivelul UE.

Parlamentul European mi-a clarificat câteva puncte foarte importante în rezoluția privind situația femeilor cu handicap adoptată în 2007. Situația specifică a femeilor și fetelor trebuie luată complet în considerare în momentul punerii în aplicare a Convenției ONU. În mod regretabil, până acum doar patru state membre au ratificat Convenția și Protocolul. Avem nevoie de o abordare integratoare a egalității între bărbați și femei în cadrul politicilor UE privind persoanele cu handicap, în special pentru accesul la muncă și pentru integrarea la locul de muncă. Educația, anti-discriminarea și dreptul de a munci trebuie să fie garantate.

Principala problemă o reprezintă violența și trebuie să o penalizăm foarte clar. Femeile și fetele cu dizabilități sunt subiecții unui mare risc de violență, inclusiv violență sexuală, atât înăuntrul, cât și în afara căminului. Deseori dreptul lor la sexualitate și maternitate este restricționat sau există avorturi și sterilizări forțate. Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte o legislație care să asigure protecția acestora împotriva violenței și să ofere un mai bun sprijin victimelor.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Rovana Plumb, în numele Grupului PSE – (RO) Domnule președinte, domnule comisar, domnule ministru, doresc în primul rând să îi mulțumesc colegei mele Jeleva pentru buna colaborare pe acest raport, cât și colegilor, colegelor și asociațiilor persoanelor cu dizabilități.

Doresc să subliniez faptul că avem nevoie de o protecție clară a categoriilor defavorizate, cu atât mai mult cu cât vorbim într-un context în care există efecte ale crizei economice.

Doresc să subliniez faptul că Uniunea Europeană promovează incluziunea activă a persoanelor cu handicap și participarea deplină a acestora în cadrul societății, iar această abordare se află în centrul Convenției Națiunilor Unite privind dreptul persoanelor cu handicap și, de aceea, solicităm ratificarea de urgență de către statele Uniunii Europene a acestor documente internaționale, precum și implicarea activă a organizațiilor și persoanelor cu handicap în procesul de monitorizare și implementare a acestor documente și, de asemenea, solicităm statelor membre și executivului comunitar să asigure un acces liber și difuzarea...

(Președintele întrerupe oratorul)

Elizabeth Lynne, în numele Grupului ALDE – Dle președinte, aș dori mai întâi să mulțumesc raportorului pentru întreaga sa cooperare în vederea trecerii acestui raport prin Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. Eu am fost raportoare, după cum știți, pentru Convenția ONU, în numele Parlamentului European, în 2003, când se elabora Convenția ONU.

De atunci am obținut o convenție juridică obligatorie care, cred eu, este istorică. Aceasta reprezintă prin ea înseși o piatră de hotar, dar ce am afirmat în 2003 voi repeta încă o dată. Dacă UE va trebui să prezinte vreun fel de credibilitate în cadrul acestei dezbateri, trebuie să îmi urmeze exemplul. Tratatelor internaționale pentru drepturile omului nu sunt de niciun folos dacă țările nu le semnează, ratifică sau pun în aplicare. Da, toate statele membre au semnat, dar încă nu toate au semnat protocolul. Majoritatea nu l-au ratificat, și nu l-au pus în aplicare cu siguranță – ceva ce noi am solicitat în nenumărate rapoarte parlamentare.

Guvernul Regatului Unit – propriul meu guvern – de exemplu, și-a depășit încă o dată termenul de anul trecut pentru ratificarea Convenției, ceea ce este o rușine absolută. Pentru mine acest lucru este rușinos. Aș dori să văd Comisia și Parlamentul menținând presiunea asupra statelor membre în vederea ratificării și punerii în aplicare. Această convenție are potențialul de a împuternici milioane de persoane cu handicap din întreaga UE. Acum trebuie să facem tot posibilul pentru a o transforma în realitate.

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, comisar, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, odată cu Convenția, dreptul la protecție și recunoaștere a demnității lor umane și participarea deplină în societate a persoanelor cu handicap au fost asigurate la nivel internațional. Acum este cu atât mai important pentru Consiliu să depună actul de ratificare la ONU cel mai târziu de Ziua internațională a persoanelor cu handicap de anul acesta.

În același timp, solicităm tuturor statelor membre să ratifice Protocolul opțional, astfel încât Convenția ONU să dobândească o comisie internațională pentru primirea plângerilor. Vă pot comunica doar cât de important este acest lucru făcând referire la țara mea. Până acum, persoanelor cu handicap le-a fost refuzat accesul egal la educație. Doar 15% dintre copiii cu handicap sunt integrați în sistemul școlar. Cererile de acces pentru persoanele cu handicap sunt evitate în țara mea cu ajutorul trucurilor de traducere. De aceea trebuie să

protestăm împotriva faptului că acest lucru încă are loc și să asigurăm participarea socială deplină a persoanelor cu handicap în toate statele membre ale UE în viitor.

Richard Howitt (PSE) - Dle președinte, sunt foarte mândru că am asistat la lansarea campaniei pentru Convenția de la Saddler Wells din 2001. Sunt foarte mândru că deputați din Parlament au jucat un rol principal în sprijinirea elaborării Convenției. Sunt foarte mândru să am fost alături de Subcomisia pentru drepturile omului, în Geneva, la Consiliul și Comisia pentru drepturile omului pentru a milita pentru acordul său. Sunt foarte mândru că Comisia Europeană și Comunitățile Europene s-au angajat să semneze pentru prima oară un instrument pentru drepturile omului. Sunt foarte mândru că este cea mai rapid aprobată convenție din istoria Organizației Națiunilor Unite, dar mai presus de toate sunt foarte mândru că persoanele cu handicap și organizațiile persoanelor cu handicap au jucat un rol complet în examinarea acestuia și ajungerea la un acord.

Sprijinul nostru pentru ratificare din această săptămână ar trebui să clarifice trei puncte. În primul rând, pentru a deveni al optulea stat care ratifică convenția, Uniunea Europeană comunică statelor membre că ar trebui ca și ele să ratifice și să pună în aplicare, inclusiv Protocolul opțional.

În al doilea rând, dle comisar, noi și Comisia Europeană, în cadrul tuturor competențelor sale, ar trebui să identificăm politicile și procedurile existente pentru a ne asigura că respectăm Convenția și că acționăm ca atare.

(Președintele a întrerupt vorbitorul.)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Și eu salut faptul că suntem aici pentru a dezbate și adopta Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și, în același timp, pentru a solicita luarea în considerare de către statele membre și a Protocolului opțional.

Acest lucru reprezintă un pas înainte semnificativ în apărarea și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, în vederea respectării demnității acestora. Cu toate acestea, nu este suficient ca țările să fi semnat această convenție sau chiar ca acestea să fie pregătite pentru a lua în considerare Protocolul opțional. Aceste țări trebuie acum, de asemenea, să ratifice această convenție și să fie pregătite să aplice convenția și protocolul cât mai curând posibil.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că suntem de acord cu faptul că, deși de-a lungul ultimilor ani și decenii UE a făcut progrese enorme în combaterea discriminării împotriva persoanelor cu handicap, situația este departe de a fi satisfăcătoare. Astăzi și în fiecare zi, în această lună, în această săptămână, în această zi chiar, zeci de mii, sute de mii de cetățeni UE cu handicap suferă de pe urma discriminării. Aceștia sunt discriminați pe piața muncii, în sectorul de servicii, în transport. Ei sunt discriminați printr-un acces mai slab la serviciile publice și, deseori, aceștia sunt discriminați în materie de acces la o parte dintre serviciile publice de bază, precum educația la fiecare nivel. Sunt destul de sigur că suntem de acord că principala problemă cu care ne confruntăm în acest domeniu este excluderea socială a cetățenilor noștri cu handicap. Pentru a aborda această problemă avem nevoie de o serie întreagă de acte legislative care vor preveni discriminarea, dar în același timp avem nevoie și de un sistem de servicii sociale funcțional drept instrument cheie nu doar pentru a limita excluderea socială, precum și pentru a determina incluziunea socială. Cea mai mare problemă cu care se confruntă cetățenii cu handicap este, bineînțeles, nivelul acestora mult mai ridicat de șomaj.

În cadrul problemelor economice care afectează în prezent UE știm cu toții că cetățenii noștri cu handicap sunt cei care plătesc prețul cel mai ridicat pentru înrăutățirea situației de pe piața muncii. Disponibilitatea șanselor de angajare este mai scăzută pentru aceștia decât pe perioada de prosperitate. Deseori, aceștia plătesc prețul unei calificări mai slabe și al unei structuri mai slabe a educației comparativ cu restul populației, și acest lucru are, desigur, consecințe foarte negative asupra șanselor lor de integrare pe piața muncii. Deseori, aceștia se confruntă cu un acces mult mai redus la educație, la școlile normale și la instituțiile educaționale, după cum a subliniat în mod corect dna Schroedter. De asemenea, aș dori să afirm faptul că suntem pe deplin conștienți de discriminarea multiplă, cu care se confruntă mulți cetățeni cu handicap, după cum a subliniat dna Breyer. Și aici aș dori să spun că această convenție pe care o dezbatem include un articol specific care se aplică femeilor, astfel încât discriminarea multiplă nu a fost uitată. În acest moment, trebuie să aplaudăm, desigur, cele șapte state care au ratificat convenția. Acestea au stabilit un exemplu pentru alte state care încă trebuie să încheie procedura. Apelul clar al dnei Lynne pentru intensificarea procesului de ratificare este important, dar pe de altă parte trebuie să respectăm faptul că ratificarea are reguli, că aceste reguli trebuie respectate, că aceste reguli sunt deseori foarte diferite în diverse state membre și că acestea trebuie respectate.

De asemenea, aş dori să aplaud declaraţiile pe care le-am auzit astăzi, de exemplu cea a dnei Plumb, care a subliniat rolul principal al partenerilor voluntari din sector în dezvoltarea şi punerea în aplicare a politicilor referitoare la cetăţenii noştri cu handicap care încearcă să limiteze discriminarea împotriva acestora, să limiteze excluderea socială a acestora şi să-i integreze din punct de vedere social. Aş dori doar să afirm faptul că Consiliul a dedicat o mare atenţie acestei probleme şi că preşedinţia pune un accent sporit asupra participării partenerilor voluntari din sector. În spiritul motto-ului nostru, „Europa fără bariere”, i-am invitat şi pe reprezentanţii persoanelor cu handicap la evenimentele legate de această problemă. Sub sponsorizarea preşedinţiei a avut loc o serie de evenimente organizate de organizaţiile persoanelor cu handicap.

Aş dori să menţionez reuniunea Consiliului Forumului European al Persoanelor cu Handicap care a avut loc la Praga între 28 februarie şi 1 martie 2009. De asemenea, în această săptămână, a avut loc o conferinţă internaţională intitulată „Europa fără bariere”. Aceasta a fost stabilită de Consiliul naţional ceh pentru persoanele cu handicap. Conferinţa s-a ținut direct sub auspiciile preşedinţiei şi a constituit unul dintre evenimentele preşedinţiei. Ca participant pot confirma că Convenţia ONU privind drepturile persoanelor cu handicap a fost unul dintre subiectele principale de pe ordinea de zi a conferinţei. Preşedinţia este hotărâtă să dezvolte activităţi semnificative în acest domeniu, inclusiv contactele regulate cu reprezentanţii sectorului de voluntariat la nivel pan-european.

Aş dori să închei prin a sublinia convergenţa planului de acţiune european privind persoanele cu handicap şi Convenţia ONU, precum şi rezultatele obţinute în cadrul punerii în aplicare a planului de acţiune, care pune în special accentul pe demnitate, pe drepturile fundamentale, pe protecţia împotriva discriminării, pe justiţie şi pe coeziune socială. Acum este un lucru general admis că luarea în considerare a problemei handicapului reprezintă cheia rezolvării acesteia. În acest scop planul de acţiune privind persoanele cu handicap a îndemnat şi sprijinit accesul la serviciile sociale şi a crescut accesul la bunuri şi servicii. Cred cu tărie că UE va continua paşii pozitivi pe care doreşte să-i facă spre deplina incluziune socială şi integrarea completă a cetăţenilor cu handicap.

Olli Rehn, *membru al Comisiei* – Dle preşedinte, aş dori să mulţumesc încă o dată tuturor celor care au participat la această dezbatere interesantă, în special raportorului, dna Jeleva – mai ales pentru rezoluţia importantă care va fi adoptată în plen mâine. De asemenea, aş dori să mulţumesc Consiliului pentru reasigurarea sa că preşedinţia cehă va depune eforturi pentru o încheiere rapidă a ratificării şi a întregului proces.

De asemenea, aş dori să mulţumesc Parlamentului pentru susţinerea sa recentă a propunerii Comisiei pentru o directivă orizontală antidiscriminare. Directiva, dacă este adoptată de Consiliu – unde este nevoie de unanimitate – va consolida şi mai mult drepturile persoanelor cu handicap la nivel european, lucru despre care am încredere că este scopul nostru comun, atât în cadrul Consiliului, cât şi în Parlament – cu siguranţă că este şi în cadrul Comisiei.

Rumiana Jeleva, *raportoare – (BG)* Doamnelor şi domnilor, aş dori să mulţumesc tuturor pentru participarea domniilor sale şi pentru opiniile exprimate. Aş dori să cred că putem plasa dezbateră de astăzi în cadrul unui context mai larg, mai exact prin realizarea unei conexiuni cu faptul că Consiliul Economic şi Social al ONU a adoptat o decizie anul trecut, a cărei temă prioritară pentru revizuirea din 2009-2010 şi pentru ciclurile politice va fi integrarea socială.

Programului mondial de acţiune privind persoanele cu handicap i se acordă un loc special în cadrul acestui ciclu de elaborare a politicilor privind integrarea socială. De asemenea, cred cu tărie că dezbateră de astăzi va încuraja statele membre care nu au ratificat încă Convenţia şi/sau Protocolul opţional să procedeze astfel în viitorul previzibil. Sunt sigur, şi la acest punct aş dori să fiu de acord cu Consiliul, că votarea rapoartelor ne va ajuta să facem un pas pozitiv în direcţia corectă.

Parlamentul European trebuie să îşi asume responsabilitatea pentru îmbunătăţirea condiţiilor persoanelor cu handicap. După cum s-a accentuat în cadrul acestei debateri, trebuie cu adevărat să lucrăm neîncetat şi să exercităm orice control posibil, astfel încât legislaţia pe care o elaborăm să fie pusă în aplicare în mod adecvat, iar noi să nu fim responsabili pentru o bază legislativă bună şi un punere slabă în aplicare.

Aş dori să mulţumesc încă o dată tuturor colegilor deputaţi din cadrul diverselor grupuri politice pentru susţinerea domniilor sale, cât şi colegilor meu din cadrul Comisiei Europene şi ONG-urilor cu care am lucrat de-a lungul întregului proces.

Președintele – Am primit o propunere de rezoluție⁽³⁾ depusă în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc vineri, 24 aprilie 2009.

PREZIDEAZĂ: Diana WALLIS

Vicepreședintă

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), *în scris – (PL)* Drepturile persoanelor cu handicap sunt încălcate în mod sistematic. În Poznań, orașul meu natal, a avut loc recent un incident care este semnificativ în acest sens. Un membru al parlamentului național polonez și-a parcat mașina pe un loc rezervat persoanelor cu handicap. În mod paradoxal, acest parlamentar are un prieten invalid. De ce spun aceasta? Pentru că nicio lege, convenție sau document nu va îmbunătăți situația persoanelor cu handicap dacă funcționarii publici încalcă la vedere și fără consecințe normele create special pentru a ajuta aceste persoane să trăiască și să își desfășoare activitatea. Bineînțeles, convențiile sunt foarte importante, însă la fel de importantă este și o punere în aplicare care să fie reală, solidă și completă. Persoanele cu handicap nu se mulțumesc cu drepturi de care beneficiază doar pe hârtie. Persoanele cu handicap așteaptă schimbări reale care să le ofere șanse egale. Vă mulțumesc foarte mult.

19. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președinta – Următorul punct este Timpul afectat întrebărilor (B6-0227/09).

Următoarele întrebări sunt adresate Consiliului.

Președinta – Întrebarea nr. 2 adresată de **Gay Mitchell** (H-0130/09)

Subiect: Retorica anti-Lisabona

Criza financiară globală ne-a arătat cât de necesar este să avem o Uniune Europeană puternică. În Irlanda am învățat repede că miturile și dezinformarea cu privire la Tratatul de la Lisabona vor fi o mică alinare pentru o economie aflată în recesiune și pentru o rată a șomajului aflată în creștere. Având în vedere că președinția UE este deținută de Republica Cehă și că însuși președintele acestei țări adoptă retorica anti-Lisabona, cum intenționează Consiliul să împace aceste mesaje cu nevoia manifestă pentru o cooperare UE mai strânsă și nu mai slabă?

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Consiliul și-a manifestat dintotdeauna determinarea de a consolida cooperarea în cadrul UE, mai ales pe timp de criză. Președinția cehă, continuând activitățile predecesorului său, își dă toată silința să rezolve problemele cauzate de actuala criză financiară și economică și, în acest context, a adoptat măsuri la diferite niveluri. A stabilit un cadru comun pentru statele membre, după cum reiese, spre exemplu, din planul de salvare a băncilor, din Planul european de redresare economică, din reglementarea și supravegherea piețelor financiare. Parlamentul European a contribuit la aceste măsuri prin susținerea investițiilor în infrastructură și, nu în ultimul rând, prin eforturile sale pe scena internațională. În cadrul reuniunilor din 19 și 20 martie, Consiliul s-a axat pe depășirea crizei financiare și pe problemele economiei reale și a exprimat clar că Europa poate face față acestor probleme și poate opri criza actuală numai printr-o acțiune comună și coordonată în cadrul pieței unice și a uniunii economice și monetare. La reuniunea din 19 martie, Consiliul a hotărât că un răspuns al UE coordonat îndeaproape în cadrul Planului european de redresare economică ar trebui să mobilizeze toate instrumentele disponibile, inclusiv resursele Comunității, și că ar trebui să integreze în totalitate strategiile de creștere economică, ocuparea forței de muncă, integrarea socială și securitatea socială.

În ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, în decembrie anul trecut, Consiliul a ajuns la un acord referitor la evoluția ulterioară a acestuia. La cererea Irlandei, statele membre au căzut de acord să asigure garanții juridice specifice privind problemele care au reprezentat o sursă de preocupare pe durata referendumului care a avut loc anul trecut în Irlanda. Consiliul a hotărât că, dacă Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, atunci, conform

(3) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

procedurilor juridice fundamentale se va adopta o decizie privind reprezentarea națională continuă a fiecărui stat membru în Comisie. Cu excepția finalizării detaliilor legate de activitățile privind acest subiect până la mijlocul lui 2009 și asigurând o punere în aplicare satisfăcătoare, guvernul irlandez s-a angajat ca, în același timp, să lucreze în favoarea ratificării Tratatului de la Lisabona până la sfârșitul actualului mandat al Comisiei. În cadrul reuniunii din 19 și 20 martie, Consiliul European a fost informat cu privire la situația actuală privind această problemă și a decis să revină asupra acesteia în cadrul reuniunii din iunie 2009.

Gay Mitchell (PPE-DE) - Dnă președintă, permiteți-mi să îi mulțumesc domnului ministru pentru răspunsul său.

Consider că suntem prea defensivi în acest Parlament – și în cadrul instituțiilor, în general – atunci când vorbim despre Lisabona și despre Uniunea Europeană, în general. A sosit timpul să punem în defensivă o parte din persoanele care atacă Europa. Unde am fi fără Banca Centrală Europeană? Unde am fi – aceia dintre noi care suntem în zona euro – fără zona euro?

Singurul lucru pe care nu îl avem este un conducător clar al Consiliului European care să se poată pronunța cu privire la problemele de redresare economică și cred că este evident faptul că dispoziția din Tratatul de la Lisabona prin care se asigură un astfel de rol este într-adevăr esențială. Dacă am fi dispus de această persoană acum nu ar fi existat această discontinuitate care are loc între președințiile cu un mandat de câte șase luni.

Poate, în răspunsul său, domnul ministru ar putea să ne spună care sunt șansele ca Tratatul de la Lisabona să fie ratificat în timpul președinției cehe.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Voi răspunde deodată la toate întrebările mai târziu.

Președinta. – În conformitate cu procedura standard, prima dată trebuie să răspundeți celui care v-a adresat întrebarea și întrebărilor suplimentare ale acestuia, iar apoi, bineînțeles, – și aceasta este decizia mea – voi lua toate celelalte întrebări suplimentare și vi le voi înmâna.

Voi proceda astfel, dacă veți răspunde prima dată la întrebare.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Vă mulțumesc, dnă președintă. Doamnelor și domnilor, voi răspunde la întrebare. Aș dori să subliniez că în ceea ce privește ratificarea Tratatului de la Lisabona, în Republica Cehă cele două camere ale parlamentului, Camera Reprezentanților și Senatul, au o activitate intensă cu privire la acest tratat, iar la 18 februarie anul curent acesta a fost adoptat de Camera Reprezentanților. Aici ar trebui să evidențiez faptul că, în conformitate cu normele constituționale cehe, este fundamental să existe o majoritate constituțională pentru ca acesta să fie adoptat. Senatul parlamentului ceh va vota cu privire la acest tratat probabil la 6 mai, însă Senatul și-a condiționat acordul de proiectul unei legi corespunzătoare conform căreia transferul puterii de la nivelul votului cu majoritate calificată presupune acordul ambelor camere ale parlamentului. Aceasta se adaugă la așa-numitul mandat condițional. Legea relevantă a fost deja elaborată și aprobată, și ne așteptăm ca la 6 mai Senatul să o voteze și, odată adoptată, Tratatul de la Lisabona să fie ratificat de parlament.

Richard Corbett (PSE) - Este de acord președinția cehă cu privire la faptul că în cazul Tratatului de la Lisabona problema nu este într-atât lipsa informațiilor referitoare la acesta, având în vedere că informația există și este accesibilă, ci volumul considerabil de dezinformare voit difuzat de opoziția Tratatului?

Având în vedere că tratatul nu este semnat de instituțiile europene, însă a fost negociat de statele membre, consideră președinția, de asemenea, că guvernele naționale trebuie să se străduiască mai mult pentru a contracara miturile și dezinformarea la care s-a referit dl Mitchell și să acționeze împreună în cadrul acestei dezbateri vitale pentru viitorul Europei?

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) - Dle ministru, sunt convins că în țara dvs., la fel ca în Irlanda, electoratul este conștient și îngrijorat în legătură cu sentimentul orwelian din UE în momentul de față. Electoratul nu este naiv, și știe că Comisia și-a trucat ordinea de zi juridică, astfel încât nicio știre proastă să nu pătrundă în circuitul mediatic irlandez.

Este păcat că dl Mitchell, dl Corbett și alții sunt atât de orbiți de premiile strălucitoare în calitate de eurocrați de succes, încât scapă din vedere esențialul: anume, faptul că populația irlandeză și-a pronunțat decizia. Poate că ați putea să convingeți Consiliul să însărcineze Comisia să oprească creșterea masivă a departamentelor sale de comunicare și informare – cunoscute sub denumirea de propagandă –, și să permită rezultatelor furnizate de minunatul popor irlandez să dea dovadă că există democrație în Uniunea Europeană.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Trebuie să subliniez că ar trebui să avem cu toții curajul de a recunoaște că cetățenii UE cunosc într-o foarte mică măsură modul de funcționare a UE. UE afectează cetățenii UE foarte des și într-o măsură abstractă, iar instituțiile sale sunt foarte greu de înțeles. Cu cât nivelul de conștientizare este mai scăzut, cu atât este mai ușor să apară condițiile care duc, spre exemplu, la dezinformare, care se înrădăcinează mult mai ușor în mințile oamenilor îndeosebi pentru că aceștia nu sunt suficient de bine informați cu privire la modul de funcționare a UE. După părerea mea, abordarea deficitului democratic și abordarea faptului că cetățenii nu se identifică întotdeauna cu UE și cu instituțiile sale ar garanta faptul că dezinformarea și minciunile nu au nicio șansă de succes. Consider cu tărie că guvernul fiecărui stat membru are o datorie fundamentală de a se pronunța împotriva dezinformării și a minciunii. În același timp, guvernele statelor membre UE ar trebui să își informeze cu regularitate cetățenii cu privire la subiectele legate de procesul de integrare europeană. Consider că numai atunci vom înregistra o adevărată evoluție democratică.

Președinta – Întrebarea nr. 3 adresată de Manuel Medina Ortega (H-0132/09)

Subiect: Dubla impozitare

Având în vedere recenta jurisprudență a Curții de Justiție referitoare la dubla impozitare, ce măsuri intenționează Consiliul să propună pentru a armoniza legislația fiscală europeană astfel încât cetățenii europeni să nu fie nevoiți să plătească de două ori aceeași tranzacție impozabilă?

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește actualul mediu de afaceri din Comunitate, deocamdată nu a fost adoptată nicio măsură la nivel comunitar în vederea eliminării dublei impozitări în domeniul impozitării directe cu excepția Directivei 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, a Convenției din 23 iulie 1990 privind eliminarea dublei impunerii în legătură cu adaptarea profiturilor întreprinderilor asociate și a Directivei 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi. Aceasta rezultă din faptul că domeniul în chestiune ține de responsabilitatea statelor membre, cu condiția ca acestea să respecte dreptul comunitar. Acordurile bilaterale privind eliminarea dublei impozitări încheiate între statele membre în conformitate cu atribuțiile autonome menționate mai sus și în conformitate cu acordul cadru OCDE nu par să fie de ajuns pentru a elimina în totalitate dubla impozitare legală din UE.

Comisia, care are dreptul exclusiv de a propune legi comunitare referitoare la impozitarea directă, în prezent preferă în mod clar o abordare pragmatică a acestei probleme având în vedere principiul subsidiarității care se aplică dreptului comunitar în domeniul impozitării directe și având în vedere cerința de unanimitate. Această abordare pragmatică ar trebui să încurajeze statele membre să coopereze pentru a garanta că sistemele fiscale naționale, inclusiv acordurile bilaterale privind impozitarea, funcționează fără probleme. Acest lucru este menționat, printre altele, în comunicarea Comisiei privind coordonarea sistemelor fiscale ale statelor membre în materie de fiscalitate directă pe piața internă, în special în versiunea finală a documentului COM 2006/823. Consiliul a confirmat această abordare bazată pe coordonare a Comisiei în concluziile sale din 27 martie 2007. Aici se sublinia că funcționarea pieței interne poate fi îmbunătățită prin intermediul cooperării în domeniul impozitării la nivel de stat membru și, dacă este cazul, la nivel comunitar, respectându-se în același timp competențele statelor membre. Consiliul a declarat că pot exista mai multe forme pentru soluțiile viabile, în conformitate cu principiul subsidiarității.

Manuel Medina Ortega (PSE) - (ES) Dnă președintă, informația pe care ne-o furnizați este corectă, însă în calitate de membri ai acestei instituții, și mai ales în calitate de cetățeni ai Europei, avem impresia că există o lacună periculoasă în dreptul comunitar.

În prezent, în timp ce cererile fiscale continuă să fie tot mai mari în fiecare stat membru, mobilitatea este aproape imposibilă.

Când îi solicităm Comisiei să explice această abordare pragmatică, se pare că aceasta nu se bucură de niciun sprijin din cadrul Consiliului. Se pare că ne aflăm într-un cerc vicios, în care Comisia ne trimite la Consiliu, iar Consiliul ne trimite înapoi la Comisie, însă, între timp, realitatea este că cetățenii acestei Europe pe care încercăm să o construim nu au posibilitatea de a locui într-o altă țară sau de a stabili relații, din cauza poverii fiscale grele rezultate în urma lipsei de armonizare a sistemului fiscal.

Ar putea Consiliul să facă ceva pentru a pune capăt acestui cerc vicios?

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) În primul rând, aș dori să subliniez că obiectivul pe termen lung este o soluție sub forma unei directive sau a unui tratat multilateral. Doar așa vom putea dezvolta

eficient acest sistem din perspectiva principiilor legale. Comisia propune o soluție pentru problemele cele mai urgente care au apărut pe piața internă, printr-o coordonare îmbunătățită a reglementărilor fiscale din statele membre și printr-un proces îmbunătățit de luare a deciziilor. În comunicarea sa numărul 823 privind coordonarea, Comisia prezintă o propunere de a crea un mecanism pentru o rezolvare eficientă a conflictelor legate de problemele dublei impozitări internaționale din UE, însă din cauza sprijinului insuficient din partea statelor membre, după cum domnul deputat european a menționat aici, Comisia a abandonat această solicitare în favoarea altor inițiative. Comisia este pe deplin conștientă de impactul acordurilor privind dubla impozitare asupra pieței interne și va începe pregătirile pentru consultările publice din 2009. În baza acestor consultări, Comisia va elabora o comunicare privind concluziile sale, împreună cu o propunere pentru o soluție acceptabilă la problemele existente.

Consiliul s-a confruntat în mod repetat cu această problemă în cadrul unei serii de inițiative. Prima a fost extinderea cadrului pentru Directiva 90/435/CE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora prin Directiva 2003/123/CE de eliminare a dublei impozitări economice și juridice în cazul fluxurilor transfrontaliere de dividende din cadrul Comunității. În 1990 a fost adoptat un tratat de arbitraj cu scopul de a elimina dubla impozitare care rezultă din stabilirea prețurilor de transfer dintre întreprinderile asociate. Cu toate acestea, această directivă nu a fost foarte eficientă, parțial deoarece are caracterul unui tratat internațional încheiat între statele membre și nu caracterul unui instrument juridic comunitar. În 2003 a fost adoptată Directiva 2003/49/CE, care elimină dubla impozitare a plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite, care autorizează doar țara beneficiarului efectiv al plăților să impoziteze acele plăți. Problema extinderii cadrului acestei directive ar trebui să reprezinte subiectul unor negocieri viitoare în Consiliu. În legătură cu cele două comunicări ale Comisiei privind coordonarea sistemelor impozitării directe pe piața internă și a contribuției pentru asigurările sociale în statele membre, ECOFIN a adoptat rezoluția Consiliului din decembrie 2008 privind contribuția pentru asigurările sociale. Această rezoluție își propune să elimine dubla impozitare și să coordoneze procedurile de stat în domeniul contribuției pentru asigurările sociale astfel încât, prin transferul activităților economice de la un stat la altul, atunci când activele unei persoane fizice sau juridice sunt transferate de la statul care aplică impozitul la ieșire, statul beneficiar să poată aplica valorile pieței pentru activele care au fost schimbate în timpul transferului de active de la statul de ieșire ca pe o cheltuială atunci când se vând activele.

Syed Kamall (PPE-DE) - Înțelegem cu toții că aceste probleme privind impozitarea pot fi foarte tehnice, dar, general vorbind, este domnul ministru de acord că oricine le înțelege își va da seama cu siguranță că armonizarea fiscală nu este fundamentală pentru a evita dubla impozitare? Tot ceea ce avem nevoie – știu că este destul de tehnic – este voința pentru o mai bună cooperare între statele membre. Având în vedere sumele de bani pe care guvernele le iau în prezent de la plătitorii de taxe care fac cu greu acest lucru, a sosit cu siguranță timpul să încurajăm o mai mare competiție fiscală pentru a reduce povara familiilor lucrătoare din întreaga Uniune Europeană.

Paul Rübig (PPE-DE) - (DE) Dle Președinte în exercițiu, consider că președinția cehă are o abordare foarte pozitivă și proactivă față de acest subiect. Aș dori să vă felicit în acest sens, deoarece în mod normal este important să protejăm cetățenii și întreprinderile mici și mijlocii astfel încât, atunci când acestea furnizează servicii, să își poată recupera venitul în mod corespunzător. Dubla impozitare este ceva pentru care nu există deloc o justificare socială. Așadar, întrebarea mea este următoarea: credeți că Curtea Europeană de Justiție ar putea să stabilească unele standarde în acest caz?

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului - (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, Curtea Europeană de Justiție a statuat că aplicarea directă a dreptului comunitar, a libertății de mișcare și a principiului nondiscriminării nu obligă statele membre să elimine dubla impozitare care rezultă în urma suprapunerii diferitelor sisteme de impozitare în tranzacțiile transfrontaliere din cadrul Comunității. Această poziție rezultă din decizia Curții Europene de Justiție în cauza C-513/04 Kerckhaert Morres. Curtea a mai statuat o dată cu privire la acest subiect și consider că foarte puține lucruri au mai rămas de zis în acest sens. Conform jurisprudenței Curții de Justiție, tratatele care elimină dubla impozitare trebuie să îndeplinească cerințele pieței interne, și, în special, nu trebuie să introducă discriminare sau discrepante în legătură cu libertățile fundamentale consacrate în Tratatul privind Comunitatea Europeană. Pe de altă parte, cred că riscul unei duble impozitări complică foarte mult sistemele fiscale și, mai ales, complică situația întreprinderilor mici și mijlocii, pentru care uneori este foarte greu să pătrundă în sistemele complicate ale legislațiilor naționale. Tocmai IMM-urile sunt cele mai expuse la risc, din cauză că acestea au costuri mai ridicate deoarece nu își permit să angajeze firme de consultanță sau firme de avocatură foarte scumpe, așa cum își permit marile întreprinderi – și mai ales întreprinderile multinaționale. Prin urmare, IMM-urile sunt mult mai împovărate

de aceste sisteme fiscale complicate. Sunt convins că soluția cea mai corectă este ca toate statele membre să aibă un sistem fiscal cât mai simplu, cât mai transparent, și după părerea mea, să practice cele mai mici impozite posibile.

Președinta – Întrebarea nr. 5 adresată de **Marian Harkin** (H-0136/09)

Subiect: Carnea de pasăre

În lumina propunerii Comisiei COM(2008)0336 pentru propunerea de regulament a Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole, în ceea ce privește standardele de comercializare a cărnii de pasăre, este de acord președinția cehă că în interesul siguranței alimentare și a consumatorului, a trasabilității și a calității produsului, totalitatea cărnii de pasăre comercializată ca fiind „proaspătă” trebuie să asigure consumatorilor o garanție a prospețimii? Este de acord președinția că există o problemă serioasă în ceea ce privește carnea de pasăre sacrificată și congelată într-o țară terță, transportată și decongelată – iar în unele cazuri prelucrată – într-un stat UE, iar apoi scoasă pe piață și comercializată ca fiind un produs UE „proaspăt”? Este de acord că acest lucru este inacceptabil și duce consumatorul în eroare și este nedrept față de producătorii UE care urmează indicațiile comunitare stricte? Care sunt pașii pe care îi întreprinde în prezent președinția cehă pentru a asigura adoptarea fără probleme a acestui regulament?

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, președinția ar dori să îi asigure pe onorabilii deputați europeni că acordă o importanță deosebită pentru un nivel ridicat de siguranță alimentară și protecție a consumatorilor în cadrul Comunității, indiferent dacă mâncarea este produsă local sau este importată din țări terțe. În acest context, președinția ar dori să facă referire la concluziile reuniunii Consiliului din 18 și 19 decembrie 2008 privind siguranța importării produselor agricole și a produselor alimentare. În conformitate cu normele comunitare, în concluziile sale, Consiliul a invitat Comisia să prezinte un raport Consiliului și Parlamentului European până la sfârșitul lui 2010 referitor la eficiența și punerea în aplicare a controalelor igienice și fitosanitare a alimentelor importate. Ca rezultat al obligației sale de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane în punerea în aplicare a politicilor comunitare, în decembrie 2008, Consiliul a respins o propunere a Comisiei de regulament al Consiliului de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 853/2004 al Consiliului în ceea ce privește utilizarea substanțelor antimicrobiene pentru a elimina contaminarea suprafețelor carcaselor de păsări de curte. Consiliul a considerat că folosirea acestor substanțe ar putea masca practicile de igienă necorespunzătoare. Parlamentul European și-a exprimat opoziția față de propunere printr-o rezoluție din 19 iunie 2008 și a solicitat Consiliului să respingă propunerea. În ceea ce privește propunerea Comisiei referitoare la standardele comerciale pentru carnea de pasăre, președinția ar dori să confirme faptul că propunerea se află în prezent în negocieri în cadrul Consiliului cu scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și de a preveni ca nu cumva carnea de pasăre să fie comercializată ca fiind proaspătă când în prealabil aceasta a fost înghețată. Președinția îi poate asigura pe onorabilii deputați europeni că ia toate măsurile pentru a permite adoptarea rapidă a acestui regulament de îndată ce Parlamentul European și-a dat avizul.

Marian Harkin (ALDE) – Îi mulțumesc președinției pentru acest răspuns deoarece aceasta a fost într-adevăr și convingerea mea că președinția cehă dorește să ia măsuri în această privință. Sunt mulțumit să aud că s-a discutat în cadrul Consiliului și că veți lua măsuri pentru a preveni ca nu cumva carnea de pasăre să fie înghețată, iar apoi să fie comercializată ca fiind proaspătă, deoarece, bineînțeles, acest lucru înseamnă că o serie de producători UE – într-adevăr toți producătorii UE – nu operează la același nivel.

Prin urmare, cred că întrebarea mea pentru președinție este: în cât timp putem să ne așteptăm la un răspuns din partea Consiliului privind acest subiect, și puteți să ne oferiți indicații referitoare la ce măsuri specifice veți lua în această privință?

Petr Nečas, *Președintele în exercițiu al Consiliului* – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, această problemă a fost rezolvată de organisme de lucru ale Consiliului în cadrul negocierilor cu privire la propunerea de Regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind standarde comerciale pentru carnea de pasăre. Președinția cehă a propus un text de compromis pentru care Comisia pentru agricultură a Consiliului și-a exprimat susținerea majoritară. Textul va fi prezentat în vederea evaluării OMC în cadrul consultărilor cu partenerii comerciali. Dacă evaluarea este pozitivă și în același timp Parlamentul European aprobă raportul în sesiunea plenară, așa cum ar trebui să se întâmple, atunci președinția cehă va prezenta Consiliului textul de compromis. Consiliul are o obligație formală de a aștepta depunerea avizului Parlamentului European, deși nu trebuie să facă referire la acesta în decizia sa. Textul de compromis prevede că pentru produsele fabricate din carne proaspătă de pasăre în

conformitate cu acest regulament, statele membre pot stipula mici variații ale cerințelor de temperatură care se aplică pentru un timp absolut minim și doar pe durata necesară pentru operațiunile de manipulare și de tăiere ale instalațiilor de prelucrare în timpul fabricării produselor din carne de pasăre proaspătă. Așteptăm ca Consiliul să abordeze această propunere în luna mai și, având în vedere negocierile de până în prezent, așteptăm rezultate pozitive.

Avril Doyle (PPE-DE) - În urma crizei EBS din sectorul bovin în urmă cu câțiva ani, am asigurat o identificare și o trasabilitate completă a produselor din carne de vită din Europa. Consideră Consiliul că trebuie să ne mișcăm repede, nu doar în ceea ce privește carnea de pasăre, dar și în ceea ce privește carnea de oaie sau de porc, pentru a oferi consumatorilor aceeași informație și, într-adevăr, să asigurăm aceeași trasabilitate în cazul în care apar probleme?

Raportul Sommer privind informarea consumatorilor își face drum în prezent prin Parlament și, poate printr-o etichetare suplimentară – care s-ar adăuga la trasabilitate – Consiliul ar putea fi de acord cu mine că aceasta ar fi o modalitate de a obține acest lucru.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, indicarea originii pentru carnea de pasăre nu face parte din anexa 14 la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului, și prin urmare nu face parte din propunerea pe care o dezbaterem în prezent. Indicarea originii este reglementată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 543/2008 al Comisiei și, prin urmare, ține de responsabilitatea Comisiei și este dezbătută în comisie. De asemenea, aș dori să spun că înțeleg foarte bine această întrebare deoarece dacă vă uitați la amenințarea cauzată de așa-numita boală a vacii nebune în cazul bovinelor infectate, având în vedere impactul real asupra sănătății populației din statele membre UE, atunci unele dintre bolile care provin de la carnea de pasăre, de exemplu salmonella, cauzează un număr cu mult mai mare de probleme de sănătate și chiar decese decât a cauzat boala vacii nebune la vremea ei. Pe de altă parte, aș dori să subliniez din nou că indicarea originii intră în competența Comisiei și nu ar trebui să uităm că monitorizarea locului de origine este, de asemenea, mult mai dificilă în cazul cărnii de pasăre decât în cazul bovinelor. Ar trebui să evităm să ajungem într-o situație în care încercarea de a proteja consumatorul într-o asemenea măsură încât se elimină absolut orice dubiu sau potențial risc, conduce la un sistem care este atât de complex din punct de vedere administrativ încât duce la prețuri semnificativ mai mari la produsele alimentare. Aș dori să repet că responsabilitatea cheie în domeniul indicațiilor obligatorii a originii pentru carnea de pasăre îi revine Comisiei și nu Consiliului.

Președinta – Întrebarea nr. 9 adresată de **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0144/09)

Subiect: Gestionarea crizelor și întreprinderile mici și mijlocii

Programul european de gestionare a crizelor include asistență pentru întreprinderile mici în conformitate cu Small Business Act. Ce măsuri s-au luat în această privință până la momentul actual și care sunt măsurile prevăzute în viitor?

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în decembrie anul trecut, Consiliul European a convenit asupra unui plan european de redresare economică. Acest plan conține măsuri concrete de sprijinire a întreprinderilor mici și mijlocii, cele mai importante fiind măsurile care își propun să îmbunătățească accesul la finanțare și să reducă povara administrativă pentru întreprindere. În același timp, Consiliul European și-a manifestat sprijinul pentru creșterea intervențiilor Băncii Europene de Investiții între anii 2008 și 2011, în special prin împrumuturi pentru întreprinderile mici și mijlocii, ceea ce reprezintă o creștere de 10 miliarde de euro în comparație cu creditele actuale din acest sector. În plus, Consiliul European a susținut depășirea temporară a pragului de valori pentru cel puțin doi ani în legătură cu ajutorul de stat care presupune sume de până la 500 000 de euro și schimbări în cadrul sprijinului de stat care sunt esențiale pentru impulsivitatea sprijinului oferit întreprinderilor, în special celor mici și mijlocii. Consiliul European a solicitat să se apeleze la accelerarea procedurilor permise în conformitate cu legislația comunitară pentru acordarea contractelor publice și pentru o reducere a poverii administrative a întreprinderilor. De asemenea, Consiliul European susține punerea deplină în aplicare a planului de acțiune al Comisiei privind inițiativa Small Business Act care a fost adoptată de Consiliu la 1 decembrie 2008. Planul de acțiune pentru inițiativa Small Business Act ar trebui să sprijine întreprinderile mici și mijlocii în perioada de turbulențe economice prin facilitarea accesului la credite, reducerea poverii administrative, ajutorarea întreprinderilor mici și mijlocii să exploateze beneficiile pieței interne și creșterea concurenței pe piețele străine. La 5 martie, Consiliul a decis că planul de acțiune ar trebui pus în aplicare în totalitate cât de repede posibil, la nivel comunitar și național, respectând în același timp principiul subsidiarității.

În plus, Consiliul a menționat din nou importanța unor îmbunătățiri viitoare în accesul la finanțare – mă refer la credite, garanții, finanțarea de tip mezanin etc. – și bineînțeles la capitalul de risc pentru întreprinderile inovatoare nou-înființate și pentru întreprinderile mici și mijlocii, în cazul în care este necesar să se țină seama de efectele actualei crize financiare. Trebuie să consolidăm accesul pe piață pentru întreprinderile mici și mijlocii mai ales prin monitorizarea pieței și a sectoarelor individuale pentru a identifica și pentru a aborda barierele în calea pieței interne. Cerințele de contabilitate și procedurile pentru înființarea de noi întreprinderi ar trebui simplificate și accelerate în totalitate. La reuniunea din 19 și 20 martie, Consiliul European a convenit asupra următoarelor măsuri: eliminarea barierelor existente și prevenirea apariției altora, realizarea unei piețe interne pe deplin funcționale, continuarea reducerii poverii administrative, îmbunătățirea condițiilor cadru din industrie în vederea menținerii unei baze industriale solide pentru întreprinderi, acordându-se o atenție sporită întreprinderilor mici și mijlocii și inovației, susținerea parteneriatului între diferitele domenii de afaceri, cercetare, educație și formare profesională, și creșterea calității investițiilor în cercetare, cunoaștere și educație.

Doamnelor și domnilor, aș dori de asemenea să spun că la 10 martie 2009 Consiliul a ajuns la un acord politic conform căruia toate statele membre ar avea opțiunea, bazându-se pe o modificare a Directivei 2006/112/CE, de a aplica permanent o cotă redusă a TVA anumitor servicii care folosesc intensiv forța de muncă, aceste servicii fiind furnizate de obicei, bineînțeles, de întreprinderile mici. Pe lângă cealaltă propunere legislativă care rezultă în urma inițiativelor Small Business Act, Consiliul ar trebui să adopte un regulament privind Statutul societății private europene care ar facilita desfășurarea unor activități comerciale transfrontaliere de către întreprinderile mici și mijlocii. Consiliul va analiza și revizuirea directivei privind întârzierea la plată, cu scopul de a garanta că întreprinderile mici și mijlocii sunt plătite la timp pentru toate tranzacțiile comerciale. În ceea ce privește ordinea de zi pentru o mai bună reglementare, Comisia a prezentat anul trecut 11 noi măsuri accelerate pentru reducerea poverii administrative a întreprinderii cu scopul de a realiza o reducere de 25% a poverii administrative actuale cauzate de regulamentele UE până în 2012. Potrivit estimărilor, s-ar putea economisi astfel aproximativ 30 de miliarde de euro, iar beneficiul cel mai mare ar ajunge la întreprinderile mici și mijlocii. La 10 martie, anul curent, Consiliul a solicitat Comisiei să propună măsuri specifice noi pentru reducerea poverii în ceea ce privește fiecare dintre cele 13 domenii cheie prioritare din planul de acțiune. Etapele practice în acest sens includ adoptarea unor propuneri în prima lectură în Parlamentul European de simplificare a celei de-a treia și a celei de-a șasea directive care se aplică fuziunilor și sciziunilor întreprinderilor comerciale, dar și aprobarea unei revizuii a celei de-a patra și a celei de-a șasea directive. În orice caz, această activitate importantă ar trebui să continue cu scopul de a obține reducerea cu 25% a poverii administrative, iar Comisia ar trebui să își încheie revizuirea tuturor regulamentelor juridice existente cât mai repede posibil.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE) - (EL) Dnă președintă, îi mulțumesc domnului ministru pentru răspunsul său, în care a enumerat toate măsurile planificate. Bineînțeles, punerea în aplicare a acestora trebuie să aducă rezultate reale pentru toți cei din Uniunea Europeană care, în prezent, dețin întreprinderi mici și mijlocii și care resimt consecințele crizei și pentru toți cei care doresc să înființeze noi întreprinderi mici și mijlocii. Referitor la acest subiect, aș dori ca domnul ministru să îmi spună dacă avem statistici privind înființarea de noi întreprinderi, alături de statisticile privind întreprinderile care se dizolvă. M-ar interesa să avem aceste cifre comparative, dacă nu azi, atunci într-un răspuns viitor.

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) În primul rând aș dori să subliniez că cifrele privind companiile care se dizolvă și cele nou-înființate, precum și condițiile specifice pentru înființarea unei noi companii variază considerabil la nivel național în statele membre UE. Dacă în unele state e nevoie de câteva zile pentru a înființa o întreprindere mică sau mijlocie, din păcate în altele poate dura chiar și câteva luni. Bineînțeles, este posibil să întocmim un rezumat detaliat care să conțină informațiile pe care le-ați cerut, dnă Panayotopoulos-Cassiotou, și îl vom furniza în scris.

Președinta – Întrebarea nr. 10 adresată de Avril Doyle (H-0145/09)

Subiect: Rezultatul Consiliului de primăvară privind finanțarea unui acord global referitor la climă

În lumina reuniunii de primăvară la nivel înalt de săptămâna trecută, este mulțumită președinția de rezultatul negocierilor care au avut loc cu privire la furnizarea de asistență financiară pentru țările în curs de dezvoltare în vederea ajungerii la un acord global privind schimbările climatice în cadrul COP 15, la Copenhaga în decembrie?

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în concluziile reuniunii din 19 și 20 martie 2009, Consiliul a declarat că măsurile de atenuare și de adaptare vor necesita

resurse naționale și financiare considerabile, atât publice cât și private, în special în țările în curs de dezvoltare cel mai amenințate, și că UE va oferi o cotă echitabilă de finanțare acestor măsuri în țările în curs de dezvoltare. Estimările Comisiei bazate pe studii recente arată că până în 2020 investițiile publice și private suplimentare vor trebui să crească la aproape 175 de miliarde de euro, dacă emisiile trebuie reduse la un nivel compatibil cu obiectivele UE.

Studiile actuale mai arată că mai bine de jumătate din aceste investiții vor trebui realizate în țările în curs de dezvoltare. În plus, Secretariatul Convenției cadru a ONU privind schimbările climatice estimează că în 2030 costurile de adaptare în țările în curs de dezvoltare vor fi cuprinse între 23 și 54 de miliarde de euro pe an. În ceea ce privește finanțarea măsurilor de atenuare în țările în curs de dezvoltare, Consiliul a adoptat o poziție clară. Cu ajutorul primit din partea țărilor dezvoltate, țările în curs de dezvoltare ar trebui să elaboreze strategii și planuri pentru a construi o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Aceste strategii și planuri ar trebui să facă o distincție între măsurile care pot fi adoptate independent întrucât fie nu presupun nicio cheltuială, fie presupun cheltuieli foarte mici, sau presupun chiar un beneficiu net pe termen mediu, și măsurile care vor duce la costuri suplimentare pozitive pe care țările nu și le pot permite la nivel individual.

În vederea punerii în aplicare a acordului de la Copenhaga este fundamental să beneficiem de un ajutor financiar suficient, previzibil oportun. Structura financiară internațională care asigură acest ajutor trebuie să se bazeze pe principii de eficiență, adecvare, egalitate, transparență, responsabilitate, coeziune, previzibilitate și o bună gestiune financiară. În legătură cu sursele de finanțare, Consiliul a confirmat unele opțiuni care pot fi ulterior analizate în cadrul negocierilor internaționale și care presupun o abordare în baza unor contribuții bazate pe un domeniu de aplicare stabilit, o abordare a pieței bazate pe contracte de licitații sau o îmbinare a acestora cu altor opțiuni. În plus, pe durata trecerii la o piață globală a carbonului, la mecanisme flexibile, mecanismul de dezvoltare curată și punerea comună în aplicare vor continua să joace un rol important în finanțarea reducerilor de emisii în cadrul economiilor țărilor în curs de dezvoltare și a economiilor în tranziție. În această privință, va fi importantă consolidarea integrității din perspectiva mediului, contribuția la dezvoltarea durabilă și repartizarea geografică echitabilă. De asemenea, este necesar să se extindă piața dioxidului de carbon pentru a trimite semnale clare în legătură cu prețul carbonului. Aceasta presupune una dintre modalitățile cele mai eficiente în ceea ce privește costurile de reducere a emisiilor, și în același timp de asigurare a unor stimulente clare pentru trecerea la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon. În ceea ce privește acordul UE privind pachetul climă-energie, Consiliul a mai subliniat contribuția acestuia la eforturile UE pentru a asigura finanțarea măsurilor destinate să diminueze schimbările climatice și adaptarea la acestea. Este clar că trebuie să facem mai mult în domeniul finanțării. Consiliul a decis să revină asupra acestui subiect în reuniunea din iunie, în vederea definirii poziției sale referitoare la negocierile internaționale aflate în curs de desfășurare.

Avril Doyle (PPE-DE) - Doresc să mulțumesc președinției ceh pentru acest răspuns măgulitor. L-am primit de fapt în scris în această dimineață deoarece nu credeau că vom ajunge și la întrebarea nr. 10.

Pot să presupun că aceasta este într-adevăr opinia guvernului ceh, așa cum ați spus dvs., deoarece ar fi foarte încurajator să fie așa? Vă mulțumesc, pentru că aceasta înseamnă că guvernul ceh a înregistrat multe progrese în domeniul schimbărilor climatice de la începutul mandatului său.

Pe lângă reuniunea Consiliului din iunie, ați putea să ne spuneți care este calendarul pentru a se ajunge la un acord în legătură cu așa-numita „cotă-parte echitabilă” a UE pentru finanțarea atenuării și adaptării țărilor terțe? Aș dori să adaug că sunt pe deplin de acord cu ce ați afirmat cu privire la piața dioxidului de carbon și la contribuția acesteia.

Președinta – Vă mulțumesc dnă Doyle. Mă intrigă să aflu că ați avut răspunsul dinainte. Este o practică pe care am dorit să o încurajez atât din partea Consiliului cât și din partea Comisiei de foarte mult timp, așa că felicitări amândurora pentru acest lucru.

(Exclamație din partea dnei Avril Doyle: „Deoarece nu credeau că vom ajunge la întrebarea nr. 10!”)

Petr Nečas, Președintele în exercițiu al Consiliului – (CS) Doamnelor și domnilor, timpul care a mai rămas din mandatul guvernului ceh la președinție se pare că trece din ce în ce mai repede, și poate de aceea încercăm să ne grăbim și să rezolvăm la timp toate problemele administrative. Aș dori să spun ca răspuns la întrebarea onorabilei deputat că Consiliul va dezbate din nou acest subiect în luna iunie a acestui an. După părerea Consiliului, este important să ne concentrăm mai mult pe mecanismele financiare în lupta împotriva schimbării climatice. Înainte de reuniunea de la Copenhaga, Consiliul va publica abordarea UE privind diferitele modalități de finanțare a măsurilor de atenuare și de adaptare, de susținere a noilor tehnologii și de creare a mediului adecvat pentru punerea în aplicare a acestor planuri. De asemenea, Consiliul va arăta felul în care UE va avea

o contribuție concretă la aceste planuri și va explica modul de repartizare costurile între statele membre, precum și eforturile în vederea punerii în practică a acestor obiective. Toate acestea vor avea ca bază propuneri actuale ale Comisiei.

În ceea ce privește alte probleme legate de finanțarea acordului global privind combaterea schimbărilor climatice, UE și-a afirmat clar intenția de a-și asuma o cotă proporțională de responsabilitate în acest sens. În plus, UE a stabilit principii de bază legate de finanțare și și-a exprimat clar intenția de a discuta aceste opțiuni cu partenerii săi globali. Cu toate acestea, este evident că este prea curând să punem cărțile pe masă prin publicarea unor cifre. Nu ar fi un lucru rațional, nu ar fi prudent, nu ar fi tactic. Avem o idee despre finanțarea totală de care ar fi nevoie pentru a pune în aplicare planul global. Cu toate acestea, trebuie să știm măcar aproximativ ce fel de măsuri de atenuare intenționează să pună în aplicare țările terțe. În acest context, aș dori să spun că în 2007 UE a stabilit un angajament voluntar de reducere a emisiilor cu 20% –, și cu 30% – în cazul unui acord global de succes, iar acest eveniment a avut loc cu mult timp înainte ca oricare altă țară din lume să fi publicat orice fel de informație privind propunerile de atenuare.

Președinta – Cât timp mai am posibilitatea, voi insista asupra acestui lucru, deoarece consider că dacă răspunsurile la întrebările la care nu credem că vom ajunge pot fi furnizate în avans, atunci nu există niciun motiv ca întrebările la care vom ajunge să primească răspunsul în avans, ca să putem avea – așa cum tocmai am avut – un schimb mai bun și mai util. Vă mulțumesc amândurora pentru că ne-ați demonstrat acest lucru, ceea ce ne-a dovedit că mulți dintre noi mai au multe de învățat.

Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.10 și reluată la ora 21.00.)

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

20. Stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (reformare) (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0096/2009) întocmit de dl Csibi, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (reformare) [COM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD)].

Magor Imre Csibi, raportor – Dle președinte, aș dori să le mulțumesc raportorilor alternativi pentru cooperare în ajungerea la un acord cu Consiliul referitor la reformarea Directivei privind proiectarea ecologică.

A fost un proces dificil, în principal din cauza caracterului foarte restrictiv al reformării. O propunere legislativă în cadrul căreia Parlamentul nu prea are nimic de schimbat nu constituie un cadru adecvat pentru codificare. Nu mai suntem o instituție care se limitează la a-și exprima opinia printr-un aviz conform, iar Parlamentul dorește să se implice în reformare în viitor.

Cu toate acestea, sunt mulțumit de faptul că, în ciuda dificultăților, am reușit să ajungem la un acord care confirmă principiile de bază din propunerea Comisiei, precum extinderea domeniului de aplicare la produsele cu impact energetic, clarificând și subliniind în același timp toți parametrii de mediu semnificativi.

Astfel, acordul conține o definiție mai bună a „produselor cu impact energetic”, stabilind care produse sunt vizate de măsurile de punere în aplicare, precum materialele izolatoare pentru ferestre sau unele produse care utilizează apa, precum capetele de duș sau robinetele. Insist asupra faptului că simpla enumerare a acestor exemple nu înseamnă o includere automată a acestor produse în domeniul de aplicare a directivei.

Într-o primă etapă, ele vor face obiectul unei evaluări a impactului, ulterior stabilindu-se măsuri de punere în aplicare doar pentru acele produse care au un impact semnificativ asupra mediului, care prezintă un important potențial de dezvoltare și care nu sunt reglementate de alte acte legislative prin care se pot atinge aceleași obiective mai rapid și cu mai puține cheltuieli.

Ulterior, acordul prevede evaluarea metodologiei folosite la pregătirea măsurilor de punere în aplicare pentru a integra mai bine eficiența resurselor și abordarea bazată pe ciclul de viață. Într-o vreme în care resursele naturale se diminuează, nu trebuie să urmărim doar eficiența energetică, ci și optimizarea folosirii resurselor în ansamblu. În plus, trebuie să reducem impactul pe care produsele noastre îl au asupra mediului nu numai în timpul utilizării lor, ci pe toată durata ciclului de viață, de la alegerea materiei prime până la fabricare, ambalare, utilizare și sfârșitul ciclului de viață.

Chiar dacă, pentru moment, domeniul de aplicare a directivei este extins doar la produsele cu impact energetic, ar trebui să fim pregătiți pentru o nouă extindere în viitor, care să includă toate produsele. Atât Comisia pentru mediu, cât și Comisia pentru industrie au solicitat un angajament ferm de extindere, după revizuirea din 2012 a directivei, a domeniului său de aplicare dincolo de produsele cu impact energetic.

Ca răspuns, Comisia s-a angajat să adopte actuala metodologie și, după caz, să extindă domeniul de aplicare la toate produsele. Dar nu am putut obține un angajament ferm de extindere a domeniului de aplicare la toate produsele după revizuirea din 2012 a directivei. Aș fi fost mai mulțumit cu o abordare mai fermă și mai vizionară a Comisiei, din moment ce, în prezent, dispunem de toate instrumentele necesare, iar evaluarea impactului a identificat-o drept cea mai bună opțiune. În acest sens, consider că am ratat ocazia de a face mai multe pentru mediu cu mai puțină birocrație.

Există, de asemenea, revizuirea din 2012. Desigur, nu vom contesta faptul că avem nevoie de o schimbare a modelelor noastre de consum și producție prin trecerea la produse ecologice. Schimbarea este necesară, dar ea se poate realiza și fără îngreunarea exagerată a întreprinderilor și gospodăriilor.

Creând o economie caracterizată prin emisii reduse de carbon și utilizarea eficientă a resurselor, putem oferi un nou stimul competitivității. Directiva privind proiectarea ecologică reprezintă o ocazie importantă pentru industrie în ceea ce privește înființarea de întreprinderi mai competitive bazate pe tehnologii ecologice. Aceasta creează condiții egale în toată Europa, reducând birocrația și costurile de producție. De asemenea, conferă sectorului industrial flexibilitate din moment ce măsurile de autoreglementare pot fi recunoscute ca alternative la măsurile stabilite de punere în aplicare.

În ultimul rând, părțile interesate sunt consultate și implicate în definirea și revizuirea măsurilor de punere în aplicare, precum și în evaluarea măsurilor de autoreglementare. În urma consultării părților interesate, mi-am dat seama că întreprinderile progresiste nu așteaptă reglementări pentru a se conforma, ci adoptă măsuri anticipative. Unele fac acest lucru din altruism, dar majoritatea o fac pur și simplu pentru că un comportament ecologic este benefic pentru afaceri.

Cu toate acestea, trebuie să oferim industriei semnalele potrivite. Deși nu toți colegii îmi împărtășesc punctul de vedere referitor la extinderea cerințelor de proiectare ecologică la toate produsele, am convingerea fermă că degradarea mediului poate fi oprită numai prin trecerea la produse mai puțin poluante.

Mai mult de 80% dintre tipurile de impact exercitat de un produs sunt stabilite în timpul proiectării acestuia. O proiectare îmbunătățită poate evita deșeurile și furniza consumatorilor produse mai eficiente, mai fiabile și mai durabile.

Extinderea cerințelor de proiectare ecologică la produsele cu impact energetic, precum ferestrele sau robinetele, constituie o primă etapă către o abordare ambițioasă și o politică durabilă în materie de produse la nivelul UE.

Uneori, chiar și progresele mărunte pot duce la realizări importante. Îmi exprim speranța că veți adopta acest acord pentru caracterul său progresist și că veți continua presiunile pentru ca acțiunile de redresare a mediului să se desfășoare la potențialul maxim și pentru a stimula proiectarea de produse ecologice.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei – (DE)* Dle președinte, stimați parlamentari, aș dori să încep prin a mulțumi dlui raportor Csibi pentru activitatea extraordinară desfășurată în cadrul acestei propuneri și prin a afirma că sunt foarte mulțumit de faptul că activitatea dumnealui a făcut posibilă ajungerea la un acord la prima lectură.

Din punct de vedere strict legal, conținutul propunerii este limitat. În principal, constă în extinderea domeniului de aplicare a actualei Directive privind proiectarea ecologică dincolo de produsele consumatoare de energie reglementate în prezent, pentru a include toate produsele cu impact energetic. Însă, din punct de vedere politic, această schimbare are o importanță majoră. Ea reprezintă un pas important către cea de-a treia revoluție industrială din Europa, către transformarea economiilor naționale europene în economii naționale cu emisii reduse de CO₂.

Îmi imaginez cum vor arăta produsele europene în viitor. Produsele europene din viitor, având aplicată marca „fabricat în Europa”, vor fi cele mai inovatoare, mai sigure și mai eficiente din punct de vedere energetic și al resurselor, dintre toate produsele. Sunt convins de faptul că rolul de lider jucat de Europa în materie de eficiență energetică și de utilizare cumpătată a resurselor va fi benefic nu numai pentru mediu, ci și pentru cifrele referitoare la ocuparea forței de muncă. Produsele și procesele ecologice înregistrează o dezvoltare fulminantă chiar și în contextul crizei actuale și această tendință va continua.

În opinia mea, această directivă este un bun exemplu de politică integrată în materie de produse. Aceasta și-a dovedit deja eficiența și constatăm în prezent rezultatele pozitive înregistrate în cazul produselor consumatoare de energie. Directiva furnizează un cadru de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică care ține seama de impactul real asupra mediului exercitat de un produs pe toată durata ciclului său de viață. După cum a afirmat deja dl Csibi, directiva netezește calea către acțiuni întreprinse din proprie inițiativă de sectorul industrial. Totodată, limitează cerințele stabilite în mod oficial cu privire la produsele cu un potențial de economisire semnificativ care poate fi pus în practică prin metode viabile din punct de vedere economic.

Directiva aflată în vigoare în prezent are o contribuție importantă la atingerea obiectivelor europene de economisire a energiei, prin eliminarea becurilor, a boilerelor și a numeroase alte produse ineficiente din punct de vedere energetic. Extinderea domeniului de aplicare a directivei pentru a include toate produsele cu impact energetic atrage după sine un potențial enorm de reducere a consumului de energie și, în consecință, a emisiilor de CO_2 carbon.

Pentru a recapitula, toate produsele cu impact asupra consumului de energie sunt incluse în prezent în domeniul de aplicare a directivei. Prin urmare, sunt incluse și acele produse care nu consumă energie în mod direct atunci când sunt utilizate, dar care influențează indirect consumul de energie. Așadar, se pot stabili, de exemplu, cerințe pentru produse consumatoare de apă și pentru ferestre. Vă dau un singur exemplu: prin simpla creștere a numărului de ferestre duble s-ar putea economisi, până în 2020, o cantitate de energie suplimentară de 30%. Aceasta este echivalentul unei economii de 55 000 gigawați/oră, ceea ce reprezintă o economisire de 27 de megatone de CO_2 sau energia produsă de două până la trei centrale nucleare. Acest lucru demonstrează impactul enorm pe care îl pot ascunde schimbări aparent nesemnificative.

Comisia intenționează să își continue activitatea desfășurată în legătură cu aproximativ 25 de măsuri de punere în aplicare pentru Directiva privind proiectarea ecologică, prezentate în planul de lucru pentru perioada 2009-2011. În plus, după consultarea forumului consultativ pentru proiectare ecologică în conformitate cu articolul 16 din directivă, Comisia va stabili produsele care vor fi incluse în cel de-al doilea plan de lucru până la 21 octombrie 2011.

De asemenea, în conformitate cu articolul 21, Comisia va evalua necesitatea extinderii domeniului de aplicare a directivei la produsele fără impact energetic, dar care au un impact asupra conservării resurselor.

După cum s-a convenit în timpul negocierilor care au dus la un acord la prima lectură, Comisia va emite o declarație. Parlamentul cunoaște această declarație. O voi transmite Biroului la finalul ședinței.

Datorită adoptării rapide a propunerii la prima lectură, Comisia poate acum să își pună în aplicare politica durabilă în sectorul industrial și să lucreze la elaborarea altor măsuri specifice de economisire a energiei și de reducere a emisiilor de CO_2 .

Doresc să închei prin a sublinia faptul că negocierile au fost accelerate de strânsa cooperare dintre Parlament, Consiliu și Comisie. Sunt foarte mulțumit să pot afirma că toate amendamentele prezentate de dl raportor Csibi vor fi sprijinite de Comisie. Vă mulțumesc.

Anders Wijkman, în numele Grupului PPE-DE – Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui raportor Csibi.

Din punctul meu de vedere, rezultatul eforturilor noastre comune de a revizui Directiva privind proiectarea ecologică este, în mare parte, o ocazie ratată. Extinderea domeniului de aplicare de la produsele consumatoare de energie la produsele cu impact energetic este bună, bineînțeles. Dar de ce să ne oprim aici? Problemele cu care ne confruntăm în materie de utilizare a resurselor depășesc aspectul energetic. Dl comisar ar trebui să știe acest lucru.

Problema este presiunea generală exercitată asupra ecosistemelor și a bazei resurselor naturale. Multe rapoarte științifice relevă acest lucru, la fel și strategia noastră tematică privind resursele naturale. Se estimează că două treimi din principalele ecosisteme din lume sunt suprautilizate, iar noi epuizăm capitalul natural. Problema se agravează din cauza creșterii economiilor și a numărului populației. Adevărul este că actualul

model și concept de creștere nu este durabil. Cine ar putea contribui, dacă nu Uniunea Europeană, la schimbarea acestui concept într-unul durabil?

În opinia mea, directiva privind proiectarea ecologică reprezintă un pas înainte. Ca și în cazul eficienței energetice, am putea stabili standarde și norme pentru a identifica surse adecvate de materiale, pentru a proiecta produse în scopul facilitării reciclării și reutilizării și pentru a spori eficiența resurselor. În curând va trebui să abordăm aspectul eficienței resurselor. Am văzut propuneri anterioare ale Comisiei care includeau acest aspect și, de aceea, este un mister pentru mine de ce propunerile respective nu au fost duse până la capăt.

Spuneți-mi, unde mai există, în cadrul legislației europene, măsuri care încurajează eficiența resurselor? Avem nevoie de politici-cadru care să încurajeze folosirea eficientă a resurselor în toate planurile, care să încurajeze întreprinderile să adopte noi modele de afaceri – precum gândirea funcțională – care oferă servicii și nu produse și în cadrul cărora veniturile sunt obținute cu ajutorul calității serviciilor furnizate, nu numai prin creșterea volumului vânzărilor.

După cum am mai spus, directiva ar fi putut să includă toate aceste aspecte. Preconizez că, peste câțiva ani, vom regreta că nu am avut o atitudine mai anticipativă azi. Așadar, este o ocazie ratată.

Dorette Corbey, în numele Grupului PSE – (NL) Aș dori să încep prin a mulțumi raportorului. Îi admir și prețuiesc dedicarea și implicarea, precum și rapiditatea cu care a acționat. În opinia mea, întreg procesul s-ar fi putut derula mai rapid, dar, din nefericire, acțiunile întreprinse de raportor au întâmpinat piedici serioase.

În prezent, Europa se luptă cu o criză economică, dar, de fapt, toți ne luptăm de mulți ani cu lipsa inovațiilor. Pe alte continente se inovează mai mult decât în Uniunea Europeană. Statele Unite sunt un exemplu în acest sens, investind mult mai mulți bani – din sectorul public, dar și din cel privat – în cercetare și dezvoltare. Japonia este o țară cu o activitate intens inovatoare, parțial datorită abordării „top runner” existente aici. Directiva noastră privind proiectarea ecologică tinde spre inovare. Este benefică atât pentru mediu, cât și pentru economie. Marca „*fabricat în Europa*” ar trebui să reprezinte produsele cele mai ecologice.

Inovarea trebuie să fie orientată în mai multe direcții: reducerea consumului de energie, reducerea poluării determinate de producție și consum, administrarea mai eficientă a resurselor naturale, precum și reutilizarea și reciclarea produselor la sfârșitul ciclului lor de viață. Nu discutăm numai despre produse consumatoare de energie, ci și despre produse cu impact energetic și sunt pe deplin de acord cu raportorul că, de fapt, ar trebui incluse toate produsele.

Cu alte cuvinte, resursele sunt importante. Dacă, peste douăzeci de ani, vor exista aproximativ nouă miliarde de locuitori pe planetă și dacă toți vor dori un nivel de prosperitate rezonabil, atunci este esențial să administrăm resursele naturale într-un mod eficient și economic. Există concepte care te inspiră, precum conceptul „cradle-to-cradle” al lui Michael Braungart și idei radicale de reutilizare integrală a materialelor.

În acest moment, întrebarea importantă este: directiva privind proiectarea ecologică funcționează în realitate? Cel mai cunoscut exemplu din această directivă este interzicerea becurilor incandescente, o decizie nepopulară, dar benefică. Din nefericire, persistă confuzia legată de becurile de tip LED deoarece s-a dovedit că prezintă mai puține avantaje decât au susținut producătorii.

Un alt exemplu nefericit din directiva în cauză este etichetarea tipurilor de energie. Există tipurile AA, A+, A20, A40 și, în curând, toate produsele vor fi catalogate cu o formă de A. Însă este neclar ce înseamnă această etichetare, ceea ce nu reprezintă un bun exemplu de proiectare ecologică.

Stimați colegi, din nefericire, revizuirea nu poate rezolva toate problemele. Suntem blocați în propriile proceduri și acorduri și aceasta constituie într-adevăr o ocazie ratată. Să sperăm că evaluarea va oferi o șansă de ameliorare. Este important ca directiva privind proiectarea ecologică să fie evaluată în detaliu în curând. Poate această directivă să aducă inovarea spre care tindem? Propulsează ea Uniunea Europeană și producătorii europeni pe primul loc pe piață? Contribuie la economisirea energiei? Contribuie la reducerea cantității de deșeuri și a utilizării resurselor naturale? Și, cel mai important: poate fi efectul extins la produsele fără impact energetic și la toate tipurile de produse?

Holger Krahmer, în numele Grupului ALDE (DE) Dle președinte, dle comisar Verheugen, doamnelor și domnilor, aș dori să vă previn în legătură cu acest acord la care s-a ajuns atât de repede – surprinzător de repede, aș putea spune.

Am avansat atât de rapid încât am fi putut adopta directiva în seara aceasta, practic fără dezbateri. Probabil acesta este motivul pentru care atât de puțini deputați intenționează să ia cuvântul. Vreau să vă avertizez că extindem domeniul de aplicare a acestei directivei într-un moment în care nu avem prea multă experiență legată de modul în care a fost transpusă directiva actuală în prezent. De asemenea, aș dori să vă reamintesc că am dezbătut problema domeniului de aplicare în Parlament și că s-a dorit extinderea acestuia astfel încât să includă toate produsele. Consider că am abordat o cale nepotrivită. Nu se poate accepta și nici nu este rezonabil ca toate produsele fabricate în Europa să fie supuse unei evaluări privind respectarea mediului și este regretabilă – cel puțin din punctul meu de vedere – includerea acestei evaluări în text ca opțiune pentru 2012.

Aș dori să vă previn că trebuie să evităm transformarea Comisiei Europene într-o autoritate de planificare a produselor. Nici politicienii și nici administratorii nu știu, nici măcar după experiența crizei economice și financiare, cum ar trebui fabricate produsele și ce îmbunătățiri ar putea aduce inginerii. De asemenea, în încheiere aș dori să vă reamintesc faptul că întreprinderile mici și mijlocii se simt copleșite de complexitatea din ce în ce mai mare a legislației referitoare la produse. Multe dintre cerințe nu pot fi îndeplinite de aceste întreprinderi și acțiunile noastre din momentul de față reprezintă obligații suplimentare pentru acestea, obligații la ale căror consecințe practice nu ne-am gândit prea mult.

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor doresc să adresez sincere mulțumiri dlui raportor Csibi pentru munca excelentă.

Directiva privind proiectarea ecologică nu constituie un subiect de discuție excelent pentru mass-media sau public, ci este o problemă deosebit de importantă, deși împărtășesc punctul de vedere al dlui Wijkman referitor la extinderea perspectivei pentru a include eficiența resurselor, în general.

Toate studiile care au analizat costul legat de protecția climei indică faptul că soluția cea mai rapidă și mai puțin costisitoare de reducere a emisiilor este să economisim energie. Dacă impunem cerințe de eficiență energetică pentru echipamente și produse, vom economisi o cantitate considerabilă de energie fără obligații suplimentare pentru public.

Se estimează că 36% din emisiile de gaze cu efect de seră ale UE sunt generate de clădiri. Conform rapoartelor cunoscute de noi toți, îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor reprezintă una dintre cele mai economice căi de protecție a climei. În momentul de față, discutăm despre extinderea domeniului de aplicare a Directivei privind proiectarea ecologică prin impunerea de cerințe în materie de energie, de exemplu, pentru ferestre, pereți și materiale izolatoare pentru clădiri. Este un lucru bun și mă bucur că nu le-am permis reprezentanților grupurilor de interese din industria chimică să blocheze această decizie deosebit de importantă. Directiva ne va ajuta mult la atingerea obiectivului de 20% de economisire a energiei.

Un alt mijloc important de care dispunem este etichetarea în materie de eficiență energetică a echipamentelor. Comisia comite o greșală gravă încercând să elimine modelul de clasificare de la A la G care a funcționat atât de bine și care a devenit o obișnuință pentru consumatori, fiind utilizat și în alte regiuni din lume. Sunt mulțumit de faptul că, săptămâna aceasta, Comisia pentru industrie, cercetare și energie a adoptat o poziție fermă în favoarea menținerii modelului de clasificare de la A la G și a actualizării criteriilor aplicabile acestuia în funcție de evoluția tehnologiei. Sper că în sfârșit Comisia va acorda atenție poziției ferme și clare exprimate de Parlament în legătură cu acest subiect.

Günter Verheugen, vicepreședintele Comisiei – (DE) Stimați parlamentari, controversa din cadrul acestei dezbateri nu este legată de eficiența energetică. Cred că suntem cu toții acord că propunerea Comisiei va reprezenta un progres important pentru creșterea eficienței energetice, pentru economisirea de energie și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. La aceste lucruri se referă propunerea. Este o propunere cu privire la politica noastră în materie de climă și energie. Sunt oarecum surprins de criticile serioase pe care tocmai le-am ascultat. Consider că am explicat suficient de clar în discursul meu de azi faptul că, în cadrul politicii integrate duse de Comisie în materie de produse, eficiența energetică și conservarea resurselor sunt interdependente. În acest sens, conservarea resurselor joacă un rol absolut esențial în cadrul propunerii pe care o analizăm. Se pare că acest aspect a fost trecut cu vederea.

De asemenea, aș dori să subliniez faptul că, în ceea ce privește măsurile de punere în aplicare, anexa 1 la directivă acoperă toate caracteristicile de mediu pentru întregul ciclu de viață al unui produs – incluzând astfel și eficiența resurselor, nu numai eficiența energetică – și că asemenea factori sunt luați în considerare de Comisie atunci când stabilește, printr-o metodologie specifică, acei parametri de proiectare ecologică care trebuie reglementați în cadrul măsurilor de punere în aplicare destinate proiectării ecologice a produselor

consumatoare de energie. În ceea ce privește măsurile specifice de punere în aplicare, problema eficienței resurselor este absolut crucială.

Permiteți-mi să fac câteva afirmații generale cu privire la politica în acest domeniu. Consider că noua politică în materie de produse, care va avea un impact enorm asupra comportamentului consumatorilor, asupra producției industriale la toate nivelurile și asupra culturii noastre economice în ansamblu, nu poate fi finalizată brusc, ci trebuie dezvoltată treptat. În plus, este mai logic să se stabilească normele statutare doar atunci când există deja un minim de experiență, de care nu dispunem într-un volum suficient în momentul de față în ceea ce privește eficiența resurselor pentru produsele standard de consum. Cu toate acestea, am stabilit în mod clar direcția în care mergem și sunt sigur că, data viitoare când vom dezbate această directivă, nu ne vom mai concentra atenția asupra eficienței energetice, ci asupra conservării resurselor.

V-aș fi recunoscător dacă, în situația actuală, am putea îndeplini ceea ce se poate îndeplini în mod logic în această etapă și, împreună, să conștientizăm ceea ce este cu adevărat important și reprezintă o contribuție de durată la reducerea consumului de energie, atingându-ne astfel scopul de a transforma Europa în liderul mondial în materie de eficiență energetică și reducere a emisiilor de CO₂.

vicepreședintele Comisiei **Declarația Comisiei**

Raportul Csibi (A6-0096/2009)

Comisia declară că adoptarea extinderii propuse a domeniului de aplicare a Directivei Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic nu va afecta punerea în aplicare a programului de lucru stabilit în prezent.

În plus, Comisia va ține seama de experiența acumulată în cazul directivei atunci când va stabili programul de lucru și va propune noi măsuri de punere în aplicare în temeiul directivei reformate. În conformitate cu articolul 15 alineatul (2) litera (c) din directivă și cu principiile unei mai bune legiferări, Comisia va depune eforturi pentru a asigura menținerea uniformității legislației UE în materie de produse.

În afară de aceasta, atunci când va evalua necesitatea extinderii domeniului de aplicare a directivei la produsele fără impact energetic în conformitate cu articolul 21, Comisia va avea în vedere necesitatea adaptării metodologiei de identificare și abordare a parametrilor de mediu semnificativi pentru aceste produse.

Magor Imre Csibi, raportor – Dle președinte, nu este niciodată ușor de ajuns la un compromis, iar dezbaterile de azi ne-a demonstrat că avem opinii diferite, dar, în egală măsură, nu este niciodată ușor de identificat cea mai bună cale de mijloc între atitudinea progresistă a Parlamentului European și realismul care caracterizează direcțiile generale și Consiliul.

Însă, aș dori să mulțumesc sincer colegilor noștri din cadrul direcțiilor generale pentru flexibilitate. De asemenea, aș dori să mulțumesc dlui comisar Verheugen pentru sprijinul acordat și cuvintele amabile, precum și raportorilor alternativi care m-au ajutat în cadrul acestui proces legislativ.

Din punctul meu de vedere, am reușit să identificăm o cale de mijloc satisfăcătoare în cazul acestei propuneri și o metodă de abordare a acestui pachet legislativ care nu va supraîncărca industria europeană și care ne va ajuta să clădim o industrie europeană mai eficientă în ceea ce privește energia și resursele.

Aș dori să reiterez oarecum cele afirmate de colegul meu, dl Krahmer și să îmi exprim speranța că punerea în aplicare a acestei propuneri va fi la fel de rapidă ca și demersul nostru legislativ.

Așadar, mi-aș dori să văd o punere în aplicare rapidă și rezultate rapide și rezultate care, mai întâi de toate, servesc interesele cetățenilor și ale industriei europene.

Președintele – Dezbaterile sunt închise.

Votarea va avea loc mâine la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Rovana Plumb (PSE), în scris – (RO) Criza financiară actuală nu face decât să consolideze responsabilitatea UE de a-și onora angajamentele privind energia și mediul. Trebuie luate numeroase măsuri (exemplu: eco-proiectarea), pentru ca felul în care consumăm și producem în Europa să devină mai durabil, fără costuri suplimentare impuse întreprinderilor și cetățenilor.

Eco-proiectarea se adresează primului stadiu din ciclul de viață al produsului. Noul concept vizează „eliminarea impactului de mediu din produs și din procesul de producție”. Circa 80% din impactul de mediu al produsului și costurile de-a lungul ciclului de viață se pot determina în faza de proiectare. Acumularea și diseminarea cunoștințelor generate în efortul de eco-proiectare al producătorilor reprezintă unul din beneficiile esențiale ale reformării directivei proiectării ecologice.

Informarea consumatorilor asupra eficienței energetice și a resurselor ar trebui să devină un element cheie în deciziile lor. Îmbunătățirea eficienței energetice reprezintă cea mai rapidă și puțin costisitoare cale de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. În vederea măririi transparenței pentru consumatori, industrie și autoritățile competente și a facilității colectării rapide a datelor pentru consumatori și IMM-uri este nevoie de o bază de date accesibilă.

Susțin solicitarea adresată Comisiei de a crea o bază de date publică în materie de eco-proiectare disponibilă online.

21. Condiții armonizate pentru comercializarea produselor de construcție (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0068/2009) întocmit de dna Neris, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor de construcție [COM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD)].

Catherine Neris, raportoare – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, în această seară se încheie prima etapă din activitatea de examinare a propunerii Comisiei privind condițiile de comercializare a produselor de construcție.

În acest sens, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru sprijinul tehnic acordat și, de asemenea, tuturor raporturilor alternativi pentru receptivitatea și bunăvoința cu care s-au implicat în dialog, ceea ce ne-a ajutat să ajungem treptat la opinii comune și la un acord asupra principalelor aspecte ale problemei.

Cu toate că sprijinim pe deplin obiectivele reformei, respectiv îmbunătățirea modului de funcționare a pieței, consolidarea credibilității marcatului CE și simplificarea sistemului și că, fără îndoială, suntem interesați de existența unui limbaj tehnic comun, marea majoritate a membrilor Comisiei pentru piața comună și protecția consumatorilor au fost nerăbdători să dea glas propriilor îndoieli referitoare la aceste aspecte.

Preocupările menționate se pot explica în primul rând prin dorința unanimă de a evita situația în care simplificarea și relaxarea procedurilor ar duce la diminuarea controlului și a declarațiilor referitoare la produse.

În al doilea rând, preocupările sunt determinate de poziția adoptată de Comisie care, în opinia noastră, tinde să se mulțumească cu o situație în care criteriile de evaluare a produselor sunt lăsate în seama statelor membre și, în consecință, conținutul real al marcatului CE depinde de țara în care sunt marcate produsele, ceea ce cauzează probleme de credibilitate.

În ultimul rând, rezervele exprimate de noi provin din faptul că, într-un moment în care dorim să direcționăm Europa către o economie ecologică, textul care ni s-a prezentat nu se referă nici la performanța energetică a produselor, nici la caracterul parțial periculos al acestora pentru utilizatori.

Pentru a răspunde acestor preocupări, Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor a introdus o serie de amendamente. Voi menționa cinci dintre acestea.

În primul rând, propunem ca obligația aplicabilă produselor de construcție introduse pe piață, de a deține un marcaj CE, să fie menținută pentru a garanta că toate produsele comercializate în Europa au fost controlate în mod corespunzător.

Această condiție nu trebuie să creeze poveri suplimentare pentru întreprinderile mai slabe și să le prejudicieze activitatea. De aceea, ne-am pronunțat în favoarea menținerii procedurilor simplificate pentru microîntreprinderi și am introdus o măsură de scutire a micilor meșteșugari de la obligativitatea aplicării marcatului CE.

În al doilea rând, doresc să menționez procedurile simplificate care fac mai accesibil marcatul CE. Am hotărât, cu toate acestea, să acordăm acces la aceste proceduri fabricanților de produse de construcție și nu

importatorilor. Prin această abordare, destinată să amelioreze monitorizarea pieței, vom putea împiedica societățile de import obscure să importe produse de proastă calitate.

Al treilea amendament major se referă la introducerea unui nivel minim de armonizare în ceea ce privește criteriile de evaluare a produselor de construcție în Europa. Astfel, conținutul marcatului CE va avea aceeași semnificație, indiferent de țara în care este comercializat produsul.

Atunci când acest lucru este posibil, am dori chiar ca normele aplicabile evaluării produselor să fie identice în toate statele membre. În acest scop, am introdus opțiunea creării unor criterii de evaluare noi, care nu se limitează la aspectele tehnice, ci pot fi folosite, de asemenea, la măsurarea performanței unor parametri de interes general precum mediul, siguranța și riscurile pentru sănătate.

Tot în acest scop – și mă voi referi aici la cel de-al patrulea amendament – am contribuit la multiplicarea informațiilor destinate utilizatorilor, furnizate de producători în declarațiile de performanță. În special, producătorii vor fi obligați să declare toate substanțele periculoase care figurează într-o listă anexată, care cuprinde, de asemenea, substanțele menționate în Directiva REACH.

În ultimul rând și acesta este ultimul amendament pe care îl menționez, membrii Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor au încercat să confere mai multă transparență condițiilor de certificare a produselor de construcție, rolului societăților în procesul de certificare și condițiilor de acces la marcatul CE, diferențiind în mod clar procedura de acces pentru produsele cărora li se aplică un standard armonizat de procedură de acces pentru produsele cărora nu li se aplică un astfel de standard și care sunt denumite adesea produse inovatoare.

Această acțiune se apropie de sfârșit, dar nu a atins nivelul pe care îl doream. În urma dificultăților cu care ne-am confruntat în cadrul Consiliului în ceea ce privește formularea unei poziții, ne-am dat seama că nu se poate ajunge la un acord, în ciuda bunei cooperări între președinția franceză și cea cehă.

În prezent regret acest lucru, deși sunt conștientă de faptul că, dacă am avea mai mult timp la dispoziție, am putea să ajungem la un consens mult mai larg la a doua lectură, și, mai presus de toate, am purta discuții mai fructuoase în cadrul cărora să se facă auzite opinii referitoare la aceste aspecte.

Günter Verheugen, vicepreședintele Comisiei – (DE) Dle președinte, stimați parlamentari, aș dori să mulțumesc dnei raportor Neris pentru eforturile depuse în cadrul unei propuneri atât de complete și de complicate din punct de vedere tehnic. Este vorba de un proces de legiferare care a prezentat multe provocări pentru noi toți, dar trebuie să afirmăm în mod răspicat că, în acest moment, discutăm despre viitorul unui sector deosebit de important.

Doar produsele de construcție reprezintă 3% din produsele de pe piața internă europeană și, dacă includem activitatea de construcție, sectorul construcțiilor se ridică la 10% din produsul economic total al Uniunii Europene. Așadar, este foarte clar faptul că trebuie depuse eforturi pentru îmbunătățirea competitivității acestui sector – în special în contextul crizei actuale.

Prin această propunere, dorim să creăm o bază fermă pentru consolidarea pieței interne a produselor de construcție. Doar așa putem garanta creșterea economică și locurile de muncă necesare dincolo de perioada de redresare economică. Pentru a atinge acest obiectiv, actuala Directivă privind produsele de construcție trebuie armonizată cu principiile unei mai bune legiferări.

În continuare vă voi prezenta ceea ce încercăm să realizăm. Am dorit să clarificăm conceptele de bază și utilizarea marcatului CE, să simplificăm procedurile pentru a reduce cheltuielile întreprinderilor, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii și să consolidăm credibilitatea sistemului în ansamblu.

În ceea ce mă privește, acest proces înseamnă evitarea oricăror greutăți suplimentare nejustificate pentru întreprinderi, în special pentru cele mai mici dintre acestea. Prin urmare, consider că este important să nu introducem proceduri administrative sau de evaluare noi, ceea ce este vital, înainte de toate, pentru cele mai mici dintre întreprinderile locale.

În conformitate cu principiile Legii întreprinderilor mici (Small Business Act), care, doresc să subliniez, a fost întâmpinat recent cu foarte mult entuziasm în cadrul acestei săli de ședințe, propunerea Comisiei conține proceduri simplificate pentru microîntreprinderi în ceea ce privește produsele care nu prezintă pericole serioase din punct de vedere al siguranței. Nu doresc modificarea acestei abordări – este unul dintre elementele-cheie ale propunerii. Motivul este existența mai multor grupuri de produse de construcție – precum ferestre, uși interioare și podele – fabricate de producători foarte mici a căror activitate este extrem

de importantă pentru funcționarea pieței și pentru interesele consumatorilor. Potențialul acestor mici producători trebuie exploatat în mod eficient în beneficiul industriei de construcții europene.

Nu împărtășesc punctul de vedere conform căruia este necesară întocmirea unei declarații privind substanțele periculoase mai amănunțite decât ceea ce s-a stabilit deja în conformitate cu Regulamentul REACH. Vă asigur, cu toată sinceritatea, că normele stabilite în Regulamentul REACH sunt exhaustive – nu s-ar mai putea adăuga nimic pentru sectorul construcțiilor – toate preocupările care mi-au ajuns la cunoștință se regăsesc în regulamentul REACH. Mă întreb chiar ce rost ar avea existența unei legislații referitoare la substanțele chimice, complete și integrate dacă am introduce reglementări noi pentru fiecare produs în parte. Comisia nu va sprijini această idee.

În ultimul rând, mă voi referi la marcajul CE și la eliminarea marcajelor naționale. Permiteți-mi să clarific următorul lucru: în cazul în care sunt prevăzute, marcasele naționale adaugă norme de testare suplimentare pentru produsele de construcție, pe lângă prevederile standardelor europene armonizate, dar nu conferă nicio valoare adăugată în ceea ce privește conținutul. Ceea ce se adaugă este birocrație și obligații suplimentare pentru întreprinderile în cauză. Este exact contrariul a ceea ce urmărește propunerea.

Situația sectorului de construcții este diferită de cea a sectoarelor tradiționale în ceea ce privește așa-numita „legiferare conform noii abordări”, care a constituit recent obiectul pachetului legislativ privind piața internă. Nu putem copia pur și simplu, în sectorul industrial, soluțiile aplicate în alte sectoare de „legiferare conform noii abordări”, deoarece acest sector are o cu totul altă structură și utilizează materiale complet diferite.

Din motive lesne de înțeles, nu am discutat fiecare amendament. Comisia va informa în scris Parlamentul cu privire la poziția adoptată referitoare la celelalte amendamente propuse de Parlament.

În opinia mea, propunerea de regulament privind produsele de construcție este foarte importantă. Consider că dezbateră de astăzi este importantă și împărtășesc punctul de vedere al raportorului cu privire la faptul că, având mai mult timp la dispoziție, există șanse bune să ajungem împreună la un acord satisfăcător.

Den Dover, *raportor pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie* – Dle președinte, aș dori să afirm că dl comisar a dovedit o bună înțelegere a sectorului construcțiilor. În opinia mea, acest sector reprezintă un procent mai mare din PIB-ul total, aproximativ 12 sau 13 %, iar în cadrul materialelor 4 sau 5 %, deci este un sector foarte important.

Sunt de profesie inginer constructor și a fost o onoare pentru mine să întocmesc avizul în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie. Am fost încântat să constat la final existența unui sprijin unanim în favoarea avizului pe care l-am prezentat. Am analizat aspectele tehnice mai mult decât aspectele legate de comercializare deoarece, în general, în această seară discutăm mai mult o abordare din perspectiva pieței interne.

După 20 de ani de aplicare a directivei, industria construcțiilor are într-adevăr nevoie de un regulament. Aș sublinia necesitatea consolidării marcajului CE, care este absolut esențial. Nu mai dorim norme naționale și urez succes acestui proiect în viitor. Este o măsură foarte importantă într-un sector la fel de important.

Zita Plešinská, *în numele Grupului PPE-DE – (SK)* În prezent, există numeroase diferențe între condițiile naționale aplicabile produselor de construcție și integrării acestora într-o construcție.

Din moment ce sectorul construcțiilor este unul dintre sectoarele în care principiul recunoașterii reciproce este cel mai adesea încălcat, salut regulamentul propus privind comercializarea produselor de construcție. Este un act legislativ exhaustiv, destinat să actualizeze o directivă veche de 20 de ani referitoare la produsele de construcție și mai multe regulamente. Acest regulament operează mai multe modificări în cadrul declarației de conformitate, armonizează terminologia juridică și stabilește excepțiile aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii. Conform informațiilor pe care le dețin, producătorii de materiale de construcție sunt deosebit de interesați de marcajul CE. În afară de aceasta, regulamentul ar trebui să simplifice considerabil procedurile administrative pentru exportatori și importatori, prezentând avantaje din punct de vedere comercial.

De exemplu, producătorii de var, ciment și cărămizi beneficiază deja de marcajul CE. În sectorul construcțiilor, marcajul CE nu semnifică siguranță, iar marcasele naționale nu reprezintă un avantaj pentru utilizatori. În mod contrar, acestea constituie un obstacol pentru piața internă. Marcasele naționale nu indică testarea prealabilă a proprietăților suplimentare ale unui produs și nici nu menționează nimic referitor la calitatea unui produs de construcție. În ciuda acestui lucru, producătorii sunt adesea obligați să plătească pentru teste și pentru dreptul de a aplica marcasele naționale pe produsele lor.

Nu am nicio obiecție referitoare la marcarea voluntară care are drept scop testarea proprietăților calitative ale produselor, precum ECO Design (proiectare ecologică). Cred cu tărie că scopul nostru trebuie să fie consolidarea marcatului CE și utilizarea lui obligatorie. Dle comisar Verheugen, apreciez punctul dvs. de vedere legat de utilizarea marcatelor naționale pentru produse de construcție, dar, în calitate de raportor alternativ, mă declar în favoarea propunerii inițiale a Comisiei.

Standardele armonizate constituie un instrument mai eficient și mai adecvat pentru producătorii de pe piața produselor de construcție și, prin urmare, sunt mândră de faptul că am redactat, în cadrul Parlamentului European, cadrul de finanțare a standardelor europene. Aș dori să mulțumesc raportorilor, dna Neris, dna Fourtou și dna Rühle și echipelor dumnealor pentru cooperarea excelentă, precum și colegilor mei, Den Dover, Malcolm Harbour, Andreas Schwab și Tereza Pinto de Rezende, pentru o activitate de asemenea excelentă. În egală măsură, aș dori să adresez mulțumiri colegilor din cadrul Comisiei și președinției cehe pentru abordarea conciliantă și constructivă. Urez mult succes actualei legislaturi.

Jan Cremers, în numele Grupului PSE – (NL) Stabilirea de norme pentru produse nu este o problemă pur tehnică. În urmă cu douăzeci de ani am fost implicat în prima acțiune de stabilire a unor norme într-un domeniu complet diferit și anume, sectorul construcțiilor. Trebuie să spun că sunt mulțumit de rezultatul obținut de dna Neris.

Performanța unui produs de construcție ar trebui evaluată nu numai în ceea ce privește capacitățile tehnice și caracteristicile fundamentale, ci și în ceea ce privește efectele utilizării produsului asupra sănătății și siguranței pe tot parcursul ciclului său de viață. De aceea, grupul din care fac parte a lucrat intens la includerea unor dispoziții care să fie avantajoase atât pentru siguranța și securitatea angajaților și utilizatorilor, cât și pentru mediu. Îi mulțumesc dnei raportor pentru sprijinul acordat în acest sens.

Grupul nostru consideră că toate informațiile cunoscute de producător ar trebui incluse într-o declarație de performanță, inclusiv informațiile referitoare la substanțele periculoase. Statele membre ar trebui să asigure aplicarea corectă a legislației și să prevadă sancțiuni în cazul încălcării acestora, inclusiv sancțiuni penale pentru încălcările grave.

Dle președinte, atunci când se vorbește despre armonizarea produselor, argumentul utilizat de fiecare dată este acela că problema este una de ordin tehnic în care nu pot fi amestecate măsuri de ordin social. Sunt mulțumit de faptul că, în cazul de față, am putut rezista în fața acestui argument și îmi exprim speranța că putem încheia acest capitol mâine.

Janelly Fourtou, în numele Grupului ALDE – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să îi adresez felicitări dnei Neris pentru rezultatele obținute într-un domeniu tehnic deosebit de dificil pentru persoane ca noi care nu sunt experte în domeniul respectiv.

Scopul regulamentului propus de Comisie este crearea unui cadru legislativ armonizat, concomitent cu menținerea flexibilității și reducerea obligațiilor administrative și a costurilor. Nu știu dacă am respectat întotdeauna acest obiectiv, dar, cel puțin, am încercat, împreună cu raportorul și raportorii alternativi, să facilităm dezbaterile la cea de-a doua lectură, din moment ce Consiliul nu a reușit să ajungă la o poziție comună.

Nu voi intra în detalii, ci voi profita de timpul rămas pentru a prezenta poziția Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa cu privire la marcatul CE, unul dintre elementele esențiale ale acestui raport. În această privință, Grupul ALDE împărtășește întru totul punctul de vedere al Comisiei și s-a opus întotdeauna perpetuării marcatelor naționale.

Prin urmare, vom vota în favoarea marcatului CE ca marcaj exclusiv, în favoarea simplificării procedurilor de obținere a acestui marcaj și a facilităților pentru microîntreprinderi.

Andreas Schwab (PPE-DE) – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, la rândul meu, doresc să adresez felicitări raportorului, raportorilor alternativi și, mai presus de toate, dnei Plešinská și voi continua ideea dnei Fourtou.

La urma urmei, anul trecut am ajuns la un acord referitor la pachetul legislativ privind mărfurile și a trebuit să rezolvăm, la momentul respectiv, problema dificilă a marcatului CE. Dle comisar Verheugen, decizia Grupului Socialist din Parlamentul European de a adopta acordul la care s-a ajuns la momentul respectiv în cazul acestei directive se bazează și pe faptul că există posibilitatea ca studiul comandat de dvs. să nu fi fost prezentat în mod eficient tuturor grupurilor parlamentare. Dle comisar, puteți profita de această ocazie pentru a insista ca Grupul Socialist să nu ignore rezultatele studiului. Există, poate, șanse ca acestea să fie

recunoscute până la votul de mâine, ținând seama în special de faptul că marcajul CE din contextul prezentei directive – spre deosebire la pachetul legislativ privind mărfurile – nu este legat de informațiile relevante pentru consumatori, ci numai de caracteristicile produselor care, în orice caz, urmăresc un obiectiv diferit.

În al doilea rând, Regulamentul privind produsele de construcție a contribuit cu succes la procesul de finalizare a pieței interne, din moment ce am reușit, pe de o parte, să simplificăm reglementările aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii în multe domenii și, pe de altă parte, să punem în aplicare relaxările legislative pentru microîntreprinderi, anunțate în Legea întreprinderilor mici (Small Business Act) și solicitate în mod explicit în nenumărate ocazii.

Sunt perfect de acord cu opiniile exprimate cu privire la instituțiile naționale de standardizare. În acest domeniu avem nevoie de o piață internă europeană mult mai puternică. Trebuie să existe posibilitatea ca un producător spaniol să obțină un produs autorizat pentru Germania sau Suedia de către o instituție de standardizare din Spania, în loc să fie obligat se obțină autorizație națională eliberată de fiecare instituție națională în parte.

În plus, dle comisar, sunt de acord cu cele afirmate de dvs. în legătură cu regulamentul privind substanțele chimice. Am depus eforturi semnificative pentru a crea Regulamentul REACH și nu ar trebui să adăugăm alte reglementări pentru fiecare propunere legislativă nouă referitoare la materiale care au o oarecare legătură cu substanțele chimice.

Există două aspecte pe care trebuie să le abordăm din nou, la a doua lectură. Primul dintre acestea se referă la actele legislative care reglementează cererile de produse. Consider că ar trebui să existe mai multe în acest domeniu, pentru ca utilizatorii să își formeze o opinie reală. De asemenea, ar trebui evitată duplicarea reglementărilor. În opinia mea, anexa 6 este o exagerare. Directiva privind tensiunea joasă și directiva privind mașinile industriale acoperă deja multe aspecte în domeniu. Trebuie să se reexamineze atent necesitatea existenței unor reglementări de tip *lex specialis* în acest caz. În ceea ce privește celelalte aspecte, dna Neris a creat o bază solidă pentru votul la prima lectură.

Günter Verheugen, *vicepreședintele Comisiei – (DE)* Dle președinte, vă mulțumesc pentru că mi-ați acordat din nou cuvântul, dar nu este nevoie de această intervenție. Tot ceea ce mai pot adăuga este să vă mulțumesc tuturor pentru această dezbatere constructivă și utilă.

Catherine Neris, *raportoare – (FR)* Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru contribuția dvs. la acest raport.

Voi face doar o observație: am reținut tot ceea ce s-a afirmat deoarece consider că această acțiune ar trebui să continue. Pentru noi este important ca acest sector să fie mai bine structurat în cadrul Comunității, dar, mai presus de toate, am vrea ca normele, pe care le dorim mai complete în ceea ce privește marcajul CE, să aibă mai multă substanță. În această privință, ne dorim mai ales o integrare europeană mai aprofundată pentru o Europă mai bună și, într-adevăr, o integrare mai aprofundată a acestor sectoare sensibile despre care știm că se află în centrul economiilor noastre și că pot stimula redresarea economică. Este necesar să abordăm toate aspectele discutate aici.

Ultimul lucru pe care voiam să îl menționez are legătură cu cele afirmate de dl Schwab referitor la studii. Desigur, vom ține seama de studiile realizate, nu doar pentru a confirma cele întreprinse de noi, dar și pentru a reevalua orice aspect care se dovedește necesar. Consider că este important să cooperăm în acest domeniu și vom coopera.

Vă mulțumesc, dle comisar, pentru aceste schimburi fructuoase și sper că, la a doua lectură, textul va corespunde nevoilor întreprinderilor noastre și, în special, că va fi adaptat la aceste nevoi.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc mâine la ora 12.00.

22. Impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi - Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu privire la evaziunea fiscală legată de import și de alte tranzacții transfrontaliere (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră comună privind următoarele rapoarte:

- A6-0244/2009 întocmit de dl Hamon, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2003/48/CE privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi [COM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS)], și

A6-0189/2009 întocmit de dl Visser, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu privire la evaziunea fiscală legată de import și de alte tranzacții transfrontaliere [COM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS)].

Benoît Hamon, raportor. – (FR) Dle președinte, aș dori să încep prin a mulțumi raportorilor alternativi care au contribuit la adoptarea acestui raport în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, doamnele Pietikäinen și Raeva și să îi felicit pe coordonatorii din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni (PPE-DE) și Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, domnii Gauzès și Klinz, care au avut o contribuție importantă în garantarea adoptării acestui raport, care va fi votat mâine în ședință plenară, în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare.

Cunoașteți faptul că, la sfârșitul reuniunii G20 anumiți președinți ai statelor membre ale UE – unele importante pe deasupra – au proclamat victorie anunțând, printre altele, că era secretelor bancare a luat sfârșit.

Cu aceste declarații răsunătoare puse deoparte, Parlamentul European – profit de ocazie pentru a saluta această acțiune – și-a început activitatea practică și s-a concentrat nu asupra comunicării, ci asupra eforturilor de a combate în mod eficient evaziunea fiscală, estimată la 200 de miliarde de euro anual. Aceste 200 de miliarde de euro ar trebui comparate cu sumele alocate planurilor de redresare economică destinate țărilor din Europa pentru a face față crizei, cu bugetul Uniunii Europene și cu nivelurile deficitului din țările europene. În prezent, contribuabilii europeni sunt îndreptățiți să solicite sectorului bancar european și, prin urmare, băncilor europene, să depună eforturile necesare pentru ca autoritățile fiscale din statele membre să poată recupera o parte din venitul provenit din impozite, pe care îl pierd prin evaziune sau fraudă.

Am întreprins o acțiune constructivă și consider că am evitat recurgerea la directive și acuzații reciproce. Am înregistrat progrese în trei direcții diferite și doresc să îmi exprim aprecierea cu privire la textul propunerii prezentat de Comisia Europeană și la activitatea coordonată de dl comisar Kovács care, fără îndoială, este orientată în direcția bună. Am încercat, pe cât posibil, să ținem seama de sugestiile făcute de contribuabilii europeni pentru a îmbunătăți textul Comisiei în trei direcții.

Am decis că, referitor la domeniul de aplicare a directivei, textul era destul de limitat, atât în ceea ce privește structurile legale implicate, cât și definiția produselor din economii. Cunoaștem faptul că autorii fraudelor dispun de o imaginație nepuizabilă atunci când trebuie să inventeze noi produse financiare care să le permită anumitor persoane să se eschiveze de la plata impozitelor. Acesta este motivul pentru care Parlamentul și Comisia propun introducerea unei proceduri de comitologie care să adapteze definiția produselor din economii la situația reală a mecanismelor financiare.

Cu toate acestea, numeroase produse sunt în prezent excluse din domeniul de aplicare și, în opinia noastră, ar trebui incluse cât mai rapid posibil. Este, în special, cazul anumitor tipuri de sisteme de pensii care funcționează prin capitalizare și, în general, considerăm că propunerea de a include produse care garantează 95% din investiție nu oferă suficiente garanții.

De aceea, credem că plafonul de 90% este mai adecvat. În acest sens, se vor depune amendamente în cadrul ședinței plenare de mâine. Vom vedea dacă sunt adoptate. Regret faptul că în cadrul comisiei nu am putut ajunge la un acord asupra acestui aspect și sper că ședința plenară de mâine va constitui un semnal puternic prin adoptarea definiției produselor din economii care garantează 90% din capital și nu doar 95%, astfel cum propune Comisia.

Cu toate acestea, s-a ajuns la un consens larg asupra modului de extindere a domeniului de aplicare a directivei, în special asupra modului de redactare a anexelor I și III. În plus, anexa I este consolidată de raport, din moment ce acesta conține o listă foarte extinsă a paradisurilor fiscale, care nu exclude nicio jurisdicție și care, spre deosebire de lista G20, include în mod special Delaware și Nevada. Am creat o definiție mai largă decât cea oferită de Comisie pentru construcțiile legale cu privire la care aceste jurisdicții vor trebui să demonstreze fie că nu există pe teritoriul lor, fie că sunt transparente din punct de vedere fiscal și consider că această inversare a sarcinii probei este o cale mai eficientă de combatere a evaziunii fiscale.

Cu toate acestea, principalul dezavantaj al textului – și voi încheia cu acest aspect – constă în perioada de tranziție acordată pentru trei state membre: Belgia, Austria și Luxemburg. Deși Belgia a anunțat că renunță la sistemul de reținere a impozitelor, doresc să văd extinderea sistemului de schimb automat de informații

și, pentru ca acest lucru să devină realitate, doresc să se stabilească o dată limită de încheiere a perioadei de tranziție. De aceea, deși am adoptat ca termen pentru realizarea unui studiu de evaluare a calităților sistemelor de reținere a impozitelor și de schimb de informații anul 2011, momentul revizuirii directivei, se dorește ca anul 2014 să fie data limită pentru încheierea perioadei de tranziție. Trebuie să spun că am încercat să lucrăm ținând seama de principiul transparenței și pentru o mai mare transparență, într-un moment în care contribuabililor li se cere să își plătească impozitele în special pentru a veni în sprijinul sectorului bancar european.

Cornelis Visser, raportor – (NL) Aș dori să încep prin a mulțumi raportorilor alternativi pentru cooperare.

Voi prezenta contextul problemei. Combaterea fraudei, deși este în mare parte responsabilitatea statelor membre, nu se poate desfășura exclusiv la nivel național. Trebuie să constituie o prioritate pentru Uniunea Europeană și trebuie să ne asigurăm că există o cooperare strânsă între statele membre și Comisia Europeană. Având în vedere că reforma sistemului taxei pe valoarea adăugată a fost suspendată pentru moment, Comisia s-a concentrat asupra așa-numitei măsuri convenționale și anume, modificarea legislației privind TVA-ul prin introducerea unor îmbunătățiri de ordin tehnic, dar care nu modifică în mod semnificativ sistemul actual.

Sprijin inițiativa prezentată de dl comisar Kovács, deoarece se îndreaptă în direcția potrivită. Frauda fiscală duce în primul rând la încălcarea principiului unei impozitări corecte și transparente și poate genera perturbări ale concurenței în cazul în care o societate încasează TVA, iar alta nu încasează, în primul și în primul rând cheltuielile suportate de la bugetul unui stat. Acest lucru afectează funcționarea pieței interne din moment ce comercianții corecți au un dezavantaj concurențial din cauza fraudei fiscale. Salut cu entuziasm eforturile Comisiei în încercarea de a soluționa abuzarea deliberată a sistemului de TVA de către grupurile infracționale care doresc să profite de pe urma deficiențelor sistemului.

TVA-ul este o sursă de venit importantă nu doar pentru statele membre, ci și pentru UE. Uniunea Europeană primește aproximativ 20 de miliarde de euro din încasările de TVA. Se estimează că valoarea fraudei legată de TVA în Europa se ridică la 100 de miliarde de euro anual. Este vorba de suma pe care importatorii nu o plătesc la graniță. Această situație constituie un motiv suficient pentru sancționarea importatorilor și exportatorilor care comit fraude.

Cu toate acestea, Comisia Europeană introduce o modificare majoră, încercând să mențină o răspundere solidară a furnizorilor corecți și a importatorilor care comit fraude. De aceea, am încercat să intensific protecția juridică a exportatorilor de bună credință. Cu alte cuvinte, întreprinderile nu ar trebui să fie răspunzătoare pentru deficiențele existente în cooperarea administrativă dintre statele membre. Dacă statelor membre li se conferă, pur și simplu, o competență suplimentară în ceea ce privește posibilitatea unor acțiuni judiciare la nivel transfrontalier împotriva exportatorilor, acestea nu vor fi stimulate să aducă îmbunătățiri în materie de cooperare administrativă.

Prin amendamentele prezentate, încercăm să evităm situația în care exportatorii corecți ar fi sancționați în mod nejustificat. Prin urmare, exportatorul corect trebuie să primească o notificare cu două luni înainte de aplicarea sancțiunii reale, astfel încât să poată dovedi că a acționat cu bună credință. În acest sens, contactul trebuie stabilit prin intermediul oficiului de impozitare de care aparține exportatorul și nu prin intermediul oficiului din statul membru importator.

Grupul Socialist din Parlamentul European se pronunță în favoarea unei perioade maxime de recuperare de cinci ani. Personal, nu sunt de acord cu acest punct de vedere. Perioadele de răspundere în materie de TVA la nivel național nu au fost armonizate. În Belgia, de exemplu, perioada este de trei ani, cu excepția cazului în care se poate dovedi o fraudă. O perioadă mai lungă de răspundere solidară și multiplă în materie de TVA aplicabilă tranzacțiilor transfrontaliere nu este de dorit, deoarece întreprinderile ar avea de suportat mai multe sarcini administrative care ar genera costuri ridicate, ceea ce, în mod cert, trebuie evitat în contextul crizei actuale.

În plus, începând cu anul 2010, societățile vor trebui să prezinte lunar declarații-rezumat privind tranzacțiile transfrontaliere din cadrul UE, urmând ca autoritățile fiscale să primească în mod automat informațiile necesare pentru a verifica tranzacțiile intracomunitare. Aceste informații trebuie folosite de autoritățile fiscale în mod corespunzător și cu un scop precis.

De ce ar fi necesar să li se acorde o perioadă suplimentară de cinci ani înainte de a efectua controale încrucișate, din moment ce primesc deja lunar informații? Mă tem că o perioadă de recuperare de cinci ani va avea ca

rezultat o acțiune întârziată di partea autorităților fiscale și dispariția fraudatorilor. În consecință, recuperările se vor face pe seama întreprinderilor care au acționat cu bună credință.

Dle președinte, îmi voi încheia intervenția. Trebuie să se găsească rapid soluții pentru importatorii care comit fraude. Exportatorul cinstit trebuie să fie contactat de administrația fiscală de care aparține, cu o notificare prealabilă de două luni și în termen de maximum doi ani, întrucât această perioadă limitează, pe cât posibil, sarcinile administrative pentru întreprinderile care acționează cu bună credință.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

László Kovács, *membru al Comisiei* – Dnă președintă, într-o lume globalizată, în care autorii fraudelor și evaziuniștii profită de domeniul limitat de aplicare a autorității administrațiilor fiscale naționale, este fundamental să existe o cooperare și o asistență reciprocă pentru a combate mai eficient fraudă și evaziunea fiscală. Sunt esențiale normele îmbunătățite și o mai mare transparență.

Acest lucru a fost subliniat recent în cadrul reuniunii la nivel înalt a G20 de la Londra, și este și mai relevant pe piața internă în mijlocul crizei financiare, la fel ca necesitatea înăsprii politicilor fiscale din Uniunea Europeană. În ciuda acestor evenimente, sunt mulțumit că pot să discut cu dvs. în această seară două propuneri care contribuie la obiectivul de combatere a evaziunii fiscale în două domenii diferite de impozitare.

Propunerea de revizuire a Directivei privind impozitarea economiilor încearcă să acopere lacunele și să prevină mai eficient evaziunea fiscală. Salut cu căldură atitudinea constructivă și de susținere față de această propunere care reiese din raportul dlui Hamon și punctul de vedere al dnei Siitonen.

Sunt conștient că punctul cel mai controversat al discuției din cadrul comisiilor a fost amendamentul 20, care stabilea sfârșitul perioadei de tranziție în care pentru trei state membre se permitea perceperea unei taxe reținute la sursă în locul unui schimb automat de informații. De asemenea, observ inițiativa opusă a dnei Lulling și a dlui Karas care susțin, prin amendamentul 28, posibilitatea pentru aceste trei state membre de a continua perceperea taxei reținute la sursă și de a nu realiza schimbul automat de informații pe o bază permanentă.

Dați-mi voie să vă reamintesc că obiectivul final al Directivei privind impozitarea economiilor este schimbul automat de informații pe o bază cât mai vastă posibil, având în vedere că acesta este singurul instrument rezonabil pentru a permite țării de reședință a contribuabilului să aplice propriile norme fiscale în cazul venitului transfrontalier provenit din economii. Acest lucru este perfect compatibil cu evoluțiile recente la nivel internațional – precum concluziile G20 – care favorizează transparența și consolidarea cooperării dintre administrațiile fiscale în baza schimbului de informații. Prin urmare, pot să vă asigur că Comisia, deși respinge amendamentul 28 deoarece acesta contravine obiectivului directivei, nu are un punct de vedere negativ cu privire la amendamentul 20.

Cu toate acestea, considerăm că în acest stadiu este prea devreme să stabilim o dată pentru sfârșitul perioadei de tranziție, deoarece acest lucru ar putea crea un obstacol în calea adoptării rapide necesare a amendamentului propus de Consiliu. Practic, este necesar să evaluăm când și în ce fel angajamentele politice pentru cooperarea consolidată, pe care și le-au sumat o serie de jurisdicții, pot fi puse în realitate în aplicare. Cu toate acestea, Comisia nu se va opune niciunei consolidări a dispozițiilor corespunzătoare ale directivei care pot fi aprobate în unanimitate de Consiliu.

În amendamentul 22, Comisiei i se solicită să realizeze până la sfârșitul lui 2010 un studiu comparativ de analizare a avantajelor și a punctelor slabe, atât pentru sistemul schimbului de informații, cât și pentru taxa reținută la sursă. Totuși, data stabilită pentru realizarea acestui studiu nu pare a fi realistă: toate statele membre vor trebui, la rândul lor, să pună la dispoziția Comisiei începând cu acest an elementele de transmitere a statisticilor care în cazul acestora sunt opționale, în conformitate cu concluziile Consiliului din mai 2008 și cu anexa V la propunerea de amendament.

În ceea ce privește amendamentele de natură mai tehnică și care au drept scop, fie extinderea domeniului de aplicare a unei anumite dispoziții – de exemplu, amendamentul 17 privind asigurările –, fie limitarea poverii administrative pentru operatorii economici, Comisia consideră că propunerea sa este deja rezultatul unui echilibru delicat între îmbunătățirea eficienței directivei și limitarea poverii administrative suplimentare.

În ciuda acestui lucru, propunerile de amendamente ar putea avea efecte negative asupra echilibrului precar. Acestea ar putea fie să mărească povara administrativă într-un mod disproporționat – este, în special, cazul

amendamentelor care au ca scop extinderea domeniului de aplicare –, fie să aibă un impact nefavorabil asupra eficienței dispozițiilor.

Cu toate că apreciază abordarea constructivă a Parlamentului, Comisia nu poate accepta unele amendamente în forma lor actuală. Totuși, Comisia va apăra spiritul unora dintre aceste amendamente în cadrul deliberărilor Consiliului fără să își modifice oficial propunerea.

Revenind la subiectul delicat al fraudei din domeniul TVA, aș dori să vă reamintesc că la reuniunea ECOFIN din 4 decembrie 2007, Consiliul a invitat Comisia să își accelereze activitatea privind măsurile convenționale de combatere a fraudei din acest domeniu. ECOFIN a invitat Comisia să prezinte propuneri legislative de rectificare a deficiențelor întâlnite în cadrul legislației în vigoare.

Drept urmare, Comisia a prezentat o comunicare privind o strategie coordonată pentru a îmbunătăți lupta împotriva fraudei din domeniul TVA în Uniunea Europeană, în decembrie 2008. Comunicarea stabilește o serie de măsuri în vederea cărora Comisia intenționează să prezinte propuneri legislative pe termen scurt. Prezenta propunere face parte din prima serie de propuneri anunțate în comunicarea sa.

Propunerea va permite statelor membre să combată mai eficient fraudele din domeniul TVA în două modalități. În primul rând, prin furnizarea unor clarificări ulterioare privind condițiile de scutire a anumitor importuri de bunuri, și, în al doilea rând, prin crearea temeiului juridic care să permită răspunderea transfrontalieră solidară pentru operatorii economici care nu reușesc să își îndeplinească obligațiile de raportare.

Aș dori să mulțumesc Parlamentului și, în special raportorului, dl Visser, pentru că s-a ocupat de această propunere într-un timp atât de scurt și pentru raportul constructiv pe care l-a realizat. Cu toate acestea, permiteți-mi să fac unele comentarii.

Amendamentele 2 și 4 din raport ar impune Comisiei să realizeze o evaluare privind funcționarea dispozițiilor referitoare la noua răspundere transfrontalieră solidară. Din păcate, Comisia nu deține această informație, întrucât evaluarea impozitelor, precum și recuperarea acestora, țin exclusiv de competența națională. În plus, în cazul în care Comisia primește plângeri din partea operatorilor economici conform cărora dispoziția este folosită incorect de administrațiile fiscale naționale sau dacă dispoziția conduce la rezultate nejustificate, aceasta își va asuma responsabilitatea de gardian al legislației comunitare și va lua măsurile adecvate. Aceasta presupune în special prezentarea unei propuneri de modificare a dispoziției, dacă este cazul.

Amendamentele 3 și 5 contravin repartizării competențelor între statele membre în cadrul funcționării generale a sistemului comunitar al TVA. Acest sistem se bazează pe o acțiune impozabilă dintr-un anumit stat membru, care duce la o datorie TVA și la o răspundere TVA în statul respectiv. Statul membru în care trebuie plătită respectiva datorie TVA va determina procedura de urmat în vederea recuperării acesteia, inclusiv de la operatorii economici nerezidenți.

Prin urmare, un operator economic care nu și-a îndeplinit obligațiile de raportare în statul membru de plecare va trebui să își justifice deficiențele față de administrația fiscală a statului membru căruia îi datorează TVA și nu administrației fiscale a propriului stat membru. Acesta din urmă va interveni doar la solicitarea primului stat membru pentru a obține informații suplimentare sau în procesul de recuperare a impozitului.

Eva-Riitta Siitonen, *raportare pentru aviz din partea Comisiei pentru afaceri juridice – (FI)* Dnă președintă, doamnelor și domnilor, susțin compromisul la care a ajuns Comisia pentru afaceri economice și monetare. Raportul dlui Hamon referitor la Directiva privind impozitarea economiilor este excelent și echilibrat. Acesta abordează prevenirea evaziunii fiscale și o mai mare transparență.

Parlamentul trebuie să fie exigent în acest domeniu. De exemplu, ar trebui să armonizăm sistemele fiscale pentru venitul din economii sub forma plății dobânzilor. Trebuie să includem ultimele state membre în sistemul schimbului de informații. Secretul bancar, care este de departe prea rigid, trebuie să fie mai flexibil, astfel încât să putem lupta împotriva paradisurilor fiscale. Conferința G20 a dezbătut și eradicarea paradisurilor fiscale, unul dintre principalele sale obiective.

Parlamentul trebuie să ofere un exemplu, pentru a ne redresa în urma crizei economice și pentru a recâștiga încrederea publicului. Trebuie garantată transparența din sectorul bancar, iar acest lucru va fi posibil doar prin schimbul de informații.

Astrid Lulling, *în numele Grupului PPE-DE – (FR)* Dnă președintă, dezbaterile și discuțiile asupra sistemului fiscal al economiilor a luat o întorsătură atât de pasionantă încât începe să deranjeze. Nu ezit să apăr ceea ce

se pare că este o poziție minoritară, însă vom vedea ce se va întâmpla mâine, deși raportoarea noastră și comisarul încă mai confundă capra cu varza.

Să ne întoarcem la rădăcina problemei. Directiva privind impozitarea economiilor a intrat în vigoare în 2005 cu scopul de a impozita veniturile din capital ale nerezidenților. Vorbim aici de două sisteme: schimbul de informații dintre autoritățile fiscale și taxa reținută la sursă.

Ce găsim după mulți ani de funcționare? Toate studiile oficiale și neoficiale arată că schimbul de informații prezintă deficiențe serioase, deoarece este complicat, greoi și costisitor. Pe de altă parte, taxa reținută la sursă prezintă multe avantaje.

Ce credeți că se înțelege din toate acestea – mai ales din ceea ce au spus raportoarea și comisarul? Ei bine, că sistemul care nu funcționează și care nu garantează plata impozitului datorat va deveni obligatoriu. Înțelegeți dacă puteți!

Problema nu este lipsită de picanterii, pentru că după cum se va observa, sistemul taxei reținute la sursă câștigă în permanență teren în majoritatea statelor membre – 19 din 27 îl aplică spre satisfacția lor generală. Cu toate acestea, ceea ce este mai mult decât bine acasă, devine inacceptabil odată ce ai trecut granița.

Această logică va duce pur și simplu la o deșirare a ceea ce am construit de zeci de ani, cu alte cuvinte, piața unică a serviciilor financiare. *Acquis*-ul comunitar privind libera circulație a capitalului este de asemenea pus în discuție, având în vedere că majoritatea țărilor fac presiuni în vederea repatrierii capitalurilor rezidenților lor.

În orice caz, orice lovitură poate fi contracarată în lupta împotriva acestui nou monstru care este secretul bancar. Le adresez colegilor mei care luptă împotriva acestui așa-numit monstru care e vinovat de toate relele: ați ales ținta greșită când ați confundat problemele din cadrul acestei directive și, mai presus de toate, vă înșelați singuri.

În încheiere, dnă președintă, sper că mulți dintre colegii mei deputați vor da urmare unui sfat înțelept și vor vota amendamentul 28 propus de grupul meu, prin care statelor membre li se va permite nici mai mult nici mai puțin decât libera alegere între taxa reținută la sursă și schimbul de informații.

Kristian Vigenin, în numele Grupului PSE – (BG) Dnă președintă, domnule comisar, îmi pare rău că dna Visser nu a stat să asculte până la sfârșit dezbaterile privind acest subiect, însă trebuie să încep prin a spune că susținem propunerile Comisiei în această direcție. Bineînțeles că o reformă completă a TVA ar fi mult mai eficientă, însă întrucât acest lucru nu este posibil pentru moment, propunerea dvs. ar trebui să rezolve unele probleme întâlnite de statele membre în dorința acestora de a cuprinde și fraude TVA.

În special în contextul unei crize, considerăm că este de o importanță primordială ca veniturile din TVA să fie garantate dat fiind că, în prezent, statele membre încearcă să investească miliarde pentru a susține economia. În această privință, fiecare oportunitate de a limita posibilitatea de fraudă ar trebui sprijinită de Parlament.

Aș dori să mai spun că susținem în totalitate propunerile dlui Visser în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Probabil că acestea vor insufla într-o oarecare măsură o mai mare încredere în cadrul sectorului de afaceri, comparativ cu propunerile inițiale ale Comisiei. În orice caz, considerăm că sugestiile făcute la articolul 1 litera (c), conform cărora perioada dintre livrarea bunurilor și primirea notificării la care se face referire în al doilea paragraf ar trebui să fie de doi ani, este destul de scurtă și, după părerea noastră, creează posibilități suplimentare de limitare a domeniului de aplicare și a rezultatelor propunerii Comisiei Europene.

Din acest motiv. Grupul PSE sugerează ca această perioadă să fie de cinci ani, care considerăm că este destul de scurtă pentru sectorul de afaceri, dar și suficient de lungă pentru ca administrația fiscală să își finalizeze activitatea. În plus, introducerea acestei litere (c) nu are legătură nici cu sugestiile privind data și nici cu felul în care va intra în vigoare, ceea ce credem că va crea probleme suplimentare pentru statele membre.

Sperăm că propunerea se va bucura de susținere și va oferi rezultatele așteptate.

Bilyana Ilieva Raeva, în numele Grupului ALDE – (BG) Dle comisar, dnă președintă, doamnelor și domnilor, în ciuda contextului crizei economice și financiare, trebuie să susținem Uniunea Europeană în eforturile sale de a obține un sistem fiscal mult mai operativ și eficient.

Propunerea Comisiei de modificare a directivei privind impozitarea economiilor într-un alt stat membru oferă șansa de a îmbunătăți schema existentă. Membrii Comisiei pentru afaceri economice și monetare a

Parlamentului European susțin extinderea aplicării acesteia spre noi instrumente financiare și zone geografice. Democrații-liberali din Europa au propus includerea de teritorii cu regimuri fiscale foarte slab reglementate, așa cum sunt statele Delaware și Nevada din SUA, precum și o asigurare a tratamentului egal între statele membre și o reducere a poverii administrative aferente punerii în aplicare a directivei.

Cu toate acestea, dle comisar, dezbaterea fundamentală continuă să fie dacă trebuie abolit sistemul calculării impozitului la sursă în favoarea schimbului automat de informații. Din punct de vedere liberal, problema este modalitatea în care vom reuși să mărim colectarea veniturilor fiscale și în care simpla consolidare a schimbului de informații nu va da rezultate – lucru confirmat conform unor studii realizate deja – în prevenirea abuzurilor fiscale sau în creșterea colectării veniturilor fiscale, ci doar va priva unele state membre de avantajele lor concurențiale. Impozitarea la sursă nu este doar mai eficientă, dar oferă o mai mare transparență pe durata colectării.

Consider că statele membre trebuie să își păstreze autonomia în ceea ce privește alegerea sistemului de impozitare. Grupul ALDE a sugerat să se realizeze o analiză comparativă a celor două sisteme. Sperăm ca până la sfârșitul lunii decembrie 2010 să avem rezultatele din partea Comisiei. Sperăm, de asemenea, că aceste rezultate vor reprezenta baza unor propuneri viitoare ale Comisiei privind modificarea sistemului de impozitare a economiilor în cadrul Uniunii Europene.

Măine vom vota asupra unui alt text important referitor la fraudă din domeniul TVA legată de importuri. Obiectivul acestei directive este să asigure schimbul rapid de informații adecvate și de bună calitate. În acest caz, cinci ani reprezintă o perioadă de timp suficient de lungă pentru sectorul de afaceri. De asemenea, are ca scop introducerea unui mecanism de răspundere solidară. Pentru protejarea veniturilor fiscale ale fiecărui stat membru este important să garantăm că răspunderea solidară intervine doar atunci când informația furnizată prezintă grave nereguli sau când există o întârziere nejustificată în furnizarea acesteia. Altfel, riscăm să impunem o povară și mai dăunătoare asupra întreprinderilor.

Sper că vom vota în favoarea acestor rapoarte mâine.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM – (SV) Dnă președintă, evaziunea fiscală nu este principala noastră problemă într-un moment în care economia mondială este zguduită din temelii. Este adevărat că asistăm la fraude peste tot în Europa, în SUA și, de fapt, în întreaga lume. Este adevărat că există paradisuri fiscale peste tot în lume unde oamenii bogați și companiile pot depozita banii. Cu toate acestea, nu aceasta este principala noastră problemă în acest moment. Dacă ne concentrăm asupra acesteia, căutăm doar o cale de a scăpa de responsabilitate.

Ceea ce trebuie să facem acum, dacă dorim ca în viitor să mai existe orice bază de impozitare, este să ne luăm la trântă cu criza financiară. De ce ne aflăm acum în această situație? Mai presus de toate, deoarece în prezent suntem conduși de capitalism. În practică, întreprinderile financiare, marile bănci și majoritatea marilor întreprinderi sunt conduse de reprezentanți, iar acești reprezentanți pot introduce bonusuri, salarii compensatorii și pensii care toate depind de profiturile companiei pe care acești oameni o conduc. Nu există nimic mai simplu pe lume decât să crești profitabilitatea pe termen scurt și, prin urmare, profiturile pe care aceste companii le înregistrează. Este pur și simplu o chestiune de creștere a riscului. Există numeroase studii referitoare la „distribuțiile Taleb”, așa cum le numim adesea, în care, dacă mărești substanțial riscul, poți conta pe profituri care cresc dramatic și oricine poate primi aceste bonusuri și alte beneficii, cu alte cuvinte aceste „avantaje”. Apoi, bineînțeles, riscul începe să devină realitate, însă cei care conduc compania au plecat deja sau vor trebui să plece. Ajung să își cumpere castele în Franța sau să joace golf în Spania. Nu ar trebui să ne pară rău pentru ei, însă sistemul este pur și simplu nedurabil.

În plus, niciunul dintre acești actori nu dispune de vreun stimulent pentru a preveni această evoluție. Agențiile de rating al creditelor depind de atragerea clienților, însă vor rămâne fără clienți dacă afirmă că aceștia nu sunt solvabili. Depunătorii știu că există garanții la depozite astfel încât nu trebuie să își facă griji în legătură cu banca la care își depun banii. Alți actori știu că pot ajunge la un acord cu cealaltă parte și contează pe faptul că sunt prea importanți ca să eșueze, în timp ce contribuabilii trag întotdeauna ponoasele. Aceasta înseamnă că statele trebuie să precizeze de la început că nu își vor asuma toate riscurile. Este un lucru foarte greu de realizat, însă trebuie făcut. Din păcate, nu cred că Parlamentul European va coopera în acest sens, însă aș recomanda tuturor membrilor din acest Parlament să facă acest lucru.

Ieke van den Burg (PSE) - (NL) Contrar obiceiului meu, voi începe printr-o declarație politică, deoarece consider că, în aceste vremuri de creștere a ratei șomajului și a diferenței de remunerare între bărbați și femei, evaziunea fiscală este pur și simplu scandaloasă. Pe durata alegerilor va fi evident care sunt partidele care doresc într-adevăr să lupte împotriva acestora.

Raportul dlui Hamon privind impozitarea veniturilor din economii este un exemplu de problemă la îndemână. Îmi dau seama că este dificil pentru dl comisar să ajungă la un adevărat consens pe această temă conform cerinței de unanimitate. Grupul Socialist din Parlamentul European este mult mai ambițios decât propunerea Comisiei, iar acest lucru reiese din seria de amendamente pe care le-am propus.

Permiteți-mi să mai fac un comentariu final referitor la intervenția dnei Lulling, care a comparat cele două sisteme, al schimbului de informații și al impozitării la sursă. Cred că nu aceasta este ideea. Vorbim despre carențele legislative din ambele sisteme, iar acestea sunt subiectele asupra cărora ar trebui să insistăm. S-au luat măsuri, însă trebuie să facem mai mult decât propune prezentul raport.

László Kovács, membru al Comisiei – Dnă președintă, aș dori să vă mulțumesc pentru comentarii și pentru punctele de vedere pe care le-ați exprimat pe durata dezbaterii. Mă bucur să văd că Parlamentul European și Comisia au puncte de vedere comune privind acțiunile care trebuie luate pentru a lupta mai eficient împotriva fraudei și a evaziunii fiscale din Uniunea Europeană și sunt mulțumit de susținerea generală față de cele două propuneri.

Aș dori să vă mulțumesc din nou pentru că ați acordat prioritate dosarului privind impozitarea economiilor și pentru susținerea față de eforturile Comisiei de a promova o bună guvernare în domeniul fiscal. Obținerea unor evoluții rapide în discuțiile privind propunerea de modificare este, de asemenea, una dintre prioritățile președinției cehe. Având în vedere climatul internațional – criza financiară și economică – aceasta este și o prioritate pentru majoritatea statelor membre.

Sunt convins că, odată ce statele membre convin asupra modalităților de acoperire a lacunelor existente în Directiva privind impozitarea economiilor, Consiliul îi va solicita probabil Comisiei să își actualizeze într-un mod asemănător acordurile cu cele cinci state nemembre ale UE și cu celelalte zece jurisdicții care participă la mecanismul de impozitare a economiilor. Este prematur să facem azi speculații cu privire la modul în care acestea vor reacționa la abordarea noastră. În primul rând, UE trebuie să ajungă la un acord intern unanim. În orice caz, având în vedere progresele înregistrate în cadrul discuțiilor G20 privind atingerea standardelor OCDE pentru schimbul de informații, mă declar optimist și în această privință.

În ceea ce privește raportul dlui Visser, am mai spus și înainte că Comisia nu poate accepta amendamentele Parlamentului, însă am luat cunoștință de recomandările cuprinse în acesta. În special, nevoia de o mai bună coordonare între diferitele state membre, îmbunătățirea necesară a calității informațiilor care sunt schimbate, nevoia de a permite accesul automat pentru alte state membre la anumite date conținute în bazele de date ale statelor membre și cerința de a armoniza înregistrarea și ștergerea procedurilor și ideilor care sunt puternic susținute de Comisie. Acesta este motivul pentru care Comisia va înainta, până la sfârșitul lunii mai, o propunere mult mai considerabilă de reformare a regulamentului privind cooperarea administrativă, în care vor fi cuprinse și aceste propuneri.

În concluzie, și după cum am menționat deja cu alte ocazii, este evident faptul că nu există o soluție unică la nivel global pentru eliminarea fraudei și a evaziunii fiscale. Propunerile pe care le-am discutat azi reprezintă două etape majore înainte, în cadrul strategiei globale împotriva fraudei la nivel comunitar.

Benoît Hamon, raportor – (FR) Dnă președintă, voi fi foarte scurt, deoarece am vorbit deja destul.

În primul rând aș dori să îi mulțumesc dnei Raeva și dnei Siitonen, precum și deputaților europeni pentru discursurile și contribuțiile acestora la acest text, și să îi spun dlui Kovács că, după părerea mea, am înțeles ce a spus.

Cu toate acestea, cred că mâine va fi de un real folos un semnal puternic din partea Parlamentului European către Consiliu cu privire la problema domeniului de aplicare, a secretului bancar și a listei paradisurilor fiscale, în special dacă, pe viitor, va trebui să negociem noi acorduri cu țările terțe.

Aș dori să închei acum cu o critică – critică amiabilă, aș putea adăuga – pe care dna Lulling ne-a adresat-o dlui Kovács și mie. Ne-a criticat pentru că am „încurcat capra cu varza”, chiar dacă a spus-o cu grijă. Aș dori să îi spun că eu cred că mâine, acest Parlament, deși uneori încurcă varza cu capra, va putea să facă diferența între interesele generale și interesele personale, și sper că astfel vom contribui la accelerarea luptei împotriva evaziunii fiscale.

Astrid Lulling (PPE-DE) – (FR) Dnă președintă, am cerut să vorbesc pentru a face o declarație personală. Dl Hamon tocmai m-a criticat în legătură cu un anumit lucru, însă trebuie să îi spun că, din păcate, dumnealui și domnul comisar continuă să confunde capra cu varza. Trebuie să îi spun, de asemenea, că singurul sistem care garantează faptul că fiecare contribuabil își plătește impozitele – ceea ce ne dorim cu toții – cel mai bun

sistem este perceperea taxei la sursă deoarece sistemul schimbului de informații este un eșec. Acesta nu a funcționat și nu știm cine ce a plătit deoarece autoritățile nu știu cum să îl gestioneze.

Am dorit să clarific acest lucru.

Președinta - Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc mâine, vineri, 24 aprilie 2009, la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), *în scris – (PL)* În cadrul dezbaterii privind evaziunea fiscală din domeniul impozitării veniturilor din economii și TVA, aș dori să atrag atenția asupra următoarelor aspecte.

1. Totalul evaziunii fiscale în toate jurisdicțiile fiscale ale Uniunii Europene se ridică la aproximativ 200 de miliarde de euro anual. Adică mai mult de 2% din PNB-ul statelor membre, și înseamnă că în statele membre cheltuielile publice sunt reduse cu o sumă uriașă.

2. Prin urmare, este bine că noua directivă acoperă lacunele care s-au descoperit în legislația fiscală și, de asemenea, având în vedere imaginația evaziونیștilor, încercă să prevină dezvoltarea unor noi strategii de sustragere de la legislația fiscală.

3. S-a pus problema paradisurilor fiscale de pe teritoriul Uniunii Europene, precum și a celor de pe teritoriile dependente de statele membre UE. Actuala criză financiară ne-a arătat că tolerarea legislației fiscale neclare, a tranzacțiilor anonime și a lipsei de cooperare din domeniul impozitării pot asigura pe termen scurt un venit suplimentar anumitor țări și teritorii dependente, însă, pe termen lung, duce la destabilizarea sistemului financiar și poate sta la baza unor grave crize financiare.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris – (ET)* Pierderea veniturilor cauzată de fraudă în toate categoriile de impozitare se ridică la mai mult de 200 de milioane EUR anual în UE, ceea ce este echivalentul a aproape 2% din PIB.

Anual, pierderi de venituri de miliarde de euro cauzate de fraudă duc la reducerea investițiilor suplimentare în statele membre UE și a cheltuielilor publice de interes general, ceea ce în contextul actualei crize financiare reduce semnificativ abilitatea statelor membre de a soluționa problemele care apar în domeniul afacerilor sociale, sistemului de asistență medicală și educație.

Lupta împotriva fraudei este un subiect foarte important pentru UE și trebuie să ne păstrăm rolul de lider în acest domeniu! Doar dacă vom proceda astfel vom putea ajunge într-o situație în care centrele financiare importante din afara Uniunii Europene vor pune în aplicare măsuri similare celor puse în aplicare în statele membre.

Susțin ideea Comisiei Europene conform căreia dacă luăm în considerare în mod corespunzător principiul privind libera circulație a capitalului menționat în Tratatul de instituire a Comunității Europene, ar trebui să avem în vedere adăugarea unor clauze de contracarare a încercărilor persoanelor fizice cu reședința în UE de a evita punerea în aplicare a directivei privind impozitarea economiilor, prin canalizarea dobânzilor câștigate în UE la adăpostul întreprinderilor scutite de impozit sau a entităților care se află în afara teritoriului UE sau în afara teritoriilor în care se pun în aplicare măsuri similare sau identice cu cele convenite la nivel comunitar.

Față de paradisurile fiscale trebuie să se practice o politică de toleranță zero. Orice întârziere în găsirea unor soluții care să asigure aplicarea cea mai corectă și mai consistentă a măsurilor din acest domeniu este nejustificată în situația economică actuală!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), *în scris – (FI)* Revizuirea Directivei privind impozitarea economiilor este o parte importantă a reconstruirii arhitecturii financiare și a normelor de pe piețele financiare. Prezenta directivă este complet perimată. Este relativ ușor să te sustragi, spre exemplu folosind pe post de intermediari societăți de investiții pe care directiva nu le definește ca agenți plătitori de impozit și care, prin urmare, nu sunt deloc obligate să participe la sistemul schimbului de informații. În același fel, a fost posibil să se aranjeze portofolii de investiții astfel încât venitul care este echivalentul venitului din dobândă să rămână în afara ecuației, ca urmare a unei „împachetări”.

Reforma este o încercare de a aborda aceste probleme. Pentru a rezolva problema intermediarilor, Comisia extinde definiția agenților plătitori de impozit pentru a include fundațiile și fondurile de finanțare. De

asemenea, există planuri de a include în directivă produse noi și inovatoare și, de exemplu, anumite tipuri de polițe de asigurare de viață.

Este mult mai dificil să se includă alte produse noi. Din păcate, este foarte greu să formulezi definiții care ar face posibilă includerea întregului venit care poate fi comparat cu venitul din dobânzi, ca o plată a dobânzii, în special când este relativ ușor să creezi produse noi. În ceea ce privește acest lucru, ar trebui să analizăm în linii mari felul în care aceste produse pot fi reglementate cel mai bine, înainte ca acestea să fie incluse în directivă. În plus, Comisia intenționează să înainteze o propunere de modificare privind o Directivă privind asistența reciprocă, în care ar fi incluse și reforme legate de schimbul automat de informații.

Pentru a evita evaziunea fiscală, este extrem de important ca acele trei țări care sunt scutite de actualul sistem de schimb de informații – Belgia, Luxemburg și Austria – să fie incluse în sistemul pe care îl utilizează și celelalte țări. Termenul propus de raportor în acest sens, și anume 2014, ar trebui să se bucure de întreaga noastră susținere.

23. Elaborarea de profile, în special pe baza apartenenței etnice și rasiale, în cadrul luptei împotriva terorismului, ordinii publice, imigrației, controalelor vamale și la frontieră (dezbateri)

Președinta - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0222/2009) întocmit de dna Ludford, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind problema elaborării profilelor, în special pe baza apartenenței etnice și rasiale în cadrul luptei împotriva terorismului, aplicării legii, imigrației, controalelor vamale și la frontieră [2008/2020(INI)].

Sarah Ludford, raportoare – Dnă președintă, în ultimele decenii, s-au introdus legi și practici care permiteau reținerea și schimbul de volume uriașe de date personale. În prezent, însăși UE propune o serie de măsuri care facilitează elaborarea profilelor, o tehnică prin care se adună date de la diferite surse pentru a realiza un fel de tipar cu ajutorul căruia se identifică acele persoane ale căror caracteristici, comportament sau asocieri au un caracter suspect și care merită o evaluare ulterioară, precum infractorii sau autorii actelor teroriste.

A existat o mișcare de reglementare în vederea unei abordări previzibile și preventive care, dacă în anumite circumstanțe nu este lipsită de importanță, poate duce la măsuri represive împotriva poporului naiv care se bazează pe stereotipuri, adesea din motive de rasă sau religie.

Motivul pentru care mă preocupă elaborarea profilurilor și exploatarea datelor este că acestea pornesc de la regula generală că deciziile de aplicare a legii ar trebui să se bazeze pe comportamentul personal al individului. Există pericolul ca o persoană nevinovată să fie obiectul unor opriri arbitrare, interogări sau întreruperi ale călătoriei. Apoi, dacă această înregistrare a sa ca persoană de interes nu este ștearsă imediat, ar putea urma restricții pe termen lung, de exemplu refuzul de acordare a vizei și a permisiunii de intrare, interdicții privind angajarea sau chiar arestarea ori detenția.

Într-o lume cu un schimb internațional de informații aflat în creștere, identificarea unui individ ca fiind o persoană sigură sau care trebuie supravegheată, dacă nu este rectificată, ar putea avea nu doar consecințe incomode sau costisitoare, ci chiar consecințe îngrozitoare. Trebuie doar să ne amintim de Maher Arrar, victimă a unui zbor canadian supus la tortură – a cărui experiență înspăimântătoare a stat la baza peliculei „Rendition” („Transfer de captivi”) – care a fost reținut din cauza unei elaborări a profilului bazate pe persoane pe care fratele acestuia le cunoștea; deși nu făcuse nimic pentru a stârni suspiciune, a petrecut șapte luni într-o închisoare subterană siriană de tortură.

Raportul pe care vi-l prezint a beneficiat în mod semnificativ de contribuția importantă a raportorilor alternativi, cărora le mulțumesc călduros. În raport se evidențiază drepturile omului, protecția datelor și standardele de nondiscriminare într-o încercare de a susține două principii fundamentale pe care trebuie să le respecte orice exercițiu de elaborare a profilurilor: și anume, consecințele represive ar trebui să aibă la bază comportamentul individual, iar principiul egalității în fața legii trebuie respectat.

Nu toate cazurile de elaborare a profilurilor presupun obiecții juridice. Suntem cu toții familiari cu thriller-uri în care psihologii sunt chemați să stabilească profilul criminalului pentru un suspect de crimă; iar dacă un martor oferă o descriere clară, un profil – al unui spărgător de bancă, să zicem: bărbat alb, 30 de ani – nu ar avea sens să arestăm o femeie asiatică de aproximativ 50 de ani.

Riscul cel mai evident al elaborării profilurilor este cel bazat pe apartenența etnică sau rasială. În cazul în care va fi folosit de polițiști ca singura bază de decizie pentru cine trebuie oprit, percheziționat sau arestat, ar reprezenta un stereotip inert și eronat, care se ridică la o formă de discriminare ilegală împotriva minorităților.

Suntem foarte preocupați față de victimizarea populației rome în acest sens. În propriul meu oraș, Londra, impactul asupra tinerilor de culoare a dus la orientări și măsuri de protecție mai dure – însă niciuna dintre acestea, și trebuie să subliniez acest lucru, nu trebuie să împiedice acțiunile de investigare a crimei bazate pe informare.

Pe lângă preocupările legate de legitimitate, pun foarte mult la îndoială eficiența elaborării profilurilor. Căutarea continuă a persoanelor suspecte bazată pe aspectul exterior și pe comportament, ne poate distra atenția de la persoanele care sunt cu adevărat periculoase. Există, de asemenea, riscul ca adevărații criminali să își adapteze profilul folosind persoane cu un aspect inocent pe post de cărași de droguri sau kamikaze sau prin schimbarea rutelor de călătorie cu altele care se află la depărtare de persoanele monitorizate.

Eforturile luptei antiteroriste au în centrul atenției asiatici, în special persoane de origine pakistaneză. 32% dintre musulmanii britanici declară că sunt discriminați în aeroporturi. Există un risc mare de alienare a acestor persoane, care ar putea ajunge să nu colaboreze cu poliția, în cele din urmă obstrucționând securitatea.

Prin urmare, acest raport solicită legislației comunitare și naționale privind elaborarea profilurilor să fie armonizată în conformitate cu dreptul comunitar și tratatele internaționale. În măsura posibilului, toate măsurile de protecție pentru elaborarea profilurilor ar trebui să fie stabilite într-un singur instrument juridic.

Pe lângă evaluarea juridică, ar trebui realizate alte studii privind proporționalitatea și eficiența elaborării profilurilor. Agenția pentru Drepturi Fundamentale și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, în virtutea competențelor pe care le dețin, ar trebui să joace un rol cheie în aceste studii.

În sfârșit, dacă elaborarea profilurilor va fi folosită legal și corect ca un mijloc care va contribui la menținerea securității, trebuie stabilit un cadru juridic coerent și corect.

László Kovács, membru al Comisiei – Doamnă președintă, în numele Comisiei aș dori să salut această inițiativă a Parlamentului de a aduce în centrul atenției comunitare problema elaborării profilurilor, în special pe baza apartenenței etnice sau rasiale, în cadrul luptei împotriva terorismului, ordinii publice, imigrației, controalelor vamale și la frontieră.

Raportul Ludford reprezintă o foarte bună platformă care are o contribuție suplimentară la problema lansării unei discuții generale și sugerează felul în care aceasta trebuie abordată. Doresc să subliniez faptul că legislația existentă privind protecția datelor asigură un nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal – inclusiv a datelor sensibile, precum informații privind etnia sau rasa – și se aplică indiferent de tehnologia utilizată. Prin urmare, este evident că principiile generale privind protecția datelor se aplică elaborării profilurilor și ca una dintre modalitățile de prelucrare a datelor.

Comisia consideră cu tărie că elaborarea nejustificată sau inutilă a profilurilor este o practică nedreaptă și interzisă, chiar atunci când se realizează în scopul aplicării legii sau în legătură cu imigrația, controlului vamal și la frontieră, și contravine valorilor fundamentale ale Uniunii Europene.

Printre instrumentele importante propuse de Comisie – precum Codul Frontierelor Schengen, Eurodac, SIS, VIS – folosirea unor tehnici nejustificate de elaborare a profilurilor pe baza apartenenței etnice nu este autorizată. De exemplu, în ceea ce privește controlul vamal, dispozițiile articolului 6 din Codul Frontierelor Schengen prevede că polițiștii de frontieră trebuie să efectueze controalele fără discriminare față de călători pe motive de apartenență rasială sau etnică, religie sau convingeri.

Aș dori să menționez și activitățile Agenției pentru Drepturi Fundamentale în acest domeniu. Agenția este pe punctul de a prezenta un ghid privind bunele practici pentru combaterea și prevenirea elaborării profilurilor pe baza apartenenței etnice. Comisia susține includerea în programul de lucru pe 2010 al agenției a unui curs de formare comun împreună cu FRONTEX, în cadrul căruia s-ar putea utiliza respectivul ghid. În plus, Comisia susține includerea în programul de lucru al agenției pe 2010 a unui proiect privind punerea în aplicare a articolului 6 din Codul Frontierelor Schengen care are drept scop colectarea de date.

În sfârșit, Comisia salută Sondajul privind minoritățile și discriminarea care a fost prezentat ieri. Secțiunile privind aplicarea legii și controlul vamal ne-a furnizat informații suplimentare recente privind experiențele de elaborare a profilurilor pe baza apartenenței etnice. Bineînțeles, Comisia va analiza cu grijă rezultatele

Sondajului privind minoritățile și discriminarea, care va fi publicat capitol cu capitol pe parcursul anului. Totuși, putem trage pe de acum concluzia că rasismul și xenofobia reprezintă în continuare un fenomen persistent în Uniunea Europeană și afectează viața celor care fac parte dintr-o minoritate etnică.

Comisia aprobă proiectul de raport conform căruia prelucrarea datelor în scopuri statistice, inclusiv etnice, rasiale sau de origine, ar putea fi folosite pentru a identifica discriminarea indirectă sau practicile nejustificate de aplicare a legii. În orice caz, această perspectivă trebuie evaluată corespunzător. Prin urmare, Comisia examinează posibilitatea de a solicita Grupului de lucru privind articolul 29 referitor protecția datelor să pregătească un aviz cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri statistice, inclusiv etnice, rasiale sau de origine.

De asemenea, Comisia urmărește îndeaproape activitățile Consiliului Europei privind propunerea de recomandare referitoare la elaborarea profilurilor. Comisia intenționează să solicite Consiliului să autorizeze un mandat în vederea negocierii acestei propuneri de recomandare.

În ceea ce privește necesitatea unui cadru de definire a elaborării profilurilor, Comisia consideră că legislația comunitară relevantă privind gestionarea frontierelor și protecția datelor este adecvată pentru protejarea drepturilor fundamentale. Într-adevăr, aceasta presupune că orice activitate de prelucrare trebuie să se bazeze pe un temei juridic specific recunoscut și să respecte, în special principiile de necesitate, proporționalitate, limitare a scopului și acuratețe. Aceasta face obiectul supravegherii de către autoritățile publice independente. În prezent, cadrul mai conține și norme stricte legate de prelucrarea datelor cu caracter personale sensibile sau a deciziilor automatizate. Toate aceste principii se aplică și elaborării profilurilor ca una dintre modalitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Comisia este angajată – și eu personal sunt angajat – în lupta împotriva rasismului și xenofobiei în deplina măsură a competențelor conferite de tratate, iar aici sunt incluse și cazurile în care rasismul provine din partea autorităților publice. Comisia este determinată să consolideze politica noastră de luptă împotriva rasismului și xenofobiei în contextul Stockholm, care ar trebui să includă abordarea problemei elaborării profilurilor pe baza apartenenței etnice.

Încă o dată, în numele Comisiei, salut proiectul de raport și aștept adoptarea acestuia în plen, mâine.

Claude Moraes, în numele Grupului PSE – Dnă președintă, în calitate de socialist, susținem în totalitate acest raport și am contribuit la acesta deoarece credem că este pentru prima oară în acest Parlament când dezbateră politică, juridică și morală referitoare la elaborarea profilurilor pe baza apartenenței etnice și la efectele acesteia asupra oamenilor obișnuiți s-a desfășurat în mod adecvat.

Considerăm că elaborarea preventivă a profilurilor și exploatarea datelor sunt probleme care timp îndelungat nu au fost analizate și salut în mod deosebit abordarea pozitivă a Comisiei, atât pentru recunoașterea acestei probleme, cât și pentru înțelegerea eventualei discriminări indirecte care poate rezulta ca urmare a elaborării profilurilor pe baza apartenenței etnice.

Socialiștii speră că dacă acest raport va fi adoptat mâine și ca urmare a viitoarei recomandări privind elaborarea profilurilor a Consiliului Europei, va exista un imbold politic suficient pentru a aborda această problemă la cele mai înalte niveluri. De ce? Pentru electoratul meu din Londra și pentru mine personal, pot să spun că știu ce înseamnă elaborarea profilurilor pe baza apartenenței etnice. Înseamnă să fii oprit și percheziționat în mod regulat din cauza a cum arăți, și nu să fii oprit și percheziționat din motive bazate pe o informare adecvată, o supraveghere adecvată, care presupun punerea în aplicare a unor proceduri adecvate.

Această modalitate de elaborare a profilurilor presupune o risipă de resurse. Astfel nu prindem teroriștii; astfel nu prindem criminalii. În schimb, acest sistem este îndreptat indirect sau direct împotriva persoanelor vulnerabile, care provin dintr-un mediu etnic care nu este unul bun.

Aceasta poate duce – și cred că oamenii ar trebui să înțeleagă acest lucru – la o serie de percheziții și la alte abuzuri pe care le cunoaștem. Acest raport reprezintă un pas important în direcția protejării populației împotriva unui lucru care până în prezent nu a fost analizat, însă sunt mulțumit că Sarah Ludford a ridicat problema în Parlament și vom susține pe deplin acest raport mâine.

Carl Schlyter, în numele Grupului Verts/ALE – Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc dnei Sarah Ludford pentru raportul său. Kathalijne Buitenweg nu poate fi aici, însă voi prezenta eu punctele sale de vedere.

Trebuie să încep cu întrebarea: ce este un terorist? Ce fel de sentimente creează teroriștii? Creează insecuritate. De asemenea, teroriștii ne fac pe toți vulnerabili și ne împiedică să ne ducem viața așa cum dorim.

Apoi ne uităm la legislația antiterorism cu elaborarea profilurilor și vedem că aceasta crește insecuritatea și creează probleme pentru oamenii care duc o viață obișnuită. Nu putem combate terorismul prin legi antiterorism care creează același sentiment de insecuritate.

Cred că Curtea Europeană a fost foarte clară în această privință, statuând că acest lucru ar trebui interzis. Putem vedea că acest lucru nu este nici eficient, nici legal. Centrul Carter din SUA ne-a arătat că nu a fost eficient. Sistemul german de supraveghere privind bărbaii evrei cu vârste cuprinse între 18 și 40 de ani din Germania nu a fost eficient. Acesta nu funcționează și sper foarte mult că vom putea înlătura ultimele derogări care permit aeroporturilor și porturilor etc. să folosească aceste metode ineficiente care fac oamenii să se simtă prost.

Și cum puteți spune că veți avea un nivel ridicat de protecție când oamenii uită în cafenele CD-uri care conțin datele a 20 de milioane de oameni și când știm cât de ușor poate fi spart un calculator? Și eu am făcut acest lucru când am fost copil.

Prin urmare, consider că acest raport este important. Consiliul trebuie să își adapteze logica și să cheltuiască în mod eficient resursele, ținând anumiți indivizi și concentrându-se asupra lor, în loc să realizeze înregistrări etnice, care încalcă pe deplin toate standardele drepturilor omului.

Emine Bozkurt (PSE) – (NL) În primul rând, doresc să mulțumesc baronesei Ludfort pentru raportul foarte bun. Raportul ar fi trebuit să fie mai solid, însă reprezintă evoluția dezbaterii privind acest subiect.

Uneori, „elaborarea profilurilor” poate fi necesară, însă asemenea cazuri trebuie delimitate foarte clar și trebuie protejate împotriva abuzurilor. În ultimii ani, posibilitățile de stocare, de schimb și interpretare a informațiilor au crescut mai repede decât limitele necesare pe care democrațiile și le-au stabilit în această privință. Serviciile americane de securitate nu au obținut informații mai bune sau mai fiabile ca urmare a exploatării datelor și a cercetărilor bazate pe elaborarea profilurilor, ci s-au ales cu un volum de lucru mai mare. Un agent de securitate l-a comparat pe bună dreptate cu umplerea unui pahar cu apă cu un furtun de incendiu, cu alte cuvinte, foarte ineficient.

În mod normal, profilurile pe baza apartenenței etnice au fost folosite de ani de zile, chiar dacă în general le numim altfel. Până și eu, care am 1,60 m înălțime și, prin urmare, cu greu aș putea reprezenta o amenințare fizică, am fost frecvent luată la o parte la vamă. O iritație personală minoră, însă multe persoane care respectă cu strictețe legea experimentează această neplăcere nu frecvent, ci în mod sistematic. Aceste persoane primesc din partea societății noastre mesajul că sunt tot timpul suspecte, mai puțin demne și nu sunt binevenite. Prin această metodă, nu vom prinde adevărații criminali care provin din fiecare grup de populație.

László Kovács, membru al Comisiei – Dnă președintă, intervențiile diferiților deputați europeni dovedesc importanța problemei elaborării profilurilor și respectarea drepturilor fundamentale, precum și atenția acordată acestora de către Parlament.

Raportul oferă o imagine excelentă a problemei ridicate de folosirea tehnicilor de elaborare a profilurilor, în special când acestea se fac în baza apartenenței etnice, rasiale, naționale sau religioase în scopul aplicării legii, imigrației sau controalelor vamale.

Comisia urmărește îndeaproape – și va continua să o facă – problemele ridicate de folosirea elaborării profilurilor în general și, în special, în domeniile menționate în mod expres în raport.

În prezent, Comisia inițiază o discuție privind provocările ridicate de noile tehnologii din domeniul protecției datelor. Rezultatele acesteia ar trebui să furnizeze Comisiei elemente care să îi alimenteze reflecția și să o ghideze în rezolvarea problemelor pe care elaborarea profilurilor le poate pune în domeniile justiției, libertății și securității.

Rezultatele recente publicate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale privind minoritățile și discriminarea în UE, pe care Comisia le-a salutat ieri, arată că rasismul și xenofobia sunt un fenomen persistent în Uniunea Europeană și că afectează viața minorităților care locuiesc în cadrul UE.

Comisia trebuie să analizeze cu atenție rezultatele acestui sondaj pentru a decide măsurile care trebuie luate. Încă o dată, salut proiectul de raport și aștept adoptarea acestuia în plen, mâine.

Sarah Ludford, raportoare – Dnă președintă, salut călduros răspunsul pozitiv al domnului comisar. Cred că unele dintre lucrurile despre care ne-a vorbit vor fi de un real folos – Agenția pentru Drepturile Fundamentale, orientările privind elaborarea profilurilor pe baza apartenenței etnice, faptul că Comisia colaborează cu

Consiliul Europei c privire la recomandările acestuia și sugestia că grupului de lucru prevăzut la articolul 29 i se poate solicita consultanță.

Totuși, aș dori să impulsionez Comisia puțin mai departe în vederea concentrării asupra problemelor specifice ale elaborării profilurilor. La urma urmelor, a fost depusă o recomandare privind elaborarea profilurilor în contextul datelor PNR, așadar există probleme specifice.

Aș dori să mulțumesc călduros grupului mic dar select de colegi care au contribuit la dezbateri. Cred că în urma acestora s-au remarcat puternic două lucruri: în primul rând, faptul că așa-numitele măsuri de „securitate” pot crea insecuritate și, în al doilea rând, că acestea pot fi o risipă, în loc să fie o orientare a resurselor. Așadar vorbim aici despre eficiență, precum și despre libertăți civile.

Președinta - Dezbateri este închisă.

Votul va avea loc mâine, vineri, 24 aprilie 2009, la ora 12.00.

24. Statistici privind produsele fitosanitare (dezbateri)

Președinta - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0256/2009) întocmit de dl Bart Staes, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la statisticile privind produsele fitosanitare [11120/2/2008 - C6-0004/2009 - 2006/0258(COD)].

Bart Staes, raportor – (NL) Avem înaintea noastră acordul final pe care l-am negociat cu Consiliul și cu Comisia, un acord final după prima lectură în care, noi, cei din Parlament am adoptat o poziție puternică și am introdus o serie de elemente care, cu o majoritate largă, ne-au oferit, în realitate, o poziție de plecare foarte puternică față de Consiliu. Trebuie să spun că poziția comună a Consiliului la câteva luni după prima lectură în Parlament a fost mai degrabă dezamăgitoare. De fapt, nu a existat multă bunăvoință de a ne urma abordarea și, prin urmare, negocierile cu Consiliul nu au fost deloc ușoare.

Cu toate acestea, am făcut într-adevăr un pas înainte, iar atmosfera a fost una foarte constructivă. Delegația parlamentară a fost, la rândul său, un grup puternic. A existat unitate în diversitate. Cred că mâine putem să ne asumăm rezultatul votului cu un sentiment de mândrie. În orice caz, contribuim și asigurăm existența unei baze, care se adaugă la cele două legi care au fost deja adoptate privind pesticidele, și anume, directiva privind utilizarea durabilă și regulamentul privind introducerea pe piață a unor produse de protecție a plantelor, un set de instrumente care vor fi folosite în regulamentul solid referitor la furnizarea datelor prin statistici. Prin urmare, după părerea mea, aceasta este baza activității parlamentare legislative pe care am desfășurat-o.

Una dintre cele mai importante realizări este faptul că am reușit să impunem Consiliului, chiar împotriva voinței sale, faptul că am adoptat ca definiție fundamentală a pesticidelor cea pe care Parlamentul, în acordul politic cu Consiliul, a inclus-o în prealabil în directiva privind utilizarea durabilă. Avem astfel o anumită coerență, iar acest lucru este important și pentru întrebările viitoare.

Am reușit, de asemenea, să includem o referire foarte clară la cadrul legislativ general privind statisticile, modul în care acestea ar trebui folosite, modul în care sunt gestionate și, mai ales, modul în care datele vor trebui gestionate în viitor, printre altele, din perspectiva confidențialității. Ne-am atins obiectivul prin faptul că statele membre trebuie să ofere informații importante privind pesticidele, într-o formă care poate fi comparată reciproc. Personal, mi-ar fi plăcut să mergem mai departe, însă ceea ce am obținut este un prim pas.

O altă realizare este fără îndoială faptul că, întrucât am adoptat ca definiție fundamentală termenul „pesticide” și definiția pesticidelor folosită în directiva privind utilizarea durabilă, iar ca un alt exemplu, am inclus conceptul de „produse biocide”. Aceasta a fost o solicitare importantă a Grupului socialist din Parlamentul European. Aceasta este o realizare. Apare în regulament și în actualul acord politic, deși în ultimul se afirmă că ne angajăm să extindem regulamentul privind statisticile și pesticidele din forma actuală la conceptul de „produse biocide” într-un moment în care legislația există și, de asemenea – iar aceasta a fost o solicitare urgentă din partea Consiliului – după un studiu de evaluare a impactului asupra problemei.

Am obținut o mai mare transparență. Am reușit să obținem ca datele să fie publicate pe internet. După cum s-a văzut – este întotdeauna o problemă de negociere, de aceea există democrație – nu am reușit să realizăm o serie de lucruri. Le-am menționat deja, inclusiv faptul că există o formulare mai slabă în ceea ce privește

utilizarea pesticidelor în activități neagricole: în această privință, propunerea de regulament nu se ridică în totalitate la înălțimea a ceea ce am realizat în prima lectură. În orice caz, este o chestiune de a da și a lua.

Trebuie să spun că sunt foarte recunoscător raportorilor alternativi. A fost o modalitate plăcută de colaborare. Pentru moment, acesta a fost ultimul meu raport legislativ în cadrul acestui mandat și sper că voi reuși să mai adaug câteva în următoarea legislatură.

László Kovács, *membru al Comisiei* – Dnă președintă, Strategia tematică privind utilizarea durabilă a pesticidelor aprobată de Parlamentul European și de Consiliu în ianuarie 2009, dorește să completeze cadrul legislativ existent prin orientarea fazei de utilizare a pesticidelor, cu scopul de a reduce impactul acestora asupra sănătății umane și a mediului.

Propunerea este al treilea pilon juridic al strategiei, împreună cu cadrul directivei și cu Regulamentul pentru introducerea pe piață a unor produse de protecție a plantelor și are ca obiectiv asigurarea unor date fiabile pentru a măsura progresele înregistrate de strategie.

Prin urmare, principalul obiectiv al acestei propuneri este să asigure că datele comparabile și fiabile sunt colectate de toate statele membre și transmise Comisiei, făcând posibilă calcularea indicatorilor de risc armonizați și măsurarea progreselor înregistrate de Strategia tematică.

Nu s-a ajuns la un acord în prima lectură cu privire la această propunere, între Consiliu și Parlament, din motive legate în principal de domeniul de aplicare a regulamentului și de publicarea rezultatelor.

Datorită dialogului intens și productiv în a doua lectură și, în special, a abilității de compromis a raportorului și a raportorilor săi alternativi, s-au putut găsi soluții pentru toate problemele.

Comisia crede că acest compromis la care s-a ajuns este foarte rezonabil și oferă soluții pentru preocupările Parlamentului fără să creeze poveri exagerate pentru administrațiile naționale și întreprinderi și, prin urmare, poate fi susținut.

Comisia dorește să profite de această ocazie pentru a mulțumi raportorului, Bart Staes, pentru activitatea sa extraordinară legată de o propunere atât de complexă, pentru răbdarea sa și pentru schimburile foarte constructive pe care le-a avut cu Comisia. În baza actualului compromis, Comisia are încredere că se poate ajunge la un acord în a doua lectură între Parlamentul European și Consiliu cu privire la această propunere importantă pentru a asigura succesul Strategiei tematice privind utilizarea durabilă a pesticidelor.

Anne Laperrouze, *în numele Grupului ALDE – (FR)* Dnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în sesiunea plenară din ianuarie 2009, am adoptat două texte legislative privind utilizarea durabilă a pesticidelor și privind procedurile de comercializare a produselor de protecție a plantelor. Negocierea acestor texte a fost pasionantă și a permis progrese reale în domeniul protecției sănătății umane și a mediului.

Însă aceste două texte nu ar însemna nimic fără acesta din urmă. Acest regulament este, de fapt, executantul celorlalte două. Probabil vă mai amintiți, domnule comisar, că este nevoie de aceste statistici pentru a dezvoltă câteva produse noi intră pe piață, dar și modul în care utilizarea acestora este în creștere și, mai ales, pentru a calcula indicatorii de risc definiți în raportul privind utilizarea durabilă a pesticidelor.

Aș dori să mai subliniez că, după părerea mea, nu doar că am stabilit un echilibru între transmiterea necesară de date și confidențialitatea acestora, dar am stabilit și cerințe administrative proporționale, având în vedere că acesta este un motiv de preocupare pentru utilizatori.

În ceea ce privește biocidele, este important să subliniem că, în timp, acest text ar trebui să le cuprindă și pe acestea în conformitate cu rezultatele unui studiu de impact.

Am analizat utilizarea pesticidelor în activități neagricole. Pentru moment, orice evaluare a volumului acestora nu poate fi decât intuitivă. Din acest motiv, studiile pilot care trebuie realizate de Comisia Europeană vor fi foarte edificatoare.

În sfârșit, doresc să mulțumesc raportorului nostru care ne-a suportat pe durata negocierilor și a avut o contribuție majoră pentru ca noi să ajungem la un acord.

Bart Staes, *raportor – (NL)* Cred că s-a spus tot. Acesta este un acord bun și sper că va fi adoptat mâine dimineață.

Președinta - Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc mâine, vineri, 24 aprilie 2009, la ora 12.00.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris – Așa cum prin cel de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu, Uniunea Europeană a recunoscut că este nevoie de o reducere mai consistentă a impactului pe care pesticidele le au asupra mediului cât și asupra sănătății, regulamentul privind statisticile referitoare la produsele fitosanitare vine să completeze lacunele existente referitoare la utilizarea produselor pesticide în țările membre.

Din datele puse la dispoziție de Comisie privind utilizarea și vânzările de pesticide, a rezultat faptul că este necesar ca la nivel comunitar să dispunem de o metodologie armonizată pentru culegerea datelor statistice, atât în stadiul de introducere a produselor pe piață, cât și de la producători.

Suntem cu toții conștienți de faptul că trebuie stabilit un cadru legislativ mai coerent la nivelul Uniunii Europene în domeniul utilizării pesticidelor. De aceea subliniez că stabilirea unui cadru comun pentru producerea sistematică de statistici comunitare referitoare la introducerea pe piață și utilizarea pesticidelor conform principiului subsidiarității este salutară.

25. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

26. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

27. Ridicarea ședinței

(Președinta a declarat reuniunea închisă la ora 23.05)